

**Arany-,
Gyémánt-,
Vas-, Rubin- és
Platinadiplomások
2022**

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

*Készült a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékani Hivatalának gondozásában
240 példányban.*

*A kitüntetettek életútját csak fő vonalakban ismertettük. Ehhez azokat az adatokat
használtuk fel, amelyek a karhoz benyújtott kérelmekben szerepeltek.*

A kéziratot zártuk: 2022. április 25-én

Felelős kiadó: Charaf Hassan dékán

Összeállította: Zeke Zsófia

Kiadványtervező: Rumi Tamás

ISSN 2063-3459

Tartalomjegyzék

Dékáni köszöntő – 5

Villamosmérnöki és Informatikai Kar jubileumi diplomásai – 7

BME értékmegőrző tevékenységek – 229

BME²⁴⁰

Tisztelt Kitüntetett Kollégáim!

Évtizedes kedves hagyomány egyetemünkön a jubileumi díszoklevelek adományozása egykori hallgatóinknak. Az arany-, gyémánt-, vas- és rubinoklevelek mellett az olvasó kezében lévő kis könyvet is átnyújtjuk volt diákjainknak, melyben a benyújtott szakmai életrajzok feldolgozásával összeállítottuk a karunkon 50, 60, 65 évvel ezelőtt mérnöki oklevelet szerzett hallgatók életútját, munkásságát bemutatni hivatott kiadványt. A kiadvány lapjain keresztül jubileumi diplomázóink visszapillanthatnak a múltba, „találkozhatnak” a régi évfolyamtársakkal, és előcsalogathatók a közös emlékek is.

A Kari Tanács 2022-ben a Villamosmérnöki és Informatikai Karon 2 rubin-, 41 vas-, 34 gyémánt- és 144 aranyoklevél adományozásáról döntött. A kitüntetettek szakmai életrajzait oklevélfajták szerint csoportosítottuk.

Az, hogy a 2022. évben a karra 221 egykori hallgatónk nyújtotta be szakmai életrajzát és kérte jubileumi díszoklevél adományozását, bizonyítékul szolgál arra, hogy mindannyiuk szívében máig helye van a Műegyetemnek, a Villanykarnak, örömmel emlékeznek vissza a régi falak között eltöltött egyetemi évekre, egykori évfolyamtársaikra, oktatóikra. A Műegyetemhez való kötődésüket szintén bizonyítja, hogy a szakmai életrajzok olvasása közben nem egy esetben találkoztunk olyan sorokkal, amelyekben régi egyetemi emlékek kerültek elő, valamint hála és köszönet rejlett egykori oktatóik iránt, akik segítették pályafutásuk elindítását, szakmai ismeretekkel, valamint szellemi és emberi értékekkel gazdagították Önöket.

Volt hallgatóinkkal való kapcsolattartást szolgálja a www.alumni.vik.bme.hu honlap is, ahol híreket olvashatnak a kar kiemelt rendezvényeiről, de segítséget nyújthat a hálózat az öregdiák találkozók szervezésében is.

Tisztelt Kitüntetettek!

Őszintén reméljük, hogy jelenlegi és jövőbeli hallgatóink is az Önök nyomdokait fogják követni, és munkásságukkal, tevékenységükkel hasonlóképpen öregbítik egyetemünk és karunk hírnevét, mint azt Önök is tették. Ezzel a kötettel szeretnénk emléket hagyni alkotó tevékenységükről a jövő nemzedéknek, és megköszönni, hogy hűek maradtak a Műegyetemhez és a Villanykarhoz.

A Villamosmérnöki és Informatikai Kar Kari Tanácsa nevében tisztelettel köszönti Önöket:

Budapest, 2022. május 24.

Dr. Charaf Hassan

dékán

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

2022-ben jubilálók betűrendben

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

	Rubindiploma	36	Pónya József
12	Bathó József	37	Porges Iván
13	Dr. Fekete István	38	Dr. Rajki Imre
		39	Sass Gábor
	Vasdiploma	40	Schnöller Antal
14	Almási Miklósné (Sebő Ágota)	41	Dr. Sebő István
15	Dr. Besse Lajos	42	Somorjai Lajos György
16	Bozsó István	43	Spieler Marietta
17	Breitner Róbert	44	Steinke Paul-Gerhardné (Lovass Eleonóra)
18	Czeglédy Ferenc	45	Szlávik László
19	Forgó Dezső	46	Dr. techn. Szlávikné Hamza Éva
20	Gajer Ferenc	47	Dr. habil. Tóth Mihály
21	Gaudi László	48	Tüdős Tibor
22	Dr. Gyugyi László	49	Dr. Unk Jánosné (Kovács Edit)
23	Hamvai László	50	Urbán János
24	Hauser Miklós	51	Dr. Villányi Ottó
25	Dr. Herpy Miklós	52	Vörös András
26	Dr. Horváth Sándor	53	Vukovics Gyula
27	Illés Béla		
28	Kaiser László		
29	Kaiser Lászlóné (Gőri Ágnes)		
30	Kosztolánczy Tibor		
31	Liszewski Edward		
32	Mécs Imre		
33	Nagy Józsefné (Müller Magdolna)		
34	Nagy László		
35	Páli Sándor		

	Gyémántdiploma	84	Szathmáry Csaba
54	Dr. Ásványi József	85	Dr. Szilárd Zoltán
55	Balogh János	86	Tóth Sándor György
56	Dr. Barakonyi Károly	87	Turay Attila
57	Bartók Károly	88	Vidó Zoltán
58	Bodnár Tiborné (Teőke Zsuzsanna)		
59	Dr. Bogdány János		Aranydiploma
60	Csala István	89	Alföldi István
61	Cserteg István	90	Dr. Augusztinovicz Fülöp
62	Dani István	91	Bablena László
63	Dániel István	92	Dr. Balaskó Márton Ferenc
64	Décsi Gyula	93	Dr. Balogh Mária
65	Farkas Sándor	94	Balogh Tamás
66	Dr. Farkas Ervin	95	Balogh Zoltán
67	Dr. Flesch István	96	Bars Katalin
68	Dr. Forgács Lajos	97	Dr. habil Berta István
69	Géczy László	98	Bertalan Barnabás
70	Gönczi Péter	99	Bicsák Zoltán
71	Hargitai Miklós	100	Boráros András
72	Horváth Zoltán György	101	Borbély György
73	Dr. techn. Kása István	102	Dr. Boros Ferenc
74	Kern Sándor	103	Bózsó József
75	Kovács Gábor	104	Dipl. Ing. Böszörményi László
76	Lengyel Sándor	105	Budavári Csabáné (Lám Irén)
77	Marek Tibor	106	Dr. Czippán László
78	Nádory István	107	Csépes Gusztáv
79	Papp Kálmán	108	Cserép Csaba
80	Perlaki István	109	Cserna Csaba
81	R. Varga László	110	Dani Csaba
82	Somos László	111	Darvas István
83	Szabó István	112	Deák Ferenc

113	Deák Imre	145	Dr. Iváncsy Szabolcs
114	Dévai György	146	Jánosi Edit
115	Devecseri Béla	147	Juhász Kálmán
116	Devecseri Béláné Kiss Mária	148	Juhász Sándor
117	Dörnyei István	149	Dr. Kalavszky Dezső
118	Egerszegi Béla	150	Kemény Csaba
119	Elek Imre	151	Kerényi Gyula
120	Elek Gyula	152	Kertész Lajos
121	Erdélyi György	153	Kiss István
122	Erdész Istvánné (Biró Erzsébet)	154	Dr. Kolos Tibor
123	Fábián István	155	Koós Joachim
124	Farszky István	156	Kovács Gábor
125	Fehér János	157	Kovács Zsigmond
126	Fekete Béla	158	Kurucz József
127	Dr. Fodor István	159	Lipniczki Lajos
128	Dr. Futó Iván	160	Lipp József
129	Füle István	161	Dr. Major István
130	Dr. Gál Tibor	162	Makai Lajos
131	Dr. Gárdos Miklós	163	Dr. Marossy Kálmánné (Járosi Mária)
132	Gáspár Csaba	164	Matós János
133	Gerdai Gábor	165	Nagy Mária
134	Gerenday Gábor	166	Neukum Zoltán
135	Gerhardt Géza	167	Ngo Thu Thuy
136	Gesztesi Ákos	168	Nguyen The Thanh
137	Grosz Imre	169	Dr. Novothny Ferenc
138	Dr. Haber Róbert	170	Ódor István
139	Halmi Gábor	171	Paczolay Péter
140	Házkötő Béla	172	Pálinkás László
141	Hegedűs Tibor	173	Palojtay Tamás
142	Holler László	174	Palotai György
143	Horváth József	175	Pap György
144	Dr. Ijjas Gábor		

176	Papp Lajos	208	Szítás János
177	Pásztor János	209	Szőcs Tamás
178	Pejkó Zoltán	210	Szőnyi Andrásné Blahunka Rozália
179	Pham Minh Viet	211	Szűcs István
180	Pintz Gábor	212	Dr. Takács György
181	Dr. Póder Margit	213	Takács Zoltán
182	Dr. Radó Ákos	214	Talyigás András
183	Rédei Ferencné (Olt Judit)	215	Talyigás Pálma Judit
184	Reich Tamás	216	Tamáshidy Zsolt
185	Reischig Ottó	217	Tényi-Varga Gusztáv
186	Révész Attila	218	Toldy-Ősz István
187	Romhányi András	219	Torda Béla
188	Rozsnyai Gábor	220	Tóth Ferenc
189	Dr. Rudas János	221	Dr. Tóth Ferenc Imre
190	Sarkadi-Nagy István	222	Tóth Gyula
191	Sárkány László	223	Tóth Sándor
192	Schmidt János	225	Tran Dinh Kiem
193	Dr. Somlai Tibor	226	Varga Sándor
194	Stammné Maros Ágnes	227	Velkei Zoltán
195	Stancsich György	228	Zsámboki Károly
196	Stefán György		
197	Dr. Szabados Tamás		
198	Szabó Ferenc		
199	Szabó László		
200	Szalai István		
201	Dr. Szántó Tamás		
202	Szebeni János		
203	Székelly János		
204	Szentgáli Ádám		
205	Szidor László		
206	Szigethy György		
207	Sziládi Tibor		

Bathó József

1928-ban született Budapesten

2002-ben arany-, 2012-ben gyémántdiplomában részesült.

Mérnöki gyakorlatát a Budapesti Elektromos Műveknél kezdte 1952-ben mint kábelmérnök. Ezt követően 1956-ig a Bánya- és Energiaügyi Minisztériumban dolgozott a villamosenergia beruházások területén. 1957-ben elhagyta az országot és Kanadában telepedett le, a British Columbia Hydro Electric-nél helyezkedett el mint relévédelmi próba és tervezőmérnök. Később nagyfeszültségű soros kondenzátorokat tervezett. Végül mint beruházástervezési osztályvezetőt alkalmazták. 1988-tól villamosmérnöki szakértői feladatokat látott el. Így többek között készített technikai ajánlást 500 kV-os soros kondenzátor állomások részére, ezek technikai kiértékelését, papírgyáraknak, hőerőműveknek és alállomásoknak villamos relé védelmi terveket. Számos szakmai egyesületnek tagja, így többek között a kanadai Mérnöki Egyesületnek, a Senior Mernbernek, IEEE, a Soros Kondenzátorok Védelmi Csoportjának, IEEE PSRC K13. 2002 és 2012 között tovább folytatta villamosmérnöki szakértői munkáját. Fontosabb munkái: Védelmi koordinációs felülvizsgálat a Yukon Energy Corporation részére Kanadában; Relé védelmi vizsgálat egy tengeralatti kábelhibát követően az ExxonMobil részére Kaliforniában; Alállomás és elosztóvezetékek védelme Fortis BC részére Kanadában; Két 500 kV-os kondenzátor előírásainak és pályázati dokumentációinak felülvizsgálata Hydro One, Ontario részére Kanadában; Műszaki vélemény és korrekciók az ABB által készített tanulmányokra egy BC Hydro 3,000 MW-os erőmű energia szolgáltatás relé védelmével kapcsolatban.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fekete István

a neveléstudomány kandidátusa , műszaki doktor

1929-ben született Budapesten

2002-ben arany-, 2012-ben gyémánt-, 2017-ben vasdiplomában részesült.

1952-1956 között az alumínium-, a színesfém-, az építő- és a kohóiparban tervezőmérnök, ezt követően 1962-ig tudományos munkatárs egyetemünk Különleges Villamosgépek és Automatika, majd a Villamos Gépek Tanszékén. 1962-1987-ig a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola tanszékvezető főiskolai tanára, majd a Pénzügyi és Számviteli Főiskola intézetigazgató tanára 1990-ig, nyugállományba vonulásáig. 1991-ben oktatáspolitikai szakértő lett a Budapesti Fővárosi Önkormányzatnál. A Keresztény Pedagógus Társaság alapító tagja és első elnöke. Ezután Zalaszentlászlón a Mindszenty József Római Katolikus Általános Iskola első igazgatója, majd a Közép-dunántúli Tankerületi Oktatási Központ igazgatója lett. 1994-től a Balaton Akadémia és a Gábor Dénes Főiskola tanára. Pályafutása során oktatott elektrotechnikát, fizikát, matematikát, automatizálást, számítástechnikát, magyar történelmet, Bibó István életművének kutatása nyomán politológiát. Megjelent 15 könyve, döntő többségben tankönyvek, és mintegy 30 közleménye. Egész pályafutása során tanított. Amikor fő foglalkozása nem az oktatás volt, akkor óraadó tanárként technikumban, majd a 60-as évek elején az akkor induló felsőfokú technikumokban esti tagozaton dolgozott. Amikor már fő foglalkozása az oktatás lett, akkor viszont ipari megbízásokra üzemek túlfeszültségvédelmét, olajtartályok villámvédelmét és hőszolgáltató erőművek villamos energiatermelésének maximálását oldotta meg, illetve a kísérleti megoldást matematikailag igazolta.

Munkássága során részesült II. fokozatú akadémiai jutalomban, megkapta A Gépipar Kiváló Dolgozója, Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója, a Kiváló Munkáért kitüntetések, a Pedagógus Szolgálati Emlékérmét, a Magyar Köztársaság ezüst érdemkeresztjét, és a Bibó István Emlékérmét.

A Kari Tanács **rubindiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Almási Miklósné (Sebő Ágota)

1934-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. 1957-ben a MÁV Vezérigazgatóságon helyezkedett el, ahol a MÁV Miskolci Vasúti Igazgatóság erősáramú ügyei tartoztak hozzá, többek között a vasúti térvilágítás, áramellátás. A vasutakat keresztező erősáramú vezetékek engedélyezésében, a vonatkozó títustervek kialakításában vett részt. 1964-től a MÁV garancia idő alatti villamos mozdonyainak és dízel mozdonyai villamos berendezéseinek, valamint a garancián túl lévő mozdonyok sorozat jellegű hibáinak kiküszöbölésén dolgozott. 1974-től 1989-ben történt nyugdíjazásáig a MÁV távlati gépészeti fejlesztési tervek kidolgozása volt a feladata. Részt vett a vontató- és vontatott járművek vonalvillamosítási terveinek elkészítésében, valamint a vontatási energia felhasználás struktúrájának és mennyiségének meghatározásában. Az OMFB keretében a dízel-és villamos üzemű vasúti vontatás gazdaságossági számítási módszerének kidolgozásában vett részt. A MÁV villamosítási terveinek megalapozására szolgáló számításokat folyamatosan végezte. Segítette a gazdasági elemzés számítógépes algoritmusának elkészítését. 1990-2002 között a Közlekedés Tudományi Egyesület keretében számos, a MÁV üzemével, fejlesztésével kapcsolatos tanulmányban a gépészeti fejezeteket készítette el.

Magyar Köztársaság Csillagrendje, 1989 dec. 5

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Besse Lajos

1933-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a Zürichi Egyetemen (ETH). Fiatal mérnökként a Landis und Gyr AG vállalat alkalmazta, mint kutatási osztályvezetőt. Az elsőtranzisztorok (OC-71) gyakorlati felhasználása, az olajfűtés általános elterjedése és a klímaberendezések automatikus szabályozása adták az első feladatokat. Közben a tranzisztorok is továbbfejlődtek és az első digitálisan működő tranzisztoros számítógép (Univac és IBM) elérte a kutatásban dolgozó tudományos közönséget. Az eddigi, félig az iparban, félig az egyetemen eltöltött tevékenységei 1966-tól jelentősen megváltoztak. Genfben megalakult a CERN, a közös európai atomkutató központ és vele együtt az ETH-n egy új egyetemi csoportot bízta meg egy önálló svájci kutatóközpont tervezésével. Itt a tervezési és csoportvezetési feladathoz tartozott egy számítógép-vezérlésű központi szabályozás bevezetése. Ez a feladat több mint ezer nagy pontosságú paraméter mérése és vezérlése volt. Ezt a munkát az egyetem 1974-ben doktori cím elismerésével jutalmazta. 1980-ban elhagyta az Atomkutató Intézetet és visszatért az egyetemre. Ott átvette a Villamosmérnöki Karon egy digitális képfeldolgozó csoport kialakítását. A Zürichi Egyetemről 1995-ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bozsó István

1933-ban született Szegeden

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon és ezt 1967-ben folyamatszabályozási szakmérnöki oklevéllel egészítette ki. 1957-1994 között folyamatos munkaviszonyban állt a Műszeripari Kutató Intézet Villamos Műszer osztályán. Fő tevékenysége a villamos és nem villamos mennyiségek mérésére, valamint az ezekhez szükséges berendezések tervezésére, építésére és karbantartására terjedt ki. Beosztása tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd tudományos tanácsadó voltak. Munkássága elején elektromechanikus eszközökkel megoldható feladatokkal foglalkozott, majd a digitális technika elterjedésével tevékenysége erre a területre tolódott, ahol elsősorban ipari nagyüzemekbe telepített egyedi, villamos energiagazdálkodási berendezések fejlesztését, telepítését és felügyeletét látta el. A nagyobb fejlesztések csoportmunkában folytak, ezekben eleinte munkatársként, majd témavezetőként vett részt. Több szolgálati szabadalom tulajdonosa, ezek közül nagyobb számban működtek légnedvesség mérő és szabályozó berendezések, valamint villamos nagyfogyasztók negyedórás átlagteljesítményét mérő és szabályozó készülékek. Munkahelyén folyó munkákról és eredményekről majdnem minden évben tartott előadást szimpóziumokon és konferenciákon. Társszerzőként megjelent „Regisztráló és adatrögzítő berendezések” című könyve a Műszaki Könyvkiadónál nívódíjat kapott. Több kiváló dolgozó és kiváló feltaláló kitüntetés tulajdonosa.

Műszaki Könyvkiadó nívódíj : „Regisztráló és Adatrögzítő Berendezések” című könyvre Kiváló feltaláló kitüntetés, Kiváló dolgozó kitüntetések.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Breitner Róbert

1934-ben született Budapesten

Oklevélét a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnök Kar műszer- és finommechanikai szakon szerezte. Egyetemi tanulmányai mellett, 1952-től a Beloianisz Híradástechnikai Gyár Rádiófejlesztési osztályán gyakornokként, rádióadó berendezések vivőfrekvencia stabilitás méréseit végezte. Az egyetemi kurzus befejezését követően a Műszeripari Kutató Intézetben berendezések, áramköri alkatrészek minőségi és klíma vizsgálatával foglalkozott. Ezt követően szélessávú, átviteltechnikai transzformátorok fejlesztésén dolgozott. 1960-tól a nem villamos mennyiségek villamos úton történő mérésével és eszköz fejlesztéssel foglalkozott. A kutatás elsődleges célja dielektromos jellemzők mérésével anyagösszetétel vizsgálat volt. A kutatás eredménye a Hygropress, a Sandhygromik és a Sadhygromatik műszerek, automatikus víz adagolók kifejlesztése. Az eszközök elsősorban a kohászatban, a nyershomok formázás technológiában jelentettek korszerűsítési lehetőséget. A fejlesztés a MIKI és Bergakademie Freiberg együttműködés keretében folyt. Az üzemi próbák a freibergi akadémia professzorainak és több NDK-beli öntöde együttműködésével történt. A kutatás eredményeinek publikációja megjelent a Bergakademie Freiberg szakfolyóiratában, valamint a Bányászati és Kohászati Lapok 1979. 6. számában is. Társszerzők Werner Tilch és Eckhart Flemming professzorok voltak. A Sandhygromatik RS-210 A/3 berendezés elnyerte az 1978. évi Budapesti Nemzetközi Vásár Díját. A kutatói tevékenység során több méréstechnikai berendezés fejlesztésében vett részt. A fejlesztési munkák kapcsán tizennégy szabadalomnak volt társszerzője. 1994-ben Inductor Kft. néven vállalkozást indított ipari nagyfrekvenciás, indukciós technológiák és berendezések fejlesztésére; 2004-től, a már a fia által vezetett cégben szakértő volt.

1984-ben Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatát kapta.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Czeglédy Ferenc

1933-ben született Göncön

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

Gimnáziumi érettségi után a BME Villamosmérnöki Karára nyert felvételt, melynek erős-áramú szakán 1958-ban oklevelet szerzett. 1957-1959-ben az ERFI tervező-mérnöke volt, villamos készülékek és berendezések tervezése, laboratóriumi vizsgálata feladatkörben. 1959–1960-ig az ÉMÁSZ Miskolci Üzletig. üzemviteli mérnöke volt, vezeték és állomás-tervezés, idegen tervezők kiviteli terveinek észrevételezése, jóváhagyása volt feladata. 1960-tól az ÉMÁSZ Műszaki Fejlesztési Osztályán dolgozott csoportvezetői, majd 1969-től osztályvezetői munkakörben. A vállalat védelem-automatizálási, túlfeszültség-védelmi, hírközlési tevékenységének tervezési, üzemeltetési, hibaelhárítási, telepítési, karbantartási feladatainak szakmai irányítását végezte. 1974- től a vállalat üzemviteli osztályvezetője és főmérnök helyettese. 1976- ban az ÉMÁSZ salgótarjáni üzemigazgatóság vezetője, majd 1992-től a Részvénytársaság vezérigazgatója volt. A MEE- ben számos tanulmányterv szerzője, tervezési, mérési munka vezetője, irányítója volt. Szakmai munkája elismeréséért 1989. évben Kandó Kálmán díjat kapott. 1994. január 1- től nyugdíjas, egyéni vállalkozóként az AEG /Alstom, Areva/ képviselő vezetője volt. Nyugdíjasként végzett munkáját 2018-ban fejezte be.

Vállalati „kiváló dolgozó”, Iparági „kiváló dolgozó, Kandó Kálmán díj, Életmű díj.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Forgó Dezső

1933-ben született Csongrádon

2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1959-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a gyengeáramú és híradástechnikai szakon. Az oklevele megszerzése után a Beloianisz Híradástechnikai Gyárba nyert felvételt gyártmányfejlesztői munkakörbe. Iparági profilrendezés miatt 1965-ben folyamatos jogviszonnyal a Telefongyárba helyezték át. Gyártmányfejlesztői tevékenysége továbbra is a sokcsatornás, átviteltechnikai rendszerek berendezéseinek a fejlesztése volt. Több oktatási éven keresztül mellékfoglalkozásban a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán oktatóként dolgozott docensi beosztásban. 1969-1972 között a Budapesti Külkereskedelmi Vállalat Műszaki Konzultációs Irodáját vezette Moszkvában. Külszolgálatára befejezése után közel 20 éven keresztül a Telefongyár Kereskedelmi Főosztályának vezetője volt. 1991 szeptember 1-jén a Siemens a Telefongyárat privatizálta, és az analóg átviteltechnikai rendszerek gyártása átkerült az EPOS-PVJ Villamos Rt-hez. A továbbiakban itt dolgozott kereskedelmi igazgatói beosztásban, 2003-ban történt nyugállományba vonulásáig.

Munkájáért több alkalommal kapott kiváló dolgozó kitüntetést

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gajer Ferenc

1934-ben született Rákospalotán

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1959-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanika szakon. 1957-ben kezdett el dolgozni tervező mérnökként az Egyesült Izzó Mintagépgyárának elektronikus műszer fejlesztésén, amelynek 1959-től vezetője lett. Ebben az időben három szabadalma lett a félvezető gyártás ellenőrzése céljára. 1963-65 között az Elektrotechnikai KTSZ műszaki vezetője lett, itt elektronikai mérőműszereket gyártottak, főleg exportra. 1971-ig a VEGYTERV Műszer Osztályán vegyipari üzemek műszerezését tervezte. Itt ismerkedett meg a villamos berendezések robbanás védelmével, amely későbbi pályáját meghatározta. 1972-1990 között az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőségen a villamos biztonságtechnika főmérnöke lett. Leginkább a villamos berendezések robbanás védelmével és az aktív katódos védelemmel foglalkozott. Szakkönyveket írt, majd országos posztgraduális képzést szervezett. Három szabadalma készült ebben az időben. Országos jelentőségű gázipari létesítmények üzembe helyezésénél volt közreműködő, pl. Az algyői gázüzemek, a földalatti gáztárolás, a Barátság és a Testvériség távvezetékek. 1992-2001 között a CORROCONT Kft. menedzsere lett, a cég nyugdíjba vonulásakor gazdaságosan működő, külföldi kapcsolatokkal rendelkező közép vállalkozássá fejlődött.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gaudi László

1934-ben született Budapesten

2007-ben arany, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1952 szeptembertől a BME Villamosmérnöki Kar gyengeáramú szakán kezdte el egyetemi tanulmányait. 1957-ben megszerezte a Végbizonyítványt. 1958 február 1-jén munkába állt a Távközlési Kutató Intézet Vákuumtechnikai Laboratóriumában, ami az Egyesült Izzó területén volt. Itt kezdetben fénycsőgyűjtő mérőautomata tervezésében és kivitelezésében vett részt, majd a haladóhullámú csövek méréséhez szükséges eszközök tervezése volt a feladata. 1969-ben átkerült a TKI központjába, a műszerosztályra, ezután a számítástechnikai főosztályon dolgozott, ekkor már tudományos főmunkatársi minőségben. Később a TKI által exportra gyártott katonai berendezések méréseivel, valamint klímavizsgálataival foglalkozott. 1990-ben korengedménnyel nyugdíjba ment.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gyugyi László

1933-ben született Tamásiban

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1967-ben a Pittsburghi Egyetemen lett okleveles villamosmérnök. 1970-ben a Salfordi Egyetemen szerzett doktori fokozatot. Mérnöki pályáját az angliai Epsilon Kutató Vállalatnál ipari magnetofonok, számítógép-adattárolók és precíziós műszerek területén kezdte. 1963-ban egy nemzetközi pályázat elnyerésével a Westinghouse Kutató és Fejlesztő Központ Teljesítményelektronika Osztályának lett tagja Pittsburghben. Az osztályon töltött 37 év alatt a teljesítményelektronika és energiaátalakítás ipari, légi, tengerészeti és energiaátviteli alkalmazásán dolgozott. A kezdeti kutatómérnöki beosztás után fokozatosan magasabb beosztásba került. 1979-ben átvette a vállalat központi, teljesítményelektronikán alapuló teljes kutatómunkájának irányítását ipari, energiaátviteli és védelmi alkalmazásokra. 1995-ben lett műszaki igazgató. A teljesítményelektronika területén 78 amerikai szabadalom, 4 könyv, több mint 40 szakirodalmi tanulmány és értekezés szerzője vagy társszerzője. 1992-ben munkásságáért a Westinghouse legmagasabb kitüntetésében (Westinghouse Order of Merit) részesült. 1994-ben a teljesítményelektronikában elért kimagasló eredményekért a William E. Newell díjat, 1999-ben az első ízben kiadott „FACTS” (Rugalmas Váltóáramú Rendszerek) díjat kapta meg az Institute of Electrical and Electronics Engineers-től. 2000-ben három állam, Pennsylvania, Ohio és West-Virginia képviselőjében az „Inventor of the Year” (Év Feltalálója) díjat kapta meg a félvezetős invertereken alapuló váltóáramú távvezetékek energiaátvitel képességének nagymértékű növelésére vonatkozó szabadalmiért. 2009-ben átadta a kb. 700 egyedi Zsolnay porcelán darabot tartalmazó magángyűjteményét Pécs városának. A megállapodás részeként Pécs vállalta, hogy a gyűjteményt önálló múzeumként, méltó környezetben, a Sikorski házban mutatja be. A Gyugyi Múzeum kezdettől fogva nagyon sikeres és népszerű volt.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hamvai László

1932-ben született Olaszfalun

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. 1957-2006 között az Erőmű Beruházási Vállalat, majd jogutódja, az ERBE Energetikai Kft. dolgozója volt energetikai műszaki ellenőri, export/import osztályvezetői, majd műszaki ellenőri beosztásban. Szakmai tevékenysége során a hazai hőerőművek, a kelenföldi, inotai és lőrinci gázturbina tervezési, kivitelezési, minőségellenőrzési munkáiban mint irányító, vezető mérnök vett részt. 1977-től a hazai nagyerőművek részére import tevékenységet látott el, jó munkakapcsolatot épített ki a BBC, Siemens, Babcock, Skoda, Sulzer, Lurgie, Sigma, LMZ Szentpétervár cégekkel. 1985-től világbanki hitelekkel, tenderezési eljárással számos energetikai berendezés rekonstrukcióját segítette a szerződés kötéstől a garanciális munkák lezárásáig. 1992-ben nyugdíjba vonult, de szakértőként tovább tevékenykedett és részt vett a lőrinci gázturbina építésénél, amely utolsó műszaki feladata volt. Az energia (erőmű)iparban végzett 43 évi munkája során több szakmai elismerő oklevelet, díjat kapott. 1998-tól a Magyar Kapcsolt Energia Társaság tagja, ahol mint titkár eredményesen vezeti a gázmotor és gázturbina munkabizottságot, szervezi a társaság évenkénti konferenciáit.

Munkásságának elismeréseként Heller László díjjal tüntették ki.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hauser Miklós

1933-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

A végbizonyítvány megszerzése után 1957-től az 1993-ban történt nyugdíjazásáig a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál dolgozott egy évig gyártóüzemben, 1964-ig áramkörfejlesztő laborban. Közben 1959-ben megszerezte villamosmérnöki oklevelét a híradástechnikai és gyengeáramú szakon. 1973-ig a vállalat Dunakeszi telephelyén az Idegenáru MEO-t vezette. Feladata volt az összes beérkező elektromos alkatrész és minden egyéb anyag, szerelvény átvétele és minősítése. 1993-ig a Központi Gyáregység minőségellenőrzését szervezte meg és vezette. A központi üzemrészben gyártott professzionális készülékeket gyártásközi és végellenőrzéssel minősítették és átadták a polgári, ill. katonai megrendelőknek. A készülékfejlesztő laborokban elkészült prototípusokat, azok klímaállóságát, rázás-, ütésállóságát vizsgálták, dokumentációját ellenőrizték. Közreműködött a híradástechnikai felderítő, iránymérő, zavaró rendszerek vizsgálatában, a rendszerműködtető programok tesztelésében, a rendszerek külföldi átadásában. Munkája eredményes végzése megkövetelte a szakmai ismeretek fejlesztését és a nyelvtanulást. Ezért szakirányú mérnöktovábbképző tanfolyamokon vett részt, minőségellenőrzési szakvizsgát tett.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Herpy Miklós

a műszaki tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi tanár

1931-ben született Budapesten

2017-ben gyémántdiplomában részesült.

Mérnöki oklevelet a BME Villamosmérnöki Kara, műszer és finommechanika Szakának, Elektronika Ágazatán szerzett 1957-ben. 1957-től 1990-ig a Távközlési Kutató Intézet munkatársaként mikrohullámú gerinchálózati rendszerek fejlesztési munkáin dolgozott, majd 1978-tól e szakterület irányításával bízták meg. 1962-1998-ig a BME Műszer és Méréstechnika (ma Méréstechnika és Információs Rendszerek) Tanszéken, mint másodállású tanársegéd, ill. adjunktus, majd 1978-tól mint docens dolgozott az Elektronikus áramkörök tervezése, Analóg integrált áramkörök, Aktív RC szűrők és az Elektronikus berendezések tervezése tárgyak előadójaként. 2008-ban kapta meg címzetes egyetemi tanári oklevelét. Az 1973 és 1986 között írt szakkönyvei öt (magyar, német, angol, orosz és kínai) nyelven, tizenkét kiadásban jelentek meg. 1990-től kezdődően az Elektronika, távközlési mérőműszereket fejlesztő és gyártó cégnél dolgozott. A munkatársaival együtt kifejlesztett távközlési műszerekkel nemzetközi tendereket nyertek meg és így az Elektronika számos nagy, nemzetközi távközlési vállalatnak lett állandó szállítója. Folyamatos kutató-fejlesztő munkakörétől, 59 évi munkaviszony után, 85 évesen, 2016 végén vált meg. Ezt követően zenetudományi hobbijának szentelte idejét. Aggházy Károly, egy Liszt tanítvány élete és kora című albumát a Rózsavölgyi és Társa zeneműkiadó adta ki 2018-ban. 1978-ban szerezte meg a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot.

A harmadik generációs mikrohullámú gerinchálózati rendszerek kidolgozásáért, 1980-ban, munkatársaival együtt Állami Díj kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Horváth Sándor

1933-ben született Simontornyán

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Első munkahelye a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézetben volt, ahol a Kábelosztályon laboratórium-fejlesztési és kábelminősítési feladatokkal foglalkozott. 1959-ben áthelyezték a Magyar Kábel Művek jogelődjéhez laboratóriumvezetői munkakörbe. Feladatához tartozott az erős- és gyengeáramú kábelek minősítésére szolgáló próbatermek és laboratóriumok irányítása, valamint a vizsgáló, ellenőrző berendezések korszerűsítése, fejlesztése. 1973-ban az Erősáramú Kábelgyár főmérnökének nevezték ki, majd a gyárösszevonásokat követően a Budapesti Kábelgyár főmérnöke lett. Kiemelt munkát végzett a kábelipari technológiák és gyártmányok fejlesztése területén, a termelésirányítás szervezésében. 1983-tól a Kábelipari Kutató és Fejlesztő Intézetet vezette, jelentős szerepe volt a hazai kábelipar modernizációja részeként a termékstruktúra átalakításában. Nyugállományba vonulása előtti években főosztályvezetői beosztásban a vállalat minőségbiztosítási feladatait irányította. Szűkebb szakterületei közé tartozott a kábelszigetelő anyagok és kábelkonstrukciók megbízhatóságával, élettartamával összefüggő roncsolás mentes és roncsolásos vizsgálati módszerek fejlesztése. 1972-ben e tárgykörben végzett elméleti kutatómunka eredményeként ért el doktori címet. Publikációinak száma magyar, német és angol nyelven 20 feletti. Több szakkönyvben társszerző. A BME-n több évtizeden át Állami Vizsgabizottsági tagként működött, a Mérnöktovábbképző Intézetben előadó volt.

Munkáját több kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Illés Béla

1934-ben született Rákosligetén

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon. Tanulmányai befejezése után az Erőmű Trösztnél kezdte meg fejlesztőmérnöki munkáját. A központ erőműveiben rendszeresen részt vett a technológia működését vizsgáló, ellenőrző és a technológia fejlesztését szolgáló méréseken. 1959-ben a Borsodi Hőerőmű hőtechnikai labor vezetője lett. Munkaköre az erőmű mérő és szabályozó berendezéseinek folyamatos üzemeltetési és karbantartási tevékenységének irányítása volt. 1962-ben az épülő Oroszlányi Hőerőműbe került, hasonló munkakörbe. 1966-ban megszerezte a folyamatszabályozási szakmérnöki oklevelet. Tevékenyen részt vett az energia iparágban elinduló korszerűsítési kísérletekben. 1967-ben az épülő Gagarin Hőerőműbe került, ahol irányította az iparágban folyó számítógépes erőmű irányítási kísérleteket, amelynek keretében 4 db EMG 830 tip. számítógép települt az erőműbe. Vezetésével elektronikus távadó és egyéb készülékfejlesztések is folytak. 1979-től az Erőmű Beruházási Vállalathoz került irányítástechnikai osztályvezető beosztásba. Menedzselte a szakterületén a Paksi Atomerőmű beruházását, közreműködésével valósult meg a 3. és 4. blokknál a hazai gyártmányú számítógépes rendszerek létesítése. 1985-1994 között, nyugdíjazásáig az ERŐTERV tervezőmérnöke volt. 1987-ben GMK-t, majd 1991-ben Kft.-t alapított az energetikai automatizálás tevékenységi körben, amelyet napjainkban is irányít. Ennek keretében számítógépes folyamatirányító rendszerek létesültek hazai erőművekben. 2004-ben, a Pécsi Hőerőműben az irányítástechnikai tervezést vezette a biomassza tüzelésre való átalakítás során.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaiser László

1934-ben született Baján

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erőáramú szakon. Szakmai munkáját nagyfeszültségű távvezetékek kivitelezésével kezdte a Magyar Villamos Műveknél, innen ment nyugdíjba üzemviteli főosztályvezetőként. Közvetlen részese volt a magyarországi első 220kV-os, a 400 kV-os és 750 kV-os távvezetékek és a hozzájuk tartozó transzformátor állomások építésének, ill. létesítésének. Több éven keresztül a magyarországi nagyfeszültségű alaphálózat távlati tervezésének megbízottja volt. 1967-ben irányítástechnikai szakmérnöki diplomát szerzett, amelynek ismereteit felhasználva kezdeményezte és irányította az áramszolgáltató vállalatok telemechanikai rendszereinek kiépítését. Néhány évig elnöke volt a Feszültségáthalatti Munkavégzés magyarországi bizottságának. Vezetésével építették ki az 1990-es években az MVM, az erőművek ill. az áramszolgáltatók között az új elvi alapokon nyugvó valós idejű villamos energia fogyasztásmérési rendszert. Európa közel valamennyi országában, és egy alkalommal az USA-ban megismerte a korszerű megoldásokat és képviselte az egyes szakterületeket, ill. a magyar villamos energia rendszert. Évekig a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Villamos Energia Szakosztályának titkára, hosszabb ideig a Villamosságtan c. folyóirat egyik szakági szerkesztője volt. Munkája során több szakcikket írt, előadásokat tartott, rendszeresen oktatott. Nyugdíjasként további 15 évig a villamos energiaipari szakterületen dolgozott.

Szakmai munkásságának elismeréseként több kitüntetésben és díjban részesült, megkapta a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kaiser Lászlóné (Góri Ágnes)

1933-ben született Nyírbátorban

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdipolmában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. A diploma megszerzése után az Út- Vasúttervező Vállalatnál kezdte el szakmai munkáját. A vállalat több szakrészlegénél dolgozott, először beosztott mérnöki, majd irányító tervezői, végül – a Vezető Tervezői Jogosultság elérését követően – szakosztályvezető beosztásban. Innen ment nyugdíjba 1990-ben. Szakmai munkája a magasépítési – főleg közlekedési – létesítmények külső és belső energiaellátásának, valamint az épületek villamos installációjának tervezése és tervezői művezetése volt. Hazai munkáin kívül az NDK, Líbia és Algéria területén is hasonló jellegű tervezői feladatokban vett részt. Esetenként társtervezője volt több díjat nyert létesítménynek. Munkája során figyelemmel kísérte a szakmai tevékenységéhez kapcsolódó szakirodalmat, és arra törekedett, hogy az új, korszerű megoldások beépüljenek az általa készített és készített tervekbe.

Szakmai munkája elismeréseként többször részesült vállalati, ill. a Közlekedés kiváló dolgozója kitüntetésben.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kosztolánczy Tibor

1934-ben született Szombathelyen

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Szakmai munkáját az ÉDÁSZ Szombathelyi Üzletigazgatóságnál kezdte. Fő feladata volt Szombathely kis- és közepesfeszültségű hálózatának teljes átépítése, tervezéssel és kivitelezéssel együtt. Az akkor induló közvilágítás korszerűsítési programot irányította. Feladatai közé tartozott a megyei feszültségjavító munkák irányítása is. 1969-től a Vas megyei Tanács Tervező Vállalathoz került, ahol csoportvezető vezető tervező volt. 1981-től a Vas megyei Víz- és Csatornamű Vállalat főenergetikusa lett, műszaki osztályvezető helyettesként tervellenőrzéssel, tervjóváhagyással és műszaki átvételekkel foglalkozott. 1963 óta tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Szombathelyi Csoportjának, titkára, majd hosszú ideig vezetőségi tagja volt. A vállalati és MEE szervezésű tanfolyamokon különféle tantárgyaknak volt előadója. 1994-ben vonult nyugdíjba, azóta helytörténeti kutatásokkal foglalkozik.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Liszewski Edward

1934-ben született Varsóban

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957- ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon. A diploma megszerzése után a Varsói ERA Villamos Mérőműszerek Gyárában helyezkedett el, ahol 1992-ben történt nyugdíjazásáig dolgozott. Beosztásai: szerkesztő mérnök, technológiai fejlesztőmérnök, technológiai fejlesztési csoportvezető, majd osztályvezető, később az ERA Gyár műszaki igazgatója, főigazgatója volt. 1992 és 2001 között ugyanott nyugdíjas műszaki tanácsadó és marketing mérnök volt. Érdekesebb munkái: impedancia húr teszter (szabadalom), univerzális mérőműszerekhez és luxmérőkhöz ellenőrző készülékek, nagy intenzitású egyenáram szabályozó, ellenállás elemek beállítására automatikus berendezés, mérőműszereknél használt üvegmutatók termelésére félautomatikus berendezés, mágneses indukció mérőműszerek tervezése és fejlesztése voltak. A Budapesti Ganz Gyár és a Varsói ERA Gyár közötti műszaki közreműködő csoportot vezette, ennek célja a depréz-, lágyvasas-, és elektrodinamikus rendszerű laboratóriumi mérőműszerek közös ki-dolgozása volt. Lefordította lengyel nyelvre Nadási Endre: A fémszórás korszerű módszerei és Nagy Iván: Desztilláló berendezések szabályozása című könyvét.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Mécs Imre

1933-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a híradástechnikai szakon. Tevékenyen részt vett a forradalom előkészítésében, a műegyetemi nemzetőrségben és az utóvéd harcokban. Halálra ítélték, majd életfogytiglani börtönre mérsékelték büntetését. 1959. októberétől 1963. március végéig politikai elítéltként a Budapesti Országos Börtön Tervező Irodájában elektromos csoportvezető mérnökként dolgozott. Szabadulása után a Híradástechnikai Szövetkezet fejlesztési osztályára került, a televíziós laboratóriumot irányította, televíziós kamerákat, stúdió berendezéseket, ITV rendszereket és mérőberendezéseket fejlesztett, majd megszervezte a digitális labort és digitális jelkeltéssel, valamint rendszertechnikával foglalkozott. Korán felismerte a digitális technika jelentőségét. 1965-ben konstruált Digitális Impulzusgenerátora megelőzte korát, amely a szövetkezet egyik legsikeresebb exportterméke lett. Több cég gyártotta találmányait, amelyeknél a fejlesztést tanácsadói minőségben tudta koordinálni. A Ganz Kapcsolók és Készülékek Gyárában digitalizálta és családba szervezte az időreléket, PLC családot konstruált, amelynek integrálása a MEV leégése következtében megghiúsult. Felismerte, hogy modern sorozatgyártás nem lehetséges integrált áramkör gyártó háttér nélkül. Munkáját állandóan hátráltatták a hatóságok, külföldre utazását drasztikusan korlátozták. 1975-ben jelentkezett a TMB-nél „Digitális jelgenerátorok kódolásának kérdései” c. kandidátusi témájával, az elővizsgákat le is tette, utána közölték vele: mivel büntetett előéletű, nem vehet részt a kandidatúrán. Hiába kérte mentesítését a büntetett előélet alól, erre csak 1989-ben került sor, amikor törvény semmisítette meg 1956 utáni elítélését. 1990-2010 között, 5 cikluson át országgyűlési képviselő, több bizottság elnöke, tagja volt. Magyar állami kitüntetést nem fogadott el.

Egy sor találmányt dolgozott ki, ezekért négyszer kapott Kiváló Feltaláló kitüntetést. (háromszor arany és egyszer ezüstfokozat)

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Józsefné (Müller Magdolna)

1932-ben született Budapesten

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült.

Egyetemi évei alatt dékáni engedéllyel már dolgozott a Rákosi Mátyás, illetve Csepel Műveknél az Elektromos Próbateremben, majd az Elektromos Javítóban. A diploma megszerzése után átvette a Tervező Iroda, ahol a világítástól kezdve, a Kínába telepített export csőgyár tervezéséig minden előfordult munkakörében. Munkái között villamos kemence-tervezés is volt. Majd a Vaskohászati Kemenceépítő Vállalathoz került 1965-ben csoport-vezetői beosztásba. Munkaköre szerint villamos kemencéket kellett terveznie. Ahogy a vállalat profilja szélesedett, úgy színesedett a munkája is. Már ellenállás-, ív-, indukciós-, infrakemencéket és vezérlésüket tervezte. Tervezett és kivitelezett kemencéket belföldre és külföldre egyaránt. Sok helyszínen segítette az üzembe helyezést is. 1988-ban történt nyugállományba vonulása után még két évig szakértő mérnökként dolgozott. A magyarországi kohászat elszorvadása munkáját feleslegessé tette. A felújított kemencéivel még ma is termelnek, családja ifjú tagjai mégis a SOTE és a Pázmány Péter Egyetem padjait koptatták.

1965-ben Kiváló Ifjú Mérnök oklevelet kapott a SZOT-MKISZ-től, és 1966-ban a Szakdolgozatok Országos Pályázatán oklevelet nyert. Többször volt Kiváló Dolgozó, illetve brigádja Kiváló Brigád.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy László

1931-ben született Süttörön

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a híradástechnikai szakon. A diploma megszerzése után az MN Honi Légvédelmi Parancsnokság lokátorokat javító, karbantartó műhelye vezetőjének nevezték ki. A napi feladatok mellett itt ismerte meg az akkor rendszerben lévő rádiolokátorokat és adatátviteli, rendszerátviteli eszközöket. Két éves gyakorlati munka után vezető szakmérnöki mikrohullámú lokátorokat üzemeltető beosztásban dolgozott. Itt a gyakorlati ismereteken túl elméleti ismereteit is bővítette. A BME Impulzustechnikai Tanszék és a Távközlési Kutató Intézet munkatársaival fejlesztési témákon dolgozott parametrikus erősítők témakörében. Ezt követően általános lokátor üzemeltetési és fejlesztési osztályvezető beosztásba került. Több esetben részt vett nemzetközi szakmai értekezleteken szakértőként vagy tanácsadóként. Katonai főiskolai államvizsgákon rendszeresen vett részt vizsgabizottsági tagként illetve elnökként, vezető technikusoknak, mérnököknek, a rendszerbe kerülő új berendezések alkalmazásáról tanfolyamokat tartott. Részt vett az alacsony magasságban repülő eszközök rádiolokátoros felderítésének és felismerő rendszerének kidolgozásában és a kijelölt területek topográfiai felmérésében. Szervezési változások miatt 1972-ben a számítástechnikai eszközöket felhasználó és üzemeltető MN vezérkari szervezethez került. Különböző felsőszintű rendszerszervező, számítógép üzemeltető tanfolyam elvégzését követően nyugdíjazásáig, intézetvezető helyettes beosztásban dolgozott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Páli Sándor

1930-ben született Kemenesmagasiban

2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben a Ganz-Mávag Gyár vagonszerkesztési villamos osztályán helyezkedett el, ahol 13 évig motorvonatok villamos berendezéseinek tervezésével és építésével foglalkozott. Ezek közül megemlítendő a Lengyelországba szállított motorkocsik tervezése és tervezői művezetése, az egyiptomi hatrészes luxus motorvonat tervezése és építése, az Argentínai San-Martin Vasúttársaságnak szélesnyomtávú 2 részes diesel-hidraulikus vonatok tervezés és szállítása. Jelentős sikernek számítottak az Argentin Transzadínó Vasúttársaságnak leszállított 3 részes diesel-villamos motorvonatok. További tíz évig a Ganz-Mávag vízgépészeti osztályán dolgozott. Vízierőművek és szivattyútelepek villamos berendezéseit tervezte, többek között lengyelországi vízierőművekhez és a Kiskörei erőműhöz. 1979. végétől nyugállományba vonulásáig irányító tervezőként dolgozott a Bányászati Fejlesztési Intézet villamos osztályán. Bányászati aknaszállító gépek és daruk villamos berendezéseinek tervezése és építése tartozott feladatai közé. Ebben az időben bányászati transzformátor és elosztóállomásokat is tervezett. Tagja volt az Elektrotechnikai Egyesületnek. 1990-ben vonult nyugállományba.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pónya József

1932-ben született Felsőszeliben

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. A diploma megszerzése után a Bánhidai Erőműben beosztott mérnökként kezdett dolgozni. 1959-ben villamos osztályvezetői, 1969-től műszaki igazgatói, 1974-ben igazgatói kinevezést kapott. Az ott végzett munkája során épült fel a Bánhidai Erőmű 100MW-os prototípusú blokkja. 1974-ben felkérték a Paksi Atomerőmű beruházás miniszteri biztos helyettesének, 1976-ban megalakult Paksi Atomerőmű Vállalat, ahol műszaki vezérigazgató-helyettes volt 1978-ig, majd vezérigazgató 1992-ig, nyugállományba vonulásáig. Több tudományos egyesület, és négy éven keresztül a BME Tanácsának tagja volt. 1994-98 között a Magyar Villamos művek Rt. Igazgatóságának, 2002-2008. között pedig az Országos Villamos Távvezeték Zrt. Igazgatóságának tagja. 2008 szeptemberétől 2010-ig a Paksi Atomerőmű Zrt. Igazgatóságának elnöke.

Szakmai munkásságát Állami Díjjal, Eötvös Lóránd Díjjal ismerték el. 1996-ban Díszpolgári címet, 2003-ban Wigner Jenő Díjat kapott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Porges Iván

1934-ben született Matrafüreden

2017-ben gyémantdiplomában részesült.

1956. november elején elhagyta Magyarországot és decemberben beiratkozott a Technische Hochschule Hannover gyengeáramú karára, ahol 1960-ban villamosmérnöki diplomát szerzett. A Telefunken cég Rádiótervezési Osztályán helyezkedett el, mint tervező mérnök és a még csöves URH készülékek és a rövidhullámú rádiók tervezésében vett részt. 1962-től a Hi Fi tuner, erősítő és rádióvevőt tervező osztály vezetője lett. Az aktív és passzív elektromágneses megférhetőséggel kapcsolatos koncepcióváltozások bonyolult bemérési folyamatokat tettek szükségessé. Racionális megoldásukra üzembe állított egy olyan műszerparkot, aminek a működtetéséhez komputerprogram vezérlésre volt szükség és megírta a vezérlő programokat. 1983-ban az újonnan létrehozott Thomson tervezési központjába került, ahol CD lejátszók tervezésével foglalkozott, majd a párizsi központnak nyújtott segítséget különböző EMC, EMI problémák megoldásában. Feladatai közé tartozott a Thomson szabványosítási tevékenysége, így a német szabványosításban, az európai szabványosításokban és a nemzetközi szabványosításban részben mint szakértő, mint titkár, mint elnök, vagy mint a német delegáció vezetője vett részt. Az Eszlingeni Technikai Akadémián és a cégen belül továbbképző szakelőadó volt. Német szaklapokban újságcikkei jelentek meg, szakértőként 23 műszaki társulatnál képviselte a Thomson céget. Több mint 30 szabadalom tulajdonosa. 1998-ban vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rajki Imre

címzetes egyetemi tanár, műszaki tudomány kandidátusa

1932-ben született Orosházán

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Diplomája megszerzése után a BME Villamos Gépek és Hajtások Tanszék oktatója lett, gyakornok, tanársegéd, adjunktus majd docens beosztásban, 1998-2003 között tudományos főmunkatársként tevékenykedett. Kutatómunkája a törpe- és automatikai villamos gépek tervezésével és elemzésével kapcsolatos. Több évi sikeres üzemi tervezési tapasztalatait jól hasznosította a speciális villamos gépek optimalizálásában, az oktatásban és kutatásban. Jelenleg a szigetüzemű villamos generátorok, valamint az autó- és a jármű-villamosság különleges kérdéseivel foglalkozik. Kutatási eredményeiről publikációkban számolt be. A témákban 3 önálló, 7 társszerzős könyve és 72 tudományos publikációja jelent meg, 3 szabadalma és 1 szabadalom szintű újítása van. Számos tárgy kidolgozásában és előadásában vett részt, többek között a Törpemotorok elméleti és méretezési kérdései, Erősáramú elektrotechnika, Különleges villamos gépek tananyagát dolgozta át, új mérési gyakorlatokat dolgozott ki különböző tantárgyakhoz. Diplomatervezők, önálló laborosok, doktoranduszok témavezetését végezte. 1982-ben műszaki tudomány kandidátusa fokozatot szerzett, 2004-ben címzetes egyetemi tanár lett. 1960-1993 között az Ikladi Ipari Műszergyárban mellékfoglalkozású gyártmányfejlesztő, műszaki tanácsadó, műszaki szakértő, Rt. elnökgazgató volt.

Munkássága elismeréseként többször kapott kiváló dolgozó, kiváló újító kitüntetést, 1992-ben Zipernowsky Díjjal, 1997-ben Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel tüntették ki.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sass Gábor

1934-ben született Keszthelyen

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanika szakon. Tanulmányai befejezése után tudományos segédmunkatársként dolgozott az Optikai Központi Kutató Laboratóriumban, ahol már tanulmányai alatt is gyakornok volt. Tachiméter, bronchoszkóp és filmszöveg-nyomtató tervezésében vett részt. 1958-tól infravörös spektrofotométer fejlesztésével foglalkozott, amit átszervezés miatt 1959-1968 között a Magyar Optikai Művekben fejezett be. 1969-től az Elektroakusztikai Gyár Kutató Laboratóriumában dolgozott, 1970-től az Elektronikai és Finommechanikai Kutató Intézetben, majd a Videoton Fejlesztési Intézetben lyukszalagolvasó, jelnyomtató, majd az R12 terepi számítógép környezetálló változatának mechanikai, technológiai fejlesztését végezte. 1982-től a MIKI Méréstechnikai Fejlesztő Vállalatnál különböző lézeres ipari méretellenőrző rendszerek optomechanikai fejlesztésén és megvalósításán dolgozott. Nyugdíjba vonulása után is folytatta munkáját 1998-ig. Szakértőként 1964-1968 között az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetben fotométerek, 1998-2005 között az MTA SZTAKI-ban és a CORTEX Kft.-ben lézeres méret ellenőrző rendszerek optomechanikai fejlesztését és megvalósítását végezte. 1964-1968 között az Optikai Akusztikai Tudományos Egyesület fotométer bizottságának vezetője volt. Tagja volt a Kép és Hangtechnika szerkesztő bizottságának. Szakfolyóiratban több cikke jelent meg, négy elfogadott szabadalma van.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schnöller Antal

1934-ben született Budapesten

2007-ban arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

Már kisgyermekkorától nagyon érdekelte őt minden elektrotechnikai készülék, az utcán látható vezetékek stb. Előbb játékként, anyja fonalait a székek lábai közt vezetékként feszítette ki, majd – tanár apja segítségével – zsebtelepek, vezetékek, kapcsolók, jelfogó és izzólámpák alkalmazásával áramköröket állított össze. Kisgimnazistaként kristálydetektoros és egyszerű elektroncsöves rádió-vevőkészülékeket épített, szikrainduktoros rádióadókészülékkel kísérletezett. A gimnázium utolsó két évével és egyetemi tanulmányaival egyidejűleg az MSZHSZ (Magyar Szabadságharcos Szövetség) Központi Rádió Klubjának tevékenységében vett részt. Rövidhullámú rádióamatőr adó és vevőkészülékeket építettek és forgalmaztak is velük. Tanfolyamokat tartott a klubban, szakköröket vezetett általános és középiskolában valamint egy „Úttörő Technikai Állomáson”. Az 1956-ban indult „Politechnikai” oktatás tanárainak alapkiképzésében még egyetemi hallgatóként, előadóként működött. Oklevele megszerzése után, a Szegedi Tanárképző Főiskola induló „Műszaki Tanszékére” került. A Kandó Kálmán Villamosipari Főiskola 1963-as megalakulásakor munkáját itt folytatta 99 féléven keresztül. Előbb, mint főhivatású oktató, majd miután főiskolai tanárként nyugdíjba vonult, szerződéses munkában. Itt volt tanszékvezető-helyettes és tanszékvezető is. A „Kandón” az oktatással kapcsolatosan különféle új oktatási és vizsgáztatási módszerekkel kísérletezett és vezetett be (programozott oktatás, számítógéppel támogatott oktatás, csoportos munka stb.). Sok oktatási jegyzetet és tankönyvet írt mind a „Tanárképző Főiskolán”, mind pedig a „Kandón”. Főleg külföldieket angol nyelven is oktatott. Szerződéses műszaki munkákban is dolgozott, részben vezetőként, részben csak munkatársként („Vilati”, „Távközlési Műszeripari Szövetkezet”, „HM”, „TSZ-ek”, más szövetkezetek és üzemek stb.). Tényleges nyugállományba vonulása óta, 2014-től „napenergiai” rendszerekkel foglalkozik, mind elméletben, mind pedig gyakorlatban.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Sebő István

Professor Emeritus

1934-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. Az egyetem elvégzése után a Budapesti Elektromos Művek mérnökeként a Próbaállomáson, majd a Kábelosztályon dolgozott. 1961-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villasművek Tanszék oktatója lett. Kandidátusi értekezésének megvédése után 1966-ban docensi kinevezést kapott. 1967-1968 között a New York-i Columbia Egyetemre került, mint a Ford Alapítvány ösztöndíjasa. Az ösztöndíjas év után az Egyesült Államokban maradt. 1968-ban az Ohio State University oktatója lett. 1974-ben professzorrá nevezték ki. Elsősorban villasművekkel és nagyfeszültségű technikával foglalkozott. Több új tantárgyat vezetett be, sok mérnöktovábbképző tanfolyamot szervezett és vezetett. Fontos szerepe volt az egyetem új nagyfeszültségű laboratóriumának tervezésében és fejlesztésében. Számos kutatási témát és programot kezdeményezett és irányított. 2003-ban vonult nyugdíjba, de továbbra is aktív maradt szakmailag, mint Professor Emeritus. Egyedül, vagy társszerzőként közel 250 szakcikke, kutatási jelentése, egyetemi jegyzete jelent meg.

Munkássága elismeréseként több országos szintű oktatási és kutatási kitüntetést kapott az Egyesült Államokban.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somorjai Lajos György

1932-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg kitüntetéses villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. A diploma megszerzése után a Magyar Elektrotechnikai Ellenőrző Intézetnél helyezkedett el. Kezdetben vizsgálómérnökként dolgozott, majd az intézet rövidzárlati laboratóriumának üzembe helyezésével és vezetésével bízták meg. 1961-ben osztályvezető lett a Kisfeszültségű készülékek és berendezések osztályon. Feladata ebbe a profilba tartozó gyártmányokon végzett vizsgálatok irányítása volt. Több vizsgálóberendezés és készülék tervezésében, valamint kivitelezésében működött közre. Az osztályvezetői munkakört töltötte be 1994-ben történt nyugdíjazásáig, ezután 2002-ig az intézetnél maradt szaknácsadóként. Feladataival és munkakörével összefüggésben 1963-tól állandó kapcsolata van a szabványosítással. Több, mint 100 hazai szabványhoz készített javaslatot. Jelentős részt vállalt az európai szabványok magyar nyelvű bevezetésében. A Magyar Szabványügyi Testület keretében működő hazai Nemzeti Elektrotechnikai Bizottságon belül több műszaki bizottság elnöki tisztségét töltötte be. Négy évtizeden keresztül résztvevője volt nem csak a hazai, hanem a nemzetközi (IEC) és a regionális (KGST, CENELEC) szabványosításnak. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 1960 óta tagja, 1990-től 2019-ig volt a MEE Szabványosítási Bizottságának elnöke.

Szakmai tevékenységét munkahelyén és az iparágban több alkalommal Kiváló dolgozó jelvénnel, Minisztertanács által alapított Kiváló Munkáért kitüntető jelvénnel, valamint Karády Győző díj adományozásával, a szabványosítás terén Kiváló Testületi Munkáért érdemérem kitüntetésekkel ismerték el. A Magyar Elektrotechnikai Egyesület 1997-ben Életpálya elismerés díjban részesítette.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Spieler Marietta

1933-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának gyengeáramú szakán, diplomáját 1957 szeptemberében vette át. Végzésétől nyugdíjazásáig a Mechanikai Laboratórium Híradástechnikai Kísérleti Vállalatnál dolgozott. Fejlesztőmérnökként részt vett az első magyarországi TV stúdió létrehozásában, majd készülékek gyártásához szükséges speciális műszereket tervezett. 1966-ban megbízást kapott a vállalat iparjogvédelmi mérnöki teendőinek ellátására, az ehhez szükséges jogi és gazdasági ismereteket az Országos Találmányi Hivatalnál, az ELTE Jogi Továbbképző Intézetében és a MK Közgazdaságtudományi Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetében szerezte. Mérnöki munkája mellett tanított a vállalatánál és középiskolában is. Ehhez fontosnak tartotta, hogy elvégezze a BME Gépészmérnöki Karának mérnöktanári szakát, ahol 1967-ben vette át második diplomáját. 1990 óta nyugdíjas, de lehetősége volt arra, hogy néhány évig még folytassa munkáját.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Steinke Paul-Gerhardné (Lovass Eleonóra)

1934-ben született Újpesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a gyengeáramú szakon. Elektroakusztikai témakörben írt diplomamunkája és zenei érdeklődése határozták meg életpályája első szakaszát. 1957-től a Magyar Rádió és Televízió Műszaki Fejlesztési Osztály munkatársa lett. Ez volt a rádiózásnak az az időszaka, amikor már a hangátvitel minőségének javítása, a minél nagyobb hanghűség elérése volt a feladat. A Fejlesztési Osztály mérnökgárdája mind a zenei produkciók, ill. hangjátékok felvételtechnikájának tökéletesítését, mind az elektroakusztikus eszközök beszerzését, fejlesztését és prototípus készítését is végezte. Feladatuk volt a rádióstúdiók és az épülő televíziós stúdiók teremakusztikai tervezése és mérése is. Vizsgálták a sztereofon hangátvitel bevezetésének elvi és gyakorlati lehetőségeit. Az átviteli paraméterek nemzetközi szabványosítási munkáiba is bekapcsolódott. A sztereofon hanghatás elméletéről, az adó- és vevőoldali megoldásokról, az elektronikus hangszerek alkalmazásáról a Kép- és Hangtechnika c. lapban 1960-1967 között több alkalommal publikált. Néhány évet hasonló témakörben a Berliini Rádiónál és a Berliini Tudományos Akadémiánál dolgozott. 1971-től az Elektroimpex Külkereskedelmi Vállalathoz került mérnök-üzletkötői feladatra. Elsősorban az akkor még világelső, magyar eredményhirdető táblák, ill. rendszerek eladásával, helyszíni telepítésével foglalkozott. 22 éven keresztül végigkövette és befolyásolhatta a jelfogókkal kapcsoló és csak monochrom karaktereket megjeleníteni képes izzólámpás táblák fejlődését egészen a számítógép vezérelt, színes fényforrásokkal működő óriás mátrixfelületekig és táblarendszerekig. 1970-ben Münchenben, 1981-ben Helsinkiben a Magyar Napokon előadást tartott a magyar termékek műszaki színvonaláról. A Professzionális Elektronika Export kereskedelmi igazgatójaként 1993-ban vonult nyugdíjba.

Kereskedelmi igazgató, Kiváló dolgozó

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szlávik László

1934-ben született Budapesten

2007-ben arany,- 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon. Tanulmányai befejezése után a Gamma Műveknél fejlesztőmérnökként analóg számítógép, majd a Debreceni Biogal Gyógyszergyárnak mágneses erősítővel működő hőfokszabályozó tervezésén és üzembe helyezésén dolgozott. 1963-tól a Műszeripari Kutató Intézetben elektropneumatikus szinuszgenerátor és különféle hitelesítő műszerek fejlesztésén dolgozott tudományos főmunkatársként. A nagy pontosságú digitális nyomásmérőre szabadalmat kapott. Ezzel egy időben a SOTE Gerontológiai Kutató Intézetben tudományos tanácsadóként az elektroretinográfiai kutatásban és a kutatási eszközök kidolgozásában vett részt. 1971-1974 között az ELTE Összehasonlító Élettani Tanszékén aspiránsként operáns kondicionálással foglalkozott. 1975-től a MIKI-ben a MALÉV részére „fekete doboz” kiértékelő és regisztráló fejlesztését végezte. Az 1980-as évek elején a HTI megrendelésére mérőautomata fejlesztését és gyártását vezette, mely a MÍG21 gép időszakos ellenőrzésére szolgált. 1988-1999 között az Ipari Minisztérium szakértője volt. 1998-tól a VILATI részére CPAP rendszerű alvásjavító készülék fejlesztésén és gyártáselőkészítésén, 1989-től DNS szintetizátor fejlesztésén, majd a MÁV és a BKV vontatási hálózatának felügyelő rendszerén, valamint villamos távadóinak fejlesztésén és gyártásán dolgozott. 1999-től nyugdíjazása után egyéni vállalkozóként szaktanácsadással és műszerjavítással foglalkozott.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. techn. Szlávikné Hamza Éva

műszaki doktor

1934-ben született Budapesten

2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon. Az egyetem elvégzése után a Gamma Optikai Műveknél dolgozott fejlesztőmérnökként és gyártmánytervezőként. Részt vett analóg számítógép, mágneses erősítők, ipari berendezésben alkalmazott hőfokszabályozó, rádió összeköttetésen keresztül üzemelő képtávíró tervezési és bemérési munkáiban. Ez utóbbi készüléket több külföldi kiállításon is bemutatta. 1976-tól a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán helyezkedett el, ahol a Méréstechnika tantárgy oktatásában és fejlesztésében vett részt. Az oktatás mellett fejlesztési munkákat vezetett gépkocsik különböző gyújtógyertyáinak teljesítmény meghatározása, új eljárás a Mohm-Gohm tartományba eső ellenállások automatikus mérése, és a programozható nagyfeszültségű impulzusadó berendezés témákban. Elektronikus műszerek szaktudományból 1985-ben műszaki doktori oklevelet szerzett. 2005-ben történt nyugdíjba vonulása óta is óraadó tanári beosztásban oktatja a Méréstechnika tárgyat a Budapesti Műszaki Főiskolán.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil. Tóth Mihály

Professor Emeritus

1933-ban született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1958-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanika szakon. Diplomája megszerzése után a Központi Fizikai Kutató Intézetben Simonyi Károly professzor felügyelete alatt, majd a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban dolgozott. 1968-tól a BME Műszer és Méréstechnika Tanszékén adjunktusa, majd docense volt. A 15 évi tanszéki munkája után 2 évig a BME Számítástechnikai Alkalmazási Központ, majd az Egészségügyi Minisztérium Számítógépközpontjának vezetője volt. Az ezt követő négy évben nigériai felsőoktatási intézményben tanított, tanszékvezető volt. 1989-től a KKMF Székesfehérvári Számítógéptechnikai Intézet igazgatója, majd a Kandó főiskola főigazgatója, a Főiskolai Főigazgatók Konferenciájának választott elnöke volt. 65. életéve betöltése után még 5 évig a székesfehérvári intézetben főiskolai tanár. 2004-ben a Miskolci Egyetemen habilitált, 2005-től a Budapesti Műszaki Főiskola professor emeritusa. 2003-tól három féléven át vendégtanárként logikai hálózatokat oktatott egyiptomi egyetemen és szemináriumokat tartott kriptográfiából, ami azóta is oktatási és kutatási területe. Egyik szerzője volt a Logikai hálózatok tervezése című könyvnek. Számos társadalmi tevékenysége, alapítványi kuratóriumi elnöki megbízása volt és részben van is még Székesfehérvárott. Többek között a székesfehérvári református gyülekezet tiszteletbeli presbitere. Nyugdíjazása óta tudományos ismeretterjesztéssel foglalkozik.

Közéleti tevékenységét Székesfehérvárott Szent István díjjal ismerték el. Egyéb kitüntetései: Publikációs nívódíj, 1991, Magyar Felsőoktatásért Emlékpalett, 1995, Apáczai Csere János-díj, 1997, Kandó Kálmán emlékgyűrű, 2001, Budapesti Műszaki Főiskola emlékgyűrű, 2003, Magyar Rektori Konferencia Emlékérem, 2009, Szent-Györgyi Albert-díj, 2012.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tüdős Tibor

1934-ben született Budapesten

2017-ben gyémántdiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1952-től az 1957-ig tanult. Az 56-os forradalom napjaiban az Egyetemen nemzetőrként szolgált. Az erősáramú szakon 1958-ban szerzett villamosmérnöki oklevelet. A végbizonyítvány megszerzése után 1957-ben az Erősáramú Gyártmányfejlesztési Intézetnél (ERFI, később VBKM Fejlesztési Intézet) helyezkedett el. Irányító tervezőként feladatai a villamos hőtechnika különböző alkalmazási területeihez (háztartási készülékek, ipari hőfejlesztő-berendezések) kapcsolódtak. Résztvételével került kifejlesztésre a hazai hőtároló kályha család, melyet aztán a pápai Elekthermax Gyár nagy sorozatban gyártott. Szakmai tevékenységéről 1960 óta publikál szakfolyóiratokban. 1978 és 1984 között a VKI, Villamosipari Kutatóintézetben dolgozott. 1985-ben a VIV, Villanyszerelőipari Vállalatnál helyezkedett el, itt kapcsolóberendezésekkel foglalkozott. A VIV privatizációja után a jogutód Siemens Zrt. „Energiaátvitel és elosztás” ágazatánál dolgozott. 1992 és 1994 között tagja volt a Vértesi Erőmű Rt. igazgatóságának. 1996 óta nyugdíjas, ezután 2019-ig egyéni vállalkozóként tevékenykedett. 2005-ig a Siemens Zrt. szerződéses tanácsadóként foglalkoztatta. 1955 óta tevékenykedik a Magyar Elektrotechnikai Egyesületben (MEE). Itt 1993-ban Bláthy díjjal tüntették ki. A Magyar Mérnöki Kamara tagja 1997 óta. 1998 és 2008 között, ezen belül a Villamosenergetikai Szakosztály vezetője volt. 2008-ban a Kamara elnöksége a Tiszteletbeli Mérnöki Kamarai Tag címet adományozta neki. 2011 óta tagja a Kamara Energetikai Tagozata elnökségének. Ez a Tagozat 2019-ben Ronkay Ferenc Energiamérnöki Díjban részesítette. Jelenleg is foglalkozik szabványosítással, a Kamarát képviseli az MSZT Nagyfeszültségű Létesítmények Műszaki Bizottságában. Részt vesz szabványok kidolgozásában.

Bláthy Díj: Magyar Elektrotechnikai Egyesület, 1993; Tiszteletbeli Mérnöki Kamarai Tag cím: Magyar Mérnöki Kamara, 2008; Ronkay Ferenc Energiamérnöki Díj: Magyar Mérnöki Kamara, Energetikai Tagozat, 2019”.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Unk Jánosné (Kovács Edit)

1933-ban született Makón

2006-ban arany-, 2016-ban gyémántdiplomában részesült.

1956-ban szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. 1956-1969 között az ÉM Szerelőipari Tervező Vállalat (ÉVITERV) tervezője, majd irányító tervezőjeként villamos hálózatok-transzformátorállomások-, erőátviteli berendezések, speciális világítástechnikai elemek és rendszerek tervezése, művezetése, majd oktatása jelentette a fő feladatát. Publikációi, könyvei is e témára vonatkoznak. Erre az időszakra esett - Kubában - az első külföldi szakértői munkája is 1966-67 között. Hazatérve 1969-1990-ig a Városépítési Tudományos és Tervező Intézet (VÁTI) energetikai irányító tervezője, regionális irodai műszaki infrastruktúra osztály vezetője, majd nyugdíjazásáig az utolsó 10 évben az Intézet energia szakfőmérnökeként dolgozott. Főbb témái: városok, agglomerációk, régiók, majd az ország területfejlesztési (OTT) és országos területrendezési komplex tervei (OTK), K+F munkák voltak. Ez időszakban 2,5 évet Irakban dolgozott és oktatott kiküldött villamosenergetikai szakértőként. 1990-től napjainkig mint a PYLON Építési és Kereskedelmi Kft. alapítója és ügyvezetője, folyamatosan végez tervezői, kutatási és szervezői munkákat, így országos, regionális, megyei és kistérségi komplex területfejlesztési koncepciók és programok tervezését, energetikai és megújuló energiaforrás hasznosítási, kutatási munkákat és tervprojektek pályázati munkáit irányítja. Nemzetközi környezeti és energetikai kutatásaik közül említhetők: a WWF Hungary-nak, a CEP-REC-nek, a BIB-nek, a VÁTI-nak, a CEU-nak stb. végzett területi-energetikai fejlesztési munkák. Kiemelkedő hazai tervei: a Közép-dunántúli Régió Energiaprogramja, a Homokhátság (9 kistérség) tanya-villamosítása, Zala, Vas, Pest és Komárom-Esztergom Borsod-Abaúj-Zemplén megyék energiaprogramja, továbbá geotermikus energiabázisú erőművi technológiák kutatása, tervezése megvalósíthatósága. Évente 10-12 konferencián tartott előadásai és publikációi e témához kötődnek, azon felül a BME Gazdaság és Társadalomtudományi Karon a Műszaki infrastruktúra (közlekedés, víz, energia, megújuló energiák) tantárgy oktatásában vett részt az elmúlt évtizedben. Mostanra főleg jegyzet- és könyvírás feladatokra vállalkozik.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Urbán János

1934-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karáról 1953 tavaszán, az első féléves vizsgaidőszak után került a Villamosmérnöki Karra, ahol 1957 nyarán fejezte be tanulmányait. Az akkori zavaros viszonyok miatt csak hat esztendővel később védte meg diplomatervét. Szakmai pályafutását 1957-ben az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt. elektroncsőgyáregységében, az elektroncsőszerkesztésben kezdte meg. 1959 és 1962 között előbb a Kereskedelmi Igazgatóság állományában, majd 1963 és 1971 között a Műszaki Igazgatás szervezetében műszaki tájékoztatással és a Tungsram technische Mitteilungen c., negyedévenként megjelenő műszaki-tudományos cégfolyóirat szerkesztésével foglalkozott. Mivel tevékenysége egyre fokozódó mértékben kapcsolódott a félvezetőtechnikához, 1968/69-ben elvégezte a félvezetőeszközök gyártása c. műegyetemi kurzust és 1970-ben szakmérnöki diplomát szerzett. Ezt követően részt vett a hazai félvezetőgyártás fejlesztését szolgáló licenc- és know-how vásárlásokban és tartotta a kapcsolatot a Telefunken, a Motorola, az SGS-Ates, a Siemens és a Varian félvezetőrészlegeivel. 1972 és 1980 között a Tungsram Kereskedelmi Igazgatóságának Elektronikai Értékesítési Főosztályát vezette, kezdetben helyettesként, majd főosztályvezetői beosztásban. Mivel a félvezető szakterületet 1983-ban „kiszervezték” a cégből, az Elektromodulhoz került, ahol az Aktív Elemek Főosztályának vezetőjeként lényegében ugyanezt a feladatot látta el. 1988 és 1990 között a Mikroelektronikai Vállalat kereskedelmi igazgatója volt. Innen ment nyugdíjba a MEV felszámolását követően az 1990-es évek elején. Évtizedekig tagja volt az IEEE-nek ahová dr. Palócz István professzor úr ajánlására vették fel. A Műszaki Könyvkiadó számára magyarra fordította F. Benz „Rádiótechnika” c., valamint V. P. Szigorszkij „A négy pólusok elmélete” c. könyvét. Saját publikációi: a) Hangrögzítés (1958) és b) Tranzisztorteknikai tanfolyam, I. és II. kötet (1962).

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Villányi Ottó

1933-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben kapott villamosmérnöki oklevelet a BME Villamosmérnöki Karának gyengeáramú szakán. Mérnöki pályája kezdetén egyrészt a Posta Rádió és Televízió Műszaki Igazgatóságnál vezette több rádió és TV adó üzembeállítását, bemérését, másrészt bekapcsolódott az ipari tevékenységbe, az adóberendezéseket gyártó bázis kialakításába is. 1960. évtől a Magyar Posta Központ mérnökeként a színes televízió műsorszórás magyarországi bevezetéséhez vizsgálatok, mérések, nemzetközi egyeztetések alapján elkészítette a postai terveket, majd vezette a fejlesztési munkákat. Több szabadalmat dolgozott ki. Részt vett a taliándörögdi műholdkövető földi állomás helyének kijelölésében, felépítésében, az űrtávközlés magyarországi felépítésében. Távközlési szaktanfolyamokat szervezett, előadásokat tartott a Mérnök Továbbképző Intézetben és a HTE-ben. Nyolc éven át dolgozott az ENSZ szakosított szervezeténél, a Nemzetközi Távközlési Egyesület központjában, Genfben. Felvették az ENSZ szakértői névjegyzékére. Több szakmai bizottságban vezette a nemzetközi munkálatokat, megválasztották elnöknek, alelnöknek. 1986-tól a Posta, majd a Matáv nemzetközi osztályát vezette. Az ETNO-ban a közép-kelet-európai országok összekötője, az Intéző Bizottság tagja volt. Részben más szerzőkkel közösen írt 19 távközlési, szakmai könyvet, 84 folyóirat cikket, tanulmányt.

Kitüntették Virág-Pollák díjjal, Puskás díjjal, ITU oklevéllel és Baross Gábor díjjal.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vörös András

1932-ben született Budapesten

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét a műszer és finommechanikai szakon. Tanulmányai befejezését követően a Műszeripari Kutató Intézet munkatársa volt az 1990-ben történt nyugdíjazásáig. Beosztásai voltak: tudományos segédmunkatárs, tudományos munkatárs, főmunkatárs, majd tudományos osztályvezető. Feladatai közé tartozott tanulmányok készítése, műszerfejlesztési munkák végzése (Nagyfrekvenciás generátor, AM_FM moduláció-mérők, telemetriás mérővevő, FM mérőmagnetofon, szelektív mérővevő, stb.). Munkássága során 18 publikációja jelent meg, 3 szabadalmat dolgozott ki. 1980-1990 között főszerkesztői tevékenységet folytatott a MIKI Közleményei lapnál, szerkesztője volt a Mérés és Automatika lapnak. Az Ipari Minisztériumban 1984-1990 között K+F szakértői tevékenységet végzett. Munkássága alatt több mérnöktovábbképző tanfolyamot végzett el. Nyugdíjazása után az ELEKTRONIKA Átviteltechnikai Szövetkezetben szakértői munkát végez a mai napig. Feladata minőségbiztosítási rendszer létrehozása, később megújítása. Részt vesz K+F pályázatok, innovációs pályázatok, kereskedelmi-fejlesztési pályázatok, tender pályázatok írásában. Megjelent két szakmai és egy gazdasági tárgyú publikációja.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vukovics Gyula

1933-ben született Cegléden

2007-ben arany-, 2017-ben gyémántdiplomában részesült.

1957-ben szerezte meg a villamosmérnöki oklevelét a gyengeáramú szakon. Ezenkívül a Műegyetemen átviteltechnikai szakmérnöki diplomát, valamint a Közgazdasági Egyetemen ipari mérnök közgazdász diplomát is szerzett. Mérnökként 1957 – 2003 között a Magyar Posta szervezeteiben a távközlés területein tevékenykedett. A Posta Központi Kábelüzemben építés vezetőként, műszaki előadóként, majd a Postavezérigazgatóságon főelőadóként, illetve csoportvezetőként dolgozott. Jelentős munkát végzett a Posta Központi Műszaki Hivatal főmérnökeként, illetve igazgatójaként. A felsorolt munkaterületeken a helyi, a távkábel és nemzetközi távközlési hálózat építésével, üzemeltetésével és tervezésének irányításával kapcsolatos feladatokat látta el. Folyamatosan részt vett a műszaki szabályzatok, technológiai előírások készítésében, valamint a nemzetközi egyeztetések bonyolításában. A hírközlési területen szerzői, szerkesztési tevékenysége is jelentős volt. Nyugdíjazása után a Matáv Képzési és Tudásmenedzsment Kft.-ben szervezi és irányítja a Mérnökkamara továbbképzési tanfolyamait a hírközlési és informatikai tervezői és szakértői szakterületein. A szakirodalmi tevékenység mellett szépirodalmi szerzői tevékenységet is folytatott, a Wikipédiában ismertetett könyvei kölcsönözhetőek a hazai és egyes nemzetközi könyvtárakból.

Érdemeit elismerte a Magyar Mérnök Kamara: 2014-ben Örökös Mérnök Kamarai Tag címet adományozott számára.

A Kari Tanács **vasdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ásványi József

1939-ben született Sopronkövesden

2012-ben aranydiplomában részesült. 1962-1964 között a Mecseki Ércbányászati Vállalat, MÉV Ércdúsító Üzemének villamos művezetője. 1964-től a Pécsi Felsőfokú Vegyipari Gépészeti Technikum adjunktusa, 1970-től a jogutód Pollack Mihály Műszaki Főiskola, majd a Pécsi Tudományegyetem oktatója 2006-ig, nyugdíjba vonulásáig. Főiskolai tanárként számos vezetői feladatot látott el: 1982 és 1987 között oktatási főigazgató-helyettes, 1987-ben megbízott főigazgató, 1986-1988 között a Gépészeti és Épületvillamosítási Intézet igazgatója, 1988-2003 között a Villamos Intézet, majd a Műszaki Informatika és Villamos Intézet igazgatója, 1995. július 1-től 2002. június 30-ig a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Főiskolai Kar főigazgatója. Felvonó szakértői képesítést 1976-ban szerzett. Egyetemi doktori disszertációját a BME-n a felvonóberendezések forgalmi képességének meghatározása témakörben védte meg 1984-ben. Németül beszél, angolból felsőfokú állami nyelvvizsgálója van. Szűkebb szakmai területe a felvonó-berendezések villamos vezérlése, működése és forgalmi viszonyainak elemzése. Kutatási tevékenysége 3 területre irányult: felvonó-berendezések komplex vizsgálata, korszerű vezérlések ipari alkalmazása és a műszaki felsőoktatás, ezen belül a villamosmérnök képzés fejlesztése. Az utóbbi területen projektvezetője volt több Phare tükröprogramnak és két Tempus-JEP projektnek számos hazai és külföldi felsőoktatási partner részvételével. Az évek során számos tudományos és szakmai szervezetben tevékenykedett tagként, elnökségi tagként és elnökként: Pécsi Akadémiai Bizottság, Magyar Elektrotechnikai Egyesület, Magyar Felvonós Szövetség, Internationale Gesellschaft für Ingenieurpädagogik, Műszaki Felsőoktatás Rektori-Főigazgatói Konferencia elnöke (1997-1998), Alpok-Adria Munkaközösség „Scientific and Technological Cooperation” munkacsoport soros elnöke (1999-2001).

Szakmai és közéleti tevékenységéért számos díjat és kitüntetést kapott. Így többek között: Pécs Város Tudományos Díja (2002.); Pollack Emlékplakett Arany fokozata (2004.); Kiváló Munkáért - MM (1985. és 1987.); Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett (1994.); Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt (2004.); Bláthy Ottó Díj (MEE), Sváb János Életműdíj (Magyar Felvonós Szövetség).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh János

1938-ban született Gyöngyösön

2011-ben aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Kar erőáramú szakán 1961-fejezte be tanulmányait, és ebben az évben a diplomaterv megvédése után – korábbi tanulmányi ösztöndíj folytán az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat miskolci központjában a műszaki fejlesztési osztályra került. Ezt követően az ÉMÁSZ egri üzletigazgatóság szerelési osztályán néhány hónapon át a hálózat építés dolgait ismerte meg, majd a gyöngyösi kirendeltség lett az állandó munkahelye, a szülővárosában. A kirendeltségi feladatok jelentős részét képező közép és kisfeszültségű elavult hálózatok felújításához és rekonstrukciójához készítette a kiviteli terveket. 1968-ban az ÉMÁSZ-nál történt szervezetfejlesztés során megalakult a Gyöngyösi Üzemigazgatóság, és az önálló kiviteli tervezőcsoport vezetője lett, majd a feladatok bővülése eredményeként 1975-től beruházási és kiviteli tervezési osztály vezetőjeként a létesítmények tervezésétől a befejezésig tartó munkafeladatot felügyelte. Az előbbi tevékenység változatlansága mellett 1993-tól a fejlesztési osztály vezetésével bízták meg. 2000. április 30-án, több mint 38 évi ÉMÁSZ-nál ledolgozott év után került nyugdíjba. 2010-ig családi vállalkozásban működő Bt.-ben, majd egyéni vállalkozóként 2017-ig aktív tervezési munkát folytatott. Munkaköri feladatai mellett lehetőség volt szakmai tudása frissítésére és fejlesztésére: 1974-1976 között a BME Erőáramú Hálózatok számítógépes szimulációi szakát elvégezve kapott oklevelet, 1980-ban felsőfokú beruházói tanfolyamot végzett. A BME Mérnök Továbbképző Intézetének több tanfolyamán részt vett.

Munkája elismeréseként többször kiváló dolgozói elismerést, a Nehézipar Kiváló Dolgozója és Zeus díj kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Barakonyi Károly

akadémiai doktor, Rector Emeritus (PTE)

1938-ben született Pécsen

2012-ben aranydiplomában részesült.

A BME-n 1962-ben villamosmérnöki, majd 1968-ban kitüntetéses gazdasági mérnöki oklevelet szerzett. Orosz és angol nyelvű állami nyelvvizsgákat tett le. 1962-74 között a DÉDÁSZ üzemmérnöke, a hálózatszerelés vezetője, a gazdasági tervezés irányítója. 1974-től a Pécsi Tudományegyetem oktatója, adjunktus, docens, majd 1990-től professzor. 2006-tól a Szegedi Tudományegyetem másodállású professzora. 1994-1997 között a Pécsi Tudományegyetem rektora. 1974-ben egyetemi doktori, 1978-ban kandidátusi, 1988-ban akadémiai doktori fokozatot szerez. 1986-ban a Stratégiai Management Tanszék alapítója, és ennek 2008-ig vezetője. Két évig az USA-ban Visiting Professor (U. of Pennsylvania, Wharton School) és számos európai egyetem vendégprofesszora. Kutatási és oktatási területei: menedzsment, stratégiai menedzsment, stratégiai döntések, vállalati kultúra, egyetemek menedzsmentje. 226 közlemény (köztük 29 könyv). Hirsch-index: 12. Fontosabb könyvei: Stratégiai management (1991-2008, 6 kiadás), Vállalati kultúra (2004), Stratégiai döntések (2004), Bologna 'Hungaricum' (2009), 4 doktori iskolában alapító, oktató, témavezető vagy törzstag (Pécsi Tudományegyetem KTK, BTK; NKE Hadtudományi Kar, Szegedi Egyetem GTK). Tudományos közéleti tevékenység: az MTA Vezetés- és Szervezéstudományi Bizottság elnöke két ciklusban (2006-2011), az MTA Gazdasági Minősítő Bizottság tagja, a Felsőoktatási és Tudományos Tanács tagja (1994-2010). World Bank szakértő, EAIR, ASHE és más tudományos társaságok tagja.

Fontosabb elismerések: Baranya megye tudományos díja (1998), Szent-Györgyi Albert díj (2003), Magyar Köztársaság Érdemérem Tisztikeresztje (2006), a Pécsi Közgazdászképzésért Aranyplakett (2008), Pécsi Tudományegyetem Professor Emeritusa (2008), Hon. Prof. University of Szeged (2014), PTE Rector Emeritusa (2018), PTE aranygyűrű (2018), Pécs város oktatási díja (2021).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bartók Károly

1939-ben született Székesfehérváron

2012-ben aranydiplomában részesült.

Gyakorló évében a Telefongyárban energetikus, majd áramszolgáltatói területen tevékenykedett: 1963-tól az Émásznál kihelyezett tervező Hatvanban, 1965-től az Émász salgótarjáni üzemigazgatóságán létesítményi mérnök. 1968-tól a Magyar Villamos Művek Hálózati Igazgatóságán a 120-220-400 kV-os hálózatok műszaki fejlesztése, tervezés irányítása volt a szakterülete. 1973-ban Villamosenergia-rendszerek szakmérnöki oklevelet szerzett. Átkerülve az MVM Beruházási Igazgatóságra a Vállalati beruházásokat koordinálta mint csoportvezető, majd osztályvezető. 1981-ben Felsőfokú tervgazdasági és beruházási oklevelet szerzett. 1982-től az Elmű Nagylétesítmények osztályán mint műszaki-gazdasági tanácsadó többek között az első hangfrekvenciás vezérlőközpont (Göd) létesítését, valamint a hangfrekvenciás vevők telepítését irányította. 1982-ben az ELMŰ keretén belül Vgmk-t alakítva (munkaidő után) 7 majd 23 fős csapattal a hangfrekvenciás vevők telepítését végezték. 1985-ben a Posta Beruházó Intézetéhez ment, amelynek folyamatos átszervezése következtében a TÁVBER-nél, a MATÁV beruházási igazgatóságán, és a TELECOM-nál tevékenykedett (1985-2001) nyugdíjba vonulásáig. A Posta Beruházó Intézeténél illetve a TÁVBER-nél a tengizi olajmező beruházás hírközlési részének kivitelezését vezényelte. Továbbiakban a MATÁV Beruházási Igazgatóság beruházási osztályát vezette 2001-ig, nyugdíjba vonulásáig. A kormány szintű hírközlés kialakítására létrehozott TETRA cég 2001-ben a beruházási feladatok szervezésére visszahívta, de a cég 2002-ben a kormányváltás után felszámolásra került.

Munkássága értékeléseként többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bodnár Tiborné (Teóke Zsuzsanna)

1938-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

Első munkahelye az Elektromos Művek Műszaki Fejlesztési Főosztálya volt, ahol a kisfeszültségű szabadvezeték hálózatok tervezésével foglalkozott. Két hónapos moszkvai tanulmányúton megismerkedett az Ural számítógéppel, majd itthon a Nehézipari Minisztérium Elliott 803-as számítógépével. Feladatul kapta a kisfeszültségű hálózatok modellezését, tervezését, valamint gazdaságossági számítások készítését. Számítógépes tevékenységét, első időben a programozást, 1969-től 1988-ig a Villamosenergiaipari Kutató Intézet (VEIKI) Számítóközpontjában tudományos munkatársként, majd osztályvezetőként folytatta. Elsősorban gazdasági témák számítógépre szervezésével kapcsolatos feladatot oldott meg. Az áramszolgáltató vállalatok részére 1969-ben számlázó programot készített az örmény Razdan 3 számítógépre, amely a villamoshálózatszerelési (VHSZ) törzsadatokból a felmérési naplók alapján dolgozott. Sikeres munkája volt a Nehézipari Minisztérium és az Ipari Minisztérium információs rendszerének fejlesztése, szoros munkakapcsolatban a Pénzügyminisztérium és KSH számítóközpontjaival. Osztályával elkészítették és üzemeltették a Láng Gépgyár számítógépes készletnyilvántartását. Megoldották 1988-ban az új SZJA bevezetésekor az Intézet saját számítógépes bérelszámolását. A feladatokat folyamatosan átdolgozták ESZR R40, majd IBM 4361 gépekre. 1989-92 között saját cégén belül ismerkedett a PC-k alkalmazási lehetőségeivel. 1993-ban a Kereskedelmi és Hitel Bank Számítástechnikai Igazgatóságán szervezte és fejlesztette a beszerzést, majd 1994-2007 között, mint osztályvezető, az OTP Bank logisztikai rendszerét támogató információs rendszert. 2002-től az SAP fokozatosan átvette a feladatokat. A működő rendszer adatainak migrálása után az új SAP modulok tesztelése, támogatása majd továbbfejlesztésben való részvétel képezte feladatát.

Munkáját folyamatosan elismerték, 2005-ben az OTP Fáy András-díját is átvehette és innen ment nyugdíjba 2007 decemberében.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Bogdány János

műszaki tudomány kandidátusa

1937-ben született Budapesten

2011-ben aranydiplomában részesült.

1961-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Karán híradástechnikai és gyengeáramú szakon jeles minősítéssel. Az egyetem elvégzése után az MTA KFKI Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézetében részt vett az NTA-256 és -512 sokcsatornás analízátorok fejlesztésében. 1967-től a TPA-1001 12-bites tranzisztoros digitális kiszámítógép központi egységét tervezte meg tudományos munkatársként. 1970-től a TPA-70/25 16-bites integrált áramkörös kiszámítógép utasításrendszerét és konstrukcióját dolgozta ki témavezetőként. 1977-től tudományos főmunkatárs, igazgatói tanácsadó. 1985-től a TPA-11/100 16-bites és -11/500 32-bites mikroszámítógép-család kifejlesztését irányította osztályvezetőként. 1992-től a Brunel University-vel (Uxbridge, UK) működött együtt asz-szociatív processzorok fejlesztésében. 1998-tól a KFKI Részecske- és Magfizikai Kutató Intézetének kiküldöttként a Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt-ban (Lindau és Troisdorf, D) részt vett a European Space Agency Rosetta űrkutatási programjában: a 2004-ben fellőtt és 2014-ben a Churyumov-Gerasimenko üstökösre leszállt Philae űrszonda tesztelését-ellenőrzését végezte. Publikációi: 13 szabadalom, 42 előadás és tudományos cikk. Kitüntetései: Akadémiai Díj I. fok. (MTA, 1965); Kíváló Feltaláló arany fok. (MTA, 1971); Állami Díj II. fok. (Minisztertanács, 1973); Intézeti Díj I. fok. (KFKI, 1973); Kíváló Feltaláló arany fok. (MTA, 1983); Műszaki tudományok kandidátusa (TMB, 1983); Műszaki doktor (BME, 1983); Jánossy Díj (KFKI, 1989). Nyelvvizsgái: Angol felsőfok (ELTE, 1965); Orosz felsőfok (ITK, 1969); Német felsőfok (ITK, 1971).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csala István

1939-ben született Badacsonytomajon

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-ben jeles eredménnyel védte meg Háromfázisú aszinkron gépek térbeli és időbeli harmonikusai című diplomamunkáját, mellyel elnyerte a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Diplomaterv-díját. Első munkahelye a Néphadsereggel kötött ösztöndíj-szerződés alapján az Országos Légvédelmi Parancsnokság Híradó Osztálya volt. Miután egyetlen beosztása sem követelt mérnöki végzettséget, több alkalommal is kérte leszerelését, de csak 1973. nyarán szerelhetett le. 1966-ban jeles eredménnyel államvizsgázott a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán. 1969-ben 2 hónapos tanfolyamon vett részt, a minszki számítógépgyárban, ahol megtanulta a MINSZK-32 számítógép programozását. 1970-1973 között elvégzett több számítástechnikai tanfolyamot. 1973 -1982-ig a VEIKI Számítástechnikai osztályán programfejlesztőként dolgozott tudományos munkatárs, majd főmunkatárs minősítéssel. Innen az intézet ellen indított és megnyert szerzői jogi per miatt távozott. 1982-1986-ig a VGI Számítástechnikai osztályán volt számítástechnikai tanácsadó. 1986-1992-ig a MEDICOR Számítástechnikai osztályán programtervezőként dolgozott. 1992-2001-ig a Magic Onyx Magyarország Kft. programfejlesztője volt. A 90-es évek végén nyugdíjasként, felesége (aki a neveléstudományok doktora, és az OKI tudományos főmunkatársaként pedagógiai mérés-értékeléssel foglalkozott) instrukciói alapján kezdte fejleszteni az ITEM (Iskolai Teljesítmény Mérés) programrendszert, mely a Benjamin Bloom által kidolgozott kognitív taxonómia alapján készített tesztek feldolgozásával, a tanulók tudásszintjének objektív mérését biztosította. A programrendszert több mint 300 iskola vásárolta meg. Folyamatos fejlesztéssel a kompetenciák mérésére és azok szöveges értékelésére is alkalmassá tette. 2010-ben vége lett a programrendszer fejlesztésének és forgalmazásának.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cserteg István

1938-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Karán a diplomát az Egyesült Izzó ösztöndíjasaként kapta meg, így a végzés után ott kezdett dolgozni a Fejlesztési Főosztályon, majd a Kutatóintézetben. Feladata a rádiócsövek és fényforrások gyártásához szükséges célműszerek kifejlesztése és előállítása volt, hasznosítva a közben megszerzett szakmérnöki diplomát. 1978-tól kezdve tervezője volt az első magyar gyártású szén-dioxid orvosi és ipari lézerek elektronikájának is. A Kutatóintézet megszűnte, illetve a lézer részleg (ma Lasram Kft.) kiválása után visszakerült a Fényforrás Fejlesztésre, ahol a kompaktfénycső elektronika kifejlesztésében vett részt a General Electric Nela Parki fejlesztőivel együttműködve. 1992-ben ezekkel gyártották az első magyar elektronikus kompaktfénycsöveket, amelyért még abban az évben a BNV vásári nagydíjával tüntették ki. A továbbiakban is a kisülősövek ballaszt-elektronikáinak fejlesztésével, kompatibilitásával foglalkozott, hozzájárulva azok nemzetközi (IEC) szabványosításához. Ezzel a tevékenységgel a GE Lighting (Tungsram) konzultánsként még évekig a nyugdíjba vonulása után is foglalkoztatta. Mindeközben a BME és a Kandó Kálmán Főiskola számos hallgatójának volt ipari konzulense, illetve diplomamunkájának bírálója.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dani István

1939-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-1989 VILATI Automatika Vállalat: tervezőmérnök, majd vezető tervező. Főleg élelmiszeripari (malmok, kenyérgyárak stb.) és mezőgazdasági (takarmánykeverők, terményszárítók stb.) üzemek technológiai berendezéseinek automatizálásával foglalkozott. 1989-1990 HUNGAROINVEST Fővállalkozási Kft.: létesítményvezetői feladatkört látott el. Beruházások villamos berendezései létesítésének irányítása, műszaki ellenőrzése volt a feladata. 1990-1992 FORD HUNGÁRIA Kft. Székesfehérvár: létesítmény főmérnöki pozíciót töltött be. A FORD alkatrészgyártó csarnok (zöldmezős beruházás) létesítése határozott idejű szerződéssel. 1992-1995 EUREX Kereskedelmi Kft.: Kereskedelmi igazgatói feladatok ellátása. Szünetmentes áramellátó berendezések, biztonságtechnikai berendezések forgalmazása, szervizelése tartozott a feladatai közé. 1995-1998 TÁVISZ Távközlési Ipari és Szerelő Kft.: Áramellátási üzemvezető- helyettesi feladatköre volt. Telefonközpontok létesítése, áramellátásának tervezése, kivitelezése is a feladatai közé tartozott. 1998 – 2015 (2001-től nyugdíjas munkavállalóként): Budapesti Értéktőzsde Zrt. Biztonsági és üzemfenntartási főmérnökként dolgozott. A Tőzsde műszaki hátterét biztosította (áramellátás, klimatechnika, gépészet biztonságtechnika, videó és beléptető rendszer stb.). 1974-től hivatásszerű szakértői tevékenységet folytatott „gépipari technológiák automatizálása” szakterületen. 1989-től vezető tervezői tevékenységet végzett épület villamossági szakirányú építéstervezési körben.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dániel István

1939-ben született Sopronban

2012-ben aranydiplomában részesült.

Mérnöki gyakorlatát az ÉDÁSZ V. erőműveinél kezdte 1962-ben. Hamarosan, a háború végére, a vagongyár ellátására épült Győr II. erőmű villamos üzemvezetőjeként az üzemeltetés mellett irányította a berendezések bővítését, korszerűsítését. 1968-tól a volt ágyúgyári Győr I. erőmű műszaki vezető helyettesként még nagyobb feladatot kapott. Az üzemeltetés folytonossága mellett közép feszültségen 3,5 kV-ról 10 kV-ra, a háziüzemben szigetelt 0,55-ről 0,4/0,23 kV feszültség szintre kellett áttérni. 1972-től a Műszaki Fejlesztési Főosztályon az északdunántúli városi kábelhálózatok 10 ill. 20 kV-ra való áttérési tervei-
ben tevékenykedett. Majd csoportvezetőként műszaki-gazdasági vizsgálatokat, létesítési tervtanulmányokat, városi és területi távlati fejlesztési terveket készített, valamint külső tervezőkkel tartotta a kapcsolatokat, megbeszéléseken, helyszíni bejárásokon képviselte vállalatát. Belső és külső terveket zsűriztetett. 1989-től önálló csoportvezetőként kilenc belső, üzemigazgatósági tervezőcsoport szakmai irányításáért volt felelős, ellenőrzésekre járt és esetenként a Magyar Szabványügyi Testület munkabizottságaiban is tevékenykedett. Megszerezte az erősáramú berendezések szabványossági-tűzvédelmi, érintésvédelmi, villámvédelmi időszakos felülvizsgáló szakképesítést, valamint kiváltotta a magántervezői engedélyt. 1986-tól a 90-es évek elejéig mellékfoglalkozásként GMK-ban ipari és kulturális létesítmények villamos kiviteli terveit készítette és részt vett a kivitelezésben. Részvénytársasági átszervezéssel nagyfogyasztói szakértőként, gyakran projektvezetőként autógyárak, ipari parkok, kiemelt fogyasztók, energiaellátásában dolgozott az előkészítéstől még sokszor az üzembehelyezés után is. Negyven évi törzsgárdatagként, főmunkatársként ment nyugdíjba. 1958-ban a BME Fotókör vezetőségi tagja lett, majd az évek során aranyfokozatú, életműdíjas fotóművész. Jelenleg a Győri Fotóklub Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke. 1962-től az ETE, 1965-től a MEE tagja. Szaktanácsadóként, szakértőként tervezést, oktatást, stb. végzett. A MEE Győri Szervezetének manapság is aktív tagja.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dézsai Gyula

1939-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült. Első és egyetlen munkahelyén 1962-2002-ig az Országos Mérésügyi Hivatalban dolgozott, ahol 1971-től a Hő- és Optikai Osztály Fotometria Laboratórium, 1980-2002-ig, nyugdíjazásáig az Optikai Osztály, majd a Hő- és Optikai Osztály vezetője volt. Az OMH keretein belül végzett tevékenységei: a fotometria, radiometria, spektrofotometria, spektroradiometria, színmérés, refraktometria, polarimetria, pirometria, dioptriámérés területein az etalon fenntartási és leszármaztatási mérési feladatok ellátása az ipar és a kutató intézetek részére, valamint egyedi nagy pontosságú mérőrendszerek létrehozása az említett mérési területeken. Vezetőként munkatársaival együtt megvalósította a fényerősség SI (SNemzetközi Mértékegységrendszer) új definícióján alapuló hazai detektor alapú fotometriát. Tevékenyen részt vett különböző nemzetközi összehasonlító és leszármaztató mérésekben. Metrológiai tevékenységét 15 magyar és 6 angol nyelvű műszaki publikáció, 12 előadás több hazai és külföldi szimpóziumon, ill. rendezvényen ismertette. A Magyar-Amerikai Közös Alapnál (MAKA) elnyert két pályázat alapján 4 alkalommal 3-5 hónap időtartamban vendégkutatóként dolgozott 1990 és 1998 között a NIST (National Institute of Standards and Technology, Optical Technology Division) szervezetében. 1999 és 2010 között a NIST meghívására további 10 alkalommal részt vett a szervezet munkáiban. UNIDO szakértőként dolgozott a Török és az Iráni Mérésügyi Hivatalban (1988, 1989, 1991). Oktatás a minőségbiztosítás hazai bevezetésében a mérés technika területein, részvétel különböző magyar szabványosítási munkákban. 1971-től a CIE, Nemzetközi Világítás Technikai Bizottság 2. Divíziója hazai, majd 1995 és 2012 között 2. Divíziója magyarországi képviselője. Aktív részvétel a CIE több technikai bizottság munkájában. A BIPM (Nemzetközi Súly és Mértékügyi Hivatal, Párizs, Sevres), CCPR (Fotometriai és Radiometriai Konzultatív Bizottság) tagja, Magyarország képviselője. A szakértői tevékenység a NAT (Nemzeti Akkreditálási Testület), majd a NAH (Nemzeti Akkreditálási Hatóság) részére 2000 és 2021 között. US Department of Commerce, NIST - International Cooperation in Science and Technology, CIE (International Commission on Illumination), valuable contribution to the work of Division 2, - 2005, MEE (Magyar Elektroniai Egyesület), MEE Életpálya Díj, 2018. A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farkas Sándor

címzetes főiskolai docens

1938-ben született Kákcson

2012-ben ranydiplomában részesült. 1962 és 1964. között Komlón a Mélyfúró Vállalatnál tervezőként és energetikusként dolgozott. 1964-től a Mecseki Szénbányáknál tervezőként, vezető tervezőként, szakági főmérnökként dolgozott a 2003. január 1-i nyugdíjba vonulásáig. A tervező tevékenysége kiterjedt külszíni illetve mélyszíni villamos létesítmények tervezésére, és a kivitelezés során történő művezetésre. A Bányászat lapban bányavillamosság témakörben szakkikket írt. A tervező munkája mellett folyamatosan oktatói tevékenységet is végzett. A Pollack Mihály Műszaki Főiskola Pécsre költözése (1969) óta gyakorlat vezetőként, előadóként folyamatosan tanított. A Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki- és Informatikai Karon óraadó tanárként villamos energiarendszereket tanított. Oktatói munkája elismeréseként címzetes főiskolai docens kinevezést kapott. Az oktatáshoz szükséges jegyzetek összeállításában, mint társszerző működött közre. (Fázisjavítás a gyakorlatban; Villámvédelem) A MEE pécsi csoportjának 1966 óta tagja. A MEE keretében rendezett országos szintű Villámvédelmi tanfolyamok jegyzetének és a vizsgakérdéseinek összeállításában társszerzőként vett részt. (Villámvédelem és felülvizsgálata c. jegyzet a MEE kiadásában 1991.) Továbbá a Pécsen rendezett tanfolyamokon oktatóként vett részt. A Magyar Mérnöki Kamara tagjaként tervezői és szakértői tevékenységet folytatott a kis- és középfeszültségű szabadvezetékek és erősáramú kábelek tervezése, létesítése és üzemeltetése valamint a bányászati külszíni – mélyszíni létesítmények tervezése területén. A szakma iránti szeretetét nyugdíjasként az oktatásban realizálta. A Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki Kar óraadó tanáraként villamosenergia rendszereket tanított 2009-ig.

Szakmai munkája elismeréseként 1995-ben a MEE által adományozott Verebély díjban, valamint 2002-ben a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium, a Magyar Bányászati Szövetség által átadott Miniszteri Elismerő Oklevél-ben, 2013-ban a MEE által adományozott MEE Életpálya – Elismerés díjban részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Farkas Ervin

geodéziai szaktudományok műszaki doktora

1938-ban született Budapesten

1962-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán. 1962-1964-ig A Beloianisz Híradástechnikai Gyárában, mint fejlesztőmérnök dolgozott. 1964-1992-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Geodéziai Tanszékén tudományos munkatárként oktatott és kutatott. Itt több olyan tanulmányt is készített, amelyek nemzetközi konferenciákon is megjelentek. Könyvet és jegyzeteket írt, továbbá volt egy szabadalma. 1977. május 16-án a Geodézia Szaktudományok Műszaki doktorává avatták. 1992-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen munkaviszonya megszűnt. 1991-ben INTERES néven Kft.-t alapított. 1995-ben nyugdíjba ment, de 2020-ig, a Kft. megszűntetéséig dolgozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Flesch István

műszaki doktor

1937-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült. Diplomák: Technikusi diploma (Kandó), Villamosmérnöki diploma (BME), Mérnök-tanár diploma (BME), Műszaki doktor, Munkahelyek: Bp. Távbeszélő Igazgatóság, BME Vezetékes Híradástechnika Tanszék, Híradástechnikai Elektronika Intézet, Távközlési és Telematikai Tanszék, Távközlési és Médiainformatikai Tanszék. Oktatás: Előadások: Logikai kapcsolástan B/műsz. fizika, Logikai hálózatok levelező, Távbeszélőtechnika levelező, Digitális technika levelező-kiegészítő, Elektronikus áramkörök szakmérnökképzés. Gyakorlatok: Logikai kapcsolástan, Logikai hálózatok, Távbeszélőtechnika, Digitális tervezés, Digitális technika. Egyetemi jegyzetek: Kapcsoláselmélet példatár, Távbeszélőtechnika példatár, Logikai kapcsolástan, Logikai kapcsolástan példatár, Logikai rendszerek tervezése példatár. Néhány publikáció: A vizsgáztató gépek hazai fejlesztése és alkalmazása, Programozható áramkör vizsgáló automata, Távhangosító rendszer, Vegyes logika alkalmazása logikai hálózatok tervezésében, Hívás szimulátor távbeszélő központok vizsgálatához, Szállodai alközponttal telepített információs rendszer. Kutatófejlesztői munkák: Programozható áramkörvizsgáló automata, Célszámítógép tenisz eredményjelző vezérlésére, Univerzális Koncentrátor Rendszer, Távhangosító rendszer, Programozható forgalomkeltő berendezés, Szállodai alközponttal telepített információs rendszer, SISTER nővérhívó telefonrendszer. Szakértések, szabadalmak: Import jelfogók hazai felhasználása, Gépi visszakerdezés (oktatófilm), Eljárás és készülék mozgásérzetet keltő képsorozat megjelenítésére (bejegyzett szabadalom). Bizottsági tagságok: Híradástechnika c. folyóirat operatív szerkesztőbizottság, BME Programozott Oktatási Bizottság, Kari- és Egyetemi Jegyzetbizottság, Alapítvány a Távközlési és Telematikai Felsőoktatásért Kuratórium, VIK Kar Tanácsa. Oklevél a KNEB-től, Oklevél a HTE elnökségtől, BME törzsgárda I., II., III. fokozat, Oklevél TDK díjazott dolgozat szakmai irányításáért, BME törzsgárda II. fokozat, Puskás Tivadar díj, BME törzsgárda III. fokozat, Rectori dicséret, Kozma László emlékérem, HTE Jubileumi emlékérem. Dékáni dicséret elismerésben részesült. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Forgács Lajos

1939-ben született Kiskunhalason

2012-ben aranydiplomában részesült. Villamosmérnöki oklevelet szerzett 1962-ben a műszer és finommechanika Szakon, a mérnöktanári szakot 1967-ben fejezte be. 1985-ben egyetemi doktori fokozatot szerzett. 1994-ben Európai Mérnökpedagógus elismerést kapott Prágában. Dolgozott az Egyesült Izzóban (Tungsram Rt.), majd 18 évig a Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán. Később a Medicor Művek Továbbképzési Központjában tevékenykedett osztályvezetőként, ahol részt vett egy ENSZ (UNIDO) által finanszírozott továbbképzési projekt munkájában. 1990-1997 között az Orvos- és Kórháztechnikai Intézet munkatársa volt, majd 1997-2001 között az Egészségügyi Minisztérium főosztályvezetője, mint az Orvostechinikai Iroda vezetője. Ebben a beosztásában több orvostechinikai eszközbeszerzési program irányítója volt és közben az orvostechinikai kérdések szakértője az Európai Unió csatlakozási tárgyalások során. 1990-től kezdve 2005-ig a Haynal Imre (2000-től: Semmelweis) Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karán, az Orvostechinikai és Számítástechinikai Tanszék oktatója és megbízott tanszékvezetője volt. A klinikai mérnök szakirányú továbbképzés kidolgozója, és szakvezetője volt. Nyugdíjasként 2005-től 2012-ig a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség felkérésére közel 40 db egészségügyi-orvostechinikai témájú EU pályázat időszakos szakértője volt. 2019-től 2022-ig az Óbudai Egyetemen oktatott kórháztechnológiai és orvostechinológiai tantárgyakat. 2001 óta a Magyar Mérnöki Kamra Egészségügyi-Műszaki Tagozata elnökségében végzett aktív szakmai munkát, 13 pályázati feladat elkészítésében vett részt. Több mint 100 hazai és nemzetközi konferencián vett részt. Szakmai és tudományos publikációinak száma 147 db, 14 egyetemi/főiskolai jegyzete és tankönyve jelent meg. 2018-ban a GlobeEdit nemzetközi tudományos Könyvkiadónál, Berlinben jelent meg a Klinikai mérnök képzés Magyarországon című könyve magyar nyelven, majd 2020-ban az Orvostechinikai ismeretek oktatása a 20. században: Hazai és nemzetközi példákkal című könyve e-könyv formátumban. 1999-ben a MEDING (Magyar Orvostechinikai Egyesület) által alapított „Dr. Katona Zoltán” emlékérem első példányának kitüntetőtje. 2001-ben az egészségügyi minisztertől megkapta a „Pro Sanitate” kitüntetőt. 2006-ban, majd 2014-ben másodízben is, a „Mérnökök az egészségügyért” Emlékplakett kitüntetőtje, 2010-ben a „Magyar Mérnöki Kamara Tiszteletbeli tagja” kitüntetőtessel jutalmazták. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Géczy László

1938-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962 és 1971 között az EMG-ben dolgozott villamosmérnökként. Először a Digitális fejlesztésen fejlesztőmérnök és a kocka áramkörök technológiai fejlesztésével, ill. az ebből kialakított EDS6000-es sorozat gyártásba vitelével foglalkozott. Ezután az Egyedi Automatika osztály műszaki szakmai helyettese. Digitális nagy berendezések tervezése, kivitelezése volt a feladata. Felügyeletével készült a BV30 (villamos hálózat állapot adatainak gyűjtése az ELMŰ részére), EDINA (egykristály diffraktométer) és HELENA (Háromtengelyű neutron spektrométer) KFKI-beli üzemelésre. Az ERIKA (erőművi adatgyűjtő rendszer), amely a Gyöngyösi Erőmű-ben az EMG 830-10 számítógéppel a blokkvezérlőt szolgálta ki. A Haditechnika Intézetnek tervezték és gyártották telefon számok automatikus hívására és rövid üzenetek közlésére a szabadalmaztatott ROBOTELT. 1971-74 között a Kandó Kálmán Főiskola Számítástechnikai Tanszékén főiskolai adjunktus, ahol Digitális technika, Perifériák tárgyak tartalmát alakította ki, fejlesztette és oktatta. 1974-től főiskolai docens. 1978-85 között Számítástechnikai Intézet igazgatóhelyettesként vezetői feladatai mellett a Mikroszámítógépek üzemmérnök továbbképzőt szervezte. 1989 után Xilinx FPGA alkalmazási labort alakította ki. 1998-ban Anyagismeret erőáramú és gyengeáramú szakok részére tankönyvet írt Dr. Pélyi Bertalan szerzőtárssal. 1999-ben az Oktatási Minisztériumi pályázatot nyert a Kandó Kálmán Főiskolának a Xilinx FPGA áramkörök tervezését támogató szoftverek vásárlására. Fuzzy labor számára fizikai modellt készített. A 2000-es évi intézményi összevonás után a Budapesti Műszaki Főiskola Informatika Karán a Perifériák, Multimédia eszközök tárgyhoz Oktatási Minisztériumi pályázaton nyert keret terhére elektronikus könyvet írt és szerkesztett. 2007-ben NJSZT MMO (Multimédia az Oktatásban) szakosztály létre hozásában tevékenyen részt vett és az az évi konferenciát a BMF-en megszervezte, ekkor kapta az NJSZT MMO örökös tagja címet.

2008-ban NJSZT elismerést kapott a számítástechnika és a multimédia kultúra és ismeretek terjesztéséért.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gönczi Péter

1939-ben született Vácon.

2012-ben aranydiplomában részesült.

Iskoláit Budapesten végezte. 1957-ben érettségizett a Bláthy Ottó Technikumban. 1962-ben diplomát szerzett a BME Villamosmérnöki Karán. Első munkahelye az Erőmű Beruházó Vállalat volt, ahol 1962-1967 között a Bokodi, majd a Százhalombattai Erőműben üzembehelyezőként dolgozott. 1967-1972-ig a Villamos Automatika Intézetnél (Vilati) automatika tervezőmérnök volt, ezután felkérésre elvállalta a Vitorlázórepülő Válogatott keret edzői állását a Repülő Szövetségnél. 1978-ban átment a Malév-hoz, ahol 8 éven át másodpilóta, majd kapitány lett TU-134 es, illetve Boeing 737-es gépeken 2001-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig. Ettől kezdve 15 éven át folytatta az edzői tevékenységét immáron társadalmi munkában. A Malév sportrepülő klubban repülő oktatóként tevékenykedett.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hargitai Miklós

1938-ben született Újpesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

A Kandó Kálmán Technikum elvégzése után az EIV Rt.-nél, a Tungsram elődjénél helyezkedett el, ahol egész munkásságát töltötte. A Budapesti Műszaki Egyetemet 1957-62 között végezte. 1962-70 között a Tungsram Fejlesztési Főosztály Rádiócső Mérési Laboratóriumának vezetője, a rádiócső fejlesztés megszűnte után a Fénycső Fejlesztési Osztályon mérési csoportvezető, majd fénycső főkonstruktor volt. Részt vett a fénycső-vizsgálatok nemzetközi előírásainak honosításában. Amikor a Tungsram – a szocialista országok közül elsőként – bevezette az energiatakarékos fénycsőcsaládot, a csőkonstrukció kidolgozás volt a feladata. A későbbiekben a sikeres know-how átadásért – a kelet-német Narva, a csehszlovák Tesla és a szovjet Szvetlána cégeknek – miniszteri kitüntetést kapott. Csoportjával kompakt fénycsövek kifejlesztésén dolgozott, melyre a Philips és Osram cégekkel közel egy időben világszabadalmat kaptak, melyet még 23 másik követett. 1990 körül a Tungram a GE Lighting egyik leányvállalata lett. A Tungsram számos szabadalma köthető tevékenységéhez. Az anyacég kérésére dolgozta ki munkatársaival azt a világszínvonalat képviselő, a kompakt fénycsövek vizsgálatára automatizált rendszert, melyért vezérigazgatói díjban részesült. Számos automatizált fénycső és gyújtó mérő, illetve kezelő berendezést tervezett, melyek több műszaki megoldása szabadalomképpé vált. Az európai és amerikai mérési eljárások kompatibilitásának kidolgozása mellett előadásokat tartott itthon és külföldön a fénycsövek és -gyújtók gyártási, vizsgálati eljárásairól, alkalmazásuk gazdaságosságáról. Járt többek között az angol Thorn Co., az amerikai GE Cleveland, Atlanta, a tajvani HN Dev., a Costa Rica-i Sylvania és több kínai GE fénycsőgyárban. Nyugdíjazását követően még évekig kérték auditálásra, műszaki tanácsadásra, előadások tartására.

Miniszteri kitüntetést kapott a know-how átadásban nyújtott érdeméért. A GE Lighting vezérigazgatói díjban részesítette a kompakt fénycsövek vizsgálatára szolgáló automatizált rendszer kidolgozásáért.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth Zoltán György

1938-ben született Pécsen

1962-1964 között a Transzformátor és Villamoskészülékek Gyárban dolgozott, ahol a gyakorlatot követően a központi laboratórium csoportvezetője lett. A közép feszültségű gyártmányok, fejlesztési és típusvizsgálatát végezte csoportjával és a kiértékeléseket, jegyzőkönyveket állított össze. 1964-ben a Budapesti Elektromos Művek próbaállomására került, ahol az ELMŰ által felhasználásra kerülő mindenfajta elektromos berendezés minősítő vizsgálatait irányította és a kiértékeléseket végezte. Külön kiemelésre érdemesnek a nagyfeszültségű és főképpen a nagyteljesítményű ún. zárlati vizsgálatok. Zárlati vizsgálatokat abban az időben 1964-1970 között Magyarországon csak itt lehetett végezni, mivel a VEIKI és VKI zárlati laboratóriumai még nem épültek ki. Így a kutatóintézetek megbízásából is itt végezték a zárlati vizsgálatokat külső munkatársként. 1969-ben családi okok miatt Pécsre költözött és a Dédász Központi igazgatóságán helyezkedett el. A Szakszolgálat laborvezetője volt 3 éven keresztül, ahol a vizsgálatok, mérések, minősítések képezték feladatát. 1974-től a Beruházási és Létesítményi Főosztály létesítményi szakfőmérnöke lett. Az áramszolgáltatók ekkor kezdték meg a 120 kv-os állomások és távvezetékek beruházását, létesítését. DÉDÁSZ vonatkozásában ezt a munkát az általa vezetett csoport végezte a létesítési tanulmányoktól az üzembehelyezésig. Munkája kapcsán sokirányú kapcsolatot kellett tartani tervező cégekkel, építészeti és villamostechnológiai kivitelezőkkel, hatóságokkal. Pénzügyi ügyek is a munkáját képezték 1974-től 2000 évi nyugdíjba vonulásáig. 15 db 120 kv-os vezetékek létesítésének és 21 db 120 kv-os állomás megépítésének munkálatait irányította. Oktatási tevékenységet is végzett óraadóként a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán 22 éven keresztül.

Hivatalos munkái mellett újíto tevékenységet is folytatott, a Nehézipari Minisztérium „Kiváló Újíto” aranyfokozatú kitüntetését kétszer kapta meg, emellett 1994-ben DÉDÁSZ díjat is kapott. Nehézipari Minisztérium „Kiváló Újíto” aranyfokozatú kitüntetését kétszer kapta meg.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. techn. Kása István

műszaki tudományok kandidátusa, címzetes egyetemi docens

1937-ben született Budapesten

2010-ben aranydiplomában részesült.

Dr. Kása István a BME Villamosmérnöki Karán 1960-ban villamosmérnöki oklevelet, majd 1964-ben mikrohullámú távközlés szakmérnöki oklevelet kapott. Ugyanebben az évben a BME-n „dr. techn.” címet szerzett, majd aspiráns tanulmányai végeztével 1974-ben megvédte kandidátusi értekezését és megkapta a „műszaki tudományok kandidátusa” fokozatot. 1960-tól a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos munkatárs, majd osztályvezető és főosztályvezető munkakörben és 1991-ig számos kutatás-fejlesztési projektben vett részt kezdetben a mikrohullámú méréstechnika és áramkörfejlesztés területén, majd a komplex elektronikai és távközlési rendszerek fejlesztésében és megvalósításában. Az egyetemi oktatásban és a továbbképzésben előadóként majd címzetes egyetemi docensként működött közre. 1991-től a Magyar Telekom PKI intézetéhez csatlakozott tudományos tanácsadóként és számos fejlesztési projekt előkészítésében és megvalósításában működött közre mikrohullámú digitális távközlés, műholdas távközlés és optikai távközlés témakörökben. Ezzel párhuzamosan az ETSI és az Eurescom szakbizottságaiban 2002-ig dolgozott. A Magyar Telekomtól 2001-ben ment nyugdíjba. Kutató-fejlesztő munkája során mintegy 10 megvalósított találmány kidolgozója, vagy társszerzője volt, ezenkívül több, mint 60 szakmai publikáció és három szakkönyv szerzője vagy társszerzője. Dr. Kása István a HTE tagja. Nyugdíjba vonulása óta szakmai érdeklődése fizikai rendszerek modellezési problémáira irányul.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kern Sándor

1939-ben született Pakson

2012-ben aranydiplomában részesült.

Általános iskoláját szülővárosában, a középiskolát Pécsen, a Zipernovszky Károly Villamosipari Technikumban végezte. Az egyetem elvégzése után az Országos Villamostávvezeték Vállalatnál (OVIT) helyezkedett el. 1965-ig a sőtöri magyar – jugoszláv nemzetközi kooperációs állomás vezetője volt, majd az OVIT Tatabányai Üzemvezetőségén a nyugat-dunántúli villamos alaphálózat állomási mérnöke lett. Ebben a beosztásban vett részt az osztrák-magyar villamosenergia kooperáció kiépítésében, majd üzemeltetésében. 1968-1970 között elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem mérnök-közgazdász szakát. 1975-ben családi okokból Debrecenbe költözött. Először a Hajdúsági Iparműveknél fejlesztőmérnöki munkakörben feladata volt az akkor még nagyon újnak számító számítástechnika bevezetése a termelésirányításba. 1977-ben a Hajdú megyei Állami Építőipari Vállalat Házgyárában helyezkedett el. Kezdetben a házgyári rekonstrukció villamos vezérléstechnikai tervezését és kivitelezését, majd a rekonstrukció befejezése után a felújított panelüzem vezetőjeként a panelgyártást vezette 1980-ig. 1980-tól szülővárosába, Paksra költözött, ahol először az épülő, és lépcsősen üzembehelyezett Paksi Atomerőmű villamos karbantartásának vezetője lett. Feladata volt a beszállított erősáramú villamos gépek és berendezések beépítés előtti nullrevíziójának, majd pedig üzembe helyezésük után karbantartásának irányítása. 1984-ben vállalat Minőségbiztosítási Osztályára került. A szükséges auditori/minőségügyi képzettségek megszerzése után vezető auditor és audit csoportvezető lett. Részt vett az atomerőművi beszállítók nukleáris minősítési rendszerének kidolgozásában, majd a minősítő auditok szervezésében, végrehajtásában. 2006 évi nyugdíjazásáig 158 minősítő auditot és vizsgálatot végzett el. Nyugdíjazása után megbízottként több atomerőművi beszállítónál végzett és végez ma is minősítő auditokat, minőségbiztosítási alkalmi feladatokat. Tagja a Tolna Megyei Mérnöki Kamarának, Örökös Mérnöki Kamarai Tag címmel tüntette ki.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Gábor

1932-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

1954-61 között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakát. 1952-64-ig a Röntgen és Orvosi Készülékek Gyára próbatermében dolgozott. Munkaköre: röntgenkészülékek beállítása és a felhasználóknak történő helyszíni átadása volt. 1964-68 között a Medicor Művek bukaresti kereskedelmi képviselőjét és vevőszolgálatát vezette. 1968-77 a vállalat vezérigazgatóságán osztályvezetői, majd főosztályvezetői munkakört töltött be. 1977-81 között a Medicor limai kereskedelmi képviselőjének és szervizvállalatának volt a vezetője. Tevékenysége Bolíviára és Ecuadorra is kiterjedt. 1981-89 között a Medicor Művek vezérigazgatójának gazdasági és műszaki tanácsadója volt. A külföldön rendezett Magyar Gazdasági Napokon több alkalommal előadást tartott a magyar orvostechikai ipar helyzetéről. Közel negyvenéves munkaviszony után, 1989. december 31-én távozott a Medicortól. 1990-92 között a CONEXUS Kft. cégvezetőjeként találmányok értékesítésével és műszaki együttműködéssel foglalkozott. 1992-ben nyugdíjba ment, de vállalkozóként 2009-ig tovább dolgozott. Tevékenysége a dán OTICON hallásjavító készülékek és a német MAICO gyártmányú audiométerek hazai bevezetésnek és szervizelésének a megszervezése volt. Több hazai és külföldi továbbképzésen vett részt. Szakmai tapasztalatairól számos cikket publikált. Angol és francia nyelvből felsőfokú vizsgája van, spanyolul olvas és beszél. Megszűnésükig részt vett a MATE és a Meding szakmai szervezetek munkájában. Tagja a Magyar Újságírók Országos Szövetségének.

A „Külkereskedelem kiváló Dolgozója” miniszteri kitüntetésben kétszer részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lengyel Sándor

1939-ben született Hajdúnánáson

2012-ben aranydiplomában részesült.

Első és egyetlen munkahelyén az Egyesült Izzóban (később Tungsram) 1962. szeptember 1-jén állt munkába a Mintagépgyár Elektromos Tervező osztályán mint tervező mérnök. Az 1965-1966 évben a BME-n Irányítástechnikai Szakmérnöki oklevelet szerzett. 1965-ben belső átszervezéssel a Cég Vákuumtechnikai Gépgyárába került át, ahol rövidesen megalakult a szovjet-magyar együttműködésben tevékenykedő Nagyteljesítményű Lámpagyártó gépsor Fejlesztési osztály, ahol az Elektromos Tervező csoport vezetésével bízták meg. Többéves fejlesztő munkája eredménye lett a Cég első teljesen automatizált 3500 db/óra teljesítményű normál izzólámpát gyártó gépsora, ahol már integrált áramkörökből épített vezérlő rendszert alkalmaztak. A továbbiakban az itt kidolgozott és szabadalmi bejelentéssel védett elvek alkalmazásával egyéb fényforrásgyártó berendezések automatizálását is elvégezték, illetve a gépsor továbbfejlesztésével elérték az 5000 db/óra sebességet. A japán CKD céggel közösen kifejlesztett fénycsőgyártó gépsor tervezése során a CKD és a Tungsram tervezők munkájának a koordinálása, és egyes gépek vezérlésének tervezése volt a feladata. A programozható logikai vezérlőket (PLC) 1984-ban kezdték alkalmazni a vezérlésekben. Munkája során a berendezések erőáramú kiszolgálásán kívül a vezérlés tervezése is feladata volt. A privatizáció során a General Electric vette át a cég irányítását, ettől kezdve a halogén autólámpa, a kompakt fénycső és a különböző kisülőlámpa gyártó berendezések tervezése, a gyártás művezetése, az elkészült berendezések telepítése és átadása is a feladata volt. Ennek során a volt Szovjetunió számos városában, később New Brunswickban (USA), Fribourgbán (Svájc), Jiadingban (Kína), Bécsben, Lodzban (Lengyelország), Oakvilleben (Kanada), Rio de Janeiroban is dolgozott, de telepített berendezéseket Surabayában (Indonézia), Odomolában (Nigéria), és a GE USA-beli gyáraiban is. 47 éves pályafutása után 2009-ben vonult nyugdíjba, de ezután még 5 évet dolgozott a VTG alkalmazásában.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Marek Tibor

1937-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

1963-ban nanoszekundumos impulzusgenerátor tervezésével, bemérésével kitüntetéses oklevelet szerzett. 1961-től a Beloiannis Híradástechnikai gyár mikrohullámú fejlesztésén kezdett dolgozni az impulzus helyzetmodulált kísérleti mikrohullámú lánc terepméréseiben, majd a kis csatornaszámú mikrohullámú lánc deltamodulációs multiplex rendszerének tervezése volt a feladata. A fejlesztés az Orion rádió és Villamossági Vállalatnál folytatódott. 1968-tól az új, számítástechnikai profil indításával bízták meg, és ezen belül az Orionban végig az önálló rendszertechnikai csoportot vezette. Távfeldolgozó rendszerek, modemek és képernyős terminálok fejlesztése, nemzetközi egyeztetése, bevizsgálása volt feladata. Közben 1965-től levelező aspirantúra keretében a beszédátviteli csatorna kapacitás igényével, majd digitális átviteli automatikus kiegyenlítőkkal foglalkozott. A vizsgákat sikeresen letette, de a kandidátusi cím megszerzésére családi okok miatt nem került sor. 1970-től 1995-ös nyugdíjazásáig a Szociális és Egészségügyi Minisztérium csatolt vállalkozásaiban dolgozott számítástechnikai lokális hálózatok kialakításában és üzemeltetésében. 2002-ben alapításától az Energitech Egyesületben, 2006-tól vezetőjeként, megújuló és új típusú energetikai kutatásával és fejlesztésével foglalkozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nádory István

1932-ben született Sopronban

2012-ben aranydiplomában részesült.

1965-ban Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász oklevelet szerzett. 1968-ban az Országos Tervhivatalban a híradástechnikai iparág főmérnökévé, majd a villamos iparágak csoportvezetőjévé nevezték ki. Részesen lehetett annak a jelentős fejlődésnek, amely az ezt követő években ezeknél az iparágaknál bekövetkezett, így többek között a svéd Ericsson cégtől vásárolt, telefonközpontokra és átviteltechnikai berendezésekre vonatkozó gyártási licenc, valamint egy francia cégtől vásárolt számítógép licenc honosításának. 1974-től 1988-ig a Minisztertanács Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Titkárságán dolgozott, a magyar-szovjet gépipari, híradástechnikai, közlekedési kapcsolatok területén, majd 1979-től a fejlett nyugati országokkal folytatott gazdasági kapcsolatok felelőse volt, többek között részese volt a Magyar Tudományos Akadémia és a Soros Alapítvány közötti együttműködési szerződés létrehozásának. 1988-tól 1990-ig a Magyar Gazdasági Kamara tájékoztatási főosztályát vezette, majd 1990-től nyugalomba vonulásáig, 1995-ig, a Magyar Nemzeti Banknál hasonló feladatokat látott el. A Magyar Nemzeti Bank főtanácsosi címmel ismerte el munkásságát. 1994-ben szervezője volt a Magyar Nemzeti Bank 70 éves fennállása alkalmából rendezett nemzetközi konferenciának. Publikációi néhány telekommunikációs téma mellett főleg gazdaságpolitikai jellegűek. Nyugdíjasként is dolgozik, egyéni vállalkozóként, mint gazdasági tanácsadó, szakfordító.

1971. Gépipar Kiváló dolgozója, 1975. Közlekedés Kiváló Dolgozója elismerésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Kálmán

1938-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült.

A BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán diplomázott (1957-1962). A villamosmérnöki diploma megszerzése után elvégezte a félvezetőtechnikai szakmérnöki tanulmányokat is, 1966-ben szakmérnöki diplomát kapott. Mindkét diplomája kitüntetéses. Már tanulmányai alatt dolgozni kezdett a Méréstechnikai Központi Kutató Laboratóriumban. Az idők során számos átszervezés, átalakulás miatt állásváltogatás nélkül hét intézet munkatársa volt. Végül a Műszeripari Kutató Intézetből annak gyakorlati megszűnésekor ment nyugdíjba (1998). A tervező munkát egyéni vállalkozóként folytatta. Szűkebb szakterülete az igen alacsony jelszintek pontos mérése, elsősorban nyúlásmérő bélyeges elektronikus mérlegekben. Kezdetben analóg műszereket, kompenzátorokat tervezett. A digitális technika és később a mikroprocesszorok elterjedésével műszerei a közvetlen mérésen felül egyre bővülő járulékos feladatokat is elláttak. Műszereit a Metripont Mérleggyár hazai felhasználásra és KGST részére sorozatban gyártotta. A gyár megszűnése után számos kisebb cég részére tervezett. Szaktudását angol, holland és kínai cégek is igénybe vették. Jellegzetes, ismertebb készülékei, berendezései: postai díjszámítós mérleg, patikamérleg (II. osztály pontosság), keverő rendszerek (betongyarak, állattartó telepek), portai mérlegek (üzemvezetési feladatokkal, könyvelési alapadatokkal), nehézipari mérlegek (kohászat, acélipar, öntödék). Néhány speciális alkalmazás: fajsúlymérés (porkohászat, sonkapácolás), ágymérleg művese kezeléshez, mozgás közbeni mérés (csecsemők, kisállatok), repülőgép súlypontjának monitorozása rakodás közben. A legfontosabb áramköri megoldásokra több szabadalmat kapott.

MTA 1973 akadémiai díj. (A díjat Kovács Sándorral és Kemény Tamással közösen kapta, akik a teljes mérlegrendszer más részeinél érték el kimagasló eredményeket.) Szuperérzékeny kompenzátora Kovács Sándor HSP mérőcellájával erőetalonként a Lipcsei Vásáron 1972-ben aranyérmet kapott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Perlaki István

1939-ben született CelldömölkXn

2012-ben aranydiplomában részesült.

Az egyetem elvégzése után az Észak-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat (ÉDÁSZ V. Győr) székesfehérvári üzletigazgatóságánál kezdett el dolgozni. Fél évig mint gyakorló mérnök a Hálózatszerelési Osztályon, majd végig, nyugdíjba vonulásáig az Üzemviteli Osztályon dolgozott, felfelé haladva a ranglétrán: 1963-1966 beosztott mérnök, 1966-1970 csoportvezető mérnök (szakszolgálat), 1970-1972 műszaki ellenőr, 1972-1982 csoportvezető mérnök (fogyasztói csoport), 1982-1994 üzemviteli osztályvezető, 1994-1998 főmérnök. 1998-ban az üzletigazgatóság és vele a főmérnöki státusz megszűnt, és nyugdíj helyett üzemvezetői státuszt választott 2000.12.31-ig, nyugdíjba vonulásáig. Aktív pályafutása alatt tehát egy munkahelye volt, az ÉDÁSZ, később jogutódja az E.ON. Aktív évei alatt az áramszolgáltató minden műszaki és jogi részletével foglalkozott. Oktatta és vizsgáztatta a fiatalokat. Kiváló újító volt, az MVM által elfogadott, országosan bevezetett újítása is volt. Szervezte a Magyar Elektrotechnikai Egyesület Székesfehérvári Csoportját, annak első titkára lett, majd 2001-ig folyamatosan titkára és végül elnöke volt. Az Északdunántúli MEE szervezetek koordinációs szervezetének (ÉDUKÓ) első, és 2002-ig többször is megválasztott elnöke is volt. Nyugdíjba vonulása után 2010-ig egyéni vállalkozóként az energiagazdálkodás területén segítette a székesfehérvári üzemeket. 2011-ig az Országos Névjegyzékben szereplő „Vizsgaelnök” jogosítvánnyal Pápától-Dunaújvárosig vizsgáztatott villamos szakképzetségre készülő diákokat. 2010-2011-től már csak 2-3 kisebb szakértői munkát vállalt havonta, főleg szakmai szeretetből, elhivatottságból. Végezetül annyit, hogy a 40+10 év aktív pályafutása alatt érzése szerint becsülettel helytállt és tisztességgel szolgált és fejlesztette a villamos elosztói szakmát.

Az MEE-től 2000-ben Bláthy-díj, az ÉDUKO-tól 2005-ben Gotthard Jenő díj elismerésében részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

R. Varga László

1937-ben született Mezőtúron

2012-ben aranydiplomában részesült.

Egyetemi tanulmányai előtt a TITÁSZ vállalatnál dolgozott egy évet mint villamosenergiaipari technikus. Mérnöki tanulmányai után az ERBE vállalatnál kapott állást, mint beruházó. Munkaköre a pécsi Erőmű vállalat építéséhez kötődött, ahol a műszerezettség beruházását intézte (3 hónapig). Következő munkahelye a HÁTERV tervező vállalat volt, ahol az állomástervezési főosztályon közép/közép, ill. közép/kis feszültségű transzformátor állomásokat tervezett. Feladata volt még egyes térségek távlati energiaellátásának tervezése. A vállalat egy év múlva az Erőterv vállalat része lett. Itt az országos alaphálózat és nemzetközi kooperációk tervezése volt a feladata. Innen 1969-ben a Magyar Villamos Művek Trösztéhez (MVM) ment az üzemviteli főosztályra. Itt az egész ország kisfeszültségű hálózatának felügyelete volt a feladata (üzemeltetés, rekonstrukció, éves feszültség mérések, típustervek, baleseti helyszínelés). Előadóként a Nehézipari Minisztérium Továbbképző Intézetében (NIMTK) tanfolyamokat vezetett, vizsgáztatott. A tananyagból jegyzetet írt. 1969-től 1992-ig baleseti helyszínelő is volt. Az áramszolgáltatók üzemigazgatásainak időszakos munkavédelmi vizsgáin és elektrikus tanfolyam záróvizsgáin elnökként közreműködött. 1982-től 1992-es nyugdíjazásáig az Üzemzavar és Baleseti Felügyelet munkavédelmi osztályán dolgozott főelőadóként. 1992-től 2007-ig mint vállalkozó villamos szakértőként dolgozott.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Somos László

1939-ben született Beleden

2012-ben aranydiplomában részesült.

Pályafutása során több munkahelyen dolgozott. 1962-1964: Budapesti Elektromos Művek, Műszaki Fejlesztési Osztály, ügyintéző. Távlati fejlesztési tervek készítésében vett részt. 1964-1974: Székesfehérvári Könnyűfémű. Beruházási műszaki ellenőrként, majd üzemfenntartási osztályvezetőként napi feladatok megoldása. 1974-1992: ALUTERV-FKI Irányító tervezőként kisebb-nagyobb tervezési feladatok megoldásában vett részt. 1992-1999: Vállalkozóként kisebb tervezési munkák.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó István

1938-ban született Békéscsabán

2012-ben aranydiplomában részesült.

Mérnöki pályáját 1962-ben kezdte a VTRGY-nál Székesfehérvárott, a műsorvevő rádiók és TV-készülékek gyártásához szükséges célműszereket fejlesztő osztályon. Később a műszer-hitelesítő csoport vezetője lett. 1968-tól a PRTMIG mérnökeként a mikrohullámú jelátviteli láncok egyik állomásának üzemeltetését vezette. 1971-ben az országos mikrohullámú hálózat budapesti szervizközpontjának vezetésével bízták meg. 1975-ben Rádió Műsorszóró és Hírközlő Szakmérnök oklevelet szerzett a BME-n. 1976-tól részt vett a BME-MHT – PRTMIG közös fejlesztésű URH térerősségmérő mikrobusz készülékeinek fejlesztésében és kiépítésében. 1978-ban a rövidhullámú rádióösszeköttetések terjedési körülményeiről előadást tartott a BME-MTKI keretében. Ennek az előadás-sorozatnak rövidített változatát a Rádiótechnika folyóirat a rövidhullámú rádiósok számára közölte az 1979-80-as számaiban. Külső szakértőként, felkérésre tanulmányt és moduláló áramköröket készített a szeizmikus jelek analóg átvitelére az URH-rádiótelefon sávban. Ezzel a munkával kapcsolatban tanulmányúton vett részt Tadzsikisztánban, a helyi szeizmológiai állomáson. Munkája során két szolgálati szabadalmat dolgozott ki az RF-szűrők és illesztő elágazások szakterületén. 1988-tól az OMH Nagyfrekvenciás mérések Osztályán az etalon RF-teljesítmény mérő fejek hitelesítésében vett részt. Az OMH-ban működő RF-teljesítmény mérő rendszert társszerzőként ismertette a Magyar Elektronika folyóiratban, 1985-ben. Később az RF-térerősség mérők hitelesítést is végezte. A NARDA-etalonok karbantartási munkákkal kapcsolatban tanulmányúton volt Németországban. Az OMH-ban több éven keresztül támaszkodó volt a Traffipax és a Multanova gyártmányú, mikrohullámú sebességmérő radarok, valamint a hazai gyártmányú lézeres sebességmérők típusvizsgálatának és hitelesítésének. Nyugdíjba menetele előtt a különböző sebesség-mérőkre Hitelesítési Előírásokat dolgozott ki. A gépjármű sebességmérő készülékek felépítését és működését –nyugdíjba menetele után– népszerű ismeretterjesztő cikksorozatban ismertette a Rádiótechnikában (2004-2006).

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szathmáry Csaba

1939-ben született Szolnokon

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-től 1995-ig az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárának kutató mérnöke, kutató-fejlesztő laboratórium vezetője, a vállalat műszaki-gazdasági tanácsadója. Számos elektronikus műszer kifejlesztése fűződik nevéhez. Mellékfoglalkozásként 1974-1985 a BME Műszer és Méréstechnikai Tanszékén dolgozott, előadója volt a Mérnöktovábbképző Intézetnek, rendszeresen tartott előadásokat, tanfolyamokat vezetett és mindig szívesen foglalkozott egyetemi hallgatókkal, azok konzultálásával és diplomamunkák bírálatával. Több elektronikai vállalkozás (Instrument GMK, EMG Product Kft., Sixtec Mérnöki Iroda Bt.) fejlesztője, résztulajdonosa, ügyvezetője volt. 1993-tól a GAMMA Művek gyártmány-fejlesztési és gyártási stratégiáját felügyelte, mint felügyelőbizottsági tag, a nagyvállalat felszámolásáig. 1995-től 2005-ig a Hírközlési Főfelügyelet (később Nemzeti Hírközlési Hatóság) tanácsosa, majd vezető-főtanácsosa. Ösztöndíj révén az Egyesült Államokban, a Motorola Egyetemen rádiótávközlést tanult, távközlési auditori oklevelet szerzett. A hatósági munka keretében mikrohullámú rádióberendezések engedélyezését végezte. Éveken át rendszeres előadója volt európai és világméretű konferenciáknak (Brüsszel, London, Boston), képviselte a Nemzeti Hírközlési Hatóságot az Európai Unió Brüsszelben székelő Távközlési és Piacfelügyelő Bizottságában (TCAM) és egyéb alkalmi hírközlő bizottságokban. Tagja volt a Nemzeti Hírközlési Hatóság Stratégiai Tanácsadó Testületének. Számos elektronikai és távközlési publikációja jelent meg bel- és külföldi szakfolyóiratokban, több távközlési jogszabály kidolgozásában vett részt. Szerzője volt a „Rádióberendezések és Távközlővégberendezések” c. Európa kiadványnak. 2005-től az európai felhatalmazású MATRIX Vizsgáló, Ellenőrző és Tanúsító Kft.-nél tanúsítási igazgató volt, majd nyugdíjazása után önálló távközlési szakértő.

1987-ben „Kiváló Feltaláló Ezüst Fokozata”, 1996-ban „Hírközlés Szabályozásáért” elismerésben részesült.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szilárd Zoltán

1939-ben született Pécsen

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-1964 EMG (Elektronikus Mérőkészülékek Gyára) fejlesztő laboratórium, kutató mérnök, munkakör: Q-mérő fejlesztése, 1964-1968 Hewlett-Packard, Böblingen, Németország, munkakör: elektroakusztikus mérőműszerek fejlesztése. 1968-1999 IBM Németország: fő állomáshelyek és pozíciók: 1. Böblingen, felelős az ATM fejlesztéséért a World Trade világszerte; 2. FIC (Financial Industry Center) (1976-1979) munkakör: IBM EFTS stratégia, EFTS customer and market requirements, úttörő munkásság a „smart cards” területén; 3. IBM Stuttgart, Marketing manager, Networking Products.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Sándor György

műszaki tudomány kandidátusa

1939-ben született Budapesten

2012-ben aranydiplomában részesült. 1966-69: az MTA aspiránsa; 1974: a műszaki tudomány kandidátusa. 1994-ben PhD. a BME-en. 2001: közigazgatási szakvizsga. 1962-1964: szerkesztő mérnök, Transzformátor és Villamos Készülékek Gyára; 1964-1966: tervező, a tröszt kutatási koordinátora, Villamos Berendezés és Készülék Művek (VBKM) Fejlesztési Intézet. 1966-1969: aspiráns, Magyar Tudományos Akadémia. 1968: vendégkutató, Technische Universität Dresden. 1969-1980: számítóközpont vezető, VBKM Fejlesztési Intézet. 1975: vendégkutató, Electricai Research Association, University of Manchester. 1980-1981: osztályvezető, Kohó és Gépipari Minisztérium Műszaki Osztály. 1981-1986: osztályvezető helyettes, Ipari és Kereskedelmi Minisztérium Kutatáspolitikai Osztály (országos programok, nemzetközi műszaki-gazdasági együttműködések részkoordinátora). 1986-1990: szakértő, Iraqi Electricity Board, Electricai Energy Commission (nagyfeszültségű energiarend- szerek nemzetközi hálózatának kialakítása témakörben). 1989-1992: kormányfőtanácsos, Miniszterelnöki Hivatal Tudománypolitikai Titkárság. 1990-1994: A Magyar CERN Bizottság tagja, közreműködő Magyarország a CERN-hez (Európai Részecskefizikai Laboratórium történő csatlakozása előkészítésében, (a pénzügyi kérdésekben képviselő és a CERN vállalkozási tendereinek koordinátora). 1993-1994: a Magyar Űrkutatási Bizottság tagja. 1992-1993: kabinetfőnök dr. Mádl Ferenc tárca-nélküli miniszternél. 1993-1994: kabinetfőnöke, miniszteri főtanácsos, Művelődési és Közoktatási Minisztérium dr. Mádl Ferenc minisztersége alatt. 1994-től: főmunkatárs, OMFB 1994-1998: tudományos és technológiai tanácsos, a Magyar Köztársaság tokiói nagykövetségén. 1998-tól: docens, Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Villamosmérnöki Kar. 1998-1999: főtanácsos, főosztályvezető-helyettes, OMFB Attaséi és Információs Osztály; 1999-2001 főosztályvezető, a Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégium Titkárságának vezetője, Oktatási Minisztérium. 2001-2005 külgazdasági szakfőtanácsos, a Magyar Köztársaság szófiai nagykövetségén. 2005-től nyugdíjas. A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Turay Attila

1938-ben született Bánhidán

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-ben gyakorló villamosmérnökként munkát vállalt a Tatabányai Hőerőmű Vállalatnál. Gyakorlati szakmai ismereteket szerzett a 65 WA-es hidrogénhűtésű kísérleti generátor tervezési, telepítési és üzembe helyezési, valamint a 100 MW-os blokk építési és beüzemelési munkáinál. 1966-ban munkahelyet váltott, a Dorogi Szénfeldolgozó Vegyipari Vállalatnál dolgozott, ahol energetikusi munkakör töltött be. 1968-1976 a Szeszipari Országos Vállalat, majd 1971-től a Győri Szeszipari Vállalat volt a munkahelye. Aszári Keményítőgyárában energetikusi és villamosmérnöki tevékenységet végzett. Ez idő alatt 1970-ben sikeres energetikusi vizsga a Magyar Elektrotechnikai Egyesület és az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület által szervezett tanfolyam végén. 1972-1974. másodállásként óraadó tanár a kiskéri szakmunkásképző iskolában. 1976- 1977. önálló villanszerelő kisiparosi tevékenységet folytatott. 1977-1994. A Kiskéri Állami Gazdaság energetikusa és villamosmérnöke. 1978-ban belépett az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesületbe. 1994-ben belépett a Magyar Biomassza Társaságba. 1979-1982. között 12. energetikus továbbképzésen vett részt. 1993- 1998. között vállalkozói tevékenységként energetikai és villamosmérnöki szaktanácsadást vállalt. 1994/95-ben óraadó tanár a kiskéri Bánki Donát Szakképző Iskola elektronikai műszerészeket oktató tanfolyamán. 2006-tól a Magyar Szélerenergia Társaság tagja. 2007-ben kezdeményezi Bakonybánk neves szülőtte iránti tiszteletből a Bánki Donát Műszaki Klub megalakítását, mely létre is jött ebben az évben. 2008-ban a Klubot egyesületté szervezik, melynek célja: decentralizált ökoenergetikai vidékfejlesztés– Bánki Donát emlékéhez méltó műszaki alkotásokkal. Terveik közt szerepel a vidéki települések energetikai önellátása. 2010-ben egészségi okból az önálló vállalkozói tevékenységét megszüntette. Az Egyesület a 6 megnyert, illetve elbírálás alatt lévő pályázattal járult hozzá Bánki Donát szülőfalujának fejlesztéséhez, illetve Bánki Donát halálának 100. évfordulója - idén tartandó - megünnepléséhez.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Vidó Zoltán

1938-ben született Gyulán

2012-ben aranydiplomában részesült.

1962-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak műves tagozatán. A HÁTERV-nél kezdett dolgozni, ahol települések kiefeszültségű elosztóhálózatainak rekonstrukcióját és 20 kV-os közepfeszültségű vezetékeket tervezett. A nem túl változatos munka nem elégítette ki szakmai ambícióját, ezért 1964-ben a Villamos Automatika Intézetéhez (Vilati) ment, az akkor szerveződő Logikai Főosztályra. Ez az az időszak, amikor a relés berendezéseket kezdik felváltani az elektronikusak. A termelés-ellenőrző- és telemechanikai rendszerek építésének kezdetei is erre az időre tehetők. Hosszú évekig ezen két területen tevékenykedett, először mint tervező. Részt vett az első forgalomirányító berendezés létrehozásában is. Később a telemechanikai rendszerek rendszerfejlesztője lett. A Vilati jó iskola volt, mert a fejlesztéstől a gyártáson keresztül az üzembe helyezésig minden munkafázisban részt kellett venni, nem egyszer még a szerződés-kötés is a feladatok közé tartozott. Nagyon sok, soha meg nem valósuló fejlesztési munkában is részt vett, amelyek műszaki szempontból kifejezetten szépek voltak, de megvalósíthatatlanok az ipari háttér hiánya miatt. A 80-as évektől nagy rendszerek fejlesztési témakörében dolgozott főosztályvezető-helyettesként, majd főosztályvezetőként a magasraktárak, a termelésirányítás és a már említett telemechanika területén. 1990-ben épült meg a Mohács-szigeti vízbázisra települő Pécs-Mohács vízmű távvezeték mely Pécs városának ivó- és ipari víz szükségletét volt hivatott biztosítani. Ennek irányítására a Vilati szállította a számítógépes telemechanika rendszert. A 90-es évek elején a Vilati egyik utódcégében dolgozott 1995-ig, ahonnan előnyugdíjba ment.

A Kari Tanács **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Alföldi István

1948-ben született Budapesten

1972-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen villamosmérnöki és mérnöktanári, majd 1975-ben a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetemen mérnök-közgazdász diplomát szerzett. 1972-1990 között a Központi Statisztikai Hivatal – Számítóközpontban dolgozott, 1986 és 1990 között fejlesztési igazgatóként. 1990-ben részt vett a KFKI-MSZKI Kormányzati informatikai projekt megalapozásában. 1991-1993 között az ISYS Számítástechnikai Kft.-nél komoly szerepet vállalt a büntetés-végrehajtás országos informatikai rendszerének megtervezésében. 1993-1995 között a Bull Magyarország igazgatóhelyetteseként, majd a Kopint-Datorg informatikai igazgatójaként többek között az egészségügyi informatika tartozott a felelősségi körébe. 1997-től közel 23 éven át a Neumann János Számítógéptudományi Társaság ügyvezető igazgatója volt. Néhány kiemelt szakmai munkája: KSH Területi Hálózat fejlesztése, MÁV projekt, Országos Tisztifőorvosi Hivatal (2001-2002) informatikai főtanácsadó, Európai Számítógép-használói Jogosítvány (ECDL) hazai bevezetése. 2022-ben fontosabb szakmai szervezeti tagságok: Információs Társadalom folyóirat szerkesztőbizottsági tag, IME folyóirat Tanácsadó Testületi tag, Galaktika folyóirat Tanácsadó Testületi tag. Néhány fontosabb publikációja: The Development of Decentralized Data Entry System in the Hungarian Central Statistical Office - plans and experience. Számítóközpontok üzemeltetési rendszere - kézikönyv (Számítástechnikai-alkalmazási módszertani sorozat - 1984.) Statisztikai informatika és eszközei (SKV, 1989. Társszerző: Straub Elek) Az egészségügyi informatika újszerű ágazati koordinálása (KÓRHÁZ, 1995/7) Kormányzati Informatikai Stratégia, 1997.(Szakértő, társszerző) Írástudás az információs társadalomban (ECDL) Természet Világa (131 évf. 2000. II. különszám) (Társszerző) EDLRIS: A European Driving License for Robots and Intelligent Systems (KI – Künstliche Intelligenz 2021.03.21) DOI 10.1007/s13218-021-00716-8 (Társszerzőkkel).

A Munka Érdemrend ezüst fokozatát megkapta (1985), majd NJSZT Neumann díjjal tüntették ki (2003), Gábor Dénes emlékéremet is adományoztak neki (2004), „A Magyar Informatikáért” díjat is kapott. IHM (2005), Neumann János Díjjal is kitüntették. – MeH (2009)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Augusztinovicz Fülöp

Professor Emeritus, az MTA doktora

1949-ben született Budapesten

A híradástechnikai szak Műsorközlő ágazatán folytatott tanulmányai ellenére elsőként a Ganz-MÁVAG Vasúti Járműkutatási Osztályán helyezkedett el, ahol vasúti járművek zajmérésével, műszerfejlesztéssel és zajcsökkentéssel foglalkozott. 1976 és 1990 között a Közúti Közlekedési Tudományos Kutató Intézetben dolgozott, ahol közúti járművek és gépek zajmérési és zajcsökkentési módszereinek kidolgozásával, zajmérő rendszerek hardware és software fejlesztésével kapcsolatos feladatai voltak. 1990 és 1996 között Belgiumban, a Leuveni Katolikus Egyetemen kutatott, oktatott, és számos EU kutatási projektben vett részt zaj- és rezgéscsökkentés témakörében. 1996-ban visszatért a BME-re, ahol a Híradástechnikai Tanszéken újjáformálta és jelentősen felfejlesztette az Akusztikai Laboratóriumot. Munkatársaival új kutatási és oktatási irányokat nyitott a műszaki akusztika különböző részterületein (csatolt rezgésakusztikai és áramlásakusztikai rendszerek elemzése, numerikus modellezés, épületek és berendezések zaj- és rezgéscsökkentése stb.). Részt vett többek között zaj- és rezgéscsökkentési témákkal, intelligens anyagokkal, orgonaépítéssel kapcsolatos EU kutatási projektekben, és számos hazai és külföldi beruházás akusztikai terveinek kidolgozásában (4-es metró, a Lágymányosi hídi villamospálya, Művészetek Palotája, Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem, Eiffel műhelybázis, több prágai lakóépület stb.) A BME habilitált egyetemi tanára, jelenleg professor emeritusa, az MTA doktora, a Magyar Mérnöki Kamara szakértője. Kb. 180 tudományos publikációt tett közzé nagyrészt idegen nyelven.

Elnyerte a Professor Emeritus címet a BME Villamosmérnöki és Informatikai Karon (2019), Gábor Dénes díjjal tüntették ki (2014), Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét adományozták neki (2010), Kempelen Farkas díjat kapott (2004), Széchenyi István ösztöndíjat nyert (2001), Békésy díjjal tüntették ki (1998), majd Pro Silentio díjat is kapott (1997).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Babléna László

1947-ben született Szécsényben

1972-ben az MKM (Magyar Kábel Művek) Balassagyarmati Kábelgyárában kezdett dolgozni fejlesztőmérnökként. Mint pályakezdő sok új műszaki feladattal találkozott a beruházáson és a kábelgyártáson belül is. 1976-ban Műszaki Osztályvezetői beosztásba került. Feladatai voltak a gyártási technológiák elkészítése, fejlesztése, a termékfejlesztés irányítása. 1977-1978-ban az Üzemfenntartási Osztályvezetői feladatokat látta el. Az osztály a gyár folyamatos működéséhez, beruházásához szükséges feladatokat látta el. 1979-ben elkezdődött egy új erőáramú üzem tervezése és ekkor ismét a műszaki osztály vezetése lett a feladata. 1981-ben átadásra került az új erőáramú üzem kb. 10.000 m² gyártócsarnok, PVC ellátás pneumatikus rendszere silókból a gépekhez szállította pvc-t. Új modern érszigetelő gépek, kábelsodró gépek, köpenyező gépek kerültek letelepítésre. 1983-ban az MKM 4 gyára nagyobb önállóságot kapott. Az export import kivételével gyári hatáskörbe került az értékesítés és a beszerzés, a működéshez szükséges feladatok megoldása. Ettől az évtől Kereskedelmi Igazgatói feladatokat látott el 1994-ig. 1993. végén a SIEMENS megvette az MKM-et, a kereskedelmet központosították, gyári kereskedelmi igazgatói állását megszüntették. 1993. december 20-án megalapította a Babléna Trade Kft.-t. Az MKM-től 1994. májusában közös megegyezéssel távozott. 1994-ben kialakította a balassagyarmati irodát és megkezdte a kábelkereskedelmet. 1999-ben Dunavarsányban 3 hektár területen felépített egy 2.300 m²-es csarnokot beltéri tárolásra kábel kiszerező géppel, targoncákkal, szállító járművekkel, 5.000 m² külső kábel tároló területtel. A Babléna Trade Kft. –t az egyik legjelentősebb kábel nagykereskedelmi cékként tartják nyilván az országban. Jelenleg a Babléna Trade Kft.-nél 36 fő dolgozik. 2006-tól a fia Babléna Zsolt is a cégnél tevékenykedik, aki szintén villamosmérnök. A múlt évtől mellette ő is ügyvezetőként dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balaskó Márton Ferenc

1944-ben született Budapesten

Villamosmérnöki oklevelét a BME, Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán esti tagozaton szerezte, 1972-ben. Munkahelye 50 éven keresztül 1962 – 2012 között az MTA KFKI volt. Mérnöki munkáját a „Mágneses buborék tároló” projektben kezdte. A területen végzett munka eredményeit a BME Doctor uni disszertációban tette közzé, 1984-ben. Ezt követően a KFKI BUDAPEST kutatóreaktoránál alkalmazott neutron radiográfiai kutatásokkal foglalkozott. A világon elsőként hozott létre Dinamikus Neutron- és gamma Radiográfiai (DNR) vizsgálatok egy idejű végzésére alkalmas berendezést, 1985-ben. A BUDAPEST kutatóreaktornál folyó (1986-1994) rekonstrukciós munkák alatt, az ausztriai Seibersdorfbán üzemelő ASTRA kutatóreaktornál létesített egy újabb DNR vizsgálatok végzésére alkalmas mérő helyet (1987). Időközben, a rekonstrukcióval egyidejűleg kiépített egy komplex roncsolásmentes anyagvizsgáló állomást, a felújított reaktor mellett. Itt lehetővé tette a vizsgálati tárgyak radiográfiai képalkotása mellett, azok más roncsolásmentes anyagvizsgáló módszerekkel (akusztikus emisszió, rezgésdiagnosztika, thermovizió) történő összehasonlítását, amely az ipari alkalmazások előmozdítására irányult. Az ELECTROLUX és leányvállalatai, valamint az Autofém Kft., és a Magyar Hadsereg voltak a legeredményesebb ipari partnerei. Saját kezdeményezésű kutatásai közül jelentősnek bizonyultak a szuperkritikusvíz (373C; 244 MPa) tulajdonságának üzemi körülmények közötti vizsgálata, tüzelőanyag cellák működésének tanulmányozása DNR módszerrel, és az ipari méretű tárgyak diszkrét tomográfiai vizsgálata, saját tervezésű és építésű eszközökkel. Az ipari alkalmazások mellett, mérési lehetőséget biztosított a BME különböző tanszékei, és a gödöllői Agrár Tudományi egyetem, valamint a Szegedi Tudomány egyetem hallgatóinak és doktori ösztöndíjasainak kutató munkájához. Élénk publikációs tevékenységet fejtett ki kollegáival. A radiográfiai témában több, mint 200 cikket jelentettek meg. Két OTKA és két NAÜ pályázatnak volt a témavezetője. A COST 524 projekt alelnöke volt. Jelenleg négy unokás, aktív nagypapa. KFKI Jánossy díjat kapott 1983 és 1985-ben. Tagjává választotta az Academia NDT International Társaság (2009). Tagja volt a Paul Scherer Institute Tudományos Tanácsának (2002-2012). Megválasztották az International Society for Neutron Radiology Honorary Member –nek, negyedikként a világon, és elsőként Európában (2014). A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Balogh Mária

műszaki doktor

1947-ben született Salgótarjában

A BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán 1971-ben szerezte meg diplomáját. Munkáját a BRG Salgótarjáni Gyáregységében kezdte, ahol rádió-adóvevő készülékek mérésével foglalkozott. 1978-ban a KSH Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalatához került, ahol szervezőként, majd vezetőként gazdasági rendszerek számítógépre szervezése volt a munkája. 1981-ben szervezői szakmérnöki diplomát szerzett, majd 1984-ben műszaki doktori címet kapott rendszerelemzés és operációkutatás szaktudományból. 1986-ban a közigazgatási feladatok informatikai támogatásával kezdett foglalkozni. Először a Nógrád Megyei Tanács által alapított intézet igazgatójaként, majd a rendszerváltás után a Közigazgatási Hivatal informatikusa, később vezetőjeként dolgozott. 1989-től 2011-ig nyugdíjba vonulásáig minden választásban részt vett.

1990-ben Belügyminiszteri dicséretben részesült, 2007-ben Magyar Köztársasági Bronz Érdemkeresztet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Tamás

1948-ban született Püspöklakon

Villamosmérnöki diplomáját 1972-ben szerezte meg a Budapesti Műszaki Egyetem műszer és szabályozástechnika szakon. Első munkahelye a Mechanikai Laboratórium pécsi gyáregysége volt, ahol stúdió magnók végmérését végezte, többször járt külföldön szervizelni. 1975-től a Dél-dunántúli Áramszolgáltató Vállalat Üzemirányítási Osztályán dolgozott, ahol az üzemirányítást segítő telemechanika rendszer fejlesztésével foglalkozott. 1981-ben a BME-n Irányítástechnikai Szakmérnöki Oklevelet szerzett. 1981-től a cég számítógép központjában (IBM 360, 370, TPA) szervizmérnökként folytatta tevékenységét 1989-ig. 1981-ben három mérnöktársával megalapították a VATTÉSZ GMK-t. Tevékenységük során Dél-dunántúli nagyvállalatok villamosenergia ellátó rendszerét korszerűsítették. 1989-ben az Áramszolgáltató Beruházási Főosztályára került Telemechanikai-Távközlési-Számítástechnika Szakági főmérnökként. Vezetésével indult a Vállalat új telephelyén a CC Központ beruházása. Itt került sor először a villamosenergia vállalatokon belül az első digitális telefonközpont üzembehelyezésére. 1991-től irányításával megkezdődött a DÉDÁSZ 31 darab transzformátor állomásának telemechanizálása SIEMENS SPECTRUM (Nürnberg) rendszerrel. Hozzá tartozott a telemechanizáláson kívül a Hangfrekvenciás Körvezérlés és a Távműködtetett Oszlopkapcsoló rendszerek üzemeltetése, fejlesztése. 1995-ben kinevezték az Üzemirányítási Rendszer Irányítástechnika Korszerűsítési program egyik projektvezetőjének, melyben a MVM és öt Áramszolgáltató Vállalt vett részt. A program SIEMENS-EMPROS Minneapolisi (USA) gyáregységében került megvalósításra, 2001-ben fejeződött be. 1996-ben kinevezték Beruházási Osztályvezetőnek. 1997-ben a JPTE-n MBA szakoklevelés diplomát szerzett. Nyugdíjba vonulásáig 1999-től az Üzemirányítási Osztályon csoportvezetőként a telemechanika rendszer fejlesztésével, üzemeltetésével foglalkozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Balogh Zoltán

1947-ben született Dunaföldváron

1972 és 1974 között a Budapesti ÉGSZI-nél dolgozott, EMG 830 számítógép üzemeltetésével, programozásával foglalkozott. Rövid DÉDÁSZ (R40 üzemeltetés, programozás) kitérőt követően a Pécsi Tervező Vállalatnál fiatal tervező mérnök kollégákkal fejlesztették, támogatták az építőipari tervezés technológia számítógépes alapokra helyezését. Kezdetben TPA-i (PDP-8), majd TPA-11 számítógépekkel a Regionális Tervező Vállalatok körében megalapozták a CAD (Számítógéppel Támogatott Tervezés) használatát. 1981-ben gazdaság mérnöki diplomát szerzett. PC világgal beköszöntött grafikus tervezési technológiát már magánvállalkozása - a MiniComp Kft. - keretében fejlesztette és forgalmazta. Vállalkozása minősített fejlesztője és forgalmazója lett az Autodesk Ltd.-nek. Tervezéstechnológiai szoftver fejlesztése - az AutoGEO - a geodéta szakma meghatározó alapprogramja lett. 1975-2010-ig mint meghívott óraadó tanított a PTE MIK és jogelődjén a Pollack Mihály Műszaki Karon, majd 2010-2012 között a PTE TTK-n. Évfolyama 1968-tól minden évben találkozót tart, amelynek szervezésében - azóta is - aktívan részt vesz. Az utóbbi évtizedek eseményei a hmte.hu évfolyam honlapján megtekinthetők.

Munkásságát Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és HM miniszteri dicsérettel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bars Katalin

1948-ben született AUFALÁBAN

A diploma megszerzése után 1972-1979-ig a Videoton Fejlesztési Intézetben dolgozott tudományos segédmunkatársként, majd tudományos munkatársként. Ott az R10 számítógép honosításában vett részt. 1979-1989-ig a SZÜV (Számítástechnikai és Ügyvitelszervező Vállalat) Adatfeldolgozási Főosztály Alapszoftver Fejlesztési Osztályán dolgozott, rendszerprogramozóként. Később a SHADOW nevű távadatfeldolgozási felügyelőprogram generálása és bevezetése volt a feladata a SZÜV budapesti és vidéki számítóközpontjai számára. 1986-ban egy mintaalkalmazás fejlesztésében vett részt, melyet a SZÁMALK-kal közösen fejlesztettek ki. Az alkalmazás célja az volt, hogy 3 távoli ESZR gépet kössenek hálózatba és ezen működtessenek egy SHADOW alapú alkalmazást. 1989-2012-ig, nyugdíjazásáig, a K&H Bankban dolgozott informatikusként és rendszergazdaként. Itt eleinte az International Banking System (IBS) működési környezetének kialakításában vett részt, majd a SWIFT nemzetközi hálózathoz kapcsolódó rendszerekkel foglalkozott (ST400, SWIFTAlliance Access, SWIFTAlliance Gateway, NOSTRO VAX). Feladata volt a fenti rendszerek generálása, updatelése, a helyi környezet kialakítása, tesztelése, üzemeltetése, a felhasználók támogatása, valamint a SWIFT-tel és később az anyabankkal (KBC Bank, Belgium) való kapcsolattartás, konferenciákon való részvétel. Részt vett a K&H banki szoftverek Year 2000-es tesztelésében. A K&H Bank és az Ibuszbank, valamint a K&H Bank és az ABN Amro Magyarország Bank egyesülésekor a bankok SWIFT rendszereinek egyesítésében témafelelősként sikeresen dolgozott.

Kiváló dolgozó minősítést kapott kétszer, valamint K&H Vezérigazgatói dicséretben részesült szintén két alkalommal.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. habil Berta István

professzor emeritus, műszaki tudományok doktora

1949-ben született Debrecenben

Munkahelye a diploma megszerzése óta a BME, nagyfeszültségű technikát kutat és oktat. 1990-től 1993-ig a Villamosmérnöki és Informatikai Kar dékánhelyettese volt. 1993-tól 2003-ig tanszékvezető volt a Nagyfeszültségű Technika és Berendezések Tanszéken. 1996-tól egyetemi tanár. 2019-től nyugdíjas, professzor emeritus. Egyetemi doktori fokozatot 1977-ben, kandidátusi fokozatot 1988-ban, PhD fokozatot 1994-ben, Dr. Habil fokozatot 1995-ben, a műszaki tudomány doktora fokozatot 1997-ben szerzett. Kutat és oktat a környezetkímélő elektrotechnológiák és az elektromágneses környezetvédelem területén. Munkájának eredményeit a diploma utáni 50 év során, három nyelven, társszerzőként megírt 17 szakkönyvben és könyvfejezetben, több, mint 150 tudományos közleményben, 11 szabadalomban, mintegy 400 nemzetközi előadásban és 300 kutatási jelentésben foglalta össze. A független idézeteinek száma közel 300. Hazai és nemzetközi szakmai szervezetek tagja és vezetője. Az „Elektrosztatika az iparban” Európai Munkabizottság tagja 1982-től, 9 évig elnöke volt, majd tiszteletbeli elnök. A Nemzetközi Villámvédelmi Konferencia (ICLP) Tudományos Tanácsának tagja volt 20 évig, majd tiszteletbeli tag. IEE Fellow és Chartered Engineer. UNIDO szakértő 1986-tól. Az Amerikai és a Japán Elektrosztatikai Társaságok tagja. A Nemzetközi Elektrosztatikus Porleválasztó Szövetség (ISEPS) tagja 1989-től, 24 évig az Igazgatótanács tagja, majd tiszteletbeli tag. Tagja az MTA Elektrotechnikai Tudományos Bizottságának, a Magyar Mérnökakadémiának, és a Magyar Mérnöki Kamarának. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek tagja 1973-tól. 2000-2005. között a MEE elnöke volt.

Eredményes szakmai munkáját számos hazai és külföldi szakmai díjjal ismerték el: Újítók és Feltalálók Országos Versenypályázata I. díj, International Fellow Award és M. Johann Hohlfeld Award - ISEPS, Gábor Dénes Díj - Novofer Alapítvány, Verebély Díj - MEE, Zielinszki Szilárd Díj - MMK.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bertalan Barnabás

1948-ben született Vasadon

A diploma megszerzése után az MMG Automatika Műveknél az olaj- és gázipari rendszerek tervezési osztályán kezdte pályafutását, ahol a tartálynégyítő- és vezérlő rendszerek fejlesztése és egyedi berendezéseinek tervezése és gyártásba vitele volt a feladata. 1976-tól, mint osztályvezető irányította ezen munkákat, majd 1985-től főosztályvezetőként kibővültek feladatai a szabályozástechnika, folyamatvezérlés, telemechanika rendszerek az olaj- és gázipar részére, nagy pontosságú gáz- és olajmennyiség mérő állomások, tűz- és vagyonvédelmi biztonsági rendszerek, épület felügyeleti automatika rendszerek területeivel. 1989-ben kinevezték az MMG-AM Kutató és Fejlesztő Intézetének műszaki főmérnökévé és ügyvezető igazgatóhelyettesévé. A 300 fős, teljesen önálló gazdálkodású szervezet fő tevékenységi köre a különböző elven működő térfogat- és tömeg áramlásmérők és azok jel-feldolgozó egységeinek fejlesztése, gyártása és értékesítése. 1991-től a szervezet ügyvezető igazgatója. 1991-től tanulmányokat folytatott a Külkereskedelmi Főiskolán. 1994-től munkahelyet váltott, a németországi Festo cég magyarországi gyárának műszaki igazgatója és ügyvezető helyettese lett. Ebben a pozícióban fő feladata a pneumatikus levegőelőkészítők (szabályozók, szűrők, olajozók), nyomáskapcsolók és szelepek és azok gyártástechnológiájának, valamint gyártóeszközeinek fejlesztése és gyártásba vitele. 1997-től egészen a nyugdíjba vonulásáig, 2012-ig, a FESTO-AM Kft. ügyvezető igazgatója. Irányítása alatt a társaság megsokszorozta árbevételét, évente növelte hatékonyságát, folyamatosan javította termékeinek minőségét és minden évben nyereségesen működött. A megtermelt javakat folyamatosan beruházta a kapacitások bővítésére, a technikai szint növelésére, gyártás technológiájának optimalizálására és korszerű informatikai hálózatának kiépítésére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bicsák Zoltán

1947-ben született Budafán

1972-től MÁV-nál kapott munkát. Feladata volt a Távközlő- és biztosító berendezések üzemeltetése, üzemvezetőként. 1975 KERINFORG, KERSZI Rt.-nél műszaki osztályvezetőként Mainframe számítógép hardver üzemeltetését látta el. 1990-től az ESZ-KEP Kft.-ben PC kereskedelemmel és szervizeléssel foglalkozott, számítógépeket helyezett üzembe és javított. 1994-től SCHRACK TELECOM Rt.-nél dolgozik. Itt elsődleges feladata az Ericsson PBX –ek, PBX hálózatok, díjelszámoló rendszerek, zsinór nélküli DECT rendszerek, ATM kapcsolók konfigurálása, kábelhálózatok, hangposta rendszerek, IP hálózatok, strukturált kábelhálózatok tervezése, rendelése volt. A folytatásban az alábbi cégeknél a fenti tevékenységeket végezte: 1997 ERICSSON Magyarország Kft., 2000 ASSONO Kft., 2001-Damovo Hungária Kft, 2005 A cég neve ASSONO Magyarország Távközlési Kft.-re változott. 2008-tól nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Boráros András

1947-ben született Budapesten

1972-től, az egyetemi évek alatt kötött ösztöndíjnak köszönhetően az ORION Villamossági Vállalatnál kezdett dolgozni, ahol újonnan bevezetett számítástechnikai ágazat gyártás-technológiai feladatainak megoldása mellett részt vett a panelek digitális bemérésének és hiba behatároló technológiának kialakításában. 1975-ben az IBUSZ Rt-hez belépve új kihívást jelentett, hogy az utazási cég saját számítóközpontot kívánt létrehozni, melynek kialakításában és a műszaki kivitelezésében tevékenyen részt vett. A tovább lépést az országos irodahálózat számítógépes rendszerbe való bekapcsolása jelentette, ahol a kialakítás munkáinak koordinálását és a hálózat kiépítésének irányítását végezte. Emellett létrehozta az üzemeltetést biztosító műszaki technikai, és személyi háttérrel. 1993-ban az IBUSZ Bank tulajdonába kerülő számítóközpont új helyszínre költöztetésének irányítási feladatát is sikeresen megoldotta, jelentős üzemszünet nélkül. A továbbiakban az immár egyesült számítóközpontok üzemeltetési feladatát látta el. 1998-tól a banki összeolvadások után a Kereskedelmi és Hitelbank Rt. Számítóközpontjában az üzemeltetés folyamatos ellátásáért felelt, ideértve a banki működéshez szükséges munkafolyamatok, adatszolgáltatások informatikai háttérének biztosítását. 2007-től nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Borbély György

1947-ben született Pécsen

1971-ben végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának híradástechnika szakán. 1972-től a pécsi Pollack Mihály Műszaki Főiskola Épületgépészeti Tanszékén dolgozott tanársegédként. 1980-tól szakértői tevékenységet végzett épületfizika és akusztika területén. 1980-tól a Pollack Mihály Műszaki Főiskola Villamos Intézetében oktatott adjunktusként és számos intézeti és ipari fejlesztési munkákat végzett. (Kaposvári Húskombinált, szombathelyi Markusovszki Kórház épület automatikák, KFKI Izotóp Intézet szennyvíz ellenőrző rendszer.) 1982 és 1986 között az Industrial Export Külkereskedelmi Vállalat villamos szakértőjeként tevékenykedett Szíriában. Hazatérését követően a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán folytatta oktatói tevékenységét 1988-ig, majd a NOVINDEL Rt. ügyvezetőjeként ipari fejlesztések támogatás szervezésével foglalkozott. 1989-től az Ipari Fejlesztési Bank Corvinbank ügyvezetőjeként, később területi igazgatójaként ipari beruházások finanszírozásával foglalkozott és rész vett az ARGOS integrált banki rendszer bevezetésében. Időközben Professional Certificate of Management végzettséget szerzett az Open University-n 1994-ben és Közgazdasági Szakokleveles Mérnöki oklevelet szerzett a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán 1995-ben. 1998-tól az IBM Magyarországnál a Business Computer Utility program keretében a LIBRA integrált vállalatirányítási rendszer és különböző outsourcing projektek bevezetésében vett részt engagement managerként. 2001-ben a Citi-Reach International/Dataplexnél folytatta pályafutását ügyfélszolgálati menedzserként. 2007-ben a Hurley Palmer Flatt tervező és tanácsadó cégnél Londonban dolgozott. Adatközpontok, irodák, szállodák és kórházak villamos tervezési munkáját végezte 2011-ig. 2008-tól az Institution of Engineering and Technology, 2011-től a Brit Mérnökkamara tagja. 2012-től a General Electric Power Conversion UK Tengerészeti Osztály villamosmérnökeként, majd 2015-től vezető rendszermérnökként hajók, fűrotornyok villamos és hibrid hajtásának tervezésével és rendszerintegrációjával foglalkozik jelenleg is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Boros Ferenc

1948-ben született Budapesten

1966-ban érettségizett a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumban. 11 hónapos katonai szolgálat után 1967-ben kezdte tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán. 1972-ben diplomázott a Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. A villamosmérnöki diploma megszerzése után a Budapesti Rádiótechnikai Gyár kereskedelmi osztályán dolgozott. 1974-76-ig elvégezte a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen a mérnök-közgazdász szakot. 1976-ban kapta meg második diplomáját. 1977-től 1988-ig dolgozott Magyar Optikai Művek Kereskedelmi Igazgatóságán mint főmunkatárs. Fő tevékenységi köre a vállalat marketing stratégiájának kidolgozása, a nemzetközi ártárgyalások előkészítése és lebonyolítása, valamint termékmenedzselés. Munkáját 1980-ban „Kiváló Dolgozó” kitüntetéssel ismerték el. 1977-79 között a MKKE szakközgazdász képzésén vett részt. 1980-ban doktorált a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen. 1988-1992 között elektronikus riasztó rendszerek és digitális telefonközpontok értékesítésével foglalkozó magáncégnél dolgozott. 1992-ben saját céget alapított nyomdatechnikai gépek, rendszerek forgalmazására. Ekkor indult fejlődésnek a nyomdaipar digitalizálása, ahol kiválóan tudta alkalmazni villamosmérnöki tudását. 2016-ban eladta a céget és ekkor ténylegesen nyugdíjba vonult.

Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Bózsó József

1949-ben született Szegeden

A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szak digitális berendezések ágazaton végzett 1972-ben. Első munkahelye a Videoton Gyár Számítástechnikai Fejlesztési Intézete volt, ahol a francia licenc Mitra1S (hazai nevén R10) számítógép honosításával kezdett. Később a saját fejlesztésű RS ügyviteli számítógép fejlesztésével foglalkozott fejlesztési osztályvezetőként. 1976-ban átlépett az MMG-Automatika Művekhez, ahol fejlesztési főosztályvezetőként a Carlo Gavazzi SAM mikroprocesszoros terminál honosításával, és továbbfejlesztésével foglalkozott. A VILATI Automatika Művekhez került, numerikus szerszámgép vezérlési területre. A mikroprocesszoros hajtás-mérőrendszer alegység fejlesztése lett a szakterülete. Részt vett a Csepel művek által licencben megvett japán Daido ipari robot honosításában is, szintén a hajtásmérőrendszer alrendszer kialakításában. Osztályvezetőként foglalkozott a szubmikronos megmunkálás hajtásmérőrendszer alrendszerének kifejlesztésével, és az ipari WME modulrendszer honosításával. 1992-ben a VILATI vállalatot elhagyta. Az Áfészek Országos Központjába (ÁFEOSZ) a Novell hálózatra épülő számítógép rendszer üzemeltetője lett. 1997-ben továbblépett az ÉKMA (Észak Magyarországi Autópálya) céghez, amely az M3 autópálya matricás fizető rendszerének kialakítását végezte. 2000-ben az autópályák összevonása után az Állami Autópálya Rt. keretébe került az M3-as informatikájával. Ezzel egyidőben elindult egy nagy korszerűsítés a Nemzeti Autópálya Rt. (NART) alatt, az online autópálya matrica értékesítés megoldására. A két cég informatikája összevonásra került a NART keretében. Itt már korszerű szerver rendszer és kiterjedt online kapcsolatrendszer működött. A Dataware cég a legújabb számítástechnikai eredményeket alkalmazta. A külső támogató először a Dataware, később a Montana cég volt. A NART (később NIF Zrt) cégnél dolgozott tovább, mint vezető informatikus. 2011-ben nyugdíjba ment. Nyugdíjasként tovább dolgozott a NIF Zrt.-ben 2013 februárjáig.

Miniszteri Elismerésben részesült 2010.03.15-én.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dipl. Ing. Böszörményi László

1949-ben született Budapesten

1972-1982-ig tudományos munkatárs a Villamosenergiái Kutató Intézetben. 1982-1992-ig tudományos munkatárs, csoportvezető, osztályvezető a Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézetnél (MTA SZTAKI). 1992-2017-ig tanszékvezető egyetemi tanár a Klagenfurti Egyetemen (Universität Klagenfurt, Ausztria).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Budavári Csabáné (Lám Irén)

címzetes egyetemi docens

1949-ben született Szolnokon

1972-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán. Első munkahelye a VIDEOTON Számítástechnikai Gyára, ahol ezekben az években indult a számítógép-rendszerek gyártása. Gyermekai születése után a VIDEOTON-ban szerzett ismereteit a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Számítógéptechnikai Intézetében kamatoztatta, ahol 1977-től 16 éven át dolgozott. Oktatói munkája mellett a végzős diákok szakdolgozat témáinak menedzselésével foglalkozott, kapcsolatot épített a székesfehérvári vállalatokkal, vállalkozásokkal. 1993-ban a Székesfehérvári Képző Központban szektor vezető munkakört nyert el. Ebben az évben épült ki az országos Képző Központ hálózat, itt feladata volt a számítástechnikai szakterület stratégiájának kialakítása, irányítása. Elsajátította a DACUM módszert és jelentős tananyagfejlesztéseket koordinált. Részes volt az új informatikai OKJ-s szakmák kialakításának, a vizsgakövetelmények létrehozásának. Szakképzési szakértőként, és szakmai képesítő vizsgákon bizottsági elnökként tevékenykedett. 1999-ben felkérték, hogy építsen új arculatot a SZÜV Székesfehérvári Igazgatóságának. 2000-ben a Pannon Egyetem jogelőd intézményével, a Veszprémi Egyetemmel létrehozta a VE Székesfehérvári Képzési Helyét, ahol az országban elsőként 2000-ben elindult a Műszaki informatikai mérnökasszisztens képzés. További képzések beindításával a felsőfokú szakképzések megszűnéséig működött az intézmény. Munkáját a Veszprémi Egyetem Rectora és Egyetemi Tanácsa 2002-ben címzetes egyetemi docens címmel ismerte el. A SZÜV átszervezése után 2005-ben az Albacomp Oktatási Üzletágának az igazgatója lett. 2020-tól az Óbudai Egyetem Alba Regia Műszaki Kar kutatási, oktatási és kulturális tevékenységének támogatására megalakult Alba Regia Műszaki Felsőoktatásért Alapítvány kuratórium elnöke.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Czippán László

műszaki doktor

1948-ban született Cserénfán

1972-ben fejezte be a tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szak villamos gépek és –készülékek ágazatán. A friss diplomával visszament a régi munkahelyére, a MÁV Budapest-Keleti Pu. Vontatási Főnökségre annak ellenére, hogy 3 évig volt Népköztársasági Ösztöndíjas és a Villamosipari Kutató Intézettől kapott egy kutatói állásajánlatot. Követte gyerekkori álmát, a villamosmozdonyokat. A Vontatási Főnökségen mozdonyreszortosi beosztásba került. 1975-ben a magyar ipar legnagyobb teljesítményű tirisztoros villamosmozdonya (V63 sorozatú, 3575 kW-os) első prototípusának első mozdonyreszortosa volt. 1975-ben kinevezték vezetőmérnöknek. 1980-ban kinevezték a Budapest-Keleti Pu. Vontatási Főnökség (800 fős egység) vezetőjévé. 1981-ben kinevezték a Budapest-Keleti Pu. Körzeti Üzemfőnökség (2500 fős egység) Műszaki üzemfőnök-helyettesévé. 1983-ban a BME „Műszaki doktori” címet adományozott számára. 1986-ban áthelyezték a MÁV Budapesti Igazgatóságára titkárságvezető-helyettesnek. 1988-ban áthelyezték a MÁV Vezérigazgatóság Üzemviteli Szakosztályára. 1990-től a szakterületet különböző témákban képviselte a párizsi székhelyű UIC-ben (UIC = Nemzetközi Vasúti Szövetség). 1991-től két vasúti országos szintű számítástechnikai rendszer kidolgozásában, fejlesztésében és az üzemeltetési feltételeinek meghatározásában tevékenyen részt vett. A személyszállító vonatok menetrendszerűségének a nyilvántartó és értékelő rendszerén dolgozott 2011-ig ezt követően rendkívüli események nyilvántartó és elemző rendszerén 2020-ig. 1996-ban az UIC-ben kinevezték az „UIC Rendkívüli Küldemények Munkacsoport” elnökévé. 1998-ban a FEANI (Nemzeti Mérnöki Szövetségek Európai Szövetsége) „Európa Mérnök” címet adományozott. Életpályája során számos kitüntetésben részesült: Közlekedés kiváló dolgozója, műszaki doktor, Európa Mérnök, MÁV Kiváló Ifjú Mérnök, MÁV Alkotó Ifjúság országos kiállítás III. helyezés, MÁV Kiváló dolgozó, MÁV Vezérigazgatói dicséret, MÁV Szakigazgatói dicséret, MÁV Üzletágvezetői dicséret, KTE Egyesületi Ezüstjelvény, KTE Gárdai Gábor emléklap

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Csépes Gusztáv

1948-ben született Mátészalkán

A JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnázium elvégzése után a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán szerezte villamosmérnöki oklevelét. A diplomaszerzés után a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalathoz (TITÁSZ), majd 1975-ben a Magyar Villamos Művek Tröszt Országos Túlfeszültségvédelmi és Szigetelésellenőrzési Szolgálatához (MVMT-OTUSZ) került, ahol főleg nagyfeszültségű szigetelések állapotellenőrzésével foglalkozott. Előadást tartott különböző hazai és nemzetközi szakmai fórumokon, a BME Villamosmérnöki Karán, a Mérnöki Továbbképző Intézetben. A BME VIK Villamos Energetika Tanszéken jelenleg is közreműködik az Állami Vizsgáztató Bizottságban. Az MVM Ronkay-díjjal (MVM Emlékérem) jutalmazta. Az MVM átalakítása után szakterületét megtartva a MAVIR dolgozójaként ment 2011-ben nyugdíjba. A mai napig részt vesz azonban a szakemberek képzésében a nagyfeszültségű mérésvezetői tanfolyamok oktatójaként. Szakirodalmi tevékenységét bel- és külföldi előadások tartása, jegyzetek, publikációk fémjelzik. Tagja a Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek (MEE), ahonnan Déri díjat kapott. Tagja a CIGRÉ (www.cigre.org) világszervezetnek, amely érinti szinte a teljes villamosenergiarendszert. Itt is számos publikációja jelent meg, sok előadást tartott hazai és nemzetközi fórumokon. Tagja volt „Regular Member”-ként az SC A2-nek (Transformers and Reactors), és a SC D1-nek (Materials and Emerging Technologies) Tanulmányi Bizottságoknak. Szabadalmi résztulajdonosa az RVM (Recovery Voltage Measurement) eljárásnak, amelyet az MVMT alkalmazott először a világon. Alapító tagja a B&C Diagnostics Kft.-nek, amelynek fő működési területe a nagyfeszültségű szigetelésdiagnosztika, és egyedüli gyártója a világszabadalmat kapott RVM mérőberendezésnek. Családos, egy gyermek apja és egy unokája van.

Munkáját Ronkay-díjjal és Déri-díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cserép Csaba

1945-ben született Lüdenscheidben

BME Villamosmérnöki Kar híradás- és műszeripari technológia szak alkatrészgyártó ágazatán szerzett diplomát. 1971-től a MÁV Távközlési Fenntartási Főnökségen üzemvezető beosztásban dolgozott. Üzeme feladata volt a Budapesti Vasút Igazgatóság területén a vasúti biztosító- és távközlési berendezések, rendszerek műszaki cél- és ütemezett felülvizsgálata, új berendezések üzembe helyezést megelőző felülvizsgálata, minősítése. 1985-től 1987-ig a MÁV egyik főnökségén távközlési főmérnök, majd 1987 és 1996 között a MÁV Rt. Budapesti Regionális Felügyeleti Iroda főmunkatársa volt. 1989-től a MÁV optikai kábelhálózat fejlesztésében, illetve digitális átviteltechnika telepítésében tevékenykedett, ennek keretében két alkalommal egy-egy hónapig a Siemens oktatóközpontjában, Münchenben tanfolyamon vett részt. 2006-tól a MÁV Vezérigazgatóság Informatikai Koordinációs és Projekt Irodában dolgozott projektvezetőként. A projektiroda feladata volt GIR és az MHR informatikai projekt és azokat kiszolgáló MÁV IP-s intranet hálózat építésének menedzselése valamint az informatikai tevékenység felügyelete, koordinálása. Projektvezetőként irányította az országos optikai kábelhálózat és adatátviteli hálózat építési munkáit a tendereztetéstől a kulcsrakész átadásig. A projekt keretében a vasúti fővonalakon optikai kábeleket, ezekre SDH, ATM és access berendezéseket telepítettek, valamint a hálózat felügyeletéhez menedzsment rendszereket és menedzsment központokat alakítottak ki. Sok esetben a helyi infrastruktúra kialakítása, - pl. építészeti, klimatizálás - is feladat volt. A munka fővállalkozója a Siemens volt. A hálózatépítési projektet sikerült költségkereten belül határidőre eredményesen befejezni. Elkészítette a MÁV infokommunikációs stratégiáját. 2006-ban nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Cserna Csaba

1947-ben született Pécsen

1972-ben okleveles villamosmérnökként végzett a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. Ebben az évben nyerte el a Híradástechnikai Tudományos Egyesület diplomaterv-pályázat első díját. 1973-ban a Villamosmérnöki Kar mérnök-tanári szakon okleveles villamosmérnök-tanár fokozatot is elért. 1972-től a VIDEOTON Fejlesztési Intézet programozója Budapesten. Egyik témavezetője a VIDEOTON R-10 számítógép bevezetésének a szocialista országok Egységes Számítástechnikai Rendszerébe (ESZR). 1977-től a Központi Statisztikai Hivatal Államigazgatási Számítógépes Szolgálat (KSH-ÁSZSZ) programfejlesztője és számítógépes rendszeranalitikusa. Feladata a kommunikációs processzor software programjának a magyar terminálokhoz adaptálása. Szakmai továbbképzésen Franciaországban vett részt. 1989-től a BULL AG németországi software házában on-line és batch kisgépes programozója Eschbornban, ahol telekommunikációs előszámlázási szoftver fejlesztéssel foglalkozott a Telekom postahivatalai részére. 1994-től a Deutsche Telekom AG vezetékes telefon számlázási rendszerének fejlesztése a feladata a tervezéstől a rendszertesztelésig a Darmstadti Fejlesztői Központban. Telekommunikációs projektben dolgozott IBM MVS/ESA – DB2 – COBOL környezetben. 2015-től a IT Services Hungary vállalatnál külsős munkatársként folytatta a Telekom darmstadti témájának Budapesten történő megvalósítását. 2019-től visszahelyezték Németországba, ahol koncepció és processz-tervezés volt a feladatköre az új, UNIX alapú számlázási alrendszerhez. 2012 óta nyugdíjasként továbbra is a Telekom fejlesztőjeként tevékenykedik Németországban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dani Csaba

1946-ben született Budapesten

1972-ben diplomázott a Budapesti Műszaki Egyetem híradás és műszeripari technológia szakon. Első munkahely a KFKI Mérés és Számítástechnikai intézete. Az itt kifejlesztett és gyártott TPA második generációs számítógépek bemérésével, majd technológusként a TPA számítógépek és merevlemez tárolók fejlesztésével foglalkozott. Miután elvégezte a BME gazdasági mérnöki szakát, a KFKI-n belül a Szilárdtestfizikai Intézetben, gazdasági igazgatóhelyettesként dolgozott. 1979-ben kihasználva nyelvtudását és ötvözve azt a mérnöki, gazdasági, kereskedelmi ismereteivel a Licencia Találmányokat Értékesítő Vállalatnál üzletkötőként, majd irodavezetőként dolgozott. Japánban, az USA-ban, Norvégiában is megfordult sikeres üzleteket kötve a magyar műszaki tudomány eredményeként kifejlesztett szellemi termékek licence és know-how szerződéseken keresztül történő értékesítésére. 1983-ban egy pályázaton elnyerte a MTA AKADIMPORT főosztályának vezetését azzal a feladattal, hogy az addig csak import tevékenységet folytató főosztályból egy az MTA Intézeteiben létrehozott szabadalmak és know-how-k értékesítését elősegítő immár akadémiai Vállalatként működő, önállóan gazdálkodó szervezetet hozzon létre. Így létrejött az AKADIMPEX, melyet igazgatóként 1991-ig vezetett. 1989-ben az AKADIMPEX egy joint venture-t alapított Ausztriában a magyar szabadalmak, know-how-k külföldi terjesztése érdekében. Master of Business Administration diplomát szerzett az angliai Buckinghamshire University-n. 2000-ig svéd, amerikai és osztrák cégeknél töltött be vezetői pozíciókat. Újabb kihívásokat keresve elkezdett gyógyszergyártó berendezések/technológiák eladásával foglalkozni, amelyet néhány cég képviselőjében még ma is folytat. Látszólag az eredeti szakmától eltávolodott, de mindig segítségére volt a BME-n szerzett tudás, amelyet minden lehetséges esetben sikeresen alkalmazott is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Darvas István

1942-ben született Újpesten

A Budapesti Műszaki Egyetemen tanult, a Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán 1972-ben szerzett diplomát. 1974-ben felvételt nyert a Magyar Nemzeti Bank Számítástechnikai főosztályára, fejlesztő-informatikus mérnökként. 1978-ban rendszerszervezői oklevelet szerzett a KSH Nemzetközi Számítástechnikai Oktató és Tájékoztató központban, és kinevezték a Rendszerszervezési Osztályra osztályvezető-helyettesnek. 1989-ben nevezték ki a Számítástechnikai főosztály vezetőjének. Előző években jött létre a kétszintű bankrendszer, de az MNB-ből kiváló kereskedelmi bankok könyvelési, informatikai rendszereit továbbra is ők működtették. Abban az évben kezdődött a bankok számítástechnikai rendszereinek a leválása, és a GIRO rendszer kialakítása. A fejlesztési munkák az MNB-ben az irányítása alatt mentek végbe, de tagja volt a GIRO-t szervező bizottságnak. 1995-ben, megválva az MNB-től, egy találmányi gondolatuk megvalósítására vállalkozást alapítottak, melynek ügyvezetője lett. A találmányi gondolat egy fénymikroszkóp feltét volt, aminek a multiscop fantázia nevet adták, és amely további ötszörösére növelte a nagyítást, és térben jelenítette meg a képet. Megszerezték a szabadalmi oltalmat a találmányra Európában, az USA-ban, Kínában. Több prototípust készítettek el, amelyek egy részét itthon, és külföldön, orvostudományi egyetemeken értékesítettek. Kifejlesztettek 3D-s informatikai rendszert a képek tárolására, analizálására, megosztására. Bár a multiscopot használó kutató orvosoktól kitűnő véleményeket kaptak, mégsem sikerült a sorozatgyártás elindításához tőkeerős befektetőt találniuk. 2002-ben nyugdíjba ment. A Kft.-t még sokáig működtette. Készített egy webáruházat, annak a folyamatos fejlesztésével, üzemeltetésével foglalkozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák Ferenc

1948-ben született Hajóson

1966-ban kezdte meg egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán. Diplomáját áramköranalizátor tervezése témakörben 1972-ben védte meg. Első munkahelye a Híradástechnika Szövetkezet volt. Első feladata az akkor kifejlesztett Audió Komplex Generátor 0 szériájának mérése volt. Ennek elősegítésére célműszereket fejlesztettek ki kollégáival. Az itt kialakult csapat új feladatot kapott és megalakult a HT Egyedi Fejlesztési Osztálya. Az osztály speciális fejlesztési feladatokat kapott és bővülő létszámmal a rendszerváltásig működött. Témaköre a rádió ellenőrző rendszerek és az ehhez kapcsolódó analóg jelfeldolgozás eszközeinek kifejlesztése volt. A témából adódóan lehetőségük volt a legújabb anyagok és technikák felhasználására. Így az 1983-ban megalakult HT saját mikroelektronikai gyáregysége első feladataként az általuk fejlesztett real-time spektrum analízátor vezérlő áramkörének integrálását kapta. Az analóg áramkörök integrálásában (vékony és vastagréteg) a MEV volt a partnerük. Munkája során számos újítás és szabadalom kidolgozásában vett részt. 1989-ben az Ipari Minisztérium „Elektronikus elven működő villamos és mágneses mennyiséget mérőműszer tervezése” szakterületen hivatásszerű szakértői tevékenységre adott engedélyt. A HT felbomlása után kollégáival megalakította a DAXON Kft.-t, melyben 1992-től az általuk fejlesztett PC kártyákat gyártották. Hardverkulcsos adatvédelem a bankok, billentyűzet és egér multiplexer a háziiorvosi számítógépek, PPM konverterkártya a modellezők részére készült. 1990-ben egy rádiókommunikációs vezérlő rendszert fejlesztettek, amely Szegváron 6 termálkút központi vezérlését tette lehetővé. 2002-ben új céget alapítva számítógépes oktatási rendszert tervezett és gyártott az iskolai tantermi oktatás megkönnyítésére. 2012-re a számítógépek gyors változása eredményeképpen a rendszer technikailag elavult és ez megfelelő alkalom volt a cég bezárására és a nyugdíjba menetelre.

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa „Kiváló Társadalmi Munkáért” kitüntetéssel jutalmazta (1977) Híradástechnika Szövetkezet Műszaki Alkotói Díjat kapott (1989).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Deák Imre

1940-ben született Budapesten

A középiskola befejezése /1958/ után, az Egyesített Tiszti Iskolán folytatta tanulmányait, ahol 1961. szeptember 2-án, kiváló eredménnyel avatták hadnaggyá. 1963-ban jelentkezett a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakára és az 1963/64-es tanévtől kezdve 1970-ig hallgatója volt. Diplomamunkájának tárgya, egy változtatható osztásarányú frekvenciaosztó, integrált áramkörökkel történő tervezése volt, melyet eredményesen megtervezett és megvédett. Szakmai munkáját, a Magyar Honvédségen belül, a Honvédelmi Minisztérium Híradó főnökségen végezte, ahol több évtizeden át segítette a különböző szakirányú feladatok eredményes végrehajtását. 2010-től nyugállományú mérnök, dandártábornok. Nős. Feleségével három fiúgyermeket neveltek fel.

Munkáját számos katonai kitüntetéssel ismerték el, 2008-ban megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dévai György

1948-ben született Füzesabonyban

1971-től egyetemi tanulmányai mellett a Villamos Erőmű Tervező és Szerelő Vállalat (VERTESZ) alkalmazta segédtervezőként heti 18 órában. Diplomamunkáját is ennek a vállalatnak készítette. 1972 elején az Idegennyelvű Továbbképző Központban felsőfokú német nyelvvizsgát tett. 1972 júniusától a VERTESZ Középfeszültségi Osztályán kapcsoló-berendezések fejlesztő-tervező mérnökeként alkalmazták. 1973 júniusától az Épületgépészeti és Villamossági Tervező Vállalatnál (ÉVITERV) dolgozott az export-tervező csoportban. Az NDK-beli Starkstromanlagenbau Leipzig- Halle (SALH) részére tervezte külszíni bányafeltételek villamos berendezéseinek vezérlését és automatikáját, hőerőművek és szociális létesítmények rekonstrukciós munkáit. 1976-tól ezt a munkát csoportja néhány tagjával átvitette a Könnyűipari Tervező Vállalathoz (KIPTERV). 1978-ban „A osztályú” - Építéstervezői-, 1986-ban Vezető Tervezői Jogosultságot kapott. A KIPTERV-nél eltöltött évek alatt munkáját több ízben Kiváló Dolgozó kitüntetéssel is jutalmazták. 1987-ben az Idegennyelvű Továbbképző Központban középfokú angol nyelvvizsgát tett. 1989-ben a történelmi események kapcsán megszűnt az NDK- exporttervezés. Ezután hazai épületvillamossági tervek készített, majd a Pécsi Hőerőmű rekonstrukciós munkálataiban vett részt kiküldetésben. 1990-92-ben a TETA, majd az INVENTA szellemi export külkereskedelmi vállalatot keresztül Ausztriában, Tirolban vállalt építésvezetői munkát a Kramsach-i székhelyű STOLZ GmbH alkalmazásában. Számos idegenforgalmi létesítmény mellett legnagyobb munkája Imst város kórházának villamos rekonstrukciója volt. 1993-tól 2008-as nyugdíjazásáig a német KOPP Elektrotechnik- Elektronik GmbH leányvállalata, az Österreichische KOPP GmbH magyarországi kirendeltségének kereskedelmi vezetőjeként dolgozott. A kahlói székhelyű német anyavállalat gyártó-, és kereskedelmi profiljával több leányvállalatot létesített Közép-Európában. Bár a gyártást nem sikerült hazánkba hoznia, a magyarországi és romániai értékesítés szervezését és kiépítését sikerrel oldotta meg a közben Vecsésen létesített iroda-, és raktárbázisra támaszkodva.

1981-ben Igazgatói Dicséretben részesült.; 1982-ben a Vállalat Kiváló Dolgozója elismerést kapta; 1983-ban Kiváló Ifjú Mérnök kitüntetésben részesült.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Devecseri Béla

1948-ban született Budapesten

A Budapesti Eötvös József Gimnáziumban érettségizett. Egy év katonaság után kezdte meg tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karán 1967-ben. A Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika szakán szerzett diplomát 1972-ben. Az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában kezdett dolgozni fejlesztőmérnökként az Ipari Automatika osztályon, amelynek később vezetője lett. Szakterülete az ipari szabályozás technika volt. Többek között szerzőgépezérléseket, ipari adatgyűjtő berendezést, vulkanizálás vezérlést, mezőgazdasági gépezérlést terveztek. Több szolgálati találmány tulajdonosa. Az EMG-ben szerzett tapasztalatait eleinte másodállásban, majd a fejlesztési osztály felszámolása után 1991-től négy munkatársával alapított cégben kamatoztatta. A Super Service Kft. tagjaként Sharp fénymásolókkal foglalkozott, 2008-as nyugdíjazása után is 2017-ig. Évfolyamtársával, Kiss Máriával 50 éves házasság.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Devecseri Béláné Kiss Mária

1948-ban született Székesfehérváron

Székesfehérváron érettségizett mint rádió és TV műszerész 1967-ben. A BME Villamosmérnöki Kar műszer és szabályozástechnika, valamint a párhuzamosan elvégzett mérnöktanári szakon szerzett diplomát 1972-ben. 1972-1991 között az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában dolgozott mint fejlesztőmérnök az Impulzustechnika laborban. Frekvenciamérők, logikai analizátorok fejlesztésében vett részt típusfelelősként. Több szolgálati találmány tulajdonosa, arany fokozatú kiváló feltaláló kitüntetést kapott. Az EMG fejlesztésének feloszlata után többekkel elektronikai alkatrészek forgalmazásával foglalkozó Kft.-t alapítottak, ahol nyugdíjasként ma is aktívan dolgozik. Férjével, Devecseri Bélával évfolyamtársak voltak. Két lányuk építőmérnök lett, egyik unokájuk a BME-n informatikusnak tanul, a másik közgazdász.

Munkáját kiváló feltaláló, kiváló dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dörnyei István

1947-ben született Egervölgyben

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakon 1972-ben szerzett diplomát. Első munkahelye a Videoton Számítástechnika Gyár Fejlesztő Intézete volt 1972 – 1990-ig. Itt multifunkciós adatátviteli szkennerek fejlesztésével foglalkozott az R10, R11 számítógépekhez. Ezt követően a Centel Kft.-nél dolgozott 1990-1993. között, ahol a Műholdas adatkommunikációs rendszer építésének előkészítése volt a feladata. Majd a Banknet Kft.-hez került 1993-1999 között. Itt a műholdas adatkommunikációs rendszer terminál hálózatának kiépítésével és üzemeltetésével foglalkozott. A Pantel Zrt.-nél 1999 – 2007. között vezetékes- és mikroadatkommunikációs pont-pont és multi pont kapcsolatok kiépítésén és üzemeltetésén dolgozott. A Sz-Bau Zrt.-nél 2007-től dolgozik, ahol pénzügyintézetek számára ATM végpontok telepítésének szervezése, ill. üzemeltetése a feladata. Továbbképzések keretében különböző szintű szakmai tanfolyamokon vettek részt és BME-n elvégezte az MBA szakot is 2003-ban. Angol nyelvismerettel rendelkezik. Munkája során szerencsésnek gondolja magát, mert munkatársairól és vezetőiről leginkább csak jót tud mondani. Munkahelyein, ahol alkalmazottként vagy középvezetőként dolgozott, azon igyekezett, hogy saját és cégei megelégedettsége mellett, később munkatársai is hasonló tudjanak elmondani pályájuk végéhez közeledve.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Egerszegi Béla

1947-ben született Újpesten

A Landler Jenő Híradásipari Technikum elvégzése után előfelvétellel vették fel a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakára. A diplomaszerzés után a Telefongyár Számítástechnikai Főosztályán távadatfeldolgozó rendszerek fejlesztőmérnöke lett. Részt vett a gyár termékeiből épített adatátviteli rendszerek nagytávolságú összeköttetései tesztelésében. Később a gyár Kereskedelmi Főosztályán az adatátviteli berendezések ajánlatainak elkészítésével foglalkozott. A BME Gépészmérnöki kar gazdasági mérnök szakának elvégzése után a gyár közgazdasági osztályát vezette. 1985-től a Belügyminisztérium Gépi Adatfeldolgozó Osztályának Műszaki-gazdasági alosztályát vezette. Feladatát képezte az adatfeldolgozó rendszerek műszaki és gazdasági tervezése, valamint részvétel a minisztérium informatikai tervfejezetének kialakításában. 1993-tól az ORFK gazdasági főigazgatójának informatikai főreferenseként a rendőrségi informatikai rendszerek tervezésében, kialakításában vett részt. Később a távmunka hazai kialakításával foglalkozott, majd a Belügyminisztérium KELHI szervezetében megtervezi, szervezi és kialakítja a vagyonyilatkozatok elektronikus feldolgozását, biztosítva az eredeti dokumentumok irattározását és gyors visszakereshetőségét. 2004-től az államigazgatási szervek adatvédelemmel kapcsolatos informatikai feladataival foglalkozik. Ezt a munkát kezdetben a Belügyminisztérium, majd az Adatvédelmi Biztos hivatalában végzi. Az Adatvédelmi Biztos Hivatala vezető főtanácsosaként megy nyugdíjba 2012-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Elek Imre

1948-ben született Hajdúböszörményben

Szülvárosában érettségizett 1966-ban és előfelvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. 1972-ben kapott diplomát a Kar híradástechnikai szakán. Első munkahelye a Videoton Számítástechnikai Gyára volt, ahol MEO csoportvezetőként dolgozott. Az 1973/74-es tanévben a Hajdúnánási Ipari Szakmunkásképzőben tanított. 1974-től 25 éven át az Egyesült Izzó/Tungsram/ Hajdúböszörményi gyárában dolgozott mint szolgáltatás üzemvezető, illetve fő energikus. Az üzem feladata a gyár teljeskörű energia ellátása valamint különféle ipari gázok/hidrogén, oxigén, nitrogén/ előállítása. Ellátta illetve szervezte az energiagazdálkodási feladatokat. Tagja volt az Energiagazdálkodási Tudományos Egyesület Debreceni csoportjának. A régiós szintű energiagazdálkodási munkaversenyben többször volt dobogós, illetve első helyezett. 1990 és 2022 között a Hajdúböszörményi Önkormányzat energetikai szakértője volt. 2000-től nyugdíjazásig a Tiszamenti Regionális Vízművek Debreceni Üzemében vezetőgépész beosztás mellett látta el az energetikusi feladatokat is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Elek Gyula

1945-ben született Dunaföldváron

1972-1977 között Alba Volán számítóközpont vezető. 1977-1987: Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán főiskolai adjunktus. 1987 - 2005: MTESZ Fejér megyei titkára majd elnöke, Technika Háza igazgatója; 2005 - nyugdíjazás; 2007-2012: Nyugdíjas Mérnökök Klubja (Székesfehérvár) alapítója és vezetője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdélyi György

címzetes főiskolai docens

1948-ben született Mátészalkán

Kezdetektől számítógépes területen dolgozott, adatátvitellel, terminálhálózat kiépítésével foglalkozott. A MŰM Számítástechnikai Intézetben tagja volt annak a fejlesztő csapatnak, akik 1978-ban kihelyezett terminállal megoldották a minisztérium sajtónyilvántartási rendszerét. 1974-től a Külkereskedelmi Főiskolán számítástechnikát oktatott, mint óraadó. 1979-től a Volán Elektronika vállalatnál rendszermérnök, országos számítógép hálózat kiépítésével foglalkozik. 1981-ben gépipari gazdasági mérnök oklevelet szerzett a BME-n. 1982-ben az általa kidolgozott adatátviteli multiplexerre az Országos Találmányi Hivatal szabadalmat adott. 1985-ben címzetes főiskolai docens címet kapott a Külkereskedelmi Főiskolán. Ugyanebben az évben kinevezik a Volán Elektronika főmérnökévé, 1989-től a vállalat vezérigazgató helyettese. 1991-től docens a Külkereskedelmi Főiskolán és jogutódjainál. Meghatározó szerepet visz a gazdasági informatika tárgy tematikájának kidolgozásában. Oktatói munkája mellett több mint tíz éven át vezeti az informatika osztályt. A Budapesti Gazdasági Egyetemen végzett oktatói tevékenységével párhuzamosan szakmai vizsgaelnöki feladatokat is ellát a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet által szervezett szakmai vizsgákon.

Miniszteri Dicséretben részesült, Kiváló Feltaláló arany fokozatot kapott 1986, Munkáját Kiváló Dolgozó 1988, Kiváló Munkáért 1989 díjakkal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Erdész Istvánné (Biró Erzsébet)

1948-ban született Budapesten

Az egyetem befejezése után az Egyesült Izzó ösztöndíjasaként a Budapesti Műszaki Egyetem Elektroncsövek és Félvezetők Tanszékén dolgozott, vékonyréteg előállításával foglalkozott. A Tanszék katódporlasztó berendezésének használatával katódporlasztási technológiák kidolgozását végezte 1974-ig gyártmányfejlesztési mérnökként. Ezután kis szakmai kilengés következett: a Külkereskedelmi Főiskola Áruforgalmi szakát elvégezte és eközben az Iparművészeti Vállalat külföldi kiállításait szervezte. Ezalatt az idő alatt elsajátította elméletben és gyakorlatban a külkereskedelmi munka szakmai részleteit. 1977-ben felsőfokú külkereskedelmi áruforgalmi szakvizsgát tett. 1978-ban a Transelektro Külkereskedelmi Vállalat Motor Export osztályára ment dolgozni, ahol az EVIG, IMI, GANZ Villamossági gyárak termékeinek külföldi értékesítésével foglalkozott, hasznosítva korábbi tanulmányait és az 1981-ben szerzett angol felsőfokú és az 1982-ben szerzett orosz szakmai középfokú vizsgáival igazolt nyelvtudását. Európa, Amerika és Szovjetunió különböző vevőinek kínálta és árulta a fent említett magyar gyárak elektromotorjait és elektromos kapcsolóit. Ezt az időszakot egy rövid Kábel export és import osztályi munka követte Transelektron belül. 1993-ban az újonnan alakult Westel Rádiótelefon Kft. nevű amerikai-magyar telekommunikációs céghez ment dolgozni. Ott a 450MHz-es mobil telefonok beszerzésével lett megbízva a Marketing Osztály szervezetén belül. 2002-ben megszűnt a Westel Rádiótelefon Kft., így profilváltás következett és a minőség- és környezetirányítás szakmai hátterének elsajátítása után a VILATI Szerelő Villanszerelő és Ipari Automatizálási Rt.-nél lett minőség- és környezetirányítási vezető. További években ugyanezt a munkát folytatta a Gordiusz 95 Ipari, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt.-nél és más kisebb cégeknél.

Munkáját kiváló dolgozó elismeréssel jutalmazták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fábián István

1948-ben született Vezsenyben

Híradásipari Technikumot végzett 1967-ben. 1972-ben a Villamosmérnöki Kar Híradás és Műszeripari Technológia szakán szerzett diplomát. A Videoton Számítástechnikai Gyár Műszaki Főosztályán Székesfehérváron fejlesztőmérnökként töltött 18 évet, vezető állást nem vállalt. A Mikroáramkör Fejlesztési Osztályon célműszereket készített, majd D/A, A/D és DC/DC modulokat fejlesztett. 1975-után a Display Fejlesztési Osztályon 1990-ig alfanumerikus és grafikus display terminálok mikroprocesszoros vezérlő áramköreit tervezte, illetve a nyák tervezést, prototípus bevizsgálásokat, gyártásba vitelt végzett, munkáit dokumentálta. Fontosabb munkái: VDT52100, VDN52500, VDX52600, VDS47700, VDX52600-as alfanumerikus, illetve a VDC52700 színes grafikus display terminál családok logikai hardver egységei. Munkájával kapcsolatban többször utazott úgy a szocialista, mint a nyugati országokba. 1989-ben hat fejlesztőmérnök társával megalakították a Seawing Kft.-t. A közepes vállalkozássá fejlődött cég beléptető és munkaidő nyilvántartási rendszerek fejlesztésével gyártásával, és kereskedelmével foglalkozott. Nagyrészt saját fejlesztésű eszközök gyártása elősegítette, hogy ezen a biztonságtechnikai területen Magyarország piacvezető cége lett. Itt 27 évig folytatta fejlesztői mérnöki tevékenységét. Főbb munkái: Biztonságtechnikai tápegység család, 125KHz-es és 13,54MHZ-es (Magyarországon elsőként AES titkosítású is) rádiófrekvenciás olvasók, kis fogyasztású elemes öltözőszekrény és szállodazárak elektronikájának és mikroprogramjainak kifejlesztése, gyártásba vitele. Az általa tervezett eszközöket és programokat a mai Magyarországon több millió ember használta, vagy használja. A minden évben eredményes Seawing Kft.-t a tulajdonosok 2016-ban nyugállományba vonulásakor eladták.

Munkáját a Videotonban elismerték: többször kapott Kiváló Ifjú Mérnök oklevelet, háromszor lett Kiváló Dolgozó, elnyerte a Kiváló Újító címet is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Farszky István

1949-ben született Nyergesújfaluban

A villamosmérnöki diploma megszerzését követően 1972-1981 között az ÉVITERV, a VEGYTERV, majd az ERÖTERV vállalatoknál dolgozott tervezőként. Kizárólag német cégek tervezési munkáit végezte ebben az időszakban az energiaszektorban (alállomások tervezése NDK-beli vállalatoknak, közel-keleti hagyományos erőművek vezérlése). 1981-ben az NSZK-ba emigrált. Ezután egy krefeldi székhelyű cég munkatársaként áttért a mikroprocesszoros rendszerek fejlesztésére és ipari alkalmazására. 1985-ben Bajorországba költözött, ahol egy nagymúltú 150 éves faipari gépgyár (ESTERER WD) elektronikai fejlesztési osztályára került. Ott ebben az időszakban kezdték el a gyártott gépek számítógépes vezérlését. Így a kezdetektől fejleszthette és a gyakorlatban alkalmazhatta a korszerű ipari vezérlőrendszereket. Mivel a gépek prototípusainak üzembehelyezését a helyszínen felügyelte, bejárta szinte az egész kontinensünket Franciaországtól Finnorszáig, Skóciától Szlovéniáig. Fejlesztőmérnöki tevékenységéért a Bajorország Munkaügyi Minisztériuma 2010-ben kitüntetésben részesítette. Nyugdíjba vonulása után már nem vállalt további szakmai feladatot, hazatért Magyarországra és igyekszik olyasmivel foglalkozni, amire korábban a munkája mellett nem jutott sok ideje: színházba, hangversenyre, tárlatokra jár, valamint családjával és barátaival utazva járja a Kárpát medence legszebb vidékeit.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fehér János

1948-ban született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a budapesti Apáczai Csere János Gimnáziumban végezte. Érettségi után egy év előfelvételis katonai szolgálat következett, majd 1967-1972 között a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán a híradástechnikai szak hallgatója volt. 1972 júniusában kapott villamosmérnöki oklevelével szeptembertől a székesfehérvári Videoton Vállalat Számítástechnikai Gyárában kezdett dolgozni. Az első öt évben számítógépes rendszerek perifériáinak (display, nyomtató, modem stb.) konkrét gyártása, tesztelése és a felmerült problémák megoldása volt a szakmai feladata. Ezután öt év a gyártás előkészítésének időszaka volt, a gyártási folyamat megtervezése az anyagrendeléstől a kooperációs partnerekig. A következő váltás a termékfejlesztés lett, számítógépes tervezés segítségével. Ehhez kapcsolódott részvétele az ESZR/MSZR rendszerek nemzetközi specifikációinak kidolgozásában. A középfokú orosz nyelvvizsga letétele nagyban segítette ezt a munkát. 1987 júliusában mérnök-közgazdász oklevelet szerzett a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, ami a mérnöki pályáról „átirányította” a vállalati szakszervezet közgazdasági és műszaki bizottságába. Nyugdíjba vonulásáig „villamos” szakmai tevékenysége már csak pályakezdők diplomamunkájának segítségével és egyes elutasított újítások érdekvédelmében működött több kevesebb sikerrel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Fekete Béla

1948-ben született Kondoroson

Előfelvételiként felvették a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára, ahol – katonai szolgálata után 1967-1972 között tanult és villamosmérnöként végzett. Első munkahelye a Híradástechnika Szövetkezet volt (1972-73), ahol végigjárva szinte az összes tervező- és gyártóegységet, értékes gyakorlatot szerzett a legkülönbözőbb TV és stúdiótechnikai berendezések, digitális és egyéb szerviműszerek tervezésében, gyártásában, javításában. 1973-ban a budapesti VIFI-ben (Videoton Fejlesztési Intézet) kapott tudományos segédmunkatársi beosztást. Csoportja tervezte, fejlesztette és vitte gyártásba az első VT kisszámítógép prototípusát (VT1005). Ez a gép sok más, Videoton gyártmányú kisebb vállalati rendszer alapját képezte a későbbiekben (ügyviteli terminál, bankterminál, stb.). 1977-ben új kihívások elé került, amikor felvették a SITA (Société Internationale de Telecommunications Aeronautiques) magyarországi képviselőjéhez, az újonnan megalakított Repülőtéri Alközpont stábjába. Az Alközpont biztosította a légitársaságok kiszolgálásához és a legkülönbözőbb repülőtéri szolgáltatások működtetéséhez szükséges adatátviteli/informatikai infrastruktúrát, a berendezések telepítésétől kezdve, a felhasználói kiképzésen keresztül a folyamatos (7/24) üzemeltetést és javítást is. Vezetésével a csoport mindig részt vett a repülőtéri és légitársasági szolgáltatások folyamatos fejlesztésében, a legújabbak bevezetésében és működésük támogatásában. A SITA magas szinten felkarolta, folyamatosan támogatta a MALÉV Informatikai Osztályának megalakítását is, amelynek aztán fontos szerepe volt abban, hogy a MALÉV az évek során a keleti régió “minta légitársasága” lehetett a legmodernebb repülőtéri szolgáltatások bevezetésében (számítógépes helyfoglalás, automatikus utasfelvétel, járatvezénylés, cargo, repülőgép karbantartás, stb.). Vezetőmérnökként állandóan képezte magát a SITA legújabb és legfejlettebb repülőtéri és repüléstechnikai alkalmazásait illetően. A CUTE rendszer bevezetése után a rendszergazda feladatkörét is ellátta, 2010-es nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Fodor István

1947-ben született Budapesten

1966-ban előfelvételiként felvételt nyert a BME VMK erősáramú szakára. Már hallgatóként bekapcsolódott a Nagyfeszültségű technika tanszéken folyó kutatásokba. Diplomájának megszerzése után 1973-ig a tanszéken dolgozott dr. Csernátorny Hoffer András mellett. 1973-ban a pécsi Pollack M. Műszaki főiskolának villamos tanszékére került, ahol tanársegédként oktatott és üzembe állította az ott létesített nagyfeszültségű laboratóriumot. 1978-ban visszatért a BME Nagyfeszültségű technika tanszékére ahol 2001-ig adjunktusként oktatott és kutatott. Egyetemi doktori címét 1979-ben szerezte meg. Közel 30 éves oktatói pályája során több tárgyat is oktatott (Erőművek és alállomások, Nagyfeszültségű technika, Szigeteléstechika, Villámvédelem, Érintésvédelem, Villamos biztonságtechnika, EMC, Elektrosztatika). 2001-ben saját céget alapított VILODENT-98 néven ahol tovább folytatta szakterületeinek művelését a tervezés, a felnőttoktatás és a szakértői munka keretein belül elsősorban a villámvédelem, az ipari elektrosztatika és az EMC-EMF területére koncentrálni mind a mai napig. Az 1982-ben megkezdett műszaki szakértői tevékenysége során részt vett nagy volumenű beruházásokban, eredményesen honosította meg a jelentős kisfeszültségű túlfeszültségvédelmi rendszerek létesítését. A villamos energiaiparban kidolgozta a generátorok forgórész diagnosztikájának korszerű változatát és a tervezői-üzemeltetői szemléletbe elültette az EMC biztosításának fontosságát. 2009-ben kidolgozta az akkor új villámvédelmi szabvány bevezetését segítő oktatási rendszert, segítve ezzel a tervezők gyors átállását. A pályán eltöltött 50 esztendő alatt több könyvrészletet, oktatási anyagot, jegyzetet írt, több szabadalom társszerzője, több tucat szakmai előadása, cikke és konferencia megjelenése volt, több jogszabály, ill. szabvány hazai megjelenésében közreműködött. A szakmai közéleti tevékenysége a MEE (1974-től), a MMK (1997-től) és az MSZT (2003-tól) műszaki – és munka bizottságaiban zajlik. Jelenleg is aktív, elsősorban szakértői területen, de a tevékenységében egyre nagyobb teret követel a 10 unoka.

MEE Bláthy díjat (2010), majd Straub díjat (2021) adományoztak számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Futó Iván

címzetes egyetemi tanár, műszaki tudomány kandidátusa

1949-ben született Budapesten

1972-1978 között a Nehézipari Minisztérium Ipargazdasági és Üzemszervezési Intézet (NIM IGÜSZI) osztályvezetője, Prolog-alkalmazások készítője. 1978-1987 között a Számítástechnikai Koordinációs Intézet (SZKI) osztályvezetőjeként a T-Prolog tudásbázisú szimulációs rendszer kifejlesztésének vezetője. 1985-1986 egyetemi tanár Franciaországban (Université Paul Sabatier Toulouse). 1988-1991 között a Multilogic Számítástechnikai Kft. ügyvezető igazgatója, a CS-Prolog elosztott logikai rendszer kifejlesztésének irányítója. 1991-től a Budapesti Corvinus Egyetem (BCE) címzetes egyetemi tanára. 1995-ben megszerezte a műszaki tudomány kandidátusa címet. 1992-2000 között a Multilogic (ML) Tanácsadó és Informatikai Kft. (Bt.) ügyvezető igazgatója. Az OTP Egységes Hitelengedélyezési és Kockázatkezelési Rendszer (EHKR - IRIS) projektet vezette; a CS-Prolog II elosztott logikai alapú szimulációs rendszer megvalósítását irányította. 2000-2006 között az Adó és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal (APEH) informatikai elnökhelyetteseként feladata a központosított informatikai szervezet kialakítása, a teljes informatikai rendszer újratervezése és újraindítása (migráció VMS/ DSM-ről Unix/Oracle-ra), az elektronikus adózás feltételeinek kialakítása és biztosítása Magyarországon. 2007-2011 a Budapesti Corvinus Egyetem Információrendszerek Tanszék főtanácsadója. 2010-től 2016-ig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) elnöki tanácsadója, főkoordinátora. A korábbi APEH, valamint a Vám- és Pénzügyőrség (VP) informatikai rendszereinek integrációját vezette, új projektmenedzsment módszertant kidolgozva. 2016-tól a Multilogic Kft. partnere. Az Emerald szakértői keretrendszer alkalmazások megvalósítója az államigazgatásban és a közigazgatásban. Szakmai testületi tagságok: IFIP TC XII (Artificial Intelligence) magyar képviselője (1996-2000), NJSZT Mesterséges Intelligencia Szakosztály elnöke (1996-2000).

Munkáját számos díjjal ismerték el: Akadémiai Díj (1983), Society for Computer Simulation (USA) díja (1985), Állami Díj (1989) Kalmár Díj (1999) Fényes Elek emlékérem (2004), Az év főinformatikusa (2005).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Füle István

1948-ben született Szihalmón

1972-től egy évig a Borsod Megyei Vízműveknél, majd 1973-76-ig a Gáz- és Olajszállító Vállalatnál dolgozott villamosmérnökként. 1976-79-ig ERBE-nél a Tiszai Erőműben üzembe helyező mérnökként dolgozott (irányítástechnikai vezérlések és a blokkvédelem területén). 1979-ben a Paksi Atomerőműnél üzembe helyezési munkakörben helyezkedett el. 1981-ben BME Gépészmérnöki Karán Atomerőmű szakmérnöki oklevelet szerzett. 1985-től a PAV Beruházási Igazgatóság Irányítástechnikai főmérnökeként az épülő blokkok mérés és irányítástechnikai beruházását, ill. üzembe helyezését irányította. Az 1-4 blokk beruházásának befejezése után Mérnöki Iroda vezetőjeként 6 különböző szervezetet (irányítástechnikai, számítástechnikai, villamos, gépész, építész és CAD- tervezés) irányított. 1993-95-ig beruházási területen műszaki tanácsadóként tevékenykedett. 1995-2001 között osztályvezetőként az atomerőmű blokkjainak irányítástechnikai karbantartási előkészítési munkálatainak irányítását végezte. 2002-2006 között az Üzemfenntartási Főosztály főtechnológusa volt. 2006-2010-ig, nyugdíjazásáig az OVIT, PART területén végzett irányítástechnikai karbantartási munkák irányítást végezte.

1987-ben az atomerőműben végzett munkájáért a Munka Érdemrend ezüst fokozatát kapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gál Tibor

címzetes egyetemi tanár

1947-ben született Budapesten

A Budapesti Villamosenergiaipari Technikum elvégzése után 1967-ben kezdte el egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, amelyet kitüntetéses diplomával és a Felsőfokú Tanulmányi Érdemérmet elnyerve fejezett be 1972-ben. A diploma megszerzésétől (1972) nyugdíjba vonulásáig (2013) a Villamosmérnöki Kar (ma Villamosmérnöki és Informatikai Kar) Automatizálási Tanszékének (ma Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszék) főállású oktatója. Gyakornoki beosztásban kezdte főállású oktató és kutató munkáját, s a ranglétrán végig haladva címzetes egyetemi tanári beosztásban fejezte azt be. Nyugdíjba vonulása után óraadóként tovább tanított a tanszéken 2022-ig. Tanszéki tevékenységét kétszer szüneteltette: 1978-80 között a Kyoto Egyetemen ösztöndíjas kutató volt, 1990-92 között pedig a Kyoto Advanced Software Technology & Mechatronics Research Institute kutató-fejlesztőmérnöke. Oktató és kutató munkája a digitális, elsősorban mikroprocesszor alapú rendszerek tervezésének és a web-es technológiáknak a területére esett. Mindkét területen jelentősen elősegítette újdonságnak számító szakkönyvekkel és egyetemi jegyzetekkel a mérnökképzést és a szakemberek továbbképzését. Fontosabb oktatott tárgyai: Digitális rendszerek, Programozható logikák, Java programozás, web programozás, Interfésztechnikák. Egyéni és társszerzőként is több szakkönyv és egyetemi jegyzet szerzője. Kutató-fejlesztő tevékenységéből pl.: alállomások mikroprocesszoros irányítása, a Paksi Atomerőmű riasztási rendszere, az első hazai professzionális személyi számítógép kifejlesztése (M08X). A kutatás-fejlesztés során több szabadalom tulajdonosa lett, s ezek ipari felhasználásának eredményeként kétszer kapta meg a Kiváló Feltaláló kitüntetés Arany fokozatát. 1978-ban védte meg egyetemi doktori, majd 1986-ban kandidátusi értekezését. 2000-ben Széchenyi professzori ösztöndíjban részesült, 2013-ban címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki. Több kitüntetésben és díjban részesült: Felsőfokú Tanulmányi érdemérem (BME, 1973), Nívódíj (Magyar Elektrotechnikai Egyesület, 1976), First Prize (Osaka Expo – Applications of Microprocessors, 1980), Kiváló Feltaláló Arany fokozat (1986 és 1989), Dékáni Dicséret (2013). A Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét adományozták számára (2016). A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Gárdos Miklós

1948-ben született Cegléden

1972-1991 között a MTA Központi Fizikai Kutatóintézet, Mérés és Számítástechnikai Intézetében dolgozott. Nukleáris spektroszkópai eszközök fejlesztésében és gyártásában vett részt. Mössbauer spektrométereket, neutronaktivációs analitikai rendszereket, CAMAC modulokat és intelligens Mössbauer analizátort fejlesztettek. Az utolsó években képfeldolgozó rendszerek fejlesztésében vett részt. A legfontosabb és legsikeresebb projekt a fedélzeti képfeldolgozó és továbbító rendszer volt a Halley-üstököst megfigyelő VEGA szondákban. 1985 óta szakértőként dolgozott a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnél (NAÜ/IAEA) is. A Technikai Együttműködés Igazgatóságán több fejlődő országot látogatott meg. Ezért 1991-ben meghívták a NAÜ Seibersdorf-i laboratóriumába, ahol 1991-2010 között a Műszertechnikai Osztályon dolgozott. Kereskedelmi forgalomban nem elérhető műszereket, például detektor mozgó rendszereket fejlesztett a Safeguard Igazgatóság számára. A Rovartani Igazgatóság számára szúnyogok neveléséhez szükséges berendezéseket fejlesztett és többek között gyümölcslégy-lárva válogatót is tervezett. A Dozimetria Laboratóriumba másodlagos standard dozimetriai laboratóriumok biztonsági rendszereit fejlesztette. A NAÜ tevékenységében fontos szerepe van az oktatásnak. Számos tanfolyamot szervezett fejlődő tagországokban, valamint ösztöndíjasok csoportos feleves oktatásában vett részt az alapszintű nukleáris elektronika, műszervédelem, tápellátás, analóg elektronika és nukleáris spektroszkópia területén, valamint programozható logikai vezérlők, virtuális műszerek, sokcsatornás analizátorok témákban. 2010-ben nyugalomba vonult. Folytatta a NAÜ tanácsadásokat és az ösztöndíjas képzést 2014-ig. Megalapította a Radiation General Ltd. céget. Film doziméterek, szúnyoglárva-számlálók fejlesztése és kis sorozatú gyártása lett a profiluk. 1986-ban egyetemi doktori fokozatot kapott. 15 publikációja jelent meg, két szabadalma van.

MTA Kivaló Feltaláló díjat elnyerte és a Munka Érdemrend Ezüst Fokozatát adományozták számára.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gáspár Csaba

1948-ban született Pécsen

Egyetemi tanulmányai befejezése után 1972-től a VIDEOTON Ipari Külkereskedelmi Rt.-nél Budapesten kezdett dolgozni számítógép szervizmérnökként. Később ugyanebben a beosztásban a Videoton Számítástechnikai Gyára Vevőszolgálati Főosztályán helyezett üzembe és szervizelt francia licenc alapján Székesfehérváron gyártott miniszámítógépeket. 1974-ben kinevezték a Vevőszolgálat Metodikai Osztályának vezetőjévé. Vezetése alatt fejlődő osztályát előbb Műszaki Osztályra nevezték át, majd a kibővült feladatkörnek megfelelően Vevőszolgálati Oktatási Osztály lett a hivatalos elnevezés. 1987 szeptemberétől alapító tagja az önálló Testudo Kisszövetkezetnek, amely jelentős munkájaként kifejlesztette és 3 nyelven dokumentálta a VIDEOTON miniszámítógépek és perifériák szerviztechnológiáját. Az ehhez szükséges célműszereket is kifejlesztette a kisszövetkezet és legyártotta 10-10 példányban. A szerviztechnológiát és a műszerek egy részét a VIDEOTON eladta a külföldi partnereinek. 1988-ban a VIDEOTON elkezdődő átszervezésével létrejött a magyar piac kiszolgálására a VIDEOTON Computer Leányvállalat, ahol kereskedelmi igazgatói beosztásban folytatta a munkát az év végéig. 1989-ben alapító tulajdonos tagja a VARIP Kisszövetkezetnek mint főmérnök. A kisszövetkezet a piacon hiánycikknek számító irodatechnikai és számítástechnikai eszközök forgalmazásával és szervizével foglalkozott. A fejlődő cég később a VARIP Részvénytársasággá alakult át, melynek első elnök-vezérigazgatója volt. 1994-ben szétvált a VARIP Rt. és a telefon alközpontos és irodatechnikai üzletág átment a VARIPhone Kft.-be melynek tulajdonosaként ellátta az ügyvezetői feladatokat. A cég utóda a mai napig is működik, - némileg más tevékenységi körrel-, mint QUALItalia Kft. Résztulajdonos a működő Grafitalia Kft.-ben is, amely export-import tevékenységet lát el. A vezetői munka mellett folyamatosan konkrét mérnöki munkát is végez saját elektronikai laboratóriumában, amely nonprofit labor, jelentősebb műszergyűjteménnyel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerdai Gábor

1948-ben született Vácott

1972-1975: A Magyar Optikai Művek (MOM) Számítógépes Osztályán dolgozik, ahol számítógépperifériák (lyukszalagos berendezések és kiegészítők) áramköri fejlesztésével foglalkozik. 1975-1976-os tanévben a BME szakmérnöki oktatásában vett részt „Digitális elektronikai” szakon. 1975 augusztus 1-től a Posta Kísérleti Intézetben dolgozik, ahol a távközlés áramellátásának területével, valamint érintésvédelmi, biztonságtechnikai kérdésekkel foglalkozik (pl. A solti rádióadó építése során végzett vizsgálatok). A feladatok során el kellett végezni az új telepítésű eszközök vizsgálatát, műszerek és mérési segéd-eszközök fejlesztését (pl. amperóra-számláló, áramfelvétel-sűrűségfüggvényét mérő berendezés, távfelügyeleti eszközök, stb.). A feladatok során ki kellett dolgozni az áramellátó rendszerekre vonatkozó követelményeket. E követelmények alapján el kellett végezni a külső beszállítók áramellátó rendszereinek típusvizsgálatát. Részt vett a MATÁV tenderek műszaki követelményeinek kidolgozásában, valamint a tenderek kiértékelésében. Publikációk: Rendszeresen publikált a PKI Közleményekben, részt vett előadóként a vállalati továbbképzéseken. Társszerzője a dr. Bakos, Gerdai, Székely „Megszakításmentes energiaellátás” című Mérnöki Továbbképző Intézet kiadványnak. Önálló monográfiája a „Programozható logikai áramkörök”, amelyet a Matáv könyvkiadó adott ki. Munkájáról nemzetközi konferenciákon (Inteltec, Telescon) is beszámolt. Részt vett a nemzetközi távközlési szervezet, az EURESCOM munkájában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerenday Gábor

1945-ben született Budapesten

1972 és 1979 között a Budapesten működő Videoton Fejlesztési Intézetnél dolgozott. Kezdetben mint tudományos segédmunkatárs, de 1979-re a tudományos főmunkatárs fokozatig jutott. Feladata mindvégig a francia gyártmányú Mitra 15 számítógép működésének bit szintű megismerése volt. 1973-ban a gyártó párizsi képzésében is részt vett. Kollégáival együtt segítette az akkor induló hazai számítógép gyártás beindítását a Videoton fehérvári üzemében, R-10 néven. A gyártás beindulása után, -mint R-10 szakértő- részt vett a külső fejlesztési projekteknél konzulensi, illetve tanácsadói feladatokkal. 1979-ben átszereződött a Számítástechnikai és Ügyvitel Szervező Vállalathoz üzemeltetés vezetőnek. Az Iris-50, és a Félix-256 tip. számítógépeket üzemeltető 5 számítóközpont műszaki osztályainak vezetése volt a feladata. Közben részt vett a Vállalat hosszútávú fejlesztési stratégiájának kidolgozásában. Kialakított egy vállalati szintű Műszaki Információs Rendszert, mely a vezetőséget széleskörű és kellően részletes információval látta el a műszaki osztályok munkája és a géppark műszaki állapotára vonatkozóan. Az 1980-as évek elejétől bekapcsolódott a Vállalat számítóközpontjai között kialakítandó adatátviteli összeköttetések kialakításába. Belső műszaki oktatásokat tartott a Vállalathoz kerülő számos R-10 esetében. Ugyancsak az R-10 számítógép hardware részletes működését oktatta a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, egy két féléves tárgy keretében. A privatizációt követően a megmaradt országos kereskedelmi részlegek bevonásával kialakított egy Kereskedelmi Információs rendszert, mely részletes áttekintést adott a vezetés részére a Vállalat kereskedelmi tevékenységéről. A Vállalat megszűnését követően (1999-ben) a Daten Kontor Trade Kft.-nél helyezkedett el, ahol kezdetben mint oktató, informatikus, valamint program tervező dolgozott. Később megszerezte az ISO 9000-es Minőségbiztosítási Auditor képesítést. Ezt követően több minőségbiztosítási rendszer tervezésében és kivitelezésében vett részt. 2005-ben ment nyugdíjba.

1982-ben és 1990-ben Kiváló dolgozó címmel tüntették ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gerhardt Géza

1949-ben született Budapesten

1972-1976 között az MTA SZTAKI intézetében dolgozott. 3 hónapot Delft-ben töltött ösztöndíjasként, ahol a DEC PDP11 és az IBM 360-85 számítógépeket ismerte meg. 1976-1978 között az ASSZ cégben volt rendszerprogramozó (system administrator) egy Honeywell-Bull gép mellett. 1978-1988 között a müncheni Softlab GmbH-ban dolgozott, ahol a vállalat csúcstermékére (MAESTRO) fejlesztette ki az 1980-as évek legfejlettebb kommunikációs rendszerét. 1989-ben önálló munkavállalóként a Softlab részére implementált egy entity-relationship adatbankot. 1990-ben egyéni szakemberként a HP megrendelésére a FIAT művek részére (Torino) implementált az adatbankra építve egy COBOL IMS-DB/DC, DB2 programgenerátor rendszert. 1991-ben alapította meg saját cégét (ITP Software Systeme GmbH München). 1991-1999 között PC kommunikációs software-rendszert fejlesztett ki, amelynek felhasználói voltak: Daimler-Benz AG világszerte, biztosítók, az osztrák hadsereg. Közben a Siemens AG akkori telefon kapcsoló számítógépeit látta el TCP/IP protokoll-stackkel. 1997-ben kezdődött és azóta is tart egy software elemző rendszer kifejlesztése. Először 2000-ben került a piacra, ITP Panorama Toolset néven. 2020-ban az IBM Corp. megvette a rendszer forráskódját és beépíti a saját analysis-tool-jaiba. Ehhez Gerhardt Géza és kollégái adnak segítséget. A szerződésnek megfelelően 2024-ig a forráskód másnak nem eladható, de azután igen. Az együttműködés eredményeként ITP Panorama működik Linux-okon, a zOS hardware Linux-án is. (További információ: www.itp-panorama.de illetőleg www.itp-panorama.com . Gerhardt Géza az ITP cég kizárólagos tulajdonosa.).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Gesztesi Ákos

1948-ben született BudapestXn

Az egyetem elvégzése után az MTA SZTAKI-ban tudományos gyakornokként kezdte a pályafutását. Tagja volt a csoportnak amely a korát megelőző mikroprocesszoros 4 csatornás PID szabályozót épített. Feladata a központi egység kártyák tervezése volt. Tudományos segédmunkatársként részt vett a Mikroprocesszoros Folyamatirányító Berendezés (MFB) létrehozásában, amelyet számos helyen alkalmaztak Magyarországon. Tudományos munkatársként fontos feladata volt a Paksi Atomerőmű Kazettaátrakó Berendezés vezérlő rendszerének megtervezésében és megvalósításában. A HW tervezését irányította és vett részt a rendszerek üzembe helyezésében. A nagymegbízhatóságú redundáns multimikroprocesszoros rendszert a volt KGST országokban működő atomerőművekben jelenleg is alkalmazzák. Munkáját az MTA SZTAKI ifjúsági díjjal és intézeti díjjal értékelte. 1990-1992 között a Proficon Ipari Automatika Kft. fejlesztőmérnöke. Részt vett a Kabai Cukorgyár, valamint a Szolnoki Vegyiművek Mosószergyár folyamatirányító rendszereinek kialakításában. 1992-1999-ig az Ogimex Kiszövetkezetben részt vett az UNIFLOW-100 hozamszámítómű kifejlesztésében, irányította a HW tervezését. 1999-től a Process Control Kft. főmérnöke. Feladata az új generációs UNIFLOW-200 hozamszámítómű kifejlesztése. VISION folyamatmegjelenítő rendszer alkalmazásként számos UNIFLOW-100-al és UNIFLOW-200-al felépített mennyiségmérő- és elszámolási rendszer elkészítésében vett részt. A Lear Corporation részére állásidő mérő- és adatgyűjtő rendszert tervezett és helyezett üzembe Magyarországon és külföldön. A NAT által akkreditált Kalibrálólaboratórium minőségirányítási vezetője volt. 2007-től nyugdíjasként vesz részt a Process Control Kft. tevékenységeiben. Középfokú angol és orosz nyelvvizsgát tett.

MTA SZTAKI ifjúsági díjban, majd intézeti díjban részesítette, kétszeres Kiváló feltaláló.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Grosz Imre

1946-ben született Kaposváron

A Digitális berendezések ágazaton végzett. Pályafutása alatt digitális áramkörök és célberendezések tervezésével, oktatásával foglalkozott. Először Videoton Számítógép gyárában mágnes szalagos tárolók és csatolók bemérésével foglalkozott. 1975-től fejlesztőmérnök. Részt vett az első mikroprocesszor vezérelt displayk kialakításában. Egy hardver és szoftver bemérést, fejlesztést segítő mérőeszközt (In-Circuit Emulátort) alakított ki. Megoldotta a DCD-1 mini Cardidge mágnesszalag tároló illesztését. Részt vett a nemzetközileg elterjedt VT-55 Displayk mikroprocesszoros emulálásában. 1980-ban dolgozott az Olimpiára szállított, az eredményjelző táblákat vezérlő floppy-diszkes mikroszámítógép kialakításában, és a helyszíni beüzemelésében. 1980 őszétől a Számítástechnikai Közös Üzem Betéti Társulásnál (SZKÜBT) látott el gyártást támogató és célműszert fejlesztő feladatokat. A KFKI fejlesztésű TPA-440 16/32 bites DEC típusú gépeket emuláló számítógéphez tervezett, bemért és használt. Egyéni vállalkozásban kifejlesztett egy Z-80-s In-Circuit Emulátort. Jelentős ismereteket szerzett a félvezetők gyártásáról, tervezéséről. A SZKÜBT megszűnése után a Kandó Kálmán Főiskola Székesfehérvári Számítógép Intézetében főiskolai adjunktusként folytatta a szakmai ismeretek terjesztését. A Hardver szakág létrejöttével új tárgyakat honosított meg: Digitális rendszerek mérés technikája, A Programozható áramkörök. Szakdolgozati konzulens volt, illetve a tanulást segítő egy a gyakorlati ismereteket összefoglaló jegyzetet írt, „Élő Digitronika” címen. 1997-től főiskolai docensként folytatta munkáját. 2006-ban vezette a Beágyazott intelligencia labor kialakítását. Közalkalmazotti jogviszonyának 2008. évvégi megszüntetésétől 2013-ig óradóként foglalkoztatták. Nyugdíjasként fejlesztett céleszközt, a Toshiba PLC-k AD, és DA kártyáinak méréséhez és teszteléséhez.

1975-ben Kiváló újító ezüst fokozat kitüntetést kapott; KGM kiváló dolgozója volt, Főigazgatói dicséretben részesült 1999-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Haber Róbert

1948-ben született Budapesten

A budapesti Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett 1967-ben és közvetlenül felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Karára. Egyetemi diplomáját erősáramú villamosmérnökként az automatizálási szakágazaton 1972-ben szerezte meg. Végzése után az Automatizálási Tanszéken dolgozott tanársegédként, majd adjunktusként. 1975-ben mérnöktanári diplomát szerzett a BME Gépészmérnöki Karán. Az 1975/76-os tanévben DAAD ösztöndíjasként egy tanévet töltött a Stuttgarti Egyetem Energiatechnológiai Karának Folyamatszabályozási és Rendszerdinamikai Tanszékén, ahol posztgraduális diplomát szerzett a folyamatszabályozás területén. 1976-ban védte meg egyetemi doktori értekezését summa cum laude minősítéssel. 1983-tól az MTA SZTAKI Folyamatirányítási Főosztályán dolgozott mint tudományos munkatárs. 1985-ben „Nemlineáris dinamikus rendszerek identifikációja” címmel megvédte kandidátusi értekezését a Magyar Tudományos Akadémián. 1987/88-ban másfél évig vendégtanár volt a Bécsi Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának Gép- és Folyamatautomatizálási Tanszékén, ahol folyamatidentifikációt és adaptív szabályozást oktatott, valamint predikciós hőmérséklet szabályozási algoritmusokat fejlesztett ki fröccsöntő gépekre a linzi KEBA cég részére. 1988 novemberében kinevezték a Kölni Műszaki Főiskola Berendezések, Energetikai és Gépészeti Rendszerek Karának Vegyészeti Berendezések és Eljárástechnika Intézetének tanárává, ahol elektrotechnikát, mérés technikát, folyamatirányítást és adatelemzést oktatott. 2017-ben történt nyugdíjba vonulása óta is óraadóként tagja az Intézetnek. Ezenkívül továbbképző tanfolyamokat tart ipari szakemberek számára. Több mint 230 publikáció és három szakmai könyv társszerzője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Halmi Gábor

1948-ben született Kaposváron

A diploma megszerzése után a Telefongyár Számítástechnikai Fejlesztési Főosztályán tervezőmérnökként kezdte el munkásságát. 1978-ban kinevezték a főosztály készülékrendszertechnikai osztályának vezetőjévé. 1985-ben elhívták az akkor fejlődő Műszertechnika Kiszövetkezethez, majd Részvénytársasághoz, ahol az általános elnökhelyettesi feladatot látta el 1992-ig. Ekkor az Állami Vagyonügynökség ipari igazgatóságának igazgatója, majd 1993-tól a vagyonügynökség ügyvezető igazgatóhelyettese lett, egészen a vagyonügynökség megszűnéséig. 1997-től a Közlekedési Műszergyár műszaki igazgatója, majd 1998-tól az Ipari Szerelvénygyár ügyvezető igazgatója. 2000-ben a Légiforgalmi és Repülőtéri Igazgatóság anyaggazdálkodási vezetője, majd 2001-től a Károlyi Palota Kulturális Központ főigazgató helyettese. 2002-től a Petőfi Irodalmi Múzeum műszaki vezetője. 2006-ban a Műszaki és Természettudományi Egyesületek vagyongazdálkodási igazgatója. 2007-től nyugdíjba vonulásáig a Magyar Hírlap kiadó ügyvezető igazgatója. Mindezen tevékenységek mellett 1991-1996-ig a Híradástechnikai Tudományos Egyesület főtítkára, majd különböző választott tisztségek (Intéző Bizottsági tag, Ellenőrző Bizottság elnöke) ellátásával segítette az egyesület munkáját.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Házkötő Béla

1939-ben született Újvidéken

1957-től az Orion Rádió és Villamossági Vállalat dolgozója, 1959-től rádióműszerész szakmunkás. Kezdetben a rádió-, majd a televíziókészülékek gyártásában tevékenykedik. 1962-től a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar esti tagozatának hallgatója. 1966-ban áthelyezik a vállalat Mikrohullámú Gyáregységébe, ahol mikrohullámú állomások és láncok végmérésében dolgozik. 1968-ban a Mikrohullámú Elektromos Technológiára kerül, ahol technológus, majd csoportvezető technológus. Egyetemi tanulmányait a híradástechnikai szak mikrohullámú ágazatán 1968-ban fejezi be, 1970-től okleveles villamosmérnök. 1975-től az új számítástechnikai gyártás Elektromos Technológiai Osztályának vezetője. 1979-ben kinevezik a Minőségellenőrzési Főosztály élére, ebben a beosztásban dolgozik 1992-ig, a vállalattól való távozásáig. 1992-től köztisztviselő. Kezdetől a Postai és Távközlési Főfelügyelet (PTF) Műszaki Szabályozási Osztályán, majd folyamatosan annak jogutódjai, a Hírközlési Főfelügyelet (HIF), illetve Nemzeti Hírközlési Hatóság (NHH) műszaki osztályain tevékenykedik. Feladatai a hazai távközlés szabályozás széles spektrumát érintik: az európai jogharmonizáció, a mobil szolgáltatásokkal, különösen a harmadik mobiltelefon szolgáltató belépésével kapcsolatos tennivalók, a piacsabályozás és elemzés műszaki vonatkozású munkái, jogszabályok előkészítése stb. Tíz éven keresztül képviseli a magyar hatóságot a Nemzetközi Távközlési Egyesület (ITU) 12-es munkabizottságában. Tevékenységét a hatóság 2006-ban a „Hírközlésért” díjjal ismerte el. A Gépipari Tudományos Egyesület tagja. 1989-ben többedmagával megalapítja a GTE Ipari Minőségi Klubot, amelynek vezetőségi tagjaként sokat tett a modern minőségbiztosítási rendszerek széleskörű megismertetéséért és elterjesztéséért. A Magyar Minőség Társaság alapító tagja. 2009-ben vonult nyugállományba.

Hírközlési Főfelügyelet „Hírközlésért” díjat adományozott számára, a Gépipari Tudományos Egyesület „GTE Egyesületi Érem”-mel jutalmazta. Munkájáért 1997-ben megkapta a GTE Egyesületi Érem kitüntetését.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Hegedűs Tibor

1940-ben született Hódmezővásárhelyen

1972-1979-ig az Észak-Magyarországi Regionális Vízműveknél mint műszaki fejlesztési vezető dolgozott. E munkahelyen tervei alapján kiépítették a ma is (URH-s hálózaton) működő telemetriás (adatátvivő és fogadó) rendszert, mely lehetővé tette a regionális rendszer távoli helyszínein lévő kiszolgáló berendezések Kazincbarcikán lévő központjából történő irányítását. 1980-1984-ig a METRIPOND Mérleggyárban dolgozott, mint tervezési osztály-vezető, majd 1985-től az ELEKTROFÉM Ipari Szövetkezetnél 1989-ig főmérnökként volt alkalmazásban. (Ez időszakban lajstromozta az Országos Találmányi Hivatal a 166.479 lajstromszámú szabadalmát, melyet egy munkatársával közösen fejlesztettek ki.). 1990-től a Hódinfó Kft. ügyvezetőjeként dolgozott 1996-ig, megalkotva a hódmezővásárhelyi kábeltelevíziózás alapjait. 1996-ban kerkedvezményes nyugdíjazását kérte. 1998-tól tervezőmérnökként a SZINTÉZIS Kft.-nél dolgozott, 2004-ig. Jelenleg a MUL-TIM Kft. ügyvezetőjeként (és tulajdonosaként) dolgozik. Tervezőként főleg erősáramú rendszereket, technológiai vezérléseket, esetenként épületek világítási rendszereit tervezi.

Munkásságát több Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Holler László

1948-ben született Budapesten

A híradástechnika szakon, a digitális számítástechnika ágazaton 1972-ben szerzett kitüntetéses diplomát. Simonyi Károly professzor biztatására másodéves korában írta meg első tudományos dolgozatát, amely „Bekapcsolási jelenségek túlidealizált hálózatokban” címmel jelent meg a Fizikai Szemlében. Ötödéves korában a Villamoskari Matematika Tanszék demonstrátoraként valószínűségelméleti gyakorlatot vezetett. Végzése után a Villamoskari Matematika Tanszék oktatója lett; az Analízis, az Algebra, a Valószínűségelmélet, a Numerikus módszerek tantárgyakat, valamint különböző programozási nyelveket tanított. Oktató munkája mellett villamosmérnök-matematikus diplomát szerzett. Tudományos érdeklődése az elméleti fizika matematikai modellezése, a matematikai fizika tudományterülete felé fordult, tanulmányokat az Eötvös Loránd Tudományegyetemen és egy 14 hónapos kanadai tanulmányúton folytatott. Kutatói terveit a Villamoskari Matematika Tanszék vezetői határozottan támogatták. A kandidátusi cím elnyerése céljából aspirantúrára jelentkezett Matolcsi Tamáshoz, az ELTE tanárához. A tervet eredetileg a villamoskari vezetés is támogatta, később azonban a Kar személyzeti osztálya és dékáni vezetése megakadályozta részvételét az aspiránsi felvételi vizsgán. Ezt a személye ellen irányuló, indokolatlan lépést súlyos sérelemnek érezte, és emiatt benyújtotta felmondását. Ezt követően varró- és kötőgépipari műszerész mestervizsgát tett és a magánszektorban dolgozott. Eközben tudományos érdeklődését felkeltették a magyar középkor művelődéstörténetének különböző megoldatlan kérdései. A magyar nyelvtörténet, a középkori latin nyelvű történeti irodalom és a művészettörténet tárgykörében publikált mintegy negyven tanulmányt; részben konferenciakiadványokban, részben a Nyelvtudományi Közlemények, a Magyar Nyelv, az Erdélyi Múzeum, a Századok, a Magyar Könyvszemle, az Irodalomtörténeti Közlemények, a Művészettörténeti Értesítő hasábjain.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Horváth József

1948-ben született Pacsán

1966-ban Budapesten, az Üteg utcai Villamosenergiaipari Technikumban technikus oklevelet, 1972-ben a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán villasműves oklevelet szerzett. Munkahelyei mindvégig az áramszolgáltatáshoz kötöttek. 1972-ben elsőként az ELMŰ-nél kábelhálózat tervező. 1974-től nyugdíjazásig az ÉDÁSZ Vállalt (Zalaegerszeg és Győr), a privatizáció után az E.ON Győr dolgozója. A hálózat és alállomás üzemeltetés mellett a hálózatfejlesztés feladatkörével is foglalkozott. Tevékenységét az elvárt minőségű szolgáltatás folyamatos fejlesztése motiválta. Az áramszolgáltatói gyakorlat megszerzése közben mérnök-üzemgazdász oklevelet szerzett 1994-ben. Üzemviteli területen végigjárta a munkahelyi ranglétrát. Szakmai tevékenysége elismeréseként 1984-től Zalaegerszegen üzemviteli osztályvezető főmérnök. Az 1992-es Rt. átalakulást követően, majd az 1994. évi privatizációtól 1992-1997-ig üzemviteli igazgató, majd 2004-es nyugdíjazásáig főtanácsos. Üzemviteli feladatán túl aktívan vesz részt a FAM technológia alkalmazásában és irányításában. 15 évig tagja a FAM Bizottságnak, 7 évig vezetője a KöF FAM Szakbizottságnak. Többször részt vesz a FAM Szabályzat és a technológiai dokumentációs rendszer átdolgozásában. Irányítja a FAM Ellenőrzési rendszer kidolgozását. Győrben több éven át technikus minősítő vizsgabizottsági elnök. Nyugdíj után egyéni vállalkozóként mérnökkamarai szakértő. 1974-től tagja a MEE-nek. Zalaegerszegen 7 évig titkár, majd Győrben 12 évig elnök. 18 évig tagja a MEE Elnökségnek. Elnökségi munkabizottságokat vezetett (TaR, Díjszabályzat, stb.). Kezdeményezésére 2003-ban a MEE Győri Szervezet díszes „Alapító okiratot” és Vándorserleget adományoz a vándorgyűlések hagyománya tiszteletére. Szakmai előadások, tanulmányutak, a 2000. évi Centenárium Konferencia szervezésén túl 2 vándorgyűlés (1996 Győr, 2002 Sopron) szervezőbizottságának ill. több szekcióülésnek a vezetője. Kezdeményezte és szervezte Kandó Kálmán emléktábla létesítését Győrben, 2000-ben.

Vállalati Kiváló dolgozó. Egyesületi tevékenységéért 1997-ben Bláthy, 2004-ben Gothard Jenő, 2013-ben MEE Életpálya díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Ijjas Gábor

1949-ben született Budapesten

1963-ban jelentkezett és felvételt nyert a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumba. 1967-ben leérettségizett és híradásipari oklevelet szerzett. 1967-ben jelentkezett és felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Egyetemi tanulmányai során mikrohullámú szakirányú képzésen vett részt. 1972-ben az egyetemi tanulmányai befejezése után meghívást kapott a BME Mikrohullámú Híradástechnika Tanszék Úrkutató Csoportjába. Feladata volt műhold fedélzeti és földi rádió frekvenciás egységek fejlesztése, elkészítése, tesztelése. 1978-ban elkészítette doktori disszertációját, melynek témája: „L-sávú QPSK rádióadó fejlesztése, digitális kép továbbítására”. A feladatához kapcsolódóan több CAD programot írt, S paraméteres RF erősítő tervezése, Impedancia illesztés Smith diagram segítségével stb. Később kinevezték az Úrkutató Csoport Rádiólaboratóriumának vezetőjévé. Az RF laboratórium feladata volt többek között RF egységek fejlesztése műholdas adatgyűjtő rendszerhez, illetve L- és S-sávú mikrohullámú rádióméterek fejlesztése, a rádióméter adatok feldolgozása. 1984 és 1994 között vezetője volt az AMRS projektnek (repülőgépes mikrohullámú rádióméter rendszer), amely mezőgazdasági területek talajnedvességének meghatározását teszi lehetővé. 1993-ban meghívást kapott a Telespazio S.p.A. Rome távérzékelési részlegétől, ahol konzulensként dolgozott 1994-ig. Feladata volt telemetria rendszerek (LOS, Line of Sight) alkalmazása nagy magasságú ballonok adatainak továbbítására. 1994-ben visszatért a BME Úrkutató Csoportba, ahol az RF labor vezetőjeként dolgozott tovább. Főbb munkaterületei: UHF mobil kommunikáció, GPS-DGPS alkalmazások, passzív mikrohullámú távérzékelés. Eredményeit több konferencián, szimpóziumon előadta, ill. több tudományos szakfolyóiratokban megjelentette. 1996-ban céget alapított MobiTel néven, ahol cégvezetőként dolgozik a mai napig. A cég fő tevékenységi köre: mobile repeaterok fejlesztése, gyártása.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Iváncsy Szabolcs

1948-ben született Budapesten

1966-ban érettségizett Miskolcon a Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban. A katonaság után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán erősáramú szakán végezte tanulmányait. 1972-ben kitüntetéses diplomát szerzett. A diploma megszerzését követően a BME Automatizálási Tanszéken tanársegédként, majd 1986-tól a doktori cím megszerzését követően adjunktusként dolgozott. Részt vett a tanszék által gondozott tárgyak oktatásában méréseket és gyakorlatot vezetett ipari elektronikából, automatikából, szabályozástechnikából és automatika elemekből valamint programozásból. Később rábízta a digitális technika tárgy előadását és szigorlatok tartását. Részt vett az informatika tárgy kidolgozásában és annak előadásait tartotta. Saját tárgyként kidolgozta a számítógépes grafika alapjai tárgyat, amit választható tárgyként sok szemeszteren keresztül adott elő. Több könyv szerzője és társszerzője volt. Részt vett a tanszék kutatási területeiben is, sok ipari megbízásban dolgozott. Ilyenek voltak: gyermek műtőasztal hőmérséklet szabályozása, zárlatvédett ipari tápegységek tervezése, repülőgép szimulátor kabin nyomás szabályozása, fénycsőpor folyamatos adagolásának szabályozása, szabályozási folyamatok megbízhatóságának elemzése. Szoftver területen fortran, pliopt, c, c++ nyelveken programok készítése. A főbb munkák, amiben részt vett: a budapesti épületnyilvántartási rendszer, az Austrian Airlines áruszállító és elszámolási rendszere, a Fővárosi Távfűtő Művek nyilvántartási rendszere. A Geodéziai vállalat grafikus térképes rendszere. Részt vett a TINA áramkör analízis program fejlesztésében, a digitális, a szabályozástechnikai és szűrőtervezési alrendszer megvalósításában. Több beágyazott rendszert is megvalósított, a Fővárosi Önkormányzat szavazó rendszere, áruházi tájékoztató rendszer, iskolai csengető rendszer. Jelenleg is részt vesz a tanszék oktatási tevékenységében, önálló laboratóriumi munkák, valamint szakdolgozatok és diplomatervek konzulenseként.

Kiváló tanulmányai eredményéért Felsőoktatási Tanulmányi Érdemérmét és rektori dicséretet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Jánosi Edit

1949-ben született Budapesten

1972-ben a BME Villamosmérnöki Karának híradástechnikai szakán szerzett diplomát. A diploma kézhezvétele után a KGM Műszaki Tudományos és Tájékoztató Intézetnél helyezkedett el. Egy éven át különböző német nyelvű számítógépes tanfolyamokon vett részt, majd azt követően karbantartó mérnökként dolgozott. 1975-től a Metrimpex Külkereskedelmi Vállalat Számítógép Import Osztályán helyezkedett el mérnök-üzletkötőként. Feladata kiemelt állami beruházások keretében számítástechnikai rendszerek (Siemens, ICL, Honeywell-Bull, Hitachi, stb.) beszerzése volt magyarországi felhasználók részére (MNB, Pénzügyminisztérium, Országos Tervhivatal, stb.). A projektek kapcsán lehetősége nyílt a potenciális felhasználókkal referencialátogatásokon részt venni, tanulmányozva a működő rendszerek alkalmazását nyugat-európai országokban és Japánban. 1979-ben Felsőfokú Külkereskedelmi Áruforgalmi szakvizsgát tett. 1986-ban a Műszertechnika Kiszövetkezetnél helyezkedett el, ahol személyi számítógépek alkatrészeinek és részegységeinek beszerzésével foglalkozott a hazai gyártás számára a bécsi, stuttgarti majd svájci irodákban. 1993-ban a magyarországi Siemens Kft.-nél (később Rt.-nél) folytatta tevékenységét, 2 évig a PC, 2 évig pedig az erőművi szektorban ágazati kereskedelmi vezetőként. 1997-től az amerikai Boston Consulting Group budapesti irodájának beindításában és működtetésében tevékenykedett Office Koordinatorként, majd 2000-től a KFKI Számítástechnikai Zrt.-nél dolgozott a cég elnökhelyettese mellett managerasszisztensként, részt vállalva a Kiemelt Projektek Iroda tevékenységében. 2006-ban nyugdíjba ment, de munkáját további 6 évig folytathatta részmunkaidőben 2012. februárjáig. Azt követően a LOGOUT 2000 Bt. mikrovállalkozása keretében ITIL tanfolyamok vizsgafelügyeleti teendőit látta el. Tevékenységét 2019. december 31-én befejezte, azóta végleg nyugdíjas.

Munkáját Kiváló Dolgozó díjjal és Elnöki Dicsérettel ismerték el (Műszertechnika 1988, 1989).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász Kálmán

1948-ban született Szolnokon

1972-ben szerzett villamosmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem híradás-technikai szakán. 1972-től 1992-ig a Távközlési Kutató Intézetben dolgozott tudományos munkatársként, ahol mikrohullámú áramkörök fejlesztésével és tervezésével foglalkozott. 1977-ben Rádió-híradástechnikai szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Az Intézet tudományos munkatársaként több magyar és idegen nyelvű publikáció szerzőjeként és társszerzőjeként előadásokat is tartott, és egy bejegyzett szabadalma volt. 1993-tól 2001-ig a Bonn Magyarország Kft.-nél dolgozott fejlesztőmérnökként. 2001-ben saját céget alapított JELFO Kft. néven, ahol az általa fejlesztett mérés-technikai eszközök és alkatrészek gyártása folyt. 2020-ban hagyta abba szakmai tevékenységét, és végleg nyugdíjba vonult.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Juhász Sándor

1948-ben született Szeghalmon

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán 1972-ben kapott mérnöki oklevelet. 1972 szeptemberében Székesfehérváron a Videoton TV fejlesztési osztályán, fejlesztőmérnökként kezdte munkáját. Fekete-fehér, színes TV készülékek nagyfrekvenciás, kép-, hang KF videó erősítő, színmoduljai fejlesztését, gyártásba vitelét végezte. 1987-ben középfokú állami nyelvvizsgát tett német nyelvből. A Videoton TV Gyártó Kft. TV készülékeket szállított gyártóeszközökkel, kooperációban, videomagnó gyártással Európa több országába, Amerikába, Ázsiába, Egyiptomba. Többször volt külföldön hivatalos kiküldetésben hosszabb- rövidebb ideig dolgozni. TV készülékek külföldi minőségbiztosítási, megbízhatósági-, forgalomba hozhatósági vizsgálatát végezte. A KGST-ben TV, Videomagnók kooperációs fejlesztésében és kereskedelmi, szakmai tárgyalásokon vett részt. Az akkor legmodernebb készülék kifejlesztése után, rendszerváltást követő privatizációval 1995 évvégére sokadmagával munkanélkülivé vált. 1996-ban műszaki főmunkatársként a Cerbona Zrt.-ben kapott állást. Autodidakta módon megtanulta az élelmiszergyártás előkészítő műveleteit, technológiáját, gyártást és a hozzátartozó tároló, gyártó berendezések vezérlését, működését és működtetését elektronikailag, gépészetileg. Feladata volt az alapanyag tároló-, gyártó berendezések, vezérlések és működésük biztosítása, javíttatása, új berendezések, csomagológépek gyártó országban történő szakmai átvétele, hazai üzembe helyezése, székesfehérvári és vidéki telephelyein. Felügyelte az ISO szerinti minőségbiztosítást, kalibrálás, hitelesíttetés, csomagolástechnika területén, a kommunikációs hálózat, mobil, vezetékes telefonhálózat ellenőrzését. 2011 évben csődöt jelentett a Cerbona Zrt. Felszámolás után az utód Naponta Kft., majd Cerbona Kft. a mai napig nyugdíjasként foglakoztatja.

Életpályája során több kitüntetésben is részesült: Kiváló Ifjú Mérnök 1975, Lenin rend kitüntettetje Moszkva, 1977; Alkotó Ifjúság: II., I. helyezés 1979, 1980; Kiváló feltaláló 1983; Kiváló Társadalmi Munkás Székesfehérvár, 1984.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kalavszky Dezső

1947-ben született Budapesten

Első munkahelye a Magyar Tudományos Akadémia Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézete (SZTAKI) volt, ahol tizennyolc éven keresztül tudományos kutatóként dolgozott. Ez idő alatt három és fél évig a dubnai atommagkutató intézetben neutronfizikai kísérletekben vett részt. 1983-ban dr. techn címet szerzett. 1990 őszétől a Magyar Szabadalmi Hivatal Villamosságtani és fizikai osztályán volt szabadalmi elbíráló. Elvégezte a Budapesti Közgazdasági egyetem két éves felsőfokú iparjogvédelmi tanfolyamát és 1992-ben szabadalmi ügyvivői esküt tett. 1996-tól a Fővárosi Törvényszék iparjogvédelmi tanácsában volt bíró, ahonnan címzetes táblabíróként ment nyugdíjba. 2017-től a Magyar Szabadalmi Ügyvivői Kamara tagjaként látja el ügyfelei képviselői szerepét szabadalmi ügyekben a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala, illetve a bíróságok előtti eljárásokban.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kemény Csaba

1947-ben született Balassagyarmaton

1972-ben végezett a BME Villamosmérnöki Karán, erőáramú szak automatizálási ágazatán. Ez év augusztusától az ALUTERV tervezőiroda automatika osztályán tervezőként kezdett dolgozni. Feladata a hazai timföldgyárak irányítástechnikai rekonstrukcióinak tervezése volt. 1974-től részt vett két jugoszláviai új timföldgyár tervezésében. 1976-79 között az Obrováci Timföldgyárban tervezői művezetőként, majd üzembehelyező mérnökként dolgozott. 1980-81-ben az NDK-beli Lautai Alumíniumkombinát timföldüzemének rekonstrukciós munkáiban tervezőként és helyszíni művezetőként vett részt. 1984-ben az ERŐTERV által vezetett projekt keretében három hónapig a karlsruhei Siemens cégnél vezérléstechnikai tervező volt. 1986-ban lehetővé vált egyéni munkavállalóként Nyugat-Németországban munkát vállalni. Így a Hartmann & Braun cégnél tervező mérnökként németországi erőművek irányítástechnikai rekonstrukcióiban vett részt. 1990-ben hazatért, és röviddel utána a Budapesten akkor megnyílt Hartmann & Braun Képviseletnél öt évig mérnök-üzletkötőként és helyettes irodavezetőként dolgozott. 1996-ban Kemény Automatika Kft. néven mérnök-irodát alapított. Munkatársaival elsősorban ismét erőművi rekonstrukciókban, fejlesztési munkákban és új létesítmények tervezését, kivitelezését végezték. Legfontosabb partnereik a Budapesti Erőművek, Paksi Atomerőmű, Nyíregyházi Erőmű, Debreceni Erőmű, Pannergy Geotermikus Hőszolgáltató (Miskolc távfűtése), Kiskörei Vízerőmű, Zöldolaj Zrt., Vogel & Nott jármű karosszériagyár (Mosonmagyaróvár). 2015-ben a Kemény Automatika Kft. eladása után még egy évig az új ügyvezető mellett segített az átmenet lebonyolításában, majd nyugdíjba vonult.

1978-ban Kiváló dolgozó, elismerést kapott, a Nehézipari Miniszter dicsérő oklevelével tüntette ki

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kerényi Gyula

1945-ben született Budapesten

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán híradástechnika szakon szerzett oklevelet esti tagozaton. A diploma megszerzése után részt vett több mérnöktovábbképző kurzuson és 1981-ben a Nehézipari Műszaki Egyetem Kazincbarcikai Karán sikeres vizsgát tett „Mikroprocesszorok Mérés és Irányítástechnikai alkalmazása” tárgyú továbbképzésen. Az egyetemi tanulmányai alatt a Híradástechnikai Kutató Intézetben dolgozott a vállalat elektronikus műszereit javító és hitelesítő csoportjában. A diplomamunkáját is itt írta digitális multiméter tervezéséből. 1970 végétől a Chinoin Gyógyszergyár Nagytétényi gyáregységének Műszerüzemében dolgozott fejlesztésvezetőként majd üzemvezetőként. Több fejlesztett terméke kapott szabadalmi védeltséget is. 1982-ben megalakították a Műszer Automatika Kiszövetkezetet majd Kft.-t, ahol folytatta a Chinoinban elkezdett fejlesztési és gyártási tevékenységeket kiegészítve a MÁV részére fejlesztett és gyártott Biztosítóberendezési és Áramellátási berendezések kifejlesztésével és gyártásával. Ezek közé tartoznak DC/DC konverterek, 48V-os akkumulátortöltők, egy és háromfázisú inverterek fejlesztése és gyártása valamint üzembehelyezése. Az 1990-es évektől kezdve aktívan részt vett az európai mozdony és motorvonatgyártókkal (Siemens, Bombardier, Stadler, Alstom) való együttműködésben. Emellett tervezett vasúti útátjáró-berendezést és különböző speciális készüléket a vasút igényeinek megfelelően. A MÁV-val és a mozdonygyártó cégekkel való szoros együttműködéssel összefüggésben képviseleti szerződést kötött a Deuta céggel a vasúti vontatójárművekre szerelendő sebességmérő és adatgyűjtő készülékek beszerzésére és a készülékek karbantartására valamint javítására. 2015 óta nyugdíjas, de műszaki szakértőként a mai napig is részt vesz a cég szakmai problémáinak megoldásában.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kertész Lajos

1947-ben született Hevesben

1965-ben végzett a Pataki István Híradástechnikai Szakközépiskolában rádió és TV műszerészként. 1965-ben felvételt nyert a BME Híradástechnikai Tanszék esti tagozatára. A tanulmányi időben előbb a Gelkánál, majd a BRG-ben dolgozott műszerészként. 1969 és 1975 között a Forgácsoló Szerszámok Gyárában technikusként, majd a diploma megszerzése után fejlesztőmérnökként a fejlesztési osztályon dolgozott, ahol új szerszámok tesztelésének elektronikus mérését végezte, valamint a HP9810 számítógépre készített programokkal a fejlesztést segítette. 1971-ben védte meg diplomáját a BME Villamosmérnöki Karának Híradástechnika Szakán. 1975 májustól 1994 augusztusig az MTV Karbantartási Főosztályán dolgozott karbantartó mérnökként. Ez idő alatt 7 alkalommal vett részt továbbképzésen Nagy-Britanniában az Ampex és Sony cégnél. 1978-1979-ben a BME-n elvégezte a színes televíziótechnikai szakmérnöki képzést és diplomát szerzett. Számos továbbképző tanfolyamon rögzítéstechnikát tanított. 1994 augusztusban Izraelben telepedett le, ahol 1994 októbertől a nyugdíjazásáig, 2014-ig az Izraeli Oktatási Televízióban (IETV) dolgozott mérnökként. Meghonosította a BETACAM képrögzítők karbantartását. Részt vett a csatorna digitális átállításának megvalósításában és tesztelésében. A nyugdíjazás után, 2018-ig, a TV-csatorna bezárásáig tovább dolgozott szakmai tanácsadóként.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kiss István

1946-ben született Sentán

Villamosmérnöki oklevele megszerzése után 1972 végéig Budapesten az MMG-ben dolgozott a fejlesztési osztályon, tér-ellenőrző rendszer elemeinek fejlesztésén. 1973 márciusában a Gorenje SEVER villamos forgógépek gyárában helyezkedett el. 1973-1976 Fejlesztési osztályon, majd 1976-1979 Villamosmérnöki osztályon dolgozott a külszíni fejtésű szénbányák szállítószalag rendszerének telepítésén és villamosításán. 1979-1987 villamosmérnöki osztály főnöke. Bányászati és feldolgozóipari alosztály. 1987-1990 SEVER (12 gyáregység) villamos elosztóhálózatának felügyelője és felelőse. 1978-1990 Szabadkai Műszaki Főiskola meghívott asszisztense majd előadója. Villamos hajtások és Szabályozott villamos hajtások katedra. 1991-1999 ROCHE LTÉE Quebec, Quebec, Tervező és Tanácsadó iroda tervezőmérnöke. 1999-2000 Genivel BPR Inc, Jonquiere, Quebec, Szakértői tevékenység. Alumínium termelő ALCAN-nál Villamos védelem és felharmónikus kompenzáció. 2000-2004 ROCHE LTÉE Quebec, Quebec Tervező és Tanácsadó iroda tervezőmérnöke. 2005-2006 RSW Inc. Montreal, QC. Vízi erőmű rehabilitációjának előterv tanulmánya. 2007-2009 ROCHE LTÉE Quebec, Quebec Tanácsadó iroda Szakértő tervezőmérnöke. MITTAL Canada, Meleghengermű Quatro hengershék hajtásainak módosítása. 2010-2011 BPR inc. Quebec, QC. Quebec nemzetközi repülőtér 15 éves fejlesztési terve. 2012-2014 SNC-LAVALIN INC. Montreal QC. Villamos energia átviteli és elosztó részleg. Elosztó és transzformátor átalomások villamos védelmi és automatika osztály főmérnöke. 1983-1990 JUS, Jugoszláv Szövetségi Szabványügyi Bizottság tagja (Nagy VTRF csoport). 1983-1990 JEK (Jugoszláv Elektrotechnikai Bizottság) tagja. 1998 tól az OIQ, Quebec-i Mérnöki Szövetség tagja.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Kolos Tibor

műszaki doktor

1948-ben született Keszthelyen

1972-ben a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán szerzett oklevelet. Első munkahelye a BME Mikrohullámú Tanszék volt, ahol antenna teljesítményosztók fejlesztése volt a feladata. 1975-től az újonnan alakult győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolán lett tanársegéd, majd a Főiskolán és annak jogutódain oktatott 38 tanéven keresztül. E hosszú oktatói pályafutása során Rádióhíradástechnikai szakmérnöki oklevelet, és Rádiórendszerek témakörben műszaki doktori címet szerzett, a ranglétrán a főiskolai docensi címig jutott el. Mindvégig a mikrohullámú technika és a mobil távközlés témakörébe eső tárgyakat tanított. Előadóként a rádiófrekvenciás mérés technika megértését, tantárgyfelelősként a laboratóriumi mérési gyakorlatok fejlesztését, ERASMUS koordinátorként a hallgatók külföldi résztanulmányainak elősegítését, illetve a külföldi cserehallgatók támogatását tekintette fő feladatának. Részt vett az ipari megbízásokon alapuló fejlesztésekben és tanulmányírásokban, szervezett továbbképző kurzusokat ipari partnerek számára. Oktatói pályafutásának vége felé aktív szerepe volt a Széchenyi István Egyetem akkreditált Rádiófrekvenciás Vizsgáló Laboratóriumának létrehozásában, amelynek laboratóriumvezetője lett. E mellett tíz esztendőn keresztül évente egy 20 órás kurzust tartott vendégoktatóként a roueni ESIGELEC egyetemen. 2013-óta nyugdíjas óraadóként a levelező tagozatos hallgatók oktatásban vesz részt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Koós Joachim

1947-ben született Szombathelyen

Érettségi vizsgáját Győrben tette le, majd előfelvételiként nyert felvételt a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakára. 1972-1973 között Budapesten az Egyesült Villamos Gépgyárban dolgozott. 1973-1994 között GYŐRITERV, Győr, villamos tervezője, regionális munkákkal foglalkozott. 1995-2000- ÉDÁSZ–E.ON Győr, technológiai osztályvezető. 2000-től saját családi vállalkozásában dolgozik mind a mai napig. Fő tevékenysége: Villamos tervezés, műszaki ellenőrzés, koncepció készítés. Rendelkezik a szükséges jogosultságokkal. Tagja a Magyar Mérnök Kamarának. Családi vállalkozásának a fontosabb megbízói jelentős multinacionális gyártó cégek, magyar ipari nagyvállalatok, mint például AUDI Győr, RÁBA zRt. Győr, E.ON ZRt. Győr, Állami Beruházások - Győr-Gönyű Országos Közforgalmi Kikötő, 2004-2021. Önkormányzatok és Ipari Parkok (Győr, Székesfehérvár, Sopron)

MMK-tól 2016-ban Ronkay Ferenc Energiamérnök Díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Gábor

1949-ben született Budapesten

1972-ben belépett a Ganz Villamossági Művekbe, az Aszinkrongép Számítási Irodába, ahol azóta is megszakítás nélkül dolgozik. Idővel az iroda vezetője lett, jelenleg esetenkénti szerződéses viszonyban tevékenykedik, fejlesztési főmérnöki megbízással. 1976-1990 között folyamatosan oktatói tevékenységet folytatott a Villamos Gépek Tanszéken, majd a Kandó Kálmán Főiskolán. A 80-as években szakvezető volt a Magyar Elektrotechnikai Múzeumban; valamint Magyarországot képviselte a KGST Interelektro ülésein. 1973-ban belépett a MEE-be, a 80-as években aktív tagja volt a Villamosgépek Munkabizottságnak. 1980-ban feltalálta az indítótárcsás forgórészű aszinkron motort. Ennek alkalmazásával 27 db, 0.5–3 MW közötti teljesítményű 2 pólusú motor készült. A találmányt 8 vezető ipari országban szabadalmaztatták. 1990-től komplex feladatokat oldott meg, így pl. főfelelős volt az új tulajdonos, az Ansaldo céggel folytatott együttműködés terén; irányította a General Electric cég részére szállított többszáz turbina indító motor kifejlesztését; az EU pályázatiírás felkutatásától kezdve irányította a Ganz motorgyártása során minden idők legnagyobb rendelését jelentő, 60 db 2 MW-os gép Németországba történő szállításának teljes folyamatát, a műszaki tervezést is beleértve; végigvitte a Ganz teljes sorozatának robbanásveszélyes környezetre vonatkozó keretminősíttetését a TÜV németországi intézeténél. 2015-ben visszatért eredeti szakterületéhez, az aszinkrongép számításhoz. 2017-ben új pólusátkapcsolásos aszinkron motort talált fel (3//Y/3//Y tekercselés). Ennek kapcsán megalkotta a parazita nyomatók és a rázóerők analitikus számításához szükséges (addig nem létező) képleteket. Eddig 7 nemzetközi (ebből 6 külföldi) konferencián 8 előadást tartott, ezenkívül külföldön 2 cikke, Magyarországon 9 cikke jelent meg; eddig 8 hivatkozása van.

Találmányáért 1990-ben Ganz Ábrahám díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kovács Zsigmond

1948-ban született Budapesten

Az Eötvös József Gimnázium elvégzése után a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1971-ben. 1974-ben sikeres vizsga után a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen, mérnök-közgazdász diplomát szerzett. Első és a vállalkozói szférába történt átigazolása előtti egyetlen munkahelyére, a Medicor Művekhez 1971-ben került, ahol előbb a Nyugat-Európai export piacokon dolgozott mérnök-üzletkötőként, majd 1974 novemberétől a vállalat frankfurti kereskedelmi irodáját vezette. 1978-ban egy német partnerrel a Medicor vegyesvállalatot alapított Heidelbergben, annak vezetésével bízták meg 1978 és 1980 között. Hazatérte után 5 évig a Medical import főosztályát vezette, majd 1985-ben először Ausztriában, majd 1987-től az Egyesült Államokban vezette a Medicor helyi leányvállalatit, egészen az 1990-es fordulatig, amikor a Medicor külföldön működő értékesítési hálózatának jelentős részét bezárta. Ekkor került sor Control-X Medical Inc. név alatt magyar tulajdonosok által bejegyzett cég alapítására Columbus-ban, Ohio államban. 1992-ben megalakult hasonló néven egy magyar társaság is, mely 2000-től kezdve egyre nagyobb erővel vesz részt a termékek értékesítésében Európában, az afrikai kontinensen, valamint a Közel-keleti országokban. A Control-X Medical cég azóta sikeresen működik, a Külügyminisztérium és Külgazdasági Minisztérium által életre hívott Kiemelt Exportőr Partnerségi Program tagja 2019 óta. A vállalat ügyvezető igazgatói munkakörét 1992 óta látja el.

A termékek jó minőségét bizonyítja a 2014-ben elnyert Magyar Termék Nagydíj, melyet a Z-Motion digitális röntgenfelvételi rendszerrel nyertek el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Kurucz József

1948-ben született Szolnokon

1972 szeptemberében a MOM egyik gyáregységében villamos erőmérés fejlesztésen kezdte a munkát. Az első feladata, az alacsony jelet adó (max. 10 mV) erőmérők jeleinek feldolgozása, digitalizálása volt, ami egy külső fejlesztés honosításával valósult meg, ami ezt a feszültséget digitalizálta és öt decimális számmal kijelezte. Ezt kellett gyártásba vinnie, a gyártás ellenőrzését, a készülékek tesztelését és bemérését végeznie. Volt egy igen speciális fejlesztésük is, amivel az olajfúrások esetleges kitöréseit előre jelezték, a fúrásból visszatérő fúróiszap sűrűségének mérésével. 1974. januárjától az Országos Mérésügyi Hivatal Hőelem Laboratóriumában dolgozott, a labor mérések fejlesztésén. Feladata volt új laboratóriumi három zónás összehasonlító és fixpont csökkenemencék fejlesztése elektronikus szabályozással, a mérések eredményeinek digitális adatgyűjtése, automatikus jegyzőkönyvezése. 1983. szeptemberétől a Rolitron Pjt.-ben dolgozott. Első feladata a német megrendelésre készülő peritoneális dialízis automata fejlesztése. A sikeres fejlesztést 1985-ben adták át a megrendelőnek. Azután az első magyar fejlesztésű haemodialízis készülék fejlesztésén dolgozott. 1986-ban egy komplett művese állomást adtak át, az új gépekkel, ahol azonnal el is kezdődött a kezelés. 1987. szeptemberétől a Mikrotechnika Kiszövetkezet szervizében dolgozott, ahol személyi számítógépeket javított, gyártást támogatott és diagnosztikai eszközöket fejlesztett, majd a gyártmányfejlesztést vezette. 1992-ben visszatért a művese fejlesztőkhöz az akkor már B.Braun Medikal Kft.-hez. Feladata volt, az érzékelők és mikrokontrolleres folyamatvezérlések fejlesztése, a német anyacéggel együttműködve. 2013. decemberében nyugdíjba vonult. Három szabadalma kapott oltalmat, egyik az USA-ban is.

Miniszeri kitüntetést kapott a fejlesztő csapattal együtt. Munkáját életmű díjjal jutalmazták.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lipniczki Lajos

1948-ban született Budapesten

Lipniczki Lajos 1972. augusztusában kapta meg villamosmérnöki diplomáját. MVM ösztöndíjasként az Országos Villamostávvezeték Vállalatnál (továbbiakban OVIT) kezdett dolgozni ugyanezen év szeptember 1-jén mint beruházási műszaki előadó. A vállalat feladatköre volt a 120 kV-os és a feletti távvezetékek és alállomások létesítése és üzemeltetése. Izgalmas időszak volt ez a cég életében, mivel 1973-tól kezdődően indultak kiemelt állami nagyberuházásként a 400 kV-os, illetve a 750 kV-os nagyfeszültségű távvezetékek és alállomások építései. Ezen alállomásoknál és távvezetékeknél a távközlési feladatok megvalósításáért volt felelős. 1984-ben kinevezték az Anyagosztály vezetőjének, majd 1989-től Beruházási Főosztályvezetőnek. 1986-ban a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen mérnök-közgazdászként diplomázott, majd 1987-ben ugyanitt megkezdte szakközgazdasági tanulmányait revizori szakon, amit 1989-ben sikeresen teljesített. 1989-ben a Pénzügyminisztérium által szervezett vizsgán okleveles könyvvizsgálói képesítést szerzett. 1990-től az OVIT vállalata részvénytársasággá alakult. Ezzel egyidejűleg feladatköre is alapvetően megváltozott. A továbbiakban az alaphálózat üzemeltetése és létesítése (kivitelezése) volt a tevékenysége. A részvénytársaság szervezetében ekkor vállalkozási főmérnöki megbízatást kapott. Feladata a nagyfeszültségű létesítmények kivitelezésének szerződéskötése, lebonyolítása, megszervezése, irányítása volt. 2005-2010. szeptemberéig – nyugdíjba vonulásáig – vállalkozási igazgatóként dolgozott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Lipp József

1948-ben született Hosszúvízen

A középiskolát Pécssett a Zipernowsky Károly Gépipari Technikum villamos tagozatán végezte, 1966-ban érettségizett. Még ebben az évben előfelvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki karára. Egyetemi tanulmányait a sorkatonai szolgálat után 1967-ben kezdte meg az erősáramú szakon. 1972-ben kapott villamosmérnöki oklevelet. Egyetemi tanulmányai alatt tanulmányi ösztöndíj szerződése volt a Mecseki Szénbányákkal, ezért végzés után a vállalat Villamos Üzeménél kapott munkát. A gyakornoki idő letelte után rövid ideig művezetőként dolgozott, majd 1974-től a pécsi bányáüzemek külszíni és földalatti villamos berendezéseinek üzemeltetését végző villamos részlegek vezetője volt. Szakmai kihívást jelentett a sújtólégveszélyes bányákban a villamos energia biztonságos használatának folyamatos biztosítása. A Mecseki Szénbányáknál 1996-ig dolgozott, az utolsó három évben üzemi főmérnök helyettesként a bánya bezárásokhoz kapcsolódó villamos munkákat irányította. 1996-tól nyugdíjba vonulásáig a Dél-dunántúli Áramszolgáltató, a jelenlegi EON munkatársa volt. Kezdetben a pécsi üzletigazgatóságon többek között a hálózati veszteségekkel foglalkozott. 1998-ban a Pécs-Keleti Üzemvezetőségnek a vezetésére kérték fel. A sorozatos átszervezések következtében 2001 – 2003 között a társaság új minőségirányítási rendszerének a bevezetésében működött közre. Ezt követően ismét hálózat üzemeltetői munkakört látott el, mint a Pécsi Műszaki Szolgáltató Központ vezetője. A következő szervezeti átalakulásban már nem vállalt szerepet, 2007-ben nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként idejének nagy részét kedvenc sportága, a tájékozódási futás tölti ki.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Major István

1949-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Híradásipari Technikum elvégzése után az 1963-68 évfolyamon híradástechnikai szakon szerezte meg villamosmérnöki diplomáját. Az egyetem elvégzését követően érdeklődése az akkor induló hazai számítógép gyártás felé irányult, a Videoton Számítástechnikai Gyárban kezdett dolgozni, ahol az R-10 sorozatú számítógépek telepítését és rendszer integrálását vezette a KGST piacokon. Munkája mellett elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem (akkori nevén Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem) mérnök-közgazdász tagozatát a külkereskedelmi szakon, ahol aztán később megszerezte a dr.univ. fokozatot. Innen kezdve tevékenysége a műszaki külkereskedelem felé irányult. 1977-től részt vett a Videoton Belgrádi Vevőszolgálati bázis létrehozásában, majd azt 5 éven át külszolgálatosként vezette. Hazatérését követően a Videoton tőkés export részlegénél volt osztályvezető. 1987-től karrierje új irányt vett, a japán Toyo Menka Kaisha (későbbi nevén Tomen Corporation) kereskedőház Magyarországi irodája igazgatójaként japán világcégek (Casio, Nitsuko, Murata) hazai és Közép-Kelet Európai piaci bevezetését irányította. A 2000-es években több hazai és nemzetközi magán cégben vett részt, főleg az elektronikai kereskedelem területén, emellett angol műszaki fordítóként, szaklektorként, valamint a vezetőképzésben is tevékenykedett. 2003-ban az angol Rebound Electronics hazai képviseleti irodájának létrehozására kapott megbízást, amelyet a nyugdíj mellett a mai napig is sikerrel vezet.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Makai Lajos

1948-ban született Budapesten

1967-ben érettségizett és szerzett technikusi képezést a Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari Technikumban. 1967-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. A híradástechnikai szakon, 1972-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. A párhuzamosan végzett mérnök-tanári tanulmányainak eredményeképpen 1972-ben villamos-mérnök-tanári oklevelet, továbbá 1977-ben Digitális szakmérnöki oklevelet szerzett. 1972-ben a budapesti Finommechanikai Vállalatnál (FMV) helyezkedett el (ahonnan ösztöndíjat kapott), kutató mérnöki, gyártás-, ill. gyártmányfejlesztői munkakörökben. Honosított RH, URH sávú hírközlő rendszerek gyártásához, beméréséhez szükséges célműszerek fejlesztésével foglalkozott. Munkája során nagy tapasztalatokra tett szert a digitális mérés-technikára alapuló műszerek fejlesztésében. Ennek során egyik tervezője, fejlesztője volt a digitális frekvencia számláló (DFM 125...133) műszer-családnak. A célműszer fejlesztés során több szabadalomnak lett a társszerzője. 1992-től a Magyar Távközlési Részvénytársaságnál (MATÁV, ma Magyar Telekom Rt.) dolgozott osztály-, ill. központvezetői beosztásokban. Feladata a szolgáltatás minőség mérésére létrehozott ún. minőségügyi mutató rendszert támogató alkalmazás országos bevezetése. 1994-től a vállalat műszaki nyilvántartásának papír alapúról, a számítógéppel támogatott rendszerekkel történő kiváltásához a stratégia kidolgozására, megvalósítására, a kapcsolatos erőforrások felmérésére kapott megbízást. Több műszaki nyilvántartó rendszer specifikálását, a fejlesztés menedzselését, valamint az alkalmazások vállalati szintű bevezetését irányította. 2005-ben 57 évesen vonult nyugállományba. 2006-tól 2012-ig a Datenkontor Kft.-nél senior telekommunikációs tanácsadóként dolgozott. 2010-től napjainkig a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Karán méréseket vezet.

Munkáját az FMV Kiváló Dolgozó és Kiváló Feltaláló kitüntetéssel ismerte el. A Magyar Telekom Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és Vezérigazgatói Dicsérlettel jutalmazta

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Marossy Kálmánné (Járosi Mária)

1948-ben született Egerben

Az egri Gárdonyi Géza Gimnáziumban érettségizett. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1972-ben diplomázott az erősáramú szakon. 1972-ben vegyész-mérnök férjével együtt Kazincbarcikán, a BorsodChem Zrt. jogelődjénél, a BVK-nál állt munkába. A 35kV-os és a 6kV-os hálózati védelmek, és a technológiai üzemek villamos berendezéseinek ellenőrzése, hibaelhárítása, felújításainak előkészítése volt a feladata. Kiemelt feladatként a BVK Sósav üzemi 60kA-es egyenirányítóinak elavult tranzisztoros szabályozási rendszerét 1975-ben áttervezte, az üzemi technikusokkal kivitelezte. A berendezés a technológia 1992-es leállításáig stabilan működött. Sok munkát adott a műanyagfeldolgozó üzemek számos szabályozott egyenáramú hajtása is. Az 1980-as években a BVK Villamos Üzemfenntartási és Fejlesztési Osztályán 2 évig a Fejlesztési csoport, majd az osztály vezetője volt. Nagyműszeres mérések irányítása, egyedi villamos berendezések létesítése volt a feladatuk, pl. katódvédelmi berendezések, 5kA-es egyenirányító tervezése, legyártása. Emlékezetes az első 200kVA-es finn frekvenciaváltóval megvalósított többmotoros hajtás hűtőtornyok vízhőmérséklet-szabályozására. Az 1991–93 időszakban a Fejlesztési és Hajtástechnikai Osztály vezetője volt. Ekkor már a 150-200 egyenáramú hajtás mellett egyre több frekvenciaváltó folyamatos működését kellett biztosítani. 1998-ban számítógépes villamos tervezéssel bízták meg az IVD Mérnök Irodán alakított csoportját. Vezetése alatt a villamostervezési csoport elkészítette az új TDI gyár és további négy nagyberuházás villamos rendszerének, állomásainak és terepi berendezéseinek telepítési és villamos kiviteli terveit. A stafétát átadva a fiataloknak, 2009-ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Matós János

1943-ben született Szolnokon

Első munkahelye a hejőcsabai Cement és Mészműben volt, ahol villamos és műszeres beruházóként dolgozott. Beruházóként részt vett az új cementgyár tervezésében és építésében, amelyhez a technológiát és a gépeket, műszereket az akkori Nyugat-Német Polysius cég szállította. Részt vett a gyár beüzemelésében, majd először a gyár műszerész üzemvezetője, két év múlva a gyár villamos és műszerész üzemvezetője lett. 1977-ben a Vegyiműveket Tervező Vállalat Miskolci Fiókjában helyezkedett el, ahol először irányítástechnikai szakosztályvezetőként, majd osztályvezetőként dolgozott. Irányítóként részt vett vegyi és gyógyszergyárak műszeres és erőátviteli fejlesztéseinek tervezésében (pl. Borsodi Vegyi Kombinát, Sajóbábonyi Vegyiművek, Tiszai Vegyi Kombinát, Biogal, Alkaloida stb.). 1988-ban vezető tervező jogosultságot szerzett. 1996-ban az ELME Irányítástechnikai Kft.-ben vállalt állást, ahol a Miskolci Irodát vezeti. Itt kialakítja és megszervezi a cég korszerű számítógépes tervező rendszerét a német PROMIS tervezőszoftver alkalmazásával és magyar viszonyokra történő tovább fejlesztésével. 1998-tól részt vesz a cég fejlesztésében, amikor is cége debreceni telepén korszerű, német MOELLER villamoselosztók gyártására rendezkedik be. Az elosztók gyógyszergyárak és vegyi gyárak fejlesztéseinél kerültek betervezésre és beépítésre. 2000-től nyugdíjazásáig (2006) a cég miskolci területi igazgatója volt.

Kiváló Dolgozó, majd a, Vegyipar Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta meg.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nagy Mária

1943-ben született Budapesten

1961-ben érettségizett a Kandó Kálmán Híradásipari Technikumban. 1961-1964 között a Mechanikai labor munkatársa volt, haditechnikai berendezések laborvizsgálatával foglalkozott. 1964-1967 között a TÁKI elektromos anyagvizsgálati csoportvezetője lett. 1967-1975 között az EMV-nél híradástechnikai berendezések labormérése és telepítése volt az elsődleges feladata (URH-TV adóhálózat). Emellett felügyelet nélküli telefonközpont telepítést végzett a Barátság 2. Kőolajvezeték mentén (Kisvárdától Tatáig). 1975-ben a Geofizikai Intézet tudományos munkatársa lett, karotázs műszereket tervezett, egészen 1991-es nyugdíjba vonulásáig. A 173355 lajstromszámú amplitúdómultiplex karotázs berendezés szabadalma fűződik a nevéhez.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Neukum Zoltán

1948-ban született Tatabánán

Középiskolai tanulmányait az Esztergomi Bottyán János Műszeripari Technikumban végezte 1966-ban. Egyetemi tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán végezte. Az Állami Vizsgáztató Bizottság 1972. június 21. napján hozott határozata alapján okleveles villamosmérnöknek nyilvánította. Szakmérnöki tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen 1974-1975-ben, erősáramú hálózatok számítógépes szimulációi szakon végezte. Az Állami Vizsgáztató Bizottság 1976. október 27. napján hozott határozata alapján okleveles, „erősáramú hálózatok számítógépes szimulációi” szak elvégzése után szakmérnöknek nyilvánította. 1999-2010. OVIT-alállomáson műszaki, termelési igazgatóként dolgozott, 1972-1999. VERTESZ-létesítmény mérnök-kirendeltség-vezető-műszaki igazgató pozícióját töltötte be.

Életpályája során számos kitüntetésben, elismerésben részesült: MVM csoport, Életmű Díj a villamosenergia-ipar területén végzett 52 éves munkájáért; Gazdasági és Közlekedési Minisztérium, Eötvös Lóránd-Díj a Paksi Atomerőmű építésében, a VERTESZ és OVIT Műszaki igazgatójaként végzett szakmai tevékenységért; Paksi Atomerőmű, Hélios-Díj a Paksi Atomerőmű I. blokk üzembe helyezésének 20. évfordulója alkalmából; Munka Érdemrend ezüst fokozata, a Paksi Atomerőmű I. blokk üzembe helyezéséért végzett helyszíni munkájáért; Paksi Atomerőmű kitüntető plakett és oklevél; Vietnami Népköztársaság: Barátság Érdemérem

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ngo Thu Thuy

1949-ben született Vietnamban, Hanam tartományban

1967-1972 között BME hallgató, 1972-ben végzett. 1972-1989 között a Vietnami Külügyminisztérium Információs Osztályának fejlesztőcsapatának mérnöke. 1984-1985-ben visszatért Budapestre egy évre, annak érdekében, hogy a két ország közötti nemzetközi együttműködési program keretében tanulhasson. 1985-1989 között újra a Külügyminisztérium Információs Főosztályán dolgozik. 1989-1995 közötti időszakban a PKI segédkutató mérnöknek fogadta a rövidhullámú átviteli projekthez, a projekt vezetője Dr. Győri Tibor volt. 1995-2011 egy egytagú céget nyitott tolmácsként a vietnámi emberek a budapesti ügyvédekkel és könyvelőkkel való kapcsolatfelvételben segítése érdekében. 2012-ben 20 éves munkaszolgálatot teljesített és betöltötte a 62. életévét, magyar állami nyugdíjat élvez. 2012-től mostanáig: Dániába költözött férjével.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Nguyen The Thanh

1948-ben született Ha Bac-ban (Vietnam)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Novothny Ferenc

címzetes egyetemi tanár

1947-ben született Rákóczipalván

1972-1974-ig a GANZ Kapcsolók és Készülékek gyáranak labormérnöke. 1974-től a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola — ma Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Kar — oktatója, a tanársegéd-től a címzetes egyetemi tanárig. 1977-ben a 750 kV-os távvezeték építésében vett részt. 1989-ben védte meg egyetemi doktori értekezését a nagyfeszültségű feszültségváltók zajdiagnosztikája témában. 1991-1992-ben a Wilhelmshaveni Főiskola vendégprofesszora. „A villamosenergia-rendszer megbízhatósága és biztonsága” tantárgy előadója. 1996-ban Németországban EIB Instabus tervezői és üzembe helyezői képesítést szerez. 1997-ben a „Nagyfeszültségű berendezések szigetelésállapotának akusztikus diagnosztikája” témában doktori (PhD) fokozatot nyert el. Az ipari szakemberek számára rendszeresen továbbképzést tart (1998-2013 Schneider Electric Rt. oktatóközpont; 2009-2012 között Paks Atomerőmű Zrt. Villamos üzemvitel; 2010-től napjainkig ÉV-EBF ismeretfelújító képzés). A Magyar Szabványügyi Testület számos Műszaki Bizottságában tevékenykedik. 1985-óta a MEE tagja és a Villamos Fogyasztói Szakosztály titkára. Kezdetől fogva a MEE több munkabizottságában dolgozik, 2007-óta az Érintésvédelem MUBI vezetője. 2012-ben lett az EMOSZ tiszteletbeli elnöke. Szakfolyóiratokban folyamatosan publikál, több mint egy tucat egyetemi jegyzet és példatár szerzője. EMOSZ: Tiszteletbeli elnöke.

2015-ben a Magyar Mérnöki Kamara — a mérnöktársadalmat támogató szakmai tevékenysége elismeréseként — számára Tiszteletbeli Kamarai Tag címet adományozott. Életpályája során számos elismerésben részesült: Az Óbudai Egyetem Kandó aranygyűrűt adományozott számára; Dékányi dícséretben részesült; az NGM-től Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott; MEE: Verebély Díj; Az Energetika Oktatója cím; Bláthy Díj; Nívó Díj; Elektrotechnika Nagydíj; 67. Vándorgyűlés Legjobb előadó díj.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Ódor István

1947-ben született Budapesten

Szakmai tevékenységét 1966-1967. között a MEDICOR Művek Röntgen Gyárában technikus gyakornokként, majd a Híradástechnikai Ipari Kutatói Intézetben mint műszaki ügyintéző kezdte. A diploma megvédése után 1972-1982. között a Villamos Berendezések és Készülékek Művek VILLESZ Gyárában (gyártmánytervező, csoportvezető, osztályvezető), ahol feladata a fénytájékoztató berendezések rendszerszinten összehangolt tervezésének, gyártással kapcsolatos feladatok megoldásának és telepítési tevékenységének irányítása volt. Részt vett az É-D-i (M3) metró erősáramú energiaellátó rendszer vezérlésének tervezésében, gyártásában és üzembe helyezésében, valamint két, szabadalmaztatott műszaki megoldás kidolgozásában. Ezt követő munkahelye 1982-1986. között az Orion Rádió és Villamossági Vállalt (fejlesztőmérnök, osztályvezető, gyáregységi főmérnök), ahol feladata - licenz alapján – egy troposzféra rádiórelé (4,5-5 GHz) egyes részegységeinek gyártmányfejlesztése, honosított gyártástechnológia kialakítása és a tényleges gyártás tervezése, szervezése és irányítása volt. Hivatásos katonaként (1986-2005.) feladata a Magyar Néphadsereg/Honvédség katonai szervezetei híradó, informatikai és földi repülésirányító eszközeinek logisztikai biztosítása (üzemeltetés, javítás, felújítás, beszerzés, fejlesztés tervezése, szervezése és irányítása) volt. Ennek keretében részt vett több közbeszerzés műszaki tartalmának kidolgozásában, szakmai lebonyolításában. Mérnöktanári képzettségét szakmai továbbképzéseken, valamint a honvéd szakközépiskola szakmai érettségi elnökeként hasznosította. Nyugdíjasként 2005-2016. között a HM Elektronikai Logisztikai és Vagyonkezelő Rt./Zrt. (rendszerfejlesztő, projekt menedzser) alkalmazásában végzett szakmai tevékenységet, amely pályázatok, ajánlatok műszaki dokumentációinak kidolgozása, a megrendelt feladatok teljesítésének szervezése, irányítása, ellenőrzése volt. Tagja a Magyar Mérnök Kamarának (Hírközlési és Informatikai Tagozat), 2014-ig szakterületi szakértői jogosultsággal rendelkezett, oktatási tevékenységéhez kapcsolódva szerepelt a Honvédelmi Minisztérium Országos Szakmai Névjegyzékében is.

„Kiváló Munkáért” díjat kapott a Kohó és Gépipari Minisztertől az É-D-i metró áramellátásáért, (1980). „I. osztályú Szolgálati Jel” a Honvédelmi Miniszter tüntette ki (1999).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Paczolay Péter

1948-ben született Balassagyarmaton

1972 és 1975 között a DÉDÁSZ Vállalatnál kirendeltségvezetőként dolgozott. Feladata volt munkaterületén a nagy-, közép-, és kisfeszültségű energiaellátó rendszerek, elosztó hálózatok, közvilágítás, üzemvitele és karbantartása; az energiaellátás zavartalan biztosítása a fogyasztók részére. 1975 és 1992 között a Baranya megyei Vízmű Vállalatnál főbb tevékenysége volt megtervezni és megvalósítani az ivótermelő, vízkezelő és vízelosztó rendszerek automatizálását, felügyeletét korszerű irányítástechnikai eszközökkel: PLC, számítógép, vezetékes és rádiós adatátvitel, diszpécser központtal. Munkájában segítette az 1983-ban BME Villamosmérnöki Karon szerzett Irányítástechnikai szakmérnöki diploma. Aktív éveit a Pécsi Távfűtő Kft.-nél fejezte be, ahol beruházóként a társaság beruházásait, műszaki fejlesztéseit szervezte, bonyolította, ellenőrizte. Munkájában a műszaki ellenőri és közbeszerzési referens képzettsége is segítette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pálinkás László

1947-ben született Lénárdarócon

Az oklevél megszerzése után az Ózdi Kohászati Üzemeknél kezdett el dolgozni, karbantartó szakterületen. 1975-től az Acélmű karbantartásnál villamos üzemvezetői munkakört töltött be. Feladata volt az Acélmű és a Folyamatos Acélöntőmű villamos berendezéseinek karbantartás tervezése és irányítása, az ehhez kapcsolódó munkák szervezése. 1979-től az Acélmű karbantartás vezetői munkakörét töltötte be. Ebben a munkakörben az Acélmű és a Folyamatos Acélöntőmű valamennyi berendezésének a karbantartási munkáit tervezte és irányította. Feladatköre 1981-től a Nagyolvasztómű karbantartási feladatainak ellátásával bővült. 1982-től az Üzemfenntartási Gyáregység főmérnökeként dolgozott. Feladata a Hengerművek és a szállító berendezések karbantartásának tervezésével és irányításával bővült. 1983-tól az Üzemfenntartási Gyáregység vezetőjeként végezte munkáját. Feladata volt a vállalat valamennyi berendezéséhez kapcsolódó karbantartási munkák műszaki és pénzügyi tervezése, a végrehajtás irányítása. 1986-tól 1990-ig -az Ózdi Kohászati Üzemek privatizációjáig- a vállalat műszaki igazgatójaként dolgozott. Feladata volt a teljes termelési vertikum irányítása mellett a vállalati tervezés, fejlesztés és beruházás koordinálása is. 1979-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán gazdasági mérnök oklevelet szerzett. A vállalat 1990-es privatizációját követően Mérnökiroda Kft.-t alapított, melynek a továbbiakban ügyvezető igazgatójaként dolgozott. A gazdasági társaság tervezői, szakértői, tanácsadói és kivitelezési munkát végzett. Munkatársaival tíz éven keresztül dolgozott az ÁPV Rt. valamint az MFB Rt. szakértő és tanácsadó cégeként. Ezen időszak alatt több nagyvállalatnál is dolgozott az igazgatóság elnökeként. Jelenleg is aktív mérnöki munkát végez, leginkább energetikai szakterületen.

Elnyerte a Munka Érdemrend bronz fokozatát - 1986; Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetését kapott - 1983; Kiváló Dolgozó - 6 alkalommal

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palojtay Tamás

1948-ben született Szigetváron

1967-ben érettségizett és szerzett technikusi képesítést a Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari Technikumban. 1967-ben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. A híradástechnikai szakon, 1972-ben szerzett villamosmérnöki oklevelet. A párhuzamosan végzett mérnöktanári tanulmányainak eredményeképpen 1972-ben villamos-mérnöktanári oklevelet is szerzett. 1972-ben a budapesti ORION Rádió és Villamossági Gyár (ahonnan ösztöndíjat kapott), mikrohullámú fejlesztési osztályán kezdett dolgozni fejlesztőmérnök munkakörben. 1974 elején a csoport megszűnt, a munkakörrel együtt. 1974-1983-ig a Finommechanikai és Műszergyártó Szövetkezet (FOK-GYEM) fejlesztőmérnöke. Itt utastájékoztató rendszerek és sport eredményjelző berendezések fejlesztésével, üzemeltetésével foglalkozott. (Domogyedovó repülőtér, Irkutszk főpályaudvar, Komjádi uszoda, Moszkva súlyemelő világbajnokság.). 1983-2016-ig tanár, vezetőtanár majd igazgatóhelyettes az ELTE Trefort Ágoston Gyakorlóiskolában. A kezdeti években technikát, 86-tól kezdve számítástechnikát, ill. később informatikát tanított. A HUNGARNET egyesület tagjaként az NIIF révén az elsők között kapcsolódhatott az iskola az akadémiai kutatóintézeteket, egyetemi tanszékeket, és nyilvános könyvtárakat összekapcsoló országos számítógép hálózatra, biztosítva az alap hálózati szolgáltatások (e-mail, fájl-transzfer, távoli bejelentkezés stb.) hozzáférhetőségét. Pályázatok segítségével fokozatosan kiépítette az iskola számítógépes hálózatát. Igazgatóhelyettesként három nagyszabású átépítésben és épület bővítésben vett részt. A tanárok részére tanfolyamokat tartott alkalmazói ismeretek (szövegszerkesztés, táblázatkezelés, levelezés, internet használat) használatára.

Munkája elismeréseként az Egyetem Tanácsa 1997-ben a Trefort Ágoston emléklappal tüntette ki. 2007-ben az ELTE Szenátusa az „ELTE Emlékérem” kitüntetést adományozta. 2016-ban nyugdíjazása alkalmából az Emberi Erőforrások Minisztériuma a „Pedagógus szolgálati emlékérem” elismerésben részesítette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Palotai György

1946-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakon tanulmányai befejezése után a Volán Elektronika (VE) három-műszakos, folyamatos üzemeltetésű számítógéptermebe nyert felvételt. A VE UNIVAC (USA) országos számítógép szervizében dolgozott, üzemeltető mérnökként. A VE volt akkor az ország legnagyobb, „civil” számítógépterme. 1971 januártól-augusztusig előfelvételiként pótlólagos katonai szolgálatot teljesített. Halasztások után 1972-ben védte meg diplomáját. 1973-ban sikertelenül pályázott a VIDEOTON - CII kisszámítógép gyártó cég franciaországi állására. 1977-ben Minszkben (SZU) az ESZR nagygépes, orosz nyelvű, hét hónapos tanfolyamát végezte el. Még ugyanebben az évben átvette a (VE) RANK XEROX országos, kijárós, iratmásológép-szervizének vezetését – 35 fő. A VE-ben töltött évek után az újonnan alakult MINOLTA Magyarország iratmásológép-szervíz vezetője lett. Az öt vidéki kirendeltséggel együtt 65 ember tartozott az irányítása alá. Mindkét márka 5-6 géptípusának üzemeltetési - javítási tanfolyamait végezte el Brassóban, Brnóban, Manchesterben. 1991-től kisvállalkozásba kezdett, még a fenti MINOLTA márka gépeivel. 1994-től a SELEX Budapest Kft. (CANON-klón) tulajdonosaként, iratmásológépek forgalmazásával, országos szervizelésével és kellék ellátásával egyéni vállalkozásba kezdett. 2000-ben felhagyott a vállalkozásával és egy ruhaipari gépek javításával foglalkozó kft. adminisztratív ügyeinek intézését végezte, számlázás, pályázatírás, levelezés-postázás, anyagbeszerzés, raktározás-nyilvántartás. 2007 óta nyugdíjas.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pap György

1947-ben született Budapesten

Villamosmérnöki oklevelének megszerzése után 1971-ben a Mechanikai Laboratóriumban kezdett dolgozni, különféle berendezések gyártásával, tesztelésével foglalkozott. 1972-ben az akkor induló Videoton Fejlesztési Intézet munkatársa lett, ahol az R10-es számítógép folyamattírányítási perifériás eszközeinek fejlesztését végezte, majd tesztberendezések tervezésével, gyártásával foglalkozott. Munkásságát szervizmérnökök oktatójaként fejezte be a Videotonnál. 1990-ben meghívásra a SOTE Szemészeti Klinikájára került tudományos munkatársként, ahol digitális vizsgáló eszközök, számítógép hálózatok telepítése, üzemeltetése volt. Részt vett a klinika tudományos munkájában és a lézeres korrekciós műtétek bevezetésében, berendezéseinek kezelésében. 1981-től több vállalkozás gazdasági-szakmai irányítását is végezte. 2007-ben vonult nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Papp Lajos

1945-ben született Miskolcon

Miskolcon a Bláthy Ottó Erőssáramú Villamosipari Technikumban végzett 1964-ben, s még abban az évben felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának erőssáramú szakára. Egyetemi tanulmányait 1969-ben fejezte be, villamosmérnöki diplomáját 1970-ben védte meg. 1969-ben az Edelényi Bányaüzemnél helyezkedett el, mivel az egyetemi évek alatt a Borsodi Szénbányák ösztöndíjasa volt. Műszakvezető villamosmérnök beosztásban dolgozott 1972 januárig. Áthelyezéssel került az Építésgazdasági és Szervezési Intézet szervezetébe tudományos segédmunkatárs munkakörben. Feladata az ÉGSZI alakuló Miskolci Számítóközpontjának vezetése, az EMG-830-as számítógép telepítése és üzemeltetése volt. 1973-tól a Kőolajvezeték Vállalat (Siófok) elektromos TMK vezetői feladatait látta el 1977-ig. Ezután áthelyezéssel a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem közalkalmazotti állományába került, a Szállítóberendezések Tanszék (később, 1992-től Anyagmozgatási és Logisztikai Tanszék, majd Logisztikai Intézet) műszaki-tudományos ügyintézője. Tanszéki főmunkatársként innen ment nyugdíjba, illetve dolgozott 2008-ig. A tanszék oktatási-kutatási tevékenységén belül részt vett a laboratóriumi fejlesztések előkészítésében, vezetéknélküli targonca, robotizált munkahely kialakításában, a laboratórium irányításában, anyagmozgató gépek dinamikai, sztochasztikus folyamatainak vizsgálatában. A feladatok közé tartozott a gépészmérnök hallgatók laboratóriumi gyakorlatának irányítása, szakdolgozatok, diplomatervek konzultálását is vállalta. Közreműködött az egyetemi telefonközpont felújításának előkészítésében, az új berendezés beüzemelésében, működtetésének vezetésében.

Munkája elismeréseként 1985-ben 'Miniszteri dicséretben' részesült. A Miskolci Egyetem tanácsosi, majd főtanácsosi címet adományozott részére.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pásztor János

1946-ben született Tornalján

1965-ban az Ózdi József Attila Gimnáziumban érettségizett. Még ebben az évben felvételt nyert esti tagozaton a BME Villamosmérnöki Karára. Közben több vállalatnál fizikai munkás volt. A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1971-ben kapta meg diplomáját. Diplomás mérnökként a Vegyépszer Műszer Automatika gyáregységében már korábban is fennálló munkaviszonyát megtartva a gyártás- és szereléselőkészítő csoportot vezette négy éven keresztül. Ennek keretében a magyarországi vegyipari nagyberuházások műszer automatika kivitelezésénél szerzett gyakorlatot. 1972-ben pályamódosítás révén a Katonai Műszaki Főiskolán tanárként adta át elméleti ismereteit és gyakorlati tapasztalatát a magyar és külföldi hallgatóknak. 1975-ben ismét a vegyipar irányába fordult és a Borsodi Vegyi Kombinát létesítmény mérnöke lett, de már nem a kivitelezés, hanem a beruházási feladatok ellátásában. Ezen időszak alatt a Kazincbarcikai Főiskolán tanított, az üzemi dolgozók számára szakmai és technikai továbbképzés szervezésével biztosította a beruházás alkalmával megvalósított új technika megismerését. A beruházás befejezése után az új létesítmény üzemeltetésénél kapott feladatot műszerész üzemvezető beosztással. 1977-ben a BME Gépészmérnöki Karán okleveles mérnöktanár képesítést kapott. 1986-ban az Oxigén és Disszouzgázgyár Vállalat ajánlott újabb kihívást jelentő feladatot. Ezen a területen 17 éven keresztül az ipari és egészségügyi gázgyártás új alkalmazástechnika tervezésén, kivitelezésén dolgozott. Volt műszer- automatika vezető, főenergetikus, műszaki szolgálat vezető. 2003-ban változtatott a tevékenységi területén, amikor a Kojair Med Kft. ügyvezető igazgatója lett. A finn-magyar érdekeltségű vállalkozás orvosi gázellátás, orvostechnológia, steril terek fejlesztését, kivitelezését irányította. A társaság átalakulása után a tevékenységét megtartotta, de megváltozott névvel (Meditech Center Kft.) végezi, melynek vezetésében a mai napig is aktívan részt vesz.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pejkó Zoltán

1949-ben született Celldömölkön

Az Budapesti Műszaki Egyetem 1972-ben történt elvégzése után az ALUTERV-FKI cégnél export fővállalkozóként dolgozott. Munkája során másfél évig szerelési szaktanácsadóként közreműködött az akkori Jugoszláviában található Obrovácon egy 300.000 tonna/év kapacitású timföldgyár építésében. 1980-tól munkáját villanyszerelő kisiparosként folytatta. A gazdasági életben bekövetkező változásokat kihasználva 1991-ben céget alapítva folytatta a villanyszerelő tevékenységet. A cég főként lakó- és irodaépületek komplett elektromos kivitelezésével foglalkozott. Szakmai ismereteinek bővítése és színvonalának emelése érdekében részt vett az érintésvédelmi felülvizsgáló, a villamos berendezések felülvizsgálója és a villámvédelem felülvizsgálója képzéseken. 2010-ben történt nyugdíjba vonulása után a cégen belül nyugdíjasként a mai napig felelős műszaki vezetői és műszaki ellenőri tevékenységet folytat.

Munkáját több ízben vállalati Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és egy alkalommal a Nehézipar Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pham Minh Viet

1950-ben született Hai Phongban

1974-1984-től a Hanoi műszaki egyetemen oktatott. 1984-1988 között Budapesten aspiráns volt. 1988 - 2000 között a Hanoi műszaki egyetem tanszékvezetői, majd dékáni feladatot látott el. 2000-2010 között a Hanoi nyitott egyetem rektora. 2010 óta szakmai tanácsadó.

Állami (Vietnám) elismerést kapott: Kitűnő tanárnak nyilvánították és a Munka érdemrendjét is megkapta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Pintz Gábor

1949-ben született Budapesten

1972 és 1985 között a Villamosenergiaipari Kutató Intézet (VEIKI) munkatársaként nagyfeszültségű hálózatok távirányítására szolgáló rendszerek fejlesztésén dolgozott. Tervei alapján készült az első ipari környezetben működő mikroprocesszoros rendszer, a Kiskörei Vízerőmű távvezérlésének megvalósítása 1975-ben. 1977-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen digitális elektronikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 1978-ban ösztöndíjas-ként a Trondheimi Műszaki Főiskolán folytatott kutatásokat. Vezető fejlesztője volt a VEIKI villamos hálózati távirányító rendszereinek. Több szolgálati szabadalom szerzője. 1985-től a Microsystem Kisszövetkezetben szoftverfejlesztő. 1990-től újra a VEIKI-ben dolgozott mint a Telemechanika Laboratórium vezetője. 1993 és 1995 között az ABB Energir alkalmazottja, az ABB irányítástechnikai rendszereinek marketingjével foglalkozik, továbbá a rendszerek alkalmazását segítő programozói tevékenységet végez Magyarországon és Németországban. 1996-tól a Siemens Rt. alkalmazottjaként a minneapolis-i Siemens Energy projekt teamjének tagja, amely az MVM és a hazai áramszolgáltatók részére készülő nagyfeszültségű hálózatirányító rendszer (Spectrum EMS) tervezését, az adaptálását, megvalósítását, üzembehelyezését végzi. Feladata kapcsolattartás a magyar szakemberekkel, a helyszíni munkák szervezése, továbbá a Siemens Spectrum rendszer és egyes meglévő magyarországi berendezések illesztése. 2000-2015-ig a Siemens Energy alvállalkozójaként a Magyarországra szállított rendszerek karbantartását szervezi, részt vesz a rendszerek bővítését, frissítését célzó kereskedelmi és műszaki előkészítő munkákban. Ez alatt több protokollkonvertert és adatkoncentrátort fejlesztett ki különböző szállítóktól származó rendszerek összekötésére. 2015 végén nyugdíjba vonult.

Kiváló Feltaláló díjat kapott (1983)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Póder Margit

műszaki doktor

1948-ban született Kerecsenden

1972-ben végzett a BME Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakon. Az Építésgazdasági és Szervezési Intézet pécsi tagozata R22-es számítóközpontjában dolgozott öt évig mint üzemeltető és fejlesztőmérnök. Közben bekapcsolódott a Pollack Mihály Műszaki Főiskolán (a továbbiakban PMMF) folyó kutatási munkákba, ahol mérésadatgyűjtés és feldolgozás terén szerzett tapasztalatokat. 1978-ban átkerült a PMMF Matematika Számítástechnika Intézetébe. Itt hardwarefejlesztésekben, illetve egyes kutatási témákban vett részt. Közben Irányítástechnika szakmérnöki oklevelet szerzett, majd egy hosszabb tudományos munka eredményeként 1985-ben műszaki doktorrá avatták. A főiskolán 1985-től adjunktusként számítástechnikai ismereteket oktatott. 1989-ben a versenyszférában kezdett dolgozni. Csapatmunkában komplex rendszerek megtervezése, programozása, beüzemelése volt a feladata. 1995-től a Pécs-Baranyai Kereskedelmi és Iparkamara informatikai osztályvezetője lett. Feladata a kamarai nyilvántartó rendszer, a hivatali információs rendszer és a vállalkozói információs rendszer megtervezése, működtetése volt. Megszervezte a kamarához tartozó informatikai cégek kapcsolatrendszerét, évente kiállításokat rendezett a baranyai cégek bemutatkozása érdekében. A kötelező iparkamarai tagság eltörlése után visszatért az oktatásba. A PMMF a Pécsi Tudományegyetem Műszaki Informatika Kara lett, itt főiskolai docensként oktatott számítástechnikai alapismereteket, programozást előadóként és gyakorlatvezetőként. Két ciklusban a Számítástechnika Tanszék tanszékvezetője volt.

Művelődési Miniszter Dicsérő oklevélben részesítette (1988). Pollack Mihály emlékérem ezüst fokozatot kapott nyugdíjba vonulásakor (2013).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Radó Ákos

1947-ben született Budapesten

Végzettségét a BME Villamosmérnöki Kar, műszer- és szabályozástechnikai szak, digitális berendezések ágazatán szerezte meg (okl. villamosmérnök, 1982). BME doktori fokozatot "Számítógépek programozása" (1980.) kapott, majd Közgazdasági Egyetem mérnök-közgazdász végzettséget is szerzett (1981). 1972-1980 között az MTA Számítástechnikai és Automatizálási Kutató Intézet számítóközpontjában dolgozott, majd az intézet Tudományos Titkárságát vezette. 1980-1988 között a Magyar Nemzeti Bank Innovációs Alapjánál műszaki újdonságok megvalósítását segítette. 1988-tól 1997-ig különböző pénzügyi tevékenységet folytató cégek vezetőjeként tevékenykedett. 1997-2002 között a Magyar Nemzeti Bank Emissziós főosztályát vezette, ahol a készpénzlogisztikai feladatokat irányította. 2002-2003 között a GIRO Bankkártya Zrt. főosztályvezetője volt. 2004-től 2012-es nyugdíjba vonulásáig egy svájci pénzintézet magyarországi képviselőjét vezette.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Rédei Ferencné (Olt Judit)

1948-ben született Budapesten

A következő munkahelyeken dolgozott: 1972-1979 Híradásipari Kutató Intézet - tudományos munkatársa. 1979-1984 Idegenforgalmi Propaganda Kiadó- szerkesztő. 1984-1986 Közlekedési Szakszervezet - lapszerkesztő. 1986-1988 Impulzus (Delta szaklapkiadó) - lapszerkesztő. 1988-1991 Világgazdaság - szerkesztő, újságíró. 1991-1995 Napi Gazdaság - lapszerkesztő, Kft. ügyvezető. 1995-2000 Figyelő - Duna TV szerkesztő, újságíró. 2000-2010 Hyundai Auto Hungary, Jaguar-Land-Rover Hungary Marketing vezető, Lotus Import Hungary Brand Manager. 2000-2012 Radio Q ügyvezető ig. 2012- szabadfoglalkozású újságíró.

Kollektív Pulitzer emlékdíjban részesítette a Figyelő szerkesztőség.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reich Tamás

1949-ben született Budapesten

1972 októberében mint HW fejlesztő helyezkedett el a VIDEOTON Fejlesztési Intézetében. Rögtön bekapcsolódott az R10 és a DP sornyomtató illesztésének fejlesztésébe és a „0” sorozat gyártásába. Ezt követően a DP nyomtatók honosításában és annak az elfogadtatásában az ESZR rendszerben dolgozott. Majd önálló feladatként a Facit kazettás magnó, mint adattároló, az R11-hez illesztését valósította meg. Ez követően SW fejlesztési feladatokat valósított meg. Az R11-hez kifejlesztett Telexhívó driverét és teszt rendszerét valósította meg. Utána az R11 és az ESZR csatornaadapter vezérlőre nyomtató emulációt fejlesztett. 1986-ban a DataPlan Kisszövekezetben az általuk fejlesztett elektronikus diszk R11 illesztésének szoftver elemeit készítette. 1987-ben az SZKI SRL részlegében a VENTURA Publisher honosításában kapott szerepet. A csak a magyar nyelvben szereplő két karakter a hosszú Ő és Ú kezelést tette lehetővé. Majd itt kezdődött a kereskedői pályája a VENTURA terjesztésével. 1989-től az USA System Kft. kereskedelmi vezetőjeként az AST amerikai PC-k forgalmazását irányította. 1992 őszétől a Műszertechnika Computer Rt. értékesítési igazgatójaként dolgozott 1994-ig. 1994-ben alapított egy családi vállalkozást, amely egy nemzetközi hálózat magyar tagjaként áfa-visszatérítést intézett magyar és európai cégek számára. Ezt a vállalkozást a mai napig vezeti. 1997-ben egy informatikai oktatócéget alapított két társával. Ebben értékesítési és műszaki feladatokat lát el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Reischig Ottó

1948-ben született Budapesten

1972-ben szerzett villamosmérnöki diplomát a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar híradástechnika szakán. 1972-től a Magyar Rádió és Televíziónál, később Magyar Televíziónál dolgozott kép és hangmérnökként majd műszaki vezetőként. 1982-től a Gyártási Igazgatóság Filmtechnikai Osztály vezetője. 1996-tól az Üzemviteli Főosztály vezetője. 1998 januártól a Központi Üzemviteli Igazgatóságot vezeti. 2002-től főiskolai adjunktusként a Budapesti Műszaki Főiskola (később Óbudai Egyetem) Kandó kar Híradástechnikai Intézetnél oktató (Villamosságtan, Híradástechnikai mérések, technológiák). 2008-as nyugdíjba vonulása után 2015-ig óraadóként dolgozott tovább.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Révész Attila

1947-ben született Bánhidán

1972-ben szerezte meg villamosmérnöki oklevelét az erősáramú szakon. A diploma megszerzése után a Magyar Villamos Művek Tröszt ösztöndíjasaként, a Budapesti Elektromos Művek Távlati Fejlesztési Osztályán helyezkedett el mérnökként. Ezzel egyidőben, a Budapesti Könnyűipari Műszaki Főiskolán is elkezdett dolgozni mint külső óraadó tanár. Diplomatervét továbbfejlesztette a BME Villamosművek Tanszék kutatási tevékenységébe bekapcsolódva külső munkatársként. Ebben a témában publikált formuláit az ITU-T/CCITT Directives Volume II - Chap. 4 is leközölte 1989-ben. 1976-ban tanársegédi kinevezést kapott a Könnyűipari Műszaki Főiskolán, ahol főállásban többek között Elektrotechnikát tanított, majd később főiskolai adjunktusként folytatta oktatási tevékenységét ugyanott. 1984-ben elhagyta az országot és Kaliforniában, Los Angeles-ben telepedett le, miután politikai menedékjogot kapott. Életét újrakezdve, 1988-ban a Rockwell International Corporation Rocketdyne Division vállalatánál dolgozott mérnökként a NASA eredeti Space Station Freedom Electric Power System tervezési csoportjában öt évig. Aktívan részt vett a szakmai szervezetek és azok vezetőségének munkájában is, úgy mint az IEEE senior member, AIAA senior member, IAE fellow, egészen nyugdíjba vonulásáig. Szakmai pályafutását a Los Angeles ORT College oktatójaként fejezte be 2010-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Romhányi András

1949-ben született Budapesten

Pályaelhagyó, munkában töltött életének első 6 esztendejében dolgozott a villamos szakmában, majd népművelő lett. Első munkahelye a Kandó Kálmán Főiskola volt, ahol tanársegédként dolgozott. A Ganz Műszer Művekben fejlesztőmérnökként kereste kenyerét. A Ferroglobus TEK Vállalatnál villanyszerelő volt. A Híradástechnika Szövetkezetben fejlesztő- majd bemérő mérnökként alkalmazták. Ezután pályát váltott; saját szavaival élve: „Mérnökként nagy jövő áll mögöttem.”

Kispest Díszpolgárává nevezték ki. (2019)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el mérnöki tevékenységét.

Rozsnyai Gábor

1949-ben született Budapesten

1972-től a Számítástechnikai Oktató Központban és utódintézményében, a Számítás-technika Alkalmazási Vállalatnál oktatás mellett tananyagok kidolgozásával, a számítástechnikai képzés tervezésével, az ott megvalósított interaktív terminálra alapozott oktatási rendszerrel foglalkozott. Később érdeklődése a számítógépes grafika, valamint a számítógéppel támogatott tervezés (Computer Aided Design, CAD) témák felé fordult. 1978-1980 között a kőbányai Richter Gedeon Gyógyszergyárban az ország egyik legkisebb számítógépközpontjában (TPA/i gép mellett) statisztikai programok fejlesztésével, majd biológiailag aktív jelek feldolgozására alkalmas mikroprocesszoros rendszer fejlesztésével foglalkozott. 1980-tól alkalmazásfejlesztőként, projektmenedzserként és projektszervezőként aktívan vett részt az ún. szoftver-export tevékenységben – az UTOrg, SOFTCOOP, Computer Partner, Montana, Datorg, Team HLC GmbH és Kft. cégek szervezésében. E tevékenységet az IBM, BMW, Semperit, VAMED, PCD, Baywa, Deutsche Telekom, AUA cégek Európa német nyelvterületén működő részlegeinél végezte. 1999-től az AAM Consulting munkatársaként tanácsadási tevékenységet végzett. Többek között részt vett a 2000. évre előrevetített számítógépes világösszeomlás (Y2K) rendszeradaptációiban. 1995-2004 között részt vett a hazai integrált vállalatirányítási rendszerek meghonosításában (Datorg Team Kft.) és oktatásában is (Gábor Dénes Műszaki Főiskola, Általános Vállalkozási Főiskola, Szent István Közgazdasági Szakközépiskola). 2004-2007 között a Közlekedéstudományi Intézet kutatójaként az érintésmentes elektronikus kártyák közlekedésben való felhasználásával, mintarendszer létrehozásával foglalkozott. 2007-2016 között nagyszámítógépes rendszerek üzemeltetési támogatásával és fejlesztésével foglalkozott az Unicredit Bank, az IBM, a T-Systems-ITSH és az ExxonMobil világcégeknél. 1972-től Aktívan részt vesz az NJSZT különböző szakmai közösségeiben, a Híradástechnikai Egyesületben (HTE), valamint 1990-es évektől a Projektmenedzser Szövetségben (PMSZ). Létrehozója és elnöke a HR Nemzetközi Egyesületnek, mely sokat tett a hazai HR kultúra javításáért (2000-2006).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Rudas János

1947-ben született Budapesten

A BME Villamosmérnöki Karának elvégzése után 1972-ben a Számítástechnikai Koordinációs Intézetben helyezkedett el, ahol hardware és software fejlesztéssel foglalkozott, majd Számítóközpont vezető és főosztályvezető lett. A doktori címet 1981-ben szerzett. 1984-ben létrehozták a SCITEL olasz-magyar leányvállalatot, aminek ügyvezető igazgatójaként dolgozott 1983-ig. Számítógépes rendszerek fejlesztés, értékesítése volt a feladatuk hazai és külföldi piacokon. 1993-94 között a Magyar Posta Rt.-nél dolgozott, mint banktechnológiai igazgató. A Posta Zsíró szakmai és üzletpolitikai koncepciójának kidolgozása és vezetése volt a feladata. 1994-95 között az IBM Magyarország Kft., az IBM magyarországi képviseleténél a Rendszer- és Alkalmazásfejlesztési Iroda irodavezetője volt, mely nagy projektekkal foglalkozott. 1995-96 között az Ernst and Young Kft. partnereként a Vállalati Tanácsadás Üzletág kialakítása és vezetése volt a munkaköre. 1995-től saját céget alapított MON-AT Tanácsadó Kft. néven, és az Egészségügyi Világbanki projektet vezetett 2000-ig. 2000-től új céget alapított HMP-Logic Kft. néven. 2021-ig ügyvezető igazgatóként az alábbi projekteket vezette: vezetői, tanácsadás, egészségügyi és informatikai projektek, felsőoktatási projektek, megújuló energiás projektek, országos fejlesztéspolitikai stratégiák kialakítása. Társadalmi munkában 1989-től 2015-ig a Menedzserek Országos Szövetsége társelnöke volt. 1998-tól jelenleg is a Vállalkozók és Munkáltatók Szövetségében társelnök, illetve FB tag.

2004-ben megkapta a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjét, 2020-ban pedig a Magyar Gazdaságért Díjat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sarkadi-Nagy István

1948-ben született Debrecenben

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kara híradástechnikai szakán végzett 1972-ben. Diplomaterve egy japán Fuji mini-számítógép operációs rendszere volt, amelyet 8 évig használtak a tanszéken. Az MTA Központi Fizikai Kutatóintézetének Számítástechnikai Főosztályára került, ahol első munkája az első hazai BASIC fordítóprogram fejlesztése volt Szlankó Jánossal. A CEDRUS interaktív job előkészítő rendszer front-end részének fejlesztéséért 1979-ben KFKI Jánossy díjat kapott. 1980-tól számítógép hálózat fejlesztéssel foglalkozott. 1982-ben az angliai Hatfield Polytechnic IBM gyűrűs lokális hálózatának monitorozási és mérési rendszerét fejlesztette ki. 1983-tól főosztályvezető helyettes, majd 1985-1990-ig az MSZKI Számítástechnikai Főosztály tudományos főosztályvezetője. A Paksi Atomerőmű támogatásának és tréning szimulátorának szoftver támogatása az AEKI (Atomenergetikai Kutatóintézet) vezetésével hozzájárult ahhoz, hogy Paksi az egyik legbiztonságosabb orosz atomerőmű lett. 1991-1997 között az alkalmazásfejlesztő KFKI IBIS Kft. ügyvezetője. 1998-tól a KFKI Számítástechnikai csoport belső IT igazgatója, a XIII. kerületi irodaházak lokális hálózatának tervezését és megvalósítását irányítja. 1998-ban először szervez két ITIL Foundation tanfolyamot Magyarországon. 2003-tól Krauth Péterrel együtt indítják be az ITIL tanfolyamokat és vizsgákat, majd 2007-től az ITIL V3 alap és haladó képzéseket, majd 2019-től az ITIL4 oktatást. Összesen több mint 6000 hallgató tett ITIL vizsgákat. 2005-től az IQSOFT-John Bryce Oktatóközpont szervezésében végzi az ITIL képzéseket. 2004-ben létrehozza az itSMF (it Service Management Forum) magyar tagozatát, amely tagja lett az itSMF International több mint 50 tagszervezetének. Az itSMF Magyarország közhasznú szervezet elnökeként 30 konferenciát szervezett, ahol az ITSM (IT Service Management) bevezetési tapasztalatait osztják meg és az ITIL fejlesztői és nemzetközi szerzői meghívott előadóként segítik a magyar informatikusokat a hatékony értékteremtésben.

1979-ben és 1987-ben Jánossy díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sárkány László

1945-ben született Csongrádon

1963-ban érettségizett a budapesti I. István Gimnáziumban, majd a MŰM 14-es Iparitanuló Intézetben elektronikai műszerész szakmunkás bizonyítványt szerzett. A Telefongyárban dolgozott 2 hónapig, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karának villamos műszaki-tanári szakát végezte el 1970-ben. Részt vett a Tudományos Diákkör munkájában és 4 társával közösen I. díjat kapott. 1970-től a budapesti Egressy Gábor Ipari Szakközépiskola tanára volt 38 éven át, 2008-ig. Általában villamos elméleti (elektrotechnika, elektronika, automatika) tantárgyakat tanított. Részt vett az Egressy modell-kísérletben, megírta az elektronika szak elektrotechnika és elektronika tanterveit. Ezekből a tantárgyakból tankönyvpótló jegyzeteket is írt. A villamos elméleti munkaközösség vezetője és osztályfőnök is volt.

Miniszteri dicséretet kapott 1991-ben eredményes munkájáért.

Miniszteri dicséretben részesült. Egressy plakettet kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Schmidt János

1947-ben született Keszthelyen

1972-ben szerzett oklevelet a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakán. A Dédász Nagykanizsai üzemigazgatóságán üzemviteli mérnökként kezdett, majd Pécsen távlati fejlesztőmérnökként dolgozott 1976-ig. 1976-tól a Szekszárdi Üzemigazgatóság üzemigazgatójának nevezték ki. 1980-ban gazdaságmérnöki képzést fejezte be. 1992-97-ig az Édász Győr vezérigazgatója. 1994-95-ben az MVM Rt. igazgatósági tagja. 1997-től magánvállalkozásában (Vetop Kft.) szakértő és energetikai tanácsadó. Tanácsadóként dolgozott a Miniszterelnöki Hivatalnak, Gazdasági Minisztériumnak, Ipari és Kereskedelmi minisztériumnak, Energia Hivatalnak, MVM Rt.-nek, MOL Rt.-nek, önkormányzatoknak. 2003-ban energetikai bróker képesítést szerez. 2018-tól energetikai szakreferensi munkákat is végzett. 1972-től a MEE tagja, 1995-ben Bláthy díjban részesítik. A Magyar Mérnök Kamara Győri tagozatának alapító tagja. Több szakmai cikk szerzője, ill. társszerzője: Elektrotechnika, Magyar Energetika, Energiagazdálkodás, CET.

MEE Bláthy Díjjal tüntette ki 1995-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Somlai Tibor

1948-ben született Budapesten

1972-es BME diploma után 1976-ban a MKKE-n mérnök-közgazdász diplomát kapott, 1986-ban ugyanott doktori címet szerzett. 1976-ban megnősült, 2 gyermeke született, akik ma már szintén házasok, s tőlük van 4 unokája. Francia nyelvből felsőfokú, angolból középfokú nyelvvizsgákkal rendelkezik, németül munkaszinten volt tárgyalóképes. A mérnöki területet korán elhagyta, informatikai, társadalomtudományi határterületek felé mozgult el. Első munkahelye az Országos Vezetőképző Központ Számítástechnikai Intézete volt, amely később a MüM Számti-vá alakult. Itt dolgozott 10 évig mint rendszerszervező, közgazdász kutató. A Mikroelektronika Kormánybiztos tanácsadója lett 1982-ben 3 évig, s ebből a témából írta közgazdász doktori értekezését is. A közgazdász kutatói munkát az Ipargazdasági Intézetben folytatta 1986-89 között. Jelentősnek mondható nemzetközi tapasztalatai: 8 hónapos és 6 hetes franciaországi kutatói ösztöndíjak, Unido informatikai tanácsadó Etiópiában és Zambiában, 1 hónapos japán ösztöndíjas tanulmányút, valamint számos közös munka svéd, francia, angol, amerikai, ukrán cégekkel. 1989-ben vezetési tanácsadó lett, melyet nyugdíjba vonulásáig folytatott. Először főállásban a Diebold német-magyar vezetési tanácsadó cégnél dolgozott, de már közben Telos Gmk.-t alapított és 1990-től ennek keretében nyújtott önálló és alvállalkozói szolgáltatásokat. 1991-ben saját Escon Kft. cégén keresztül vállalkozott. 1996-ban megszerezte a Bejegyzett Vezetési Tanácsadó (Certified Management Consultant) címet. 1991-2018 között közel 40 céggel került kapcsolatba, s tanácsadással, közvetlen munkával segített működésükön. Időközben felső vezetői állást is betöltött két nagy állami tulajdonú cégben. 2002-2005 között a Dunafer Zrt. helyettes vezérigazgatója, 2005-2007 között a Malév Zrt. elnökének tanácsadója volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stammné Maros Ágnes

1949-ben született Esztergomban

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnika szakon végzett 1972-ben. Budapesten, a Magyar Optikai Művek Konstruktív Főosztály Számítástechnika Osztályán kezdett el dolgozni. Első feladata lyukszalag adagoló, fogadó készülékek elektromos tervezése, bemérése, dokumentálása volt. Részt vett a 8"-os MF 3200, majd MF 6400 hajlékony mágneslemezes tárolók fejlesztésében. Feladata volt a léptetőmotor vezérléséhez, beméréséhez szükséges vizsgáló eszközök tervezése, gyártástámogatása. Német és angol nyelvből középfokú nyelvvizsgája van. Műszaki tolmásként közreműködött Prágában és az NDK-ban tartott műszerbemutatókon, szerviztanfolyamokon. A MOM felbomlása után az utód Globios Kft.-ben megismerkedett a számítógépes kiadványszerkesztéssel. Műszerismertetők, gépkönyvek, bemutató anyagok elkészítésével foglalkozott. 1993-tól a szintén MOM utód G+D Trade Kft.-ben feladata volt a Geodimeter totál mérőállomás szervizelése, a svéd partnerrel való kapcsolattartás. 1997-től a Globios Kft.-ben geodéziai műszerek és tartozékok export, import ügyintézését, termékismertetők, prospektusok készítését végezte. Részt vett az évenként megrendezett németországi Geodetentag vándorkiállításokon. 2003-tól az ELO (Európai Levelező Oktatás) Kft.-ben dolgozott, ahol különböző távoktató tanfolyamok (ECDL, ügyintéző, pénzügyi előadó, stb.) kiadványszerkesztésével foglalkozott. Két gyermeke van.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stancsich György

1948-ben született Budapesten

1972-től 1990-ig az MTA KFKI Mérés- és Számítástechnikai Kutató Intézet tudományos munkatársa. Először CAMAC rendszerek gyártásával foglalkozott, majd több TPA számítógéphez tervezett CAMAC keretvezérlőt. Részt vett az ICA-80 sokcsatornás analízátor tervezésében és gyártásba vitelében. Később a TPA termékcsaládhoz tartozó két számítógép fejlesztésében és gyártásában vett részt. Több CPU-t, memóriát, periféria kártyát és kiegészítő egységet tervezett. Tizenhárom szolgálati szabadalma van. 1990-1992 között a KFKI ISYS Kft. értékesítési szakértője. 1992-től 2010-ig a Digital Magyarország, a Compaq Magyarország, ill. a HP Magyarország munkatársa. A Digital Magyarországnál konfigurációs szakértőként VAX, AlphaServer és diszkes alrendszerek tervezése, konfigurálása és a konfigurációk ellenőrzése volt a feladata. A Compaq Magyarországnál architektúra tervezés és konfigurálás mellett az AlphaServer és storage termék menedzser feladatot is ellátja. A HP Magyarországnál, mint értékesítési szakértő komplex rendszer architektúrák tervezésével, konfigurálásával foglalkozott. Ezen belül HP Integrity, AlphaServer, ProLiant, Blade szerverekkel, HP-UX, Tru64-UNIX, OpenVMS, Linux és Windows operációs rendszerekkel, clusterekkel, diszkes alrendszerekkel, katasztrófatűrő megoldásokkal valamint szerver, diszkes alrendszer, és alkalmazás migrációval. Nyugdíjba vonulását követően 2013 és 2016 között a NISZ-ben (Nemzeti Infokommunikációs Szolgáltató ZRt.) dolgozott, mint hardver architekt.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, megkapta a Jánossy díjat és a Kiváló Feltaláló Kitüntetés ezüst fokozatát.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Stefán György

1948-ben született Budapesten

BME Villamosmérnöki Karának erősáramú szakán végzett 1972-ben. Az egyetemre szerzőkészítő szakmunkásként került felvételre. Az egyetem elvégzése után a GANZ-MÁVAG-nál kezdett dolgozni a mozdonytervező részlegnél. Az első gyerek megszületése után lakhatási problémák miatt Szegedre költözött. Itt a Szegedi Tervező Vállaltnál erősáramú tervezőként kommunális épületek, kazánházak transzformátor állomások tervezésével foglalkozott. Ezután 1972-ben a DÉLÉP vállaltnál a panelépítéssel kapcsolatos elektromos tervező csoport vezetője lett. Itt került szorosabb kapcsolatba a számítástechnikával, ahol több tervező szoftvert is készített. 1988-ban munkahelyet változtatott a Telekommunikáció területére. Itt erősáramú és informatikai feladatokat oldott meg. Munkahelye nem változott csak a vállalatok alakultak át. Így dolgozott a Szegedi Postaigazgatáson, a MATÁV Rt.-nél, az EMITEL Rt.-nél, a DÉLTÁV Rt.-nél, a VIVENDI Rt.-nél és az INVITEL Rt.-nél. Itt mint szolgáltatási osztályvezető és informatikus dolgozott. A legnagyobb munkája, amit az egész országban a távközlésben használtak az ITK (Távbeszélő Igénylők, Tápfejek és Kábelkönyvek nyilvántartása). 2008-ban innen ment nyugdíjba.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szabados Tamás

1948-ben született Budapesten

1972-től egyetemünk Villamoskari Matematika Tanszékén dolgozott, kezdetben tudományos továbbképzési ösztöndíjasként, majd egyetemi tanársegédként, egyetemi adjunktusként, végül egyetemi docensként. A BME Matematika Intézet 1996-os megalakulásakor az intézet Sztochasztika Tanszékén folytatta munkáját és onnan ment nyugdíjba 2013-ban. 1972 és 78 között kitüntetéses diplomával elvégezte az ELTE Alkalmazott matematikus szakát esti tagozaton. 1982-ben az ELTE-n egyetemi doktori címet, majd 1996-ban Ph.D. fokozatot szerzett matematikából. Oktatóként matematika tantárgyak széles spektrumát tanította egyetemünkön: a mérnöki karokon szokásos matematikai analízist és lineáris algebrát gyakorlatvezetőként, majd előadóként; valószínűségszámítást kezdetben gyakorlatvezetőként, majd előadóként; sztochasztikus folyamatokat szakmérnök hallgatóknak előadóként; sztochasztikus analízist matematikus szakos hallgatóknak előadóként. A BME-n kívül tanított statisztikát és valószínűségszámítást a Budapest Semester in Mathematics keretében (1996-2007) és a Western Maryland College Budapest keretében (1998-99). 1979-80-ban 10 hónapig magyar állami ösztöndíjas volt a Carleton Egyetemen (Ottawa, Kanada). 1991-92-ben vendégoktató volt a Spokane Falls Community College-ban (Washington állam, USA). Kutatóként fő területe a valószínűségszámítás, sztochasztikus folyamatok, sztochasztikus analízis. A Google Scholar 46 publikációját tartja számon összesen 231 hivatkozással. Ebből egy magyar nyelvű tankönyv és egy angol nyelvű monográfia, társszerzővel.

Rektori dicséretet kapott 1989-ben és 2007-ben, dékáni dicséretet 2003-ban, A magyar felsőoktatásért emlékérmet 2008-ban, kiváló oktató díjat 2010-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó Ferenc

1934-ben született Szápáron

Az 1950-es évek elején uralkodó politikai rendszerben a gimnáziumi továbbtanulás tiltott volt számára, ezért villanyszerelőnek tanult. 1956-ig villanyszerelő szakmunkásként dolgozott a Péti Kőolajipari Vállalatnál. 1956-65 között villanyszerelő szakoktató volt Várpalotán. 1956-60 között elvégezte a Kandó Kálmán Híradástechnikai és Műszeripari Technikumot, majd 1966-72 között a BME Villamosmérnöki Karát. 1965-72 között a Várpalotai Szénbányászati Trösztnél dolgozott, mint műszaki főelőadó. 1972-82 között a Magyar Szénbányászati Trösztnél (MSZT) dolgozott Tatabányán, mint a MSZT bányászati automatizálásának iparági koordinátora. Közben -miniszteri kinevezésre- több évig ellátta a Nemzetközi Szénbányászati Automatizálási Bizottságban a magyar meghatalmazott feladatkörét. 1982-89 között a Veszprémi Szénbányászati Trösztnél (VSZT) dolgozott műszaki fejlesztési főosztályvezető-helyettesként. 1989-94 között a VSZT által alapított TRONIX Irányítástechnikai Rt. műszaki Igazgatójaként dolgozott. 1994-től egyéni vállalkozóként folytatta a robbanásbiztos világítástechnikai berendezések kifejlesztését, EU ATEX Direktíva szerinti engedélyeztetését. 1998-ban mérnöki tevékenysége mellett elvállalta egy 60 lakásos Társasház közös képviseletét és tíz év alatt végrehajtott energiatakarékossági beruházásokkal (kazán-napkollektor, folyamat-ellenőrző rendszer kialakításával stb.) elérte a gázfogyasztás 75%-os, a közösségi villamosenergia-fogyasztás 80%-os csökkenését. 2010-ben a THT TOP 50 Országos Energiatakarékossági pályázatán első helyezést ért el.

2020-ban a THT Országos egyesülete Életmű Díjjal jutalmazta.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szabó László

1947-ben született Újpesten

Diplomája megszerzésekor társadalmi ösztöndíjasként az Egyesült Izzó Adócsőgyárában dolgozott, ami későbbi pályafutását alapvetően meghatározta. Karrierjének jelentős részében vezető beosztásban dolgozott műszaki és termelési területen. Az EIVRT Kutató Intézetében kifejlesztett haladó-hullámú csövek és fókuszáló mágnesszerelvények gyártásbeindításában vett részt, majd azok kis sorozatú gyártásában végigjárta a gyári ranglétrát a technológusi-, művezetői beosztástól az üzemvezetőig. Ezek az évek szerencsésen ötvözték a technológiai-fejlesztési és termelésszervezési feladatokat. 1980-as években a teljes elektroncsőprofil összevonásával megalakult a Vákuumelektronikai Gyár, így a vezetése alatt lévő üzemben jelentős profilbővítésre került sor. Részt vett a KFKI-ba kifejlesztett Pille berendezésben lévő gamma-sugárzásmérő cső technológiájának fejlesztésében is, melyet később a NASA is felhasznált az űrtechnológiai kutatásai során az Űrben. 1989-ben műszaki és termelési területen végzett eredményes munkájáért főmérnöki kinevezést kapott. Tulajdonos és profilváltás miatt a GE. Tungfram Lighting a Vákuumelektronikai Gyár egész profilját megszüntette, és a gyárat 1993-ban felszámolta. Ezután régi kollégáival megalakított egy reklámeszközöket tervező-, gyártó Kft.-t, melyben tulajdonos-ügyvezetőként és műszaki vezetőként dolgozott szakmai pályafutásának végéig.

Munkáját sok éven át rendszeresen Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szalai István

1948-ban született Budapesten

1972-76 között Drezdában, a „Transformaturen und Röntgenwerk” vállalatnál dolgozott.

1976-ban tért haza Magyarországra és 1996-ig a magyar gáz és olajiparban az OKGT / MOL elődje/ egyik vállalatánál, a KVV-nél dolgozott, osztályvezetői majd főosztályvezetői beosztásban. Katódos korrózióvédelmi rendszerek üzemeltetésével, tervezésével foglalkozott. 1979-ben a Veszprémi Vegyipari Egyetemen korrózióvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett. Németből felsőfokú, angolból középfokú nyelvvizsgát tett le. Katódvédelmi rendszereken munkatársaival új mérési eljárásokat fejlesztettek ki. Az OKGT katódvédelmi berendezések kódolási rendszerének egyik megalkotója. Munkatársaival Európában elsőként fejlesztették ki terepi körülmények között alkalmazható HP típusú számítógépes adatgyűjtő rendszert. A mérőrendszerrel lehetővé vált a mintegy 10 ezer km nagy nyomású katódosan védett, földalatti szénhidrogén szállító vezeték védelmi szintjének nagy pontosságú ellenőrzése, beszabályozása és a több tízezres nagyságrendű adatok számítógépes feldolgozása. 1996 és 2001 között a budapesti székhelyű, német tulajdonú „Schuck Armaturen Kft.” ügyvezetőjeként dolgozott. Továbbra is a katódos korrózióvédelem volt a fő szakterülete. A 90-es évek elején a terepi számítógépes adatgyűjtők elterjedésével lehetővé vált a katódosan védett létesítmények védelmi szintjének a teljes nyomvonalon történő folyamatos vizsgálata és a szigetelési hibahelyek feltárás nélküli meghatározása (un. intenzív mérés). Térségünkben elsőként alkalmazták a mérőrendszerekben GPS pozicionálást, mely lehetővé tette a hibahelyek cm nagyságrendű meghatározását. Pályafutása alatt katódos korrózióvédelmi tervezési, üzemeltetési, műszaki ellenőri feladatokat látott el Ausztriában, Németországban, Romániában, Jugoszláviában, Szlovákiában, Líbiában és Ukrajnában. 2001-ben barátjával saját céget alapított SER CO21 Kft. néven. A vállalkozás több németországi, olaszországi és cseh cég magyarországi képviseletét és termékeik hazai forgalmazását látta el. A cég ügyvezetőjeként dolgozott 2018-ig, nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Szántó Tamás

1947-ben született Budapesten

Tanulmányait 1967-ben kezdte a BME Villamosmérnöki Karon. Diplomáját 1972-ben a Kar műszer és szabályozástechnika szak Elektronikus Műszer ágazatán jeles eredménnyel megvédte. 1972-1987 között a Magyar Optikai Művek Geodéziai műszer szerkesztési osztályán dolgozott. Fő tevékenysége a geodéziai műszerek digitális elektronikájának fejlesztése és e fejlesztések irányítása volt. 1980-ban a BME Villamosmérnöki karon kitüntetéses szakmérnöki diplomával befejezte a digitális rendszertervező szakot, majd 1983-ban megvédte a „Digitális rendszertechnikai kérdések a MOM geodéziai műszereiben” című doktori értekezését. 1987-1993 között a MIKI Méréstechnikai Fejlesztő Vállalatnál az analóg integráltáramkörök fejlesztését, gyártását és bemérését támogató CAD/CAM rendszerek fejlesztési osztályát vezette majd kereskedelmi- és marketing igazgató volt. 1993-tól nyugdíjba vonulásáig egyik alapítóként a Mikrovolt Fejlesztő és Kereskedelmi Kft. ügyvezetője volt. Itt fejlesztették ki és értékesítették a közép- és felsőfokú szakképzés céljait szolgáló MIXI oktatórendszert. Közéleti aktivitásának főbb állomásai: 1988-1998 között a MTESZ Mérés és Automatizálási Tudományos Egyesület alelnöke és a Mérés és Automatika c. lap főszerkesztője volt. Tevékenységét 1995-ben Kolos Richárd díjjal ismerték el. 1998-2004 között a Magyar Szakképzési Társaság alelnöke és a Vállalkozói tagozat elnöke is volt.

Fejlesztéseinek eredményeit jól jelzik a különböző típusú giroteodolitokban és a mikrohullámú távmérőben megvalósult szabadalmait, és az 1985-ben odaítélt Ifjú Feltalálók Világkiállítás arany diplomája. Az emulációs elven működő és a top-down oktatási módszert alkalmazó oktatórendszert Hundedac '95, 97, 99 és 2001 arany díjjal, valamint Worlddidac '96 ezüst díjjal ismerték el. Kolos Richárd díj: 1995.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szebeni János

1944-ben született Budapesten

A végzettségeit a Kandó Kálmán Technikumban (1962), a Híradás és Műszeripari Technikumban (1966), és a BME Villamosmérnöki Karon szerezte meg (1972). Részt vett az Igazgatósági Elnökök Phare szervezésű továbbképzésén (1994), a Modern Alkalmazott Matematika mérnöki továbbképzésén, (1997, BME). Különböző munkaköröket töltött be: volt technikus, tervező, vezérigazgatóhelyettes – MOM 1962-63, 1992-95, E.L Geofizikai Intézet 1967; tudományos munkatárs; tudományos osztályvezető - Távközlési Kutató Intézet 1970-82, 1992; főkonstruktor, fejlesztési főmérnök: - FOK-GYEM Szövetkezet 1972-79, 2001-2004; fejlesztő főmérnök, divízió manager - Mikromatika Kft. 1989-1991; ügyvezető igazgató - MOM-Globios Kft. 1995-96, Maty-éri KHT 1998-2001; Rt. igazgatóságának elnöke - MOM Vízméréstechnikai Rt. 1993-96; cégvezető - GMD Hungary Ipari Kft, Oroszlány 2000-2001. Több vállalkozása volt: Mikromatika Kft. Kontakt Építészeti és Mérnöki Szolgáltató Bt. Állami és szövetkezeti munkákat is ellátott: Alapsávi adatátviteli berendezés (KATA96), FSK és QAM modemek fejlesztése, automatikus vonali kiegyenlítő tervezése és uP-os kivitelezése (Pollák Virág díj) – TKI; irányítása mellett: asztali műszerek, plotter, tablet, digitalizáló, vasúti- és autóbusz pályaudvarok, repülőterek utastájékoztató rendszerei és berendezései, "VISINFORM" típusú két és többszínű kijelzők - FOK-GYEM; AutoCAD bevezetése a tervezésbe – FOK-GYEM. Vállalkozói munkákat végezt, mint LCD kijelzőtáblák (Metró, busz, buszpályaudvar), központi vezérlők MP4 hangos kijelzéssel, kombinált LED-dot kijelzőtáblák, résztvétel az M1, M2, M3 és M4 metróállomások diszpécseri és utastájékoztatói rendszer elemeinek tervezésében és magvalósításában - Autocom Kft; LED-es banki kijelzők tervezése – Onlinet Group Kft. présgépek és felhasználásuk beindítása - GMD Hungary Ipari Kft. Szabadalmi: 6 db, újításai: 4 db. Felesége Bihari Erzsébet, 3 lánya és 2 unokája van.

Kitüntetései: Népköztársaság Ösztöndíj II. fokozat (1966), Kiváló Ifjú Mérnök 1972, 1973 – TKI; Pollák Virág díj 1980 – TKI. Népköztársaság Ösztöndíj II. fokozat (1966), Kiváló Ifjú Mérnök (1972, 1973), Pollák Virág díj (1980)

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Székely János

címzetes egyetemi docens

1947-ben született Budapesten

1967-72 között a BME-n villamosmérnöki tanulmányokat folytatott. 1972-ben végzett a Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán. 1969-72 között a BME Villamosmérnöki Karán tanult, és 1972-ben mérnök-tanári oklevelet kapott. 1972-1978 között a Budapesti Elektroakusztikai Gyár (BEAG) Ismeretközlő Berendezések Főosztályán dolgozott. Feladata volt audiovizuális oktató berendezések fejlesztése. 1974-75-ben egy évet a BEAG kiküldetésében Peruban dolgozott, ahol a gyár által exportált oktatástechnikai berendezések beüzemelése és betanítása volt a feladata, különböző perui egyetemeken. 1978-tól oktat a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán, majd jogutódainál a Budapesti Műszaki Főiskolán és az Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karán, a Híradástechnika Intézetben főiskolai tanársegéd, adjunktus, docens. 1978 óta oktatta a villamosságtan tantárgyat nappali, esti, levelező tagozaton, majd távoktatásban. A Bánki Karon a Biztonságtechnika szak indulása óta oktatta az elektrotechnika tantárgyat nappali és levelező hallgatóknak. Tantárgyfelelősként kidolgozta a tantárgy tematikáját, követelményrendszerét, vizsgakövetelményeket. Oktatott különböző laborokban: alkatrész labor, villamosságtan labor, távközlési mérések labor. Kifejlesztett új laborméréseket, írt mérési útmutatókat. Társszerzőként, lektorként részt vett jegyzetek, programok írásában. Részt vett KK munkákban beosztottként, témavezetőként. Rendszeresen publikált, és részt vett tudományos ülésszakokon. 2012-től nyugdíjas, és azóta óraadó tanárként dolgozik. 2019-ben az Óbudai Egyetem Szenátusa a szakmai tevékenységének elismeréseként címzetes docensnek nevezték ki 2019-ben.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szentgáli Ádám

1949-ben született Budapesten

Diplomájának megszerzését követően az MTA Központi Fizikai Kutató Intézetében helyezkedett el. 1982-től vendégkutatóként Darmstadtban, a Gesellschaft für Schwerionenforschung-ban dolgozott informatikai projektekben. 1986-tól a bécsi SoftLab szoftverháznál ipari projektek fejlesztésén, irányításán dolgozott. 1990-ben kezdett el távközlési informatikai projektekkal foglalkozni. Bécsben a Schrack Telecom-nál a Software Engineering csoport vezetője, csoportja megtervezte és implementálta a hozzáférési jogosultságok struktúráját az osztrák telefonhálózat akkor kiépülő digitális központjaiból a számlázási adatok biztonságos továbbításához. 1993-tól a Cap Gemini bécsi irodájában nemzetközi projektajánlatok készítésével foglalkozott, majd a MATÁV számára fejlesztett számlázási és ügyfélszolgálati rendszer implementálásán dolgozott a projektigazgató helyetteseként. 1997-től Darmstadtban a Deutsche Telekom informatikai fejlesztő központjában a fejlesztési programvezető szakmai tanácsadója. Nevéhez fűződik a számlázási és ügyféltámogatási rendszerek integrálása, a „2000. év problematikájának” kezelése megfelelő szoftverfejlesztési eljárások bevezetésével, és az elektronikus aláírás bevezetése a rendszerfejlesztés minőségbiztosítási folyamatában. Egységes, platformfüggetlen minőségbiztosítási eljárásokat dolgozott ki és vezetett be a Telekom ügyfélszolgálati és marketing szoftver rendszereire. 2003 és 2007 között az MTA SZTAKI Távközlési és Térinformatikai osztályát vezette. Aktív szerepet vállalt a római Limes hazai régészeti kutatásai eredményeinek térinformatikai interpretációjában. Munkatársával, Holakovszky Lászlóval kifejlesztették a kronoszkópot, amely távcsőhöz hasonló elektro-optikai készülék a hajdani romok helyén az eredeti épületek rekonstrukcióját jeleníti meg virtuálisan. A kronoszkóp további fejlesztésére spin-off céget alapítottak. A Kronoptik Kft. Az ezt követő évtizedben az országban több helyen telepített egyre korszerűbb kialakítású kronoszkópokat. 2007 óta a Deutsche Telekom IT & Telecommunications Hungary informatikai alkalmazásfejlesztéseinek dolgozik különböző feladatkörökben.

Forster Gyula emlékérem 2009-ben a kronoszkóp megalkotásáért.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szidor László

1946-ben született Budapesten

Az angyalföldi Villamosenergiaipari Technikumban érettségizett 1965-ben. 11 hónap katonaság után kezdte meg a BME Villamosmérnöki Karon tanulmányait, amelyen az erősáramú szakon 1972-ben szerzett diplomát. A szakmát az MVM OVRAM „műhelyében” kezdte, de rövid idő után a BME Villamosművek Tanszék visszahívta az egyetemre, ahol 1979-ig a számítógép labort vezetett és szaktárgyakat oktatott. Közben a Digitális Elektronika szakon szakmérnöki diplomát szerzett. 1979-ben pályát módosított és a Licencia Találmányokat Értékesítő Külkereskedelmi Vállalat mérnök-üzletkötőjeként magyar találmányok nyugati értékesítésével foglalkozott. Így került kapcsolatba a Vultron Inc. amerikai céggel, amely 1984-ben megvette a magyar FOK-GYEM egyik találmányát. A kapcsolat gyorsan fejlődött az egyetemi háttér különböző fejlesztésekbe való bevonásával, amelynek eredményeként 1989-ben közös joint venture alapítása követett (Vultron Trade Kft.). A magyar közlekedési vállalatok számára a Vultron Kft. kezdetben komplett utastájékoztató rendszereket majd más rendszerekhez is kapcsolódó egyedi fejlesztéseket/termékeket szállított. A Kft. 2006-ban került kapcsolatba a Stadler AG. svájci céggel, amelynek Magyarországra szállított összes járművének komplett utastájékoztató rendszerét a Vultron szállította. Ehhez kapcsolódva a Vultron kifejlesztette a rendszert kiszolgáló háttér adatbázist (VAS, VASOnline), az automatikus és dinamikus adtaletöltési és felügyeleti rendszert, amelyeket a MÁV saját szerveréről üzemeltet a járműveken lévő utastájékoztató rendszerek frissítésére. A Vultron részt vett/vesz a MÁV saját fejlesztéseiben, gyártásaiban és felújításaiban, továbbra is az utastájékoztató és kapcsolódó rendszerek (video megfigyelő rendszer, vész hívó rendszer, utasszámláló rendszer.) fejlesztésében, installálásában. A BME Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszékével a 90-es évek elején indult közös fejlesztési munka közel 30 év alatt töretlenül fejlődött és ma is sikeresen működik.

Munkáját Budapestért Díjjal ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szigethy György

1946-ben született Budapesten

Egy éves sorkatonai szolgálat után technikus oklevél birtokában kezdte meg egyetemi tanulmányait 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán, a híradás és műszeripari technológia szakon. 1972-ben szerezte meg diplomáját. 1972-ben kezdett dolgozni az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárában (EMG), mint gyártástechnológiai fejlesztőmérnök. Közben 1975-től 1977-ig Ausztriában dolgozott. Először Bécsben az AEG-nél a bécsi metró villamos rendszerének kiépítésén, majd a Zwentendorfi Atomerőmű vezérlő és érzékelő rendszerének szerelésén dolgozott. Utána a kolbnitzi vízerőmű erősáramú és szabályzó rendszerének elkészítésével foglalkozott. 1977-ben a bécsi európai telefonközpont kiépítésén vett részt a Siemens dolgozójaként. 1983-85 között az Ipari Minisztériumnál dolgozott az iparvállalatok anyaggazdálkodásának korszerűsítésén. 1985-től 1991-ig a Villanyszerelőipari Vállalat (VIV) műszaki osztályán dolgozott, ahol technológia fejlesztési és új szerelési eljárások bevezetésében vett részt. 1991 februárjától 1993 júniusáig a VIV szerelésvezetői feladattal bízta meg. 1991 februártól júniusig az ELIN fővállalkozó irányítása alá tartozó Wernigerodei meleg hengermű szerelése volt a feladat. 1991 -1992-ben a Rückert fővállalkozásában a holzkircheni uszoda villamos szereléseinek elvégzését és átadását irányította. 1992-1993 júniusáig szintén a Rückert cégnél vezette a Frankfurt Trikom Center építkezés villamos hálózatának kiépítését. 1993. júliusától 1997-ig a Siemens Zrt. bicskei gyáregységében a 12-36 kV-os kézi és automata vezérlésű szakaszolóinak gyártását vezette. A gyártás Berlinbe költöztetése után 1998-tól a JET-VILL Kft.-nél helyezkedett el. Ott 2006-ig az erősáramú műanyag elosztó szekrények és újonnan kifejlesztett kültéri, egy- és két mérőhelyes fogyasztásmérő család kialakítását és gyártását vezette. 2006-ban ment nyugdíjba. 1980-ban alapított családot. Ma két diplomás, nyelveket felsőfokon beszélő, családos gyermeke van, 2 unokával (másfél és 2 évesek).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Sziládi Tibor

1947-ben született Nagytétényben

1972-1980 között a Műszeripari Kutató Intézet tudományos segéd-, végül főmunkatársa. Témája 1972-1976 között VT-1010B (CII-10010) számítógépen futó PROCESS-1010 multitaskos operációs rendszeren implementált telemechanikai rendszer földgázátadó állomáshoz Leunában (NDK). 1976-1980 között R10; R12; TPA1140; EMG-666 számítógépeken assemblerek; makrók; Fortran; Basic; CDL; LISP; PROLOG nyelveken programozás; compiler elkészítése; CAD; áramkör-szimuláció, mérőautomaták vezérlése és ember-gép kapcsolatának kialakítása voltak fő munkái. 1980-1989. között a Külkereskedelmi Minisztériumban főelőadóként tárca-felelősség terhelte az SzKFP (Számítástechnikai-) és az EKFP (Elektronikai alkatrészek Központi Fejlesztési -) Programok irányításában, továbbá felelősség a területek teljes innovációs láncának működéséért, felelősség a programok külkereskedelmi áruforgalmáért, felelősség ~90 nagyvállalat működéséért. Ezt követően nyugdíjig magánvállalkozóként nagykereskedő volt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szitás János

1942-ben született Orosháza

A Puskás Tivadar Távközlési Technikumban 1960-ban technikus oklevelet, majd a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán 1965-ben villamosmérnöki oklevelet szerzett. A Magyar Posta Helyközi Távbeszélő Igazgatóságán 1965-1976 között a magyar helyközi/nemzetközi távközlési gerinchálózatot fejlesztette és a koaxilás távközlési rendszereket tervezte és valósította meg. Algériában a Postaügyi Minisztériumban 1976-1978 között teljesített szolgálatot, ahol átvette az Ericsson/SAT koaxiális rendszereket és koordinálta az üzemeltetési feladatokat, üzemviteli méréseket és értékeléseket végzett. A Magyar Posta Vezérigazgatóságán hálózatfejlesztési feladatokat látott el (1978-1982), majd fejlesztéspolitikai szakosztályvezető (1982-1990) lett. Feladatai közé tartozott a távközlési hosszútávú fejlesztésikoncepció kidolgozása, a posta-távközlés-műsorszórás fejlesztési tervének kidolgozása, nemzetközi távközlési rendszerek összekapcsolása és együttműködési feladatok koordinálása, digitális távközlési rendszerek nemzetközi előírásainak kidolgozása (CCITT-Genf) és hazai adaptálása. Matáv Rt. Vezérigazgatóságán a Távközlési alaphálózati főosztályvezető volt (1990-1993), majd Fejlesztéstervezési igazgatóhelyettes (1993-1995). Ezután Stratégiai tervezési igazgatóhelyettes (1995-1998), végül stratégiai tervezési igazgató lett 1998-tól. Néhány fontosabb feladata: A Matáv Rt. gördülő stratégiai rendszerének kialakítása, stratégiájának kidolgozása és üzletági pozicionálása, a stratégia megvalósításának monitorozása (KPI bevezetése; Balanced Scorecard működtetése), Benchmarking a stratégiai célok ellenőrzése, a Matáv Csoport szervezetének átalakítása, „process re-engineering” feladatok, stratégiai tervezés ISO Követelmények szerinti megfeleltetése. Jelenleg is érvényben lévő megbízások: MatávCom Kft. – Képviselőtestületi tag, Westel 0660 Felügyelőbizottság elnöke, Axelero Rt. – Igazgatóság tagja, Emitel Rt. Igazgatóság tagja. Eseti megbízások: Széchenyi István Közlekedési és Távközlési Műszaki Egyetem és az Állami Vizsgáztató Bizottság elnöke és/vagy tagja, a Budapesti Műszaki Egyetemen az Állami Vizsgáztató Bizottság tagja

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szócs Tamás

1948-ben született Budapesten

Tanulmányait 1972-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán fejezte be. Felsőfokú szakmai angol nyelvvizsgát tett, németül tárgyalóképesen, olaszul és törökül alapfokon beszél. 1970-től 1986-ig a Ganz Villamossági Művekben dolgozott különféle beosztásokban: a Gépszerkesztésben kezdett, mint tervezőmérnök, majd különféle beruházásokon dolgozott belföldön és külföldön (Líbiában, Indiában, Új-Zélandon és Törökországban), végül a külsőszerelési főosztály forgógépes osztályának vezetését vette át. 1986-tól 1990-ig a Transelektro Külkereskedelmi vállalat létesítményi főmérnöke volt: Ebben a munkakörében a vállalat finnországi és egyiptomi erőmű- létesítményein végzett tevékenységünket koordinálta, mint a külkereskedelmi bizományos képviselője, szoros munkakapcsolatban a megbízó vállalatok (Láng Gépgyár, Ganz Danubius) szakembereivel. 1990-től 1997-ig a Transelektro Rt. alkalmazott különféle vezető beosztásokban: 1995 – 1997 a Nagyberendezések üzletág tevékenységét vezette, amely szervezet a társaság energetikai nagyberuházásait kezelte. Ezek közül kiemelendő a nemzetközi konzorcium vezetőjeként vállalt, törökországi Kangal 3 erőműve. 1993 – 1995 a Szerviz üzletág vezetőjeként az energetikai projektek felügyeletén kívül a vállalat korábban gazdaságtalanul működő üzletágainak újjászervezése volt a feladata. 1990 – 1993 a Létesítményi Önálló csoport vezetése, ahol a cég néhány erőmű beruházását (köztük az ABB-Láng-gal közös vállalkozásban épülő létesítményeket) irányította. 2000 – 2003. A társaság Forgógép divízióját vezette. 1998 – 2000 A Transelektro Rt. megbízásából irányította a Ganz Ansaldo Villamossági Rt. és a Tápiószelei Elektromechanikai Művek Rt. olasz tulajdonostól történő visszavásárlását. 2003 – 2007. Nyugdíjba vonulásáig a Ganz Transelektro Villamossági Zrt. Forgógép üzletág-igazgatója volt. 2007 –től mostanáig önálló műszaki tanácsadóként dolgozik. Különféle energetikai és ipari projektek (Paksi Atomerőmű karbantartás, Bakonyi Hőerőmű javítás) megvalósításában vett/vesz részt.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szónyi Andrásné Blahunka Rozália

1948-ban született Budapesten

1972 szeptemberében a Magyar Optikai Művek - néhány évvel azelőtt alakult-Számítástechnika Osztályán állt munkába, mint szerkesztőmérnök. Kezdetben a lyukszalagos perifériák: lyukasztók, olvasók gyártásba állítását segítette. Majd a mágneslemezes tárolók gyártásának előkészítésénél, ellenőrzésénél és a nemzetközi ESZR rendszerben történő jóváhagyásánál tevékenykedett. A gyár számítástechnikai termékeit külföldi és magyar felhasználók részére szerviz tanfolyamokon ismertette. 1990-től a nagyvállalat egyik utódcégénél, a még futó termékek műszaki leírását, gépkönyvvvel történő ellátását támogatta. 1994-ben egy távoktatási Kft.-nél helyezkedett el, melynek kiadványait 2007-ig szerkesztette. Az aktív munkát 2007-től családja gondozása váltotta fel.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Szúcs István

1949-ben született Budapesten

A Híradásipari Szakközépiskola elvégzése után (1967) felvételt nyert a Műegyetemre. A harmadéves szakosodáskor a vezetékes híradástechnika szakra került, ott is végzett (1972). A végzés után, mint az évfolyamról oly sokan, a Videotonban helyezkedett el, amely az akkoriban tervezett, egyre erősödő számítógépgyártási terveihez szinte számolatlanul vette fel a villamosmérnököket. Az Eötvös utcai, névleg Szervizben próbáltak velük kezdeni valamit, tényleges gyártás a Vifiben se volt még, így különféle belső képzéseken próbálták kitölteni az egyhangú munkaidőt. Ebből nagyon hamar elege lett, és szinte megmentője volt az egyik tanszéken keresztül érkezett hívás (mely tanszéken korábban tdk.-zott), hogy a Nagyító című lapban megjelenő tesztek gondozásához főállású, villamosmérnök képzettségű szerkesztőt keresnek. 1973. januárjában ott kezdett dolgozni. A szerkesztés lényegében magyar-magyar fordítás volt: a KERMI-ben, MEEI-ben végzett különféle áruteszteket kellett a nagyközönség számára fogyaszthatóvá tenni. Az MKKE Mérnök-közgazdász tagozatának Külkereskedelmi szakán 1976-ban végzett. A későbbiekben már, mint az egyszeri munkácsi parasztember, aki egész életét egy helyen töltötte, mégis az idők során négy ország állampolgára volt, e sorok írója az átalakuló-bedőlő-megszűnő különböző újságok révén sok lap munkatársa volt, rovatvezető, szerkesztő, szerkesztőségvezető, főszerkesztőhelyettes beosztásokban, Nagyító, Képes 7, Kurír, Európa, Teszt Magazin és végül mai napig a Kiskegyed.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Takács György

műszaki tudomány kandidátusa, címzetes egyetemi tanár

1949-ben született Budapesten

A Kandó Kálmán Technikumban szerzett technikus oklevelet, majd 1972-ben lett villamosmérnök a Budapesti Műszaki Egyetemen. A műszaki tudomány kandidátusa minősítést 1991-ben nyerte el. 1993-ban a Delfti Műszaki Egyetemen Master of Business Telecommunication diplomát szerzett. 1972-1995 között a Posta Kísérleti Intézetben dolgozott. Végigjárta a kutatói pályát a tudományos segédmunkatárstól a kutatási főmérnöki posztig. Legfőbb kutatási területe a beszédfeldolgozás volt. Szabadalmaira építve számos berendezés működött a hazai telefon hálózatokban. 1989-90-ben a Stockholmi Királyi Műszaki Egyetem vendégkutatója volt. 1995-1999 között az Ericsson Magyarország stratégiai vezetője és üzletfejlesztési tanácsadója volt. 1999-2002 között a Hírközlési Főfelügyelet távközlési igazgatója volt. Fő feladata a távközlés szabályozás átalakításának szakmai irányítása volt. 2002-től a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai Kar docense, majd címzetes egyetemi tanára lett, a távközlési tantárgycsoport felelőse. 1980-1995 között mellékfoglalkozású adjunktusként, majd címzetes docensként oktatott a Budapesti Műszaki Egyetemen. Több egykori tanítványa az Egyetem vezető oktatója lett, még akadémikus is akad közöttük. 4 szakkönyv társszerzője, 103 szakmai közleménye jelent meg. 4 szabadalmát hasznosították. A Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesület főtítkár helyettese, az Infokommunikációs Szakértői Bizottság elnöke volt. Választott tisztségeket töltött be az ITU, az EURESCOM, INTELEC szakmai bizottságaiban.

Jelentősebb szakmai kitüntetései: Műszaki Könyvkiadó nívódíja, Békésy díj, Akadémiai díj, Az Év Informatikai Oktatója, Neumann János díj, Magyar Endre díj, Kempelen Farkas díj, Pázmány Péter díj.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Takács Zoltán

1948-ben született Rábakecskédén

1972-ben szerzett villamosmérnöki diplomát, 1996-ban közgazdasági szakokleveles mérnöki diplomát kapott a JPTE-n. 1973-ban középfokú német nyelvvizsgát abszolvált. 1972-től az ÉDÁSZ Szombathelyi Üzemigazgatóságán dolgozott tervezőként. 1975-től a DÉDÁSZ Nagykanizsai Üzemigazgatóságán üzemviteli csoportvezető, 1978-tól ugyanott üzemviteli osztályvezetőként dolgozott. Feladatai közé tartozott az üzemirányítás, hálózatüzemeltetés, karbantartás, hálózatfejlesztés szervezése, irányítása. 1997-2000-ig a DÉDÁSZ Rt. Nagykanizsai Üzletigazgatóság üzletigazgatója, majd üzemvezetője. 2001-től 2005-ig a DÉDÁSZ Rt. Pécs közvilágítási projektvezetője. Fő tevékenységi köre volt az önkormányzatokkal együttműködve a települések közvilágításának a korszerűsítése. Munkakört meghaladó tevékenységek: Geotermikus törpeerőmű létesítési tanulmány (1986), Nagykanizsa város közvilágítása (1989), Elosztóhálózatok meddőviszonyai, a kompenzálás lehetőségei (1989) (Alkotói Díjjal jutalmazva).

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Talyigás András

1948-ben született Budapesten

A villamosmérnöki diploma megszerzése után 1972-ben az Egyesült Izzólámpa és Villamossági Rt.-nél kezdett dolgozni. Innen egy év elteltével a Finomszerelvénygyár Eger budapesti irodájába vezetett az útja, ahol pneumatikus rendszerek tervezésével foglalkozott. Ennek keretében vett részt az első magyarországi robot megtervezésében és kifejlesztésében, amely a Budapesti Nemzetközi Vásáron is nagy sikert aratott. Az automatizálás pneumatikus elemekkel témakörben előadásokat és gyakorlatokat tartott a BME Mérnöktovábbképző Intézetének szervezésében. 1978-ban tért át a számítástechnikára, a Számítógép-alkalmazási Kutató Intézetben (SZÁMKI-ban), később SZÁMALK-ban volt tudományos munkatárs/főmunkatárs több mint 10 évig. Angol és német nyelvtudásának köszönhetően a SZÁMALK szervezésében évekig programfejlesztőként tevékenkedett Németországban és Ausztriában, olyan cégeknél, mint a Honeywell Bull, Philips, Siemens. 1992-től az INVESTA Kft. egyik alapítója és ügyvezető igazgatójaként külföldi projekteken menedzselte szoftverfejlesztők munkáját. Fő partnere a Nokia cég volt, ahol az INVESTA Kft. 30 embere is dolgozott egyszerre. A finn partner mellett voltak német, osztrák és svájci megbízásai is cégének. Ezt a tevékenységet folytatta 2000-től a Target International Kft. ügyvezetőjeként is. Ez utóbbival egy időben 2004-ben társtulajdonosként részt vett az Ekren Könyvkiadó Kft. létrehozásában. A könyvkiadónak több mint 10 évig volt ügyvezető igazgatója. A könyvkiadóban számos sport és irodalmi könyv kiadásának menedzselése mellett, műszaki témájú könyvek kiadásában is részt vett szerkesztőként. Nyugdíjba vonulása után a kanadai Maya International Ltd. részére végez távmunkában szoftvertevékenységet.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Talyigás Pálma Judit

1948-ben született Budapesten

Első munkahelye az Egyesült Izzó, diódagyártásnál technológusmérnök. 1973-78 KGMMTI-ben információs mérnök nemzetközi információs rendszerek tervezését végezte. 1978-83 ESZTIK osztályvezető, a Medinfo és a hazai számítógépes orvosi rendszereket koordinálta. 1983-87 OMFB osztályvezető-helyettes. Az Elektronikai Gazdasági Program több alprogramját menedzselte. 1987-91 Ipari Minisztériumban osztályvezető-helyettes. Országos Kutatási Programokat fogott össze. 1992-96 az 500 fős Kvattro Rt. elnök-vezérigazgatója, vezetése alatt számítógépes termelésirányító rendszer kialakítása, ISO9001 minősítés megszerzése és kiváló SUZUKI beszállító cím elnyerése történt. 1997-98 Bakony Művek stratégiai igazgatója majd Comparacio Rt. közbeszerzéseket bonyolító cég vezérigazgatója volt. 1998-2000 a Miniszterelnöki Hivatal kormányfőtanácsadója a Tézisek az információs társadalomért koncepció kidolgozását vezette. 2000-02 Magyar Posta ePiactér igazgató (az első hazai e-piactér jött létre vezetésével). 2002-03 Palmorg Kft. ügyvezető volt. 2004-15 MTI, Sajtó és Fotóarchívum vezetőjeként feladata volt: 15 millió fotót, 4 millió hírt tartalmazó adatbázis fejlesztés, szolgáltatás, és 120 diplomás közfoglalkoztatott munkájának irányítása, képzése, új munkahely megtalálásához. Számos EU-s projektet elnyertek együttműködve többek között az Europeane-val. Közben. 1976-ban BME okl. szervezőszakmérnöki, 1996 Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem okl. politológus diplomát szerzett. 2002-21 a BME-n óraadó tanár volt Manager Képzés Alapítvány kuratórium tagja (1998-2018), NJSZT tag, (1982-) Tahi-kör alapító tagja (2000-), az MTA Nano Törzsasztal alapító tagja, titkára (2003-11), az NJSZT eHétköznapiak alapító tagja és elnöke (2016-). Rászoruló gyerekeknek matematikát oktat 2016-tól önkéntesként. 20 szakkönyv szerzője és szerkesztője, több mint száz szacikke jelent meg. Közel 20 videó életút interjút készített neves informatikusokkal. Egy fia és egy lánya, valamint öt unokája van.

2019-ben Neumann díjat kapott.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tamáshidy Zsolt

1947-ben született Gyulán

Egyetemi tanulmányait a BME Villamosmérnöki Karának műszer- és szabályozási szakán végezte. Ennek befejezése után 1972-ben az Egyesült Izzóban kezdett el dolgozni, mint számítástechnikai munkatárs. Rövid ottléte után munkáját 1974-ben nyugdíjba vonulásáig a Magyar Nemzeti Bankban folytatta, ahol hasonló munkakörbe került. Feladatai közé tartozott a számítástechnikai rendszerek megismerése, üzemeltetése, biztonságának szavatolása, fejlesztése, új és modernebb rendszerek megismerése. Többször vett részt szakmai továbbképzésen itthon és külföldön. Néhány év múlva azt a feladatot kapta munkatársaival, hogy dolgozzák ki a számítástechnikai rendszerek összekapcsolásának rendszerét előbb házon belül, majd kilépve innen a világhálóra való kapcsolódását is. Feladatai között szerepelt még a különböző projektekben való részvétel, a SWIFT-tel kapcsolatos feladatok ellátása, szünetmentes áramforrás biztosítása és egyéb kisebb kapcsolódó feladatok ellátása. Több éves kiemelkedő munkája elismeréseként előbb főcsoportvezetőnek, majd osztályvezetőhelyettesnek nevezték ki.

Munkásságát kiváló dolgozói és a Magyar Nemzeti Bank tanácsosi címével ismerték el.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tényi-Varga Gusztáv

1948-ban született Kecelen

A Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán diplomázott 1972-ben. A továbbiakban BME-n, mérnök tanári és teljesítményelektronikai szakmérnöki diplomát szerzett. 1972 – 1973 Vegyész – Bp.: Tervezőmérnök - Hőtechnikai, élelmiszeripari automatikák tervezésével foglalkozott. A Villamos Automatika Intézetnél klímatechnikai automatikák tervezésével foglalkozott. 1974 – 1980 Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskolán tanársegéd volt, ipari szerződéses munkákat látott el. Később a főiskola műszaki titkára lett, ill. méréstechnika oktatást látott el. 1980-tól a Tirisztortechika Kiszövetkezetben is dolgozott mint kivitelezés vezető. A főiskolán a következő területeken működött: méréstechnika oktatás, jegyzetírás, publikációk, méréstechnika laboratórium vezető, mérés-fejlesztés, (átfogó teljes laboratóriumi mérés rekonstrukció), automatika laboratóriumi gyakorlatok oktatása, mérésfejlesztése, ipari szerződéses munkák. 1991-től egyéni vállalkozóként dolgozott. 1996 – 2002 ÉDÁSZ Rt. - Ornatus Kft. Győr: Ügyvezető. E mellett a főiskolán főiskolai adjunktusként méréstechnikát oktatott. 2002 - 2012 BMF Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karon, majd Óbudai Egyetem Kandó Kálmán Villamosmérnöki Karán mestertanár. Óbudai Egyetem Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Karon óraadóként tevékenykedett. 2012-től nyugalmazott egyetemi oktatóként folytatta a kutató-fejlesztői laboratórium vezetését, hallgatói fejlesztési munkák tutorálását, a villamos energetika oktatást, valamint a munkavédelmi szakmérnök képzést. A kutató fejlesztői labor bővült elsősorban az egyetemen végzett volt hallgatók kutató-fejlesztő tevékenységének mentorálásával.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Toldy-Ősz István

1948-ban született Budapesten

Első munkahelyén közel húsz éven keresztül az ügyfeleinek a villamosítás, automatizálás és digitalizáció terén globális nagyvállalatként energia hatékony és erőforrás-kímélő technológiákat szállító, németországi központú Siemens AG tevékenységében vett részt. Az elektronikus adatfeldolgozási üzletág számítógépes rendszerei hardverének és szerszoftverének konfigurálása, telepítése, tesztelése, karbantartása, bővítése, modulok fejlesztése terén végzett mérnöki munkát, az üzletág vezetőjeként is hozzájárult a magyarországi sikerekhez. A Számítástechnikai Vállalkozások Szövetségének elnökségi tagja volt. Később az egyetemen, a korábbi munkahelyén, az életben szerzett szakmai tudását, sokrétű tapasztalatát, kiváló emberismeretét mintegy összegezve és továbbfejlesztve vezetői tanácsadóként segítette számos nemzetközi vállalkozás magyarországi sikeres beilleszkedését. Feladatait mindig örömmel, lelkiismeretesen végezte. A megérdemelt honoráriumok megelégedésére szolgáló életvitelt tettek lehetővé családjának is.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Torda Béla

1948-ben született Budapesten

Középiskolai tanulmányait a Puskás Tivadar Távközlési Technikumban végezte, ahol 1966-ban távközlési technikus oklevelet szerzett. Egyetemi tanulmányait a BME híradástechnika szak műsorközlő ágazatán folytatta. Villamosmérnöki oklevelet nyert el 1972-ben. Első munkahelye a MÁV (VKAVI, UHVK), ahol mérés technikai, számítástechnikai feladatokkal foglalkozott és részt vett az ultrahangos mérővonat fejlesztésében. 1976-tól óraadó, majd 1977-től főállású oktatója a volt középiskolája hagyományaira alapozó győri Széchenyi István Egyetemnek, illetve jogelődjeinek, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskolának, a Széchenyi István Főiskolának. 2010 óta nyugdíjas óraadó ugyanitt. Az 1990-es és 2000-es években mellékállásként óraadó volt a Gábor Dénes Főiskola győri és pápai tagozatán, ahol 10-10 tantárgyat oktatott. 1981-ben a BME-n digitális rendszerszervezői szakmérnöki oklevelet szerzett. Fő oktatási területei: villamosságtan, elektrotechnika, mérés technika, analóg és digitális elektronika, távközlés, infokommunikáció, digitális rendszerek. Részt vett önállóan vagy társszerzőként tankönyvek, oktatási segédletek, tanulmányok írásában. Hallgatóként folyamatosan, később alkalmanként részt vett a Műegyetemi Szimfonikus Zenekar munkájában, hogy ezzel is öregbítse a BME hírnevét.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Ferenc

1947-ben született Budapesten

1972-ben kapott jeles minősítésű oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Kar műszer- és szabályozástechnikai szakán. Ezt követően 1980-ig a Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola Műszeripari Tanszékén dolgozott oktatóként, oktatásfejlesztőként, tárgyfelelősként, főiskolai jegyzetek szerzőjeként, valamint fejlesztőmérnökként a Tanszék egyedi műszerek kivitelezésére irányuló szerződéses munkáiban. Ezután az OKTH Levegőtisztaságvédelmi Intézetében tudományos munkatársként, majd jogutódjában, a Környezetvédelmi Intézetben főmunkatársként az intézet informatikai rendszerének fejlesztésében működött közre. 1982-től a Híradástechnika Szövetkezetben foglalkozott moduláris mikroszámítógépek periféria- és alkalmazásfejlesztésével, és a hazánkban első, széles körben terjesztett iskolaszámítógépek szakmai bevezetésével, közben oktató munkáját is folytatta a Kandó Kálmán Főiskola félállású adjunktusaként. 1986-tól a Bizományi Áruház Vállalatnál vett részt a cég PC-részegységek adásvételén túlmutató, hozzáadott értéket termelő szolgáltatásainak létrehozásában. 1988-ban három társával saját kereskedelmi és szolgáltatócéget alapított informatikai eszközök, professzionális stúdióberendezések és rendszerek szállítására, világszerte ismert, igényes szórakoztatóelektronikai termékek hazai képviseletére és értékesítésére. 1988-ig volt a vállalat műszaki igazgatója és társtulajdonosa. Ezt követően egy nemzetközi háttérű elektronikusalkatrész-kereskedelmi vállalat alkalmazástechnikai támogatómérnökeként dolgozott. Megbízott tanácsadóként működött közre közlekedési mérőműszerek digitalizálására irányuló fejlesztésekben. 2005-ben lett a Magyar Elektronika Szakfolyóirat munkatársa, majd 2007-től főszerkesztőként vezette a szerkesztőség munkáját. E tisztségéből 2019-ben vonult vissza, de külsős munkatársként a folyóirat jelenleg is aktív szerkesztője.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Dr. Tóth Ferenc Imre

1948-ban született Zalalövön

A Puskás Tivadar Távközlési Technikum elvégzését követően a BME Villamosmérnöki Karán 1972-ben villamosmérnöki, az ELTE Bölcsészettudományi Karán 1977-ben szociológusi diplomát szerzett. 1975-ben a Schweizerische MTM Vereinigung posztgraduális képzése keretében okl. mozgáselemzési instruktorképzést kapott. Első munkahelye (1972-1977) a Budapesti Rádiótechnikai Gyár Vezérigazgatóságának Számítástechnikai és Munkaszervezési Osztálya, ahol rendszerszervezőként, majd osztályvezetőként dolgozott. Az osztály egy 1971-es kormányhatározat nyomán jött létre a nagyvállalat egységes, számítógéppel támogatott irányítási rendszerének kialakítására, és a korszerű munkaszervezési módszerek honosítására. E feladatok interdiszciplináris – a műszaki és a humán ismeretek integrálására képes – szakembereket feltételezett. Ez inspirálta az évtizedek után újrainduló szociológusi, illetve az ergonómiai-mozgáselemzési képzésben történő részvételre. 1977-től nyugdíjba vonulásáig a Munkaügyi Kutatóintézetben dolgozott. Pályája során tudományos munkatársként, főmunkatársként, tudományos tanácsadóként, kutatócsoport vezetőként munkaszervezési, munkaszervezeti, munkaszociológiai és munkaügyi kapcsolatok kutatásokat végzett. „A hiányjelzésekre épülő ipari munkaszervezet” című doktori dolgozatában (ELTE, filozófia-szociológia, 1985) az elektronikai iparban végzett szociológiai és munkaügyi kapcsolatok diszciplínákra alapozott empirikus kutatásainak eredményeit összegezte. Párhuzamosan öt egyetemen oktatott nappali, levelezői, posztgraduális szakon: Szent István Egyetem (1982-2014), Budapesti Corvinus Egyetem (1989-2015), Zsigmond Király Egyetem: (2002-2006), ELTE Állam- és Jogtudományi Kar (2010-2016), SZTE Állam- és Jogtudományi Kar (1990-2018). Meghonosította Magyarországon a szerteágazó munkaügyi kapcsolatok diszciplína felsőfokú oktatását, megírta annak országszerte használt tankönyveit. 154 tudományos publikáció és 42 szakkönyv szerzője, társszerzője. Verseskötete is megjelent. Számos kitüntetésben részesült: Kiváló Munkáért (1984, Munkaügyi Minisztérium); Zalalövőért Díj (2006, Zalalövő Város Önkormányzata); A Kar Tiszteletbeni Tanára (2012, SZTE Állam- és Jogtudományi Kar); „A bonis bona discere” elismerés a Munkaügyi Kapcsolatok és Társadalombiztosítási Képzésben való 25 éves részvételért (2017, SZTE Állam- és Jogtudományi Kar). A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Gyula

1948-ban született Pécssett

A pécsi Zipernowsky Károly Gépipari Technikumban érettségizett, majd felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karára. Katonaidejének letöltése után a Villamosmérnöki Kar erősáramú szak Automatika ágazatán szerzett diplomát. Az egyetem elvégzése után a Csepeli Szerszámgépgyárban helyezkedett el. Ötven éves tervezői tevékenysége során végig a Csepeli Szerszámgépgyárban dolgozott. Kezdetben a gépek villamos tervezésével, utána a gépek PLC programozásával foglalkozott. Eleinte beosztott mérnökként, később csoportvezetőként majd szoftverfejlesztési főmérnökként. Részt vett Japánban egy megmunkálóközpont licencének műszaki átvételében, honosításában. Munkássága során a CNC szerszámgépek széles skálájával foglalkozott CNC esztergagépek. (1, 2, 3 vezérléses gépek, 1, 2, 4 orsós, illetve 2, 3, 4, 7 tengelyes kivitelben), Ultraprecíziós CNC eszterga, CNC megmunkálóközpontok. (60, 80, 160 szerszámú szerszámtárral, 1-6 palettás kivitelben, 3-5 tengelyes kiépítésben), CNC gépekből álló DNC rendszerek manipulátoros munkadarab ellátással, robotos kiszolgálású eszterga, illetve megmunkáló központok illetve célgépek. Az általa programozott gépek Európa számos országában kerültek eladásra. A legtöbb Németországban, de dolgoznak gépei Malájziában, Szingapurbán, Indiában, USA-ban és Oroszországban is. Jelenleg nyugdíjasként aktív tervezőként dolgozik munkahelyén.

Munkahelyén több alkalommal Gyártmány-és gyártásfejlesztési pályázaton 1. helyezést ért el. Az 1986. évi Tavasz Budapesti Nemzetközi Vásáron nagydíjat nyert YBM-90N gyártócellával, Alkotói Díjban részesült Kapolyi László ipari miniszter által.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóth Sándor

1947-ben született Budapesten

1972-ben az egyetem elvégzése után mérnök gyakornokként kezdett a MÁV-nál dogozni, majd az előírt vasúti szakvizsgák letétele után a vontatási szakszolgálat mérnökeként villamos és diesel villamos mozdonyokkal foglalkozott. 1974-től a Budapesti Kőolajipari Gépgyár Irányítástechnikai Főosztályán volt tervezőmérnök. Itt gyártási és szerelési terveket készített olaj- és gázipari létesítmények műszerezési és automatizálási berendezéseinek kivitelezéséhez. 1981-1983-ig a Medicor Művek Fejlesztési Intézetének Röntgen Fejlesztési Főosztályán gyártmánytervezőként dolgozott. 1983-ban az előző munkahelyén TECHNO-TEAM GMK néven Önálló Gazdasági Munkaközösség alakult a tervezési munkákra, és ennek meghívását elfogadva visszatért az olaj- és gázipari műszerezéshez és automatizáláshoz. Idővel a cég Kft.-vé alakult, kivitelezői kapacitásokat hozott létre, és fővállalkozásban vett részt olaj- és gázipari beruházásokban. Ekkor már létesítményfelelősként dolgozott, és az ajánlatkészítéstől kezdve az üzembe helyezésig mindennel foglalkozott, beleértve az elkészült berendezések működési és biztonságtechnikai vizsgálatát is. Ehhez megfelelő szakirányú képesítéseket szerzett, úgymint az erősáramú berendezések, a villámvédelem és az érintésvédelem felülvizsgálója, valamint a tűz- és robbanásveszélyes környezetben alkalmazott villamos berendezések kezelésének, javításának és felülvizsgálatának műszaki vezetője. A Magyar Mérnök Kamaránál bányavillamosság tervezőként, az Országos Bányaműszaki Felügyelőségénél felelős műszaki vezetőként volt bejegyezve. 2003-ban az S+V nevű Kft.-be ment. Itt tervezési és kivitelezési vezetői beosztása volt. Az olajiparban nagy pontosságú radaros szintmérő rendszerek létesítésével, a gyógyszeriparban pedig kisebb-nagyobb műszerautomatizálási berendezések telepítésével foglalkozott. Mellette intézte a cég akkreditált kalibráló laboratóriumának bővítését nyomás, hőmérséklet, folyadékszint és villamos mérőműszerek kalibrálására. Ehhez elvégzett egy alapszintű metrológiai tanfolyamot. 2007-ben nyugdíjba ment, és még három évig ebben a laboratóriumban műszereket kalibrált.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tóthfalussy György

1946-ben született Marosvásárhelyen

Egyetemi tanulmányai befejezését követően a VOLÁN Tröszt Elektronika Számítóközpontjában számítógép karbantartóként kezdett dolgozni. 1971-1973 közötti években UNIVAC III. Generációs számítógép bécsi tanfolyamain kapott további képzéseket. 1973-tól a VOLÁN-ban létrehozott UNIVAC számítógépek országos szervizében szervizmérnökként dolgozott. Feladata többek között a UNIVAC VIP számítógépek oktatása, szervizelése és a kollégák felkészítéséhez segítséget nyújtó UNIVAC VIP gép üzemeltetésével foglalkozó részletes útmutató elkészítése. 1974-1976 között a MEGÉV Vállalat számítóközpontjában karbantartó-fejlesztőmérnökként dolgozott. A vállalatnál működésbe állított UNIVAC 9480 III. generációs számítógép tanfolyamait Frankfurt am Main-ban végezte. 1976-1986 között a Május 1. Ruhagyár Számítóközpontjában dolgozott, ahol a műszaki osztály vezetéséért, valamint a számítógépek lipcsei szakmai továbbképző tanfolyamain való részvételeért is felelős volt. Az ESZR program keretében telepített Robotron R40-es III. generációs számítógép lipcsei szakmai tanfolyamain vett részt, majd szakmai tolmácsként dolgozott. Szerepet vállalt az R40-es számítógép ferritgyűrűs memóriaegységének korszerű félvezető memóriára történő átalakításában, és a DATACOOPE cég R40-eshez kapcsolódó különböző perifériaegységeinek illesztési, ill. fejlesztési munkáiban. 1987-ben a GERBER cég ruhaipari számítógépes gyártáselőkészítő és szabászati rendszerek müncheni tanfolyamain vett részt. Még ebben az évben céget alapított a GERBER cég által forgalmazott rendszerek ruha-, bútor-, és autóipari üzemekben működő gépek telepítésére oktatására, és szervizelésére. 1994-ben a GERBER berendezések alkatrészellátásához újabb céget alapított. Nyugdíjazása óta, 2007-től a cégét vezeti.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Tran Dinh Kiem

1947-ben született Hatinhban

Érettségi után, 1966-ban Magyarországra állami ösztöndíjasként került. Első évében magyar nyelvet tanulta a Nemzetközi Előkészítő Intézetben, majd 1967-től 1972-ig Budapesti Műszaki Egyetemen folytatott tanulmányokat. Az egyetem befejezését követően még egy évig dolgozott az egykori telefongyárban. 1973 decemberében tért vissza Vietnámba. Ekkor Külügyminisztériumban 4 évig mérnökként dolgozott. 1978-ban átkerült a MTI és Népszabadság hanoi tudósítójának irodájába, ahol tolmácsként (1990-ig) és tudósítóként (1990-1995) dolgozott. 1995-1999 között első titkárként külszolgalatot teljesített a Vietnámi Szocialista Köztársaság magyarországi nagykövetségén. Majd 2007-2010 között vietnámi nyelvet tanított az ELTE-n. Ezalatt az idő alatt szerkesztett két vietnámi- magyar és magyar-vietnámi nagyszótárt. 2005 óta él Magyarországon családjával együtt. 2009-ben kapott magyar állampolgárságot.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Varga Sándor

1940-ben született Tokodon

1958-ban végzett az esztergomi Bottyán János Általános Gépipari Technikumban, ezt követően a Szerszámgépgyárban dolgozott technológusként 1960-ig, majd a katonaság után az oroszlányi Hőerőmű Vállalatnál 1965-ig hőtechnikai műszerészként. Egyetemi diplomája végzése közben átkerült az Oroszlányi Szénbányák Vállalat Központi Gépjavító Üzeméhez, a Gyengeáramú Részleg vezetőjének. Egyetemi diplomáját 1970-ben szerezte a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakán. Munkaköréhez tartozott tíz oroszlányi bányaüzem gyengeáramú berendezéseinek üzemeltetése és karbantartása: aknaszállító gépek, légtechnikai berendezések (metánmérők, CO-mérők, oxigénmérők kézi és telepített műszerek), vállalati és üzemi telefonközpontok, 30 km üzemi telefonhálózat. Részlegéhez tartozott egy fejlesztő csoport, mely részt vett a későbbi öt bányaüzem hangosításának, szalagvezérlésének, diszpécser központjának kialakításában. Közös vállalati szabadalma volt az OR-82 létszámmellenőrző rendszer, melyet két bányaüzem diszpécser központjába fejlesztettek ki 1982-ben. A sajnálatos bányabaleset után két sújtólégveszélyes bányaüzemben fontos beruházások mellett szakmai felkészítő tanfolyamokat oktatott és vizsgáztatott az OBF engedélyével. Folyamatosan részt vett az egyetem által szervezett továbbképzéseken. Tagja volt a MEE-nek és az OMBKE-nek, melynek szaklapjába publikált is hangosítás témakörben. Nyugdíjazása után az oroszlányi Eötvös Loránd Szakközépiskolában tanított 19 évet telefonhálózat-szerelőket és elektrotechnikusokat.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Velkei Zoltán

1944-ben született Budapessten

1962-ben ipari tanulóként került az FMV Mikrohullámú Üzemébe. Szakmunkás vizsgája után felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar híradástechnikai szakára. Esti tagozatos tanulmányai mellett a GTT-400-as tv adatátvételi rendszer szerelési/bemérési munkáiban vett részt. 1969-től francia CII-től kapott kiképzés után üzemmérnökként dolgozott a GM számítóközpontban. 1971-ben megvédte villamosmérnöki diplomáját. 1973-ban mérnök-üzletkötőként a Videotonba kerül és még ez évben megbízást kapott az Anyagellátási Osztály vezetésére. Vezetésével az anyagellátási/logisztikai feladatok ellátása mellett az R10-s számítógép gyártás indulására megtörtént a 60 fős szervezet vállalati számítógépes adatbázis használatára épülő átszervezés. 1976-ban az IGV Fejlesztési Intézetbe került. Az Elektornikai Technológiai Osztály és Kísérleti Üzem/Tanműhely vezetője lett. Vezetése alatt történt meg az első hazai elektronikus pénztárgép nullszéria legyártása. 1978-ban Számítógépes Elektronikai Tervezés és Gyártás szakmérnöki diplomát szerzett. 1980-ban az OMFB témabizottság munkájában vett részt. 1980-1983 között főmérnökként irányította az AFIT Számítóközpont létesítését (R35 és első VT R11) és adatrögzítő üzem telepítését és üzemeltetését. 1983-ban a Vevőszolgálati Számítóközpont vezetője visszatért a Videotonhoz. 1985-ben a TV-Computer termékfelelőseként vett részt a Tudományszervezési Intézet által kiírt-az iskolai oktatás számítógépesítését elindító versenytárgyaláson, amelynek eredményeképpen mintegy 11 ezer darab mikroszámítógép került a magyar iskolákba. Még ez évben a Közgazdaságtudományi Egyetemen megvédte mérnök-közgazdász diplomáját. 1986-tól az AIE (később Alkotó Rt.) Számítástechnikai Irodájának irodavezetőjeként dolgozott, 1990-ben volt munkatársaival alapított kft.-t amelynek ügyvezetőjeként tevékenykedett jellemzően az irodai számítógép alkalmazások területén egészen 1998-ig. 1999-ben könyvvizsgálói oklevelet szerzett, az 1999/2000 években két iparvállalat igazgatótanácsi ill. felügyelő bizottsági tagja volt. 2005-ben az APEH vezető főtanácsosaként ment nyugdíjba. Gazdasági tanácsadóként a mai napig is dolgozik.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

Zsámboki Károly

1948-ben született Rábakecölön

A középiskolát Sopronban végezte az akkori Berzsenyi Dániel Gimnáziumban az 1962-66 közötti tanévekben. A katonaság után 1967 szeptemberében felvételt nyert a BME Villamosmérnöki Kar erősáramú szakra, diplomáját 1972-ben kapta. Az egyetem elvégzése után a Budapesti Üteg utcai erősáramú szakközépiskolában mérnöktanárként dolgozott 1975-ig. Ezután Sopronban villamos tervezőként dolgozott nyugdíjba vonulásáig.

A Kari Tanács **aranydiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.

BME

értékmegőrző tevékenységek

PRO PROGRESSIO ALAPÍTVÁNY

A Műegyetem Baráti Köre 1996-ban létrehozta a Pro Progressio Alapítványt azzal a céllal, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen és a vele együttműködő intézményekben az oktatáshoz és a magas szintű oktatás nélkülözhetetlen környezetét képző kutatáshoz szükséges feltételeket jobbjítsa annak érdekében, hogy a szellemi tőke a tudomány nemzetközi fejlődésének irányai mentén folyamatosan gyarapodjon, a nemzeti és egyetemes értékteremtés szerves része legyen. Az alapítvány minősítése: közhasznú alapítvány.

Mindezek megvalósításához az alapítvány feladatának tekinti:

- az oktatáshoz és a kutatás-fejlesztéshez szükséges tárgyi és személyi feltételek szinten tartását és fejlesztését,
- a tudományos továbbképzés feltételeinek támogatását ösztöndíjakkal,
- a tudomány eredményeihez és az ország mindenkori szükségleteihez folyamatosan igazodó iskola-, és tanfolyamrendszerű oktatást szolgáló szervezet kialakulásának támogatását,
- a szociálisan hátrányos helyzetű, de tehetséges hallgatók támogatását,
- a hallgatók, oktatók sportolási, kulturális lehetőségeinek bővítését, az egyetemhez tartozás tudatát erősítő szervezetekkel kapcsolattartást, színvonalas egészségügyi és szociális ellátást,
- az oktató és kutató munka természetes háttérét nyújtó egyetemi kapcsolatszerzés támogatását.

Az alapítvány nyílt, hozzá bármely bel- vagy külföldi természetes és jogi személy pénzbeli vagy természetbeni adománnyal, vagyoni értékű jog átengedésével, ingó vagy ingatlan vagyonrendeléssel csatlakozhat, ha írásban deklarálja egyetértését az alapítványi célokkal.

Az alapítvány céljainak a megvalósítását a kuratórium pályázatok kiírásával, ösztöndíjak, díjak alapításával is elősegítheti.

Várjuk a szervezeteinkhez csatlakozni kívánókat és támogatókat a Pro Progressio Alapítvány titkárságán:

1111 Budapest, Egry József u. 18. V1. épület C szárny Galéria 3. szoba

Tel.: 463-1595

E-mail: ppai@proprogressio.hu

Honlap: www.proprogressio.hu

A Pro Progressio Alapítvány számlaszáma:

10700024-04310002-51100005

Az alapítvány közhasznúsági beszámolóit a **www.proprogressio.hu** címen olvashatók.

Műegyetem - A történeti campus

A XIX. sz. végére a Királyi József Műegyetem kinőtte a pesti belvárosban alig másfél évtizede elfoglalt épületeit, s ezért számára Dél-Budán, egy Duna-parti területen új helyet jelöltek ki. A lágymányosi telken az új egyetemváros a XX. század első évtizedében alig nyolc év alatt készült el.

Az épületeket az Egyetem három neves építész professzora: Czigler Győző, Hauszmann Alajos és Pecz Samu tervezte. Az akkor emelt Campus nem csak átgondolt koncepciója és építészeti igényessége miatt méltó figyelmünkre. Az elmúlt évszázad történelmi viharai, valamint a műszaki tudományok fejlődése és az oktatási módszerek átalakulása miatt az épületek számos viszontagságon és változáson estek át. Történetük még azok számára is szép számmal tartogat érdekességeket és meglepetéseket, akik éveket, évtizedeket töltöttek a Műegyetemen.

Az album igyekszik jelentőségéhez méltó módon bemutatni a több mint száz éves épület-együttest. Egyaránt kíván szólni a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem volt, jelenlegi és leendő polgárainak, valamint az építészet és a felsőoktatás iránt érdeklődő nagyközönségnek is.

- Szerkesztők: Armuth Miklós, Lőrinczi Zsuzsa
- Szerzők: Gy. Balogh Ágnes, Frey György Péter, Kalmár Miklós, Kiss Zsuzsanna Emília, Zsembery Ákos
- Kiadó: 6 Bt Kiadó, 2013 • Oldalszám: 279 oldal • Méret: 34 x 24 cm
- ISBN: 978-963-313-090-2

Az album megrendelhető a campusalbum@omikk.bme.hu címen.

Helyszíni értékesítés: BME OMIKK, 1111 Budapest, Műegyetem rakpart 3. földszint 53.

Tel.: +36 1 463-2446 • H-P: 10:00-17:00

A mi múltunk!

Hozza el és mutassa meg emlékeit!

A Műegyetem Topotéka a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem által a Kreatív Európa Program keretén belül létrehozott online helytörténeti gyűjtemény. Olyan képeket, nyomtatványokat, iratokat, filmeket és hanganyagokat tárol, amelyek felidézik az intézmény múltját az egykori és jelenlegi egyetemi polgárok számára, valamint megőrzik és továbbadják azt a következő generációknak is.

Az EU-s projekthez a BME az egyetemek közül elsőként csatlakozott Magyarországon, vállalva, hogy ilyen módon is közösséget épít, valamint kulturális örökségét közkinccsé teszi.

Különösen fontosnak gondoljuk, hogy az egykori és jelenlegi hallgatóinknál, oktatóinknál, munkatársainknál, kollégiumokban, önképző körökben, tanszékeken stb. vagy a kerület lakóinál fellelhető emlékeket a hozzá tartozó információkkal együtt megőrizzük, összegyűjtjük, rendszerezzük és közzétegyük.

A Topotéka rendszerén keresztül minden érdeklődő számára térítésmentesen, szakszerűen rendezve hozzáférhetővé tesszük a BME különböző intézményeiben, közösségeinél és magánkézben őrzött dokumentumokat.

Amennyiben szívesen megosztaná a Műegyetemre vonatkozó iratait, leveleit, hang-, kép-, és filmfelvételeit, kérem, keresse fel munkatársainkat. A dokumentumokat digitalizáljuk, az eredeti a tulajdonjoggal együtt a felajánlónál marad, a digitális másolatok kerülnek ki a Topotéka oldalára. Amennyiben a tulajdonos úgy gondolja, az eredeti példányokat is az egyetemnek ajándékozhatja, amelyek a BME Levéltárba kerülnek.

Kapcsolat: Batalka Krisztina levéltárvezető

topoteka@omikk.bme.hu

www.muegyetem.topoteka.hu

+361-463-1703

Mérnöklányok a családban – felhívás a Műegyetemen végzett női mérnökök számára

Mérnök a nagymama, mérnök az anyuka, de vajon beszélgetnek-e a lányaikkal, lányunokáikkal – akár egész kiskoruktól kezdve – a munkájukról, a pályaválasztásukat befolyásoló szempontokról: miért lettek mérnökök, hogyan érezték magukat az egyetemen, mit éltek/élnek meg tanulmányaik idején és szakmájukban kihívásként?

Az anyák és nagymamák arról is hiteles képet tudnak adni, számukra hogyan volt összeegyeztethető a munka és a magánélet egyensúlya, hogyan tudtak érvényesülni a ma is élő sztereotípiák ellenére.

A műszaki pályáról az első információkat és benyomásokat ugyanis otthon szerzik meg a gyermekek, amit a felsőoktatási intézmények különböző programjai (BME Gyerekegyetem, Lányok Napja, nyílt napok, tudományos nyári táborok stb.) később kézzelfogható közelségbe hoznak. A pályaválasztás motivációira, de akár generációkra kiterjedő műegyetemi kapcsolódásra is fény derülhet azoknak az egykori mérnöklányoknak a segítségével, akik vállalják, hogy középiskolás lányaikkal, unokáikkal leülnek és beszélgetnek mindezekről.

A szövegesen vagy videóformátumban rögzített, összefoglalt anyagokat a BME a mernoklanyok@m365.bme.hu címre várja.

A rendhagyó kezdeményezéssel sokszínű pályaaorientációs tevékenységét is bővíti a Műegyetem, ahol jelenleg a hallgatók 30%-a nő, arányuk karonként változó. Még a leginkább „fiús” Villamosmérnöki és Informatikai Karon is sikerült – erőteljes szemléletformálással – növelni arányukat, ahol a 2010-es évtized eleji 4%-ról indulva ez a szám tavaly már közel 14% volt a gólyák között. Az UNESCO adatai szerint a műszaki és természettudományos terület képzéseiben résztvevő nők aránya 35% világszerte. A KSH adatai szerint pedig a magyar felsőoktatásban a műszaki képzési területen 27% a női hallgatók aránya.

Mit tud az Alma Mater női hallgatóiról?

A hazai műszaki felsőoktatásban a nők múltja alig 100 évre nyúlik vissza: 1918 decemberében született meg a rendelet arról, hogy a Műegyetem is megnyílik számukra. Ezzel akkor csupán tízen éltek, köztük az első női hallgató 1920-ban szerzett oklevelet. Ennek 100. évfordulójára emlékezve az intézmény 2020 márciusában a Központi épület egyik termét nevezte el Pécsi Eszter statikus mérnökről, az első diplomás mérnöknőről.

Ebből az alkalomból készült összeállítás az egyetem karain elsőként végzett nőkről:

- Első mérnök (1920): Pécsi Eszter
- Első építészmérnök (1924): Várnay Sternberg Marianne
- Első gépészmérnök (1925): Mahrer Vilma
- Első vegyészmérnök (1939): Pogány Judit
- Első villamosmérnök (1951): Arday Katalin
- Első közlekedésmérnök (1956): Ábrahám Márta

Közülük csupán az 1945 előtt végzettekről rendelkezik fotóval az intézmény, így ezúton kérjük egykori hallgatóink segítségét, hogy megtaláljuk az első villamos- és közlekedésmérnök hölgyeket annak reményében, hogy a BME archív fotógyűjteménye bővíthet velük.

Emellett az elektronikus tanulmányi rendszer előtti időszak vaskos anyakönyvei őrzik az összes női hallgató felvett tárgyait és azok eredményeit, de arról, hogyan teltek a lányok mindenapjai a Műegyetem falai között például akkor, amikor még női mosdók sem voltak külön kijelölve, keveset tudunk. A lányoknak, unokáknak a mindennapokról is meséljenek! Ugyanígy hiányoznak az egyetem fotóarchívumából a sok-sok lány arcát is tartalmazó tablóképek, amelyek az 1950-es évek legvégétől készültek rendszeresen, ám az azóta eltelt időszak összes kar összes évfolyamából mindössze alig 90 darab tablókép lelhető fel a BME Levéltárban. Kérjük az évfolyam- és tankörtalálkozók szervezőit, kérdezzenek rá egykori évfolyamtársaiktól, ki őriz még ilyen fényképeket. A BME Levéltár digitalizálva is várja ezeket, vagy igény szerint digitalizálásra átveszi és az eredetit visszajuttatja tulajdonosának. További információ és kapcsolatfelvétel szintén a mernoklanyok@m365.bme.hu címen lehetséges.

Kapcsolatok

A BME Villamosmérnöki és Informatikai Karán végzett villamosmérnökök, mérnökinformatikusok, egészségügyi mérnökök és gazdaságinformatikusok a magyar műszaki értelmiség meghatározó részét képezik, ezért tartjuk fontosnak, hogy az öregdiák szervezeti tagság révén folyamatosan tájékoztatást kapjanak a tanszékeken folyó K+F+I tevékenységről, évfolyam- és tankörtalálkozókról, szakmai konferenciákról, egyéb rendezvényekről.

Kérem, regisztráljanak mindazokba a csoportokba, közösségekbe, melyek egyetemi éveik alatt meghatározóak voltak az Önök számára, hisz az alumni szervezet révén talán újra egyetemistának és villanykarosnak érezhetik magukat! A regisztráció mind a kari, mind a Schönherz Alumni csoportba lehetséges.

Cím: <http://www.vik.bme.hu/alumni/>

